

మొల్లరామాయణము

మొల్ల

సంపాదకురాలు :

శ్రీమతి ఊటుకూరి లక్ష్మీకాన్తమ్మ

ప్రచురణ

అంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

కళాభవనం, హైదరాబాదు - 4

ప్రథమ ముద్రణ
ప్రతులు 200॥

మూల్యము
రూ. 1-00

ముద్రణ :

మాతృశ్రీ ప్రెస్సు

బాపట్ల

వౌ విషయములు

ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రివర్గము శ్రీ యం. ఆర్. అప్పారావుగారు చేసిన సూచన ననుసరించి ఆంధ్రప్రదేశ్ అకాడమీ, తెలుగు భాష లోని ప్రాచీన సాహిత్యము అందరికి అందుబాటులో నుండునట్లుగా ముద్రించి ప్రకటించవలెనని నిశ్చయించినది. తెలుగుభాషలోని పూర్వ గ్రంథ సముదాయము ఈనాడు పాఠకునకు సక్రమముగా సరసమైన ధనకు లభ్యమగుటలేదు. ఈ లోటును తీర్చి ప్రాచీన గ్రంథ సంచయ మును విడివిడిగా ప్రకటించుటకు సాహిత్య అకాడమీ, ఒక ప్రణాళికను సిద్ధము చేసినది. ఈ ప్రణాళిక ప్రకారము ఈ కార్యక్రమము మూడు తరగతులుగా విభజించవలెనది. మొదటిది ప్రాచీన ప్రబంధాల ప్రకటన; రెండవది మహాభారతము, భాగవతము, హరివంశము, భాస్కర రామాయణము, బసవ పురాణము, భోజరాజీయములను సంగ్రహించి ప్రకటించుట; మూడవది భారత భాగవతాల నుండియు నాచనసోమన, కంకంటి పాపరాజు, కూచిమంచి శ్రీమృకవి రచనల నుండియు భాగాలను ఏర్పికూర్చి ప్రకటించుట. మొదటి తరగతిలో 27 ప్రబంధాలను 27 సంపుటలుగా, రెండవతరగతిలోని గ్రంథములను 15 సంపుటలుగా, మూడవ తరగతిలోని గ్రంథాలను 8 సంపుటలుగా మొత్తము 50 సంపుటలను ప్రకటించు కార్యక్రమము స్వీకరించవలెనని అకాడమీ తీర్మానించినది.

ఈ ప్రణాళిక ప్రకారము ప్రతి సంపుటము కీ డెమ్మిసైజులో క్యాల్సికో బైండుతో 200 పేజీల గ్రంథముగా నుండవలెనని నిర్ణయించవలెనది. ప్రతి గ్రంథములో గ్రంథకర్తనుగూర్చి, గ్రంథ

ప్రాశస్త్యమునుగూర్చి వివరించు సుమారు 40 పేజీల వీతికను చేర్చవలెనని నిశ్చయించినది. ప్రతిసంపుటము వెల ఒకరూపాయి మాత్రమే. ఈ విధముగా యీ సంపుటాలన్నింటిని సుమారు 5 సంవత్సరముల కాలములో ముద్రించి ప్రకటించవలెనని అకాడమీ కార్యవర్గము తీర్మానించినది.

మేము కోరినంతనే ఈ సంపుటము సిద్ధముచేయు బాధ్యతను స్వీకరించి, నిర్ణయించిన గడువులోపల వ్రాతప్రతిని కార్యాలయానికి అందజేసిన శ్రీమతి ఊటుకూరి లక్ష్మీకాంతమ్మగారికి అకాడమీ పక్షాన కృతజ్ఞతలు.

పైన పేర్కొనిన 50 సంపుటాల వ్రాతప్రతులను సిద్ధముచేసి ముద్రించుటకు, అవసరమైన డబ్బును పూర్తిగా అకాడమీకి ఇచ్చుటకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వాగ్దానము గావించి యిందులో కొంతడబ్బును విడుదలకూడ చేసినవి. ఇందుకు అకాడమీ పక్షాన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ధన్యవాదాలు. అనుకొనిన వ్యవధిలో సంపుటాలను సిద్ధముచేసి, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి అందజేయుట జరుగగలదని విశ్వసించుచున్నాము.

హైదరాబాదు }
LL-1967 }

దేవులపల్లి రామానుజరావు

వెంకట రాఘనాయణము

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

విషయ సూచిక

తొలిపలుకు	iii
ముకుంద వికాసము (పీఠిక)	1
పీఠిక	1
బాలకాండము	6
అయోధ్యాకాండము	27
ఆరణ్యకాండము	34
కిష్కింధాకాండము	47
సుందరకాండము	54
యోధకాండము ఆ. ౧	96
యోధకాండము ఆ. ౨	120
యోధకాండము ఆ. ౩	136

ముకుందవికాసం

తడిచూరని మలువచ్చి గండపుపూత వలపుల పసగల కలికి వలుకులూ, కండచక్కెరపలుకులనుండి తొరగి పారుచు చొకాటపు తేనెలుగా వాకలుగట్టిన కవి ప్రభువుల ఓచూరపు తలపుల మెలపులూ తనకు గరువపు పరువము నింపగా పలు శతాబ్దుల బరువైన కాల చైతన్యమును మధురవానిగా మలచి, రసలోకమును ఓహరి సాహరి నానంద దోలికల సుయ్యాల లూగించిన సుధాతరంగిణి! ఆంధ్ర సారస్వతము :

ఆ సుధా తరంగిణిని పొలుపునెంది తామరతంపరగా వెల్లివిరిసిన అమల మోక్తికముల అబ్బురపు పంటయే ఆంధ్ర కావ్యవరంపర :

బెతుకు తతుకు లీను ఈ ముత్తెవు సరాలు ధరించి కలికి చూపులకడగంటి ప్రసారాలతో కళామయుల సుదిమెత్తని యెదలలో మాణిక్య దీపములు నిలిపి వెలుగులు పండించిన శారదాదేవీ విమలదరహాస రేఖయే మొల్లరామాయణం :

మాయామానుష వేషధారియై మానవాళికి ఉదాత్తచరిత్రరూపకల్పన మొనరించడానికి శ్రీరామచంద్రుడుగా భూమియందపతరించి ముకుందధర్మ ప్రతి పాదనం చేసిన వైకుంఠుని చరిత్రమైన రామాయణాన్ని సంగ్రహ రూపంలో చున కందించిన మొల్లరామాయణం శారదాదేవీ విమలదరహాసరేఖయే :

భారతజాతి మనుగడకు, సంస్కృతికీ ప్రచానాలంబములైన శ్రీరామాయణ భారత భాగవతములలో కర్మావేళ సరతంత్రులైన ఆంధ్రులకు భాగవతంకంటె, రామాయణ భారతాలు అభిమాన పాత్రాలైన ఆదర్శ గ్రంథాలు. అంధువలననే ఆంధ్రులకు శ్రీరామచంద్రునికంటె ఇతరుడైన ఇష్టదైవమును లేడు; రామాయణము కంటె ప్రీతి పాత్రమైన కావ్యమునూలేదు. నాదతపస్వి యయిన త్యాగ బ్రహ్మ “ఇతర దైవములవలన ఇలను సౌఖ్యమా రామా” అని ఆంధ్రుల ఈహృద యాభిరతిని, వారి సంస్కార ప్రియత్వాన్ని చక్కగా సంకీర్తనం చేశాడు.

కమ్మని జవాదులై గుణాళించు తెలుగు నుడికారముల నును కాంతులలో ఏకవత్సీ ప్రతుడైన భారత ధర్మవీరుని పావనగాధ మెఱుగు లీని వింత సౌందర్యము వెలయించింది.

రసధర్మ లోలుపులైన తెలుగువారి హృదయకుహరాలలో పరిమళ లహరులై సుదులు దిరిగిన శ్రీరాముని అమలిన శృంగార ధర్మవీరాలతోబాటు ఇడుముల సిదెమెత్తి, తన జాతి గుండెలలో కరుణకు గుడికట్టిన సాధ్వీ సీతమ్మ శోకంకూడా తెలుగువారి మెత్తని యెదలను మూర్ఛిల్లచేసింది. ఆంధ్ర సారస్వతంలో రామాయణ కావ్యరచన ఎక్కువగా కనబడడానికి ఇదే కారణం. దేవ భాషలోని వాల్మీకి రామాయణాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని తెలుగు కవులెందరో తమతమ భావ చైతన్యాన్నిబట్టి ఎన్నో సంగ్రహ రామాయణ కావ్యాలను రచించారు - నాటికీ నేటికీ ఈ విధంగా రచించబడిన రామాయణ సంగ్రహ కావ్యములలో మొల్లరామాయణమే విశిష్టంగా వాసికెక్కియుండడం ప్రశంసార్హ మైన విషయం.

కవయిత్రీమతలియైన మొల్ల రచించిన రామాయణకావ్యం ఒకటికి రెండుసార్లు చదువుతుంటే పరమ పావనోదార గృహస్థపరిత్రశోభనుడైన శ్రీరాముని గాధామృతాన్ని ఆంధ్రులకు నులివెప్పని గోరుముద్దలుగా అందించిండా ఆతల్లి అనిపిస్తుంది; బాలకాండతో అందుకొని అరణ్యకాండ అంతంవఱకు చరచరా సాగిపోయిన కథాకథనవేగం ఈఅంశాన్ని విశదం చేస్తుంది.

మొల్ల ఈవిధంగా ఇంత సరళ గంభీరంగా రామాయణ కావ్యరచనచేయడానికి అనేకములైన కారణాలను మనం ఊహించవచ్చును.

ఆకారణాలను చెప్పేముందు ఆమె జీవించి ఉన్న కాలమాన పరిస్థితులను మనం కొంచెం పరిశీలించడం అవసరం.

మొల్ల జీవించినకాలము

మొల్ల తనకాలాన్ని గూర్చి కావ్యంలో ఎక్కడా ప్రస్తావించలేదు. అయినా “సురసన్నుత జ్ఞాను, సువివేకి వాల్మీకి...” అనే కృత్యాది సీసంలో “రసికులై నట్టి శ్రీనాథు, రంగనాథు” అని చేసిన పూర్వకవి సన్నుతినిబట్టి ఈమె శ్రీనాథునకు తర్వాత కాలము నాటిదని చరిత్రకారులు వ్రాస్తూ ఉన్నారు. ఈ విషయాన్ని శ్రీ వీరేశలింగంపంతులుగారినుండి ఇంతవఱకూ సాహిత్య

ముకుందవికాసం

చరిత్రలు వ్రాసిన వారందఱూ అంగీకరించిన విషయం. ఆమె తన కావ్యంలో శ్రీనాథుని ప్రస్తుతించియుండి నందువలన అందఱూ ఆవిధంగానే ఊహించదాని అవకాశంకూడా లేకపోలేదు.

ఆంధ్రదేశంలో వాడుకలో ఉన్న కొన్ని గాధలనుబట్టి శ్రీకృష్ణదేవ రాయల ఆస్థానకవి యయిన వికటకవి తెనాలి రామలింగ దీమెఱు కూడా తన హాస్య కాలక్షేపానికి పాత్రురాలిని చేశాడనే అంశం ఒకటి వ్యవహారంలో ఉన్నది.

ఈమె ఆంధ్రభోజుడైన శ్రీకృష్ణదేవరాయల సమకాలీనురాలని అనుకోవడానికి అవకాశం ఇచ్చే ఈ ప్రవాదాన్ని సమర్థింపడానికో అన్నట్లు.

“ఊయెల మంచముల్పసిడి యుప్పురిగల్గుపురంబు వీడెముల్
మాయని పుట్టము ల్రుచిర మండనముల్లడలేని శ్రోవ్విరుల్
గాయన గాయనీ మధురగాన సుఖంబులు గన్న గాని సీ
వాయదె.....”

అనే పద్యంతో

నిరుసహతిస్థలమ్ము రమణీప్రియదూతిక తెచ్చియిచ్చుక
ప్పురవిడె మాతృకంపయిన భోజనమూయెలమంచ మొప్పుత
ప్పరయు రసజ్ఞలూహా తెలియంగల లేఖకపాఠకోత్తముల్
దొఱుకనగాక యూరకకృతుల్ రచియింపు మటన్న శక్యమే.

అని సామంతమూలాడి చెల్లించుకొన్న 'ఆంధ్రకవితా పితామహ' అల్లసానిపెద్దనార్యుని అధిక్షేపించిన పంచతంత్రచంపూకావ్యకర్త బైచరాజు వెంకట నాథకవి.

“ఘనతరఘూర్జరీకుచయుగక్రియ గూఢముగాక, ద్రావిడీ
న్ననగతిఁ దేటగాక యరచాటగు నాంధ్రసధూటి చొక్కపుం
జనుగవ బోలి గూఢతయు, బాటుదనంబును గాకయుండ జె
ప్పిన యదెపోకవిత్వమనిపించు, నగించటుగాక యుండినన్”

అనే పద్యాన్ని వ్రాయగా, మొల్ల దానిని మనసులో ఉంచుకొని దానికి

ప్రతిద్యనిగా :-

“వలిపెపు సన్నపయ్యెదను వాసిగ గండపుపూత తోడుతన
 గొలదిగగానవచ్చు వలిగుబ్బు చనుంగన తీవి నొప్పగా
 దెలుగని చెప్పచోట గడు తేటలమాటల గ్రోత్రరీతులం
 బాలుపువహింపకున్న మఱి పొందగునే పటహాది శబ్దముల్.

(పీఠిక 15)

ఈ పద్యం చెప్పికంటుందని ఊహించి మొల్లను పదునైదవ శతాబ్దియంత
 భాగానికి నెట్టివేశారు ఈ మధ్య, కొందఱు విమర్శకులు :

ఈ విమర్శ కేవలమూ మొల్ల వెంకటనాథ కవిని అనుకరించినదనికే
 వారికి ఉపకరిస్తుంది; కాని నిజపరిస్థితిని తెలుపడాని కేమాత్రమూ సాయపడదు,

ఎందువల్లనంటే, ప్రతాపచరిత్ర వ్రాసిన ఏకామ్రనాథుడు (కాలం సరిగా
 నిర్ణయంకాలేదు. 15వ శతాబ్ది ఉత్తర భాగంవదని చూచాయగా అంటూఉన్నాడు.)
 సిద్ధేశ్వర చరిత్రంలో:-

“తిక్కన సోమయాజుల నరప్రసాదంబుచేత కుమ్మర మొల్ల
 రామాయణంబను వచనకావ్యంబు రచియించి ప్రతాపరుద్రున
 కంకితమ్ముగా సేయు సమయంబున, ఆరాజు సమ్ముఖంబున ఉన్న
 విద్వాంసులు విని ఇది శూద్రకవిత్వంబు, ఇది నిషిద్ధంబని, నిరాక
 రించిన నారాజు, శర్వజ్ఞుండుగావున, వారిని మెచ్చి, బ్రాహ్మణ
 కృతంబైన కావ్యంబు కావలెననిన, నా విద్వాంసులు భాస్కరుని
 పిలిపించిన అతండు రచించిన శ్రీమద్రామాయణంబు విను సమయం
 బున, అచటికి మొల్ల యేతెంచి, రామాయణంబు మున్ను రచియించి
 యున్నానని అచట నొక పద్యంబు చిత్రంబుగా చదువుటయు, నారాజు
 శర్వజ్ఞుండు కావున, దాని ప్రజ్ఞకు మెచ్చి, విప్రజినాంబుల మనంబులు
 నొడువోయని, మొల్లను పిలిపించి, పల్లకియును, నగరిని, నిర్ణయించి

ఖంబుననుండ జేయుటయు, నా వార్త విని శాఖవెల్లి మల్లిఖార్జునభట్టు నిరోష్య రామాయణంబు రచించుటయు.....”

(సిద్ధేశ్వర చరిత్ర-పుట 180)

వ్రాసియున్న ఈ పైపంక్తులనుబట్టి చాలా విషయాలు మొల్లను గూర్చి మనకు తెలుస్తూ ఉన్నవి.

ఈ ఏకామ్రనాథుడు 1380 - 1420 లోపువాడని కొందఱు వాఙ్మయ చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. మున్ముందు మొల్లనుగూర్చి చరిత్రలో పేర్కొనిన వాడీతడే. అయితే ఇందుటంకింపబడిన రామాయణము వచన కావ్యముగదా! “పద్య రామాయణకావ్యకర్త యగు మొల్లకూ ఈమెకూ సంబంధమేమిటి?” అనే సందేహం మనకు కల్గదం ప్రకృతించినది. కాని ఇందే మొల్ల కూడ్రకుల సంజాత కావున ఆమె కవితవ్యము నిషిద్ధమని నిరాకరించడమూ, బ్రాహ్మణ కృత కావ్యం కావలెనని భాస్కరుని పిలిపించి తత్కృత రామాయణాన్ని వినడమూ అప్పుడు మొల్ల వచ్చి నేనింతకుముందే రామాయణాన్ని రచించి యున్నానని ఒక పద్యాన్ని చిత్రంగా చదివిందనీకూడా ఉంటుంకింపబడి యుండెను కదా!

దీనినిబట్టి ఈక్రింది విషయాలు మనకు ద్యోతకం కావడానికి అవకాశ మున్నది- కేవలం అవకాశం ఉండడమేకాదు- ఈ క్రింది విషయాలు మనకు స్పష్టమౌతూ ఉన్నాయనే చెప్పవచ్చు.

1295 లో పట్టాభిషిక్తుడైన ద్వితీయ ప్రతాపరుద్రుని రాజ్యకాలం 1340 ప్రాంతాల వఱకు నడిచిందని కొందఱు చరిత్రకారులంటూ ఉన్నారు. ఈ ప్రతాప రుద్రుని రాజ్యకాలంయొక్క అంత్యభాగం నాటికి మొల్ల బాలికయ్యైయుండి వచన రామాయణం వ్రాసియుండవచ్చును. తాను కూడ్రకులసంజాత కావడం వలన తనచే రచింపబడిన రామాయణానికి ప్రభువు మన్నన జరుపక మిన్నకుండడమూ, భాస్కర రామాయణాన్ని గౌరవించడమూ ఆమె తన కండ్లతోనే కాంచిన సగ్గు సత్యం కావడమూ మొల్ల కుసుమ సుకుమార హృదయానికి దుర్భరతాపకారణం అయియుండవచ్చు. అంతట ఆమె వయఃపరిణతి కలిగిన వెనుక రామాయణాన్ని పద్యకావ్యంగా వ్రాసియుండవచ్చును. సిద్ధేశ్వర చరిత్రంలోని పైవచనంలో ఆమె

తెలిసినదే అవి కూడ స్పష్టపడుతూవున్నది. ఒకమారు తాను రచించిన వచన రామాయణం వరాంకితమై వన్నేవాసీ చెందకపోవడంవలననూ, వయః పరిణతితో బాటు భక్తి భావపరిణతికూడా కలిగిన వెనుక రచించబడడం వలననూ, పద్యకావ్యమై మనముందు దివ్యభక్త్యంశతో నేటికి సాక్షాత్కరిస్తూ ఉన్న రామాయణాన్ని శ్రీరామాంకితంగా గానంచేసి యుండవచ్చును. ఆమె ఈ రామాయణం రచించిన పరిణత వయస్సులో అనగా 1395, 1400 సంవత్సరాల నాటికి శ్రీనాథుని శృంగార ప్రౌఢ కవిత్వాలను బాగా ఎఱిగియుండినదైయుండవచ్చు. 1814 వ సంవత్సరమున మద్రాసు ఆనంద ముద్రాలయమున ముద్రింపబడి, ఆర్. వేంకటేశ్వర్ అండ్ కంపెనీ వారిచే ప్రకటింపబడిన శ్రీనాథ కవికృత ఆంధ్రశృంగార నైషధ పీఠికలో 19 వ పుటలో 1395 ప్రాంతమునకే శ్రీనాథుడు మరుత్తరాట్టరిత్ర, శాలివాహన గాదా సప్తశతి, శృంగార నైషధములను రచించియుండెనని వ్రాసిన విషయములు వాయి యాహకు ఉపబలకములు. శ్రీనాథుడు సుమారుగా 1365, 1450 వఱకు జీవించిన దీర్ఘజీవి - ఆవిధముగానే గురులింగజంగమార్చన పరుడైన ఆతుకూరి కేశయసెట్టి వరపుత్రికయైన మొల్లకూడా 1320, లేక 25-1400 లేక 1400 వఱకు జీవించిన దీర్ఘజీవనియై యుండవచ్చును. 20 వ శతాబ్దియందలి మనకంటె ఆనాటి వారు దీర్ఘ కాల జీవులై యుండిరనే విషయం అనంద్ గ్రంథమేకదా : అందును మొల్ల బ్రహ్మచారిణి: (అనియే నా ఉద్దేశము.) అట్టియెడ ఆమె శ్రీనాథుని తనకృత్యాదిలో ప్రస్తావించడంలో అనమంజనమేమున్నది: 'సురసన్నతజ్ఞాను సువివేకివాల్మీకి' అనే పద్యంతర్వాత ఉన్న "తొల్లిటి ఇప్పటి కవులను" అనే పద్యం ఈ నా నిర్ణయాన్ని చక్కగా బలపరుస్తుంది. శ్రీనాథునకు పూర్వం వారంతా తొల్లిటికవులు, శ్రీనాథుడు ఇప్పటికవి. శ్రీనాథుడుకూడా తొల్లిటికవులలోని వాడైతే పై సీసంలో ఇప్పటి కవి యెవరు?

ఈ విధంగా స్పష్టమైయున్న విషయాన్ని కాదని 'ఘనతరఘూర్జరీ కుచయుగక్రియ...' అన్న పద్యాన్ని అనుసరిస్తూ మొల్ల 'వలిపెపు నన్ను పయ్యెడ...' అనే పద్యం వ్రాసిందనే అత్యల్ప విషయాన్ని సమర్థించడంకోసం మొల్లను 18 వ శతాబ్ది చివఱకు లాక్కురావడంలో నహజత కన్నడము.

న్యాయంగా ఆలోచిస్తే—

“నో ఘూర్జరీస్త న ఇవాతితరాం నిగూఢః
 న ద్రావిడీస్త న ఇవాతితరాం ప్రకాశః
 అఠోగిరామపి హితః సిహితశ్చ కశ్చిత్
 సారభ్య మేతిమహారాప్య) నధూకుచాభః”

అనే సంస్కృత శ్లోకమే దై చరాజు వేంకటకవికైనా ఆధారమేమో! ఏమో ఎవరు చెప్పగలరు! ఈ మనచరిత్రలలో అన్నీ ఏమో ఏమోలేగాదా!

.....“గోప
 నరపు శ్రీకంఠమల్లేశు నరముచేత
 నెఱిగవిత్యంబుచెప్పగా నేర్చికొంటి”

నని మొల్ల వ్రాసుకొని యుండుటచేత ఈమె నెల్లూరు మండలంలోని గోపవర గ్రామ నివాసిని అనే విషయంకూడా తేల్చాకన్నది. ఈవిధంగా ఆమె కాలాన్ని నిర్ణయం చేసుకొన్నతర్వాత మొల్లకు పూర్వం రామాయణ (సంగ్రహ) కావ్యరచన చేసినవారు (భాస్కర రామాయణ కర్తలుకాక) ఆరుగురు కనబడుతూ ఉన్నారని మనం సులభంగా పేర్కొనవచ్చు.

వారు:-

- (1) ప్రబంధ పరమేశ్వరుడైన ఎఱ్ఱన!
- (2) తాళ్ళపాక అన్నమయ్య.
- (3) కొరవి సత్యనారాయ
- (4) తిక్కన సోమయాజి.
- (5) రంగనాథుడు.

(6) శాఖవెల్లి మల్లికార్జునభట్టు - వీరుకాక ఆకాలంనాటికే ఇంకా కొందఱుకూడా ఈవిధంగా రామాయణ రచనంచేసి యుండవచ్చు. తరువాత కాలంలో సుప్రసిద్ధులు అయ్యలరాజు రామభద్రుడూ, రఘునాథనాయకుడూ రామాయణం వ్రాసింది మనకు సుస్పష్టంగా తెలిసిన విషయమే. కంకంటి పాపరాజు ఉత్తరరామ చరిత్ర వ్రాశాడు. తరువాత గోపినాథ రామాయణాదులు ఎన్నో అసంఖ్యాకంగా వెలసినవి ఉన్నాయి.

కవయిత్రులలో మొల్లను విడిచి పరిశీలిస్తే రఘునాథనాయకుని రామాయణాన్ని సంస్కృతీకరించిన మధురవాణి, సుభద్రారామాయణకర్మిని శీరఘు సుభద్రయాంబనూ, సరస్వతీ రామాయణం వ్రాసిన చేత్రోలు సరస్వతీదేవిని చేర్చి లెక్కిస్తే స్థూలంగా ముగ్గురు తేల్తాఉన్నారు. మఱి యిన్ని రామాయణాలలోనూ మొల్ల రామాయణానికున్న ప్రచార ప్రాచుర్యం తక్కిన రామాయణాలకు లేని విషయం అందఱకూ తెలిసినదే.

కావ్య విశిష్టత

దీనికి కారణాలు: కవ చెప్పకుపోతూ ఉన్నట్లు ప్రధానవిషయాలతో సరళంగా చెప్పాలనే దీక్షపట్టి రచించిందా? అనేట్లు రచించడమూ, అంత సరళంగాఉన్నా, పేలవంగా ఉండకుండా పాండిత్య స్పృశకంగా, సాలంకారం గానూ, మిక్కిలి ప్రస్తుతి పాత్రమైన పాత్రాచిత్వసంపదతోనూ, మిక్కిలి నవీన పద్ధతి ప్రకృతివర్ణనలతోనూ నిండియుండడమూ కావచ్చును. ఈ ఉద్దేశంతోనే తనకంటే పూర్వం ఎన్నిరామాయణాలు ఉన్నా తాను మహిళా హృదయ హారవంతో, మాతృహృదయ సౌమనస్యంతో రామాయణంవ్రాసి చూనవాళిని తరింపజేయడానికి సంకల్పించింది కవయిత్రీమతల్లి! మొల్లతల్లి!!

అయితే, తనకు పూర్వం చాలామంది కవులు రామాయణ కావ్యరచన చేసియుండగా "నీవు మళ్ళీ రామాయణ కావ్యరచనం చేయవలెందుకు?" అని ఒరులు తనను ప్రశ్నించినట్లుగా తనలోతానే ప్రశ్నించుకొని

ఆదిరఘురాము చరితము

నాదరముగ విన్నగ్రోతయై లక్షణసం

పాదమై పుణ్యస్థితి

వేదమై తోచకున్న వెట్టినచెప్పన్.?

అని నమాదానం చెప్పింది. ఆదిరఘు రాముచరితము ఆదరముగా విన్నవారికిని విత్యమూ క్రొత్తదిగానే ఉండి ఒడలు పులకరెత్తేటట్లుగా ఆనంద పారవశ్యం కల్గించడంకూడా ఒక కారణమే. కాకపోతే మాత్రం ఎవరైనా "నాకంటెముందు వ్రాసినవాళ్ళు ఎవరూ దాగా వ్రాయలేదు. అందుకు మళ్ళీ నేనువ్రాస్తూ ఉన్నాను." అని చెప్పారా అంతేకాక.

భూజన కల్పకం బగుచు భక్తికి ముక్తికి మూలమైన
 యారాజును దైవమైన రఘు రాముని...

ఎన్నిమార్లు సుతిస్తేమాత్రం 'తప్పుకట్టనే' అనికూడా ఎదురు ప్రశ్నించింది! ఆది రఘురాము చరితమింత పుణ్యస్థితి వేదమైనది కనుకనే "విజయల మదికిన్ వీనుల విందగునట్లు"గా, "తెలుగునకు వీందగు" నట్లుగా "సామెతలందముగా గూర్చి" కండువ మాటలతో హెచ్చుగా కందాలతో అందాలు చిందేటట్లు పండిత పామరుల దెందాలను ముదమొందింపజేస్తూ సర్వజనకర్షకంగా రామకథాసంకీర్తనం చేసి తిరించింది మొల్ల!

తాను

గురులింగజంగమార్చన
 పరుషును, శివభక్తిరతుడు, బాంధవహీతుడున్
 గురుడాతుకూరి కేసయ
 వరపుత్రి.....

నని మొల్ల చెప్పుకొన్న

దాంట్లో ఏమీ అతిశయోక్తి లేదు. ఆమె ఆతుకూరి కేసయసెట్టికి వరపుత్రికయే. "రాముడకంజ యుగమ్ము"ను మనంబున చిక్కబట్టి అజీవితమూ బ్రహ్మచారిణీ ప్రవదీక్షతో వవిత్తురాలైన వరపుత్రిక :

తండ్రి "గురులింగ జంగమార్చన వరుడూ, శివభక్తిరతుడూ. తాను కొలించింది " సల్లితప్రతాప గుణసాగురుడైన శ్రీరామనరపాలకుని". ఈవిధంగా తండ్రి మాతల అంతరంగాల్లో శివకేవలద్వైతభక్తి ఏచిఘాచింది!

మొల్ల కవితా ప్రతిజ్ఞ

తండ్రికూతుళ్ళు అంత ప్రభావసంపన్నులు కొబ్బిచే ముందు ముందుగా:-

దేశీయపదములు, తెలుగులు సాంస్కృతుల్
 సంధులు ప్రాణాల శబ్దవితతి

కయ్యలు, రీతులు, జాటు ప్రబంధము
 లాయాశుకాసంబు లర్థములును
 భావార్థములు గావ్యపరి పాకములు, రస
 భావ చమత్కృతుల్ పలుకుసరణి
 బహువర్ణములును, విభక్తులు, ధాతుల
 లంకృతి చ్చందో విలక్షణములు

గావ్యసంపద, క్రియలు, నిఘంటువులును
 గ్రమము లేవియు నెఱుగ విఖ్యాత గోప
 వరపు శ్రీకంఠమల్లేశు వరముచేత
 నెఱి గవిత్వంబు జెప్పఁగా నేర్చికొంటి॥

నని నవినయంగా వినచూంజలి పదరిస్తూ కావ్యరచనా సాధన సామగ్రీ నముల్లాస సంపదనంతా ఒకపెద్ద పట్టికగా ఏకదువుపెట్టి, నాకేమీ తెలియదని నమస్కారంచేసినా, అదిఏదో మర్యాదకూ, వినమూనికీ పల్కినదేకాని, ఆమె బాహ్యంతరాల్లో గొప్ప స్థిత ప్రజ్ఞురాలు; అంతేకాదు. కావ్యరచనా విషయంలోకూడా ఎట్లావ్రాస్తే బాగుంటుందో ఎట్లావ్రాస్తే బాగుండదో నిక్కచ్చిగా తెగవేసి చెప్పగలంత ప్రాజ్ఞురాలు కూడా: "వలిపవునన్న పయ్యెద...." అనే షడ్యంలో కావ్యం ధ్వనిపూర్ణంగా ఉండాలని కావ్యలక్షణాన్ని నిర్వచనం చేసింది - అంతేకాదు. క్రొత్త రీతులతో వ్రాయాలనే కేవలం పదిహేది శబ్దాలతో వ్రాస్తే అందులో కావ్యలక్షణం పొందుపడదనికూడా ఆమె చెప్పింది.

దీన్నే ఇంకా వివరించి ధ్వని పూర్ణంగా వ్రాసినా "తేనెసోక వోరు తియ్యవయగు రీతిగా" ఉండాలికాని ధ్వని పూర్ణంగా ఉండాలన్నాంకదా; అని "అర్థమెల్ల దోపకుండ గూడశబ్ద వికతి గూర్చి" వ్రాస్తే అది "ముగ చెవిటివారి ముచ్చ"టోతుంది కాని కావ్యం కాదన్నది. ఇట్లా- ఎట్లాంటి కవితవ్వం రాణిస్తుందో, కమ్మని కవిత్వపాకానికి ఏవి సానకంలో పుల్లలో తేటతెలుగు వదాలో నాకేమి తెలియదంటూనే మెల్లమెల్లగా చల్లతల్లగా చెప్పకలిగిన చదురాయి; మొల్ల; ఆమెను పీఠి తెలియని సామాన్యుకాలని ఎట్లా అవగలం.

ఇంకా లోకుగా ఆలోచిస్తే తాను చెప్పిన లక్షణానికి నరిగ్గా తవరచవను లక్ష్యంగా నరళ గంభీరంగా వ్రాసి చూపిందని కూడా మనకు విశదమౌతుంది.

అంతేకాకుండా ఇంకొకగొప్పవిషయం చెప్పింది. తెలుగుభాష ఎంత సంస్కృత భాషామయమైనా, సంస్కృత కావ్యాలను తెలుగులో వ్రాసేటప్పుడు "తమవిద్య మెఱయ" - అంటే తమపాండిత్య ప్రజ్ఞలు కనబఱచు కోవవకోసం - "క్రమ్మఱ ఘనమగు సంస్కృతము చెప్పగా రుచియగునే" అని సాకూఠింగా కొందఱి కొందఱి కవిత్వాలపై దెబ్బ కొట్టింది. దీన్ని రెండు విధాల అర్థంచేసుకోవచ్చు - తనకంటే పూర్వం రచింపబడిన రామాయణ రచనలు సంస్కృతమయాలగా ఉండి ప్రజా సామాన్యానికి అందుబాటులోలేవనీ, అందుకేమళ్ళీ తాను రామాయణరచనకు పూను కోవడానికి కారణం ఏర్పడిందనీ, అయిపిండాలుగా, గమికర్మీకృతనైక నీవుతంగా తెలుగులో కావ్యాలువ్రాస్తే ఏమి ప్రయోజనమనీ సన్నసన్నగా చెప్పేసింది.

అన్నింటికీ మించిన చమత్కారం ఇంకొకటి ఉన్నది. శ్రీ (అందులో కూడ్ర) యైయుండి కావ్య రచనకు పూనుకోవడానికి రామచంద్రుడు తనలో ఉండి చెప్పించడిమూ భక్తి శక్తి కారణంకాని చదువు కారణం కాదని చెప్పడం:

చూడండి ఈ క్రింది సవాయి:

చెప్పుమని రామచంద్రుఁడు
 చెప్పించిన పల్కుమీద చెప్పెద నేనే
 ల్లప్పుడు నిహపరసాధన
 మిప్పుణ్య చరిత్ర తప్ప లెంచకుడు కవుల్!
 నేరిచి పొగడిన వారిని
 నేరక కొనియాడువారి నిజకృపమనుపరి
 గారణమగుటకు భక్తియె
 కారణమగుగాని చదువు కారణమగునే!

రామచంద్రుడు చెప్పిస్తే భక్తితో నేనీకావ్యాన్ని చెప్తూ ఉన్నాను - ఊరు ఎంచే, తప్పొప్పుల పరీక్షకుకాదు; అబద్ధార్ అన్నది.

మఱి ఇట్లాంటి సందర్భంలోనే

చెల్లునటంచు నొక్కకవి చేసిన లక్షణ మొక్కరీవలం
 జెల్లదటంచు తారొకటి చెప్పగ ఛాందస విస్తరంబు సం
 ధిల్లుటఁ గావ్యశంక లవనిం దఱుచయ్యె, రసజ్ఞులార! నా
 యుల్లపు సౌధవీధి గొలువున్న సరస్వతి సత్యవాణి నా
 తల్లి యొసంగు పల్కులివి తప్పలుసేయక చిత్తగింపుడీ.

అని దీనపరిదేవనం చేశాడు అబ్బయామాత్యుడు! భక్తురాలైన మొల్ల పల్కులకు, సామాన్యుల పల్కులకూ తారతమ్యం గమనించండి— మొల్ల చేసిన ఈ సవాలలో ఇంకొక విషయంకూడా నాకు స్ఫురిస్తూంది! వెనుక జరిగిన వచన రామాయణ కావ్యాంకిత సందర్భాదులను మనసులో పెట్టుకొని ఈవిధంగా వ్రాసిందేమోనని నాకనిపిస్తూంది. ఆమెచేత ఈవిధంగా అనిపించింది అంతరాత్మ ప్రేరణమైన ఒకానొక అవ్యక్తి దివ్యశక్తియే. మొల్ల "దేశీయపదములు....." అనే పద్యంలో పేర్కొన్న పట్టికఅంతా కావ్యోక్తి సంసార జంబాలానికి మ-త్రమే కారణంకాదు కాని, నిజంగా శక్తి కలవారికి ఈ పట్టిక భట్టిపట్టడం వలన కలిగే ప్రయోజనమేమీ ఉండనిమాట అందఱెఱిగినదే కదా!

ఛందోలంకారాదుల

పొందెఱిగిస నెద్దిలేక పొసగదు కవితా

సుందరత! శక్తి! యదియా

కందువ తా నెఱుగువాడె కవినరుడెందున్॥

శక్తి వెలియెనఁ గావ్యోక్తి సాధనంబు

లెల్లఁ జీకటియింటిలో నిడిన సరుకు

లెన్ని ఋతువులు గల్గిన నెట్లు పూచు

మహి వసంతాగమములేక మావి మోక॥

అనిపెద్దలు చెప్పినట్లు శక్తి అనేది లేకపోతే కళారాజమైన సాహిత్య కళాసరస్వతి చేసన్నమెలంగుట సమకూడని పనికదా! లక్షణ కర్త లైన

వారుచూడ “కక్తిస్త్ర సుదుర్లభః” అన్నారు. మన భాగ్యం వలనమొల్లయంతు భక్తి సిద్ధమైన ఈకక్తి మాత్రం అఖండంగా ఉండడం ప్రశంసార్హం.

మొల్ల రచనావైశిష్ట్యం

ఇక ఈరామాయణం మహిళా విరచితం కావడంవలన కృత్యాది యందలి త్రిమూర్తులదేవేయల వర్ణనలో ఒక ప్రత్యేకత భాసించినది. చూడండి:—

కరిముఖుడుంగుమారుడు వికారపు జేతుల ముద్దు సూపుచున్
గురువులువారుచుస్సరిగ గుట్టలుదాటుచు జన్నుదోయితో
శిరములు రాయుచుం, గబరిఁ జేర్చిన చంద్రునిబట్టి తీయగా
గరములు జాప నవ్వెడు జగమ్ముల తల్లి శుభంబు లీవుతన్॥

మహనీయమైన చూత్పు సంభాషనా మధులిప్సయంతు, బాలతైశోర సుందరమూర్తులై పసిపిల్లల అల్లరి పనులయందుగల సౌందర్యాన్ని కళ్ళకుగట్టినట్లు చక్కగా వర్ణించింది; జగన్నాత్యపరమైన ఈస్తుతి పద్యంలో

సామజయుగ్మ మింపలరఁ జల్లనీరు పసిండికుండలన్
వేమణు నంచినంచి కడువేడుకతో నభిషిక్తఁ జేయఁగా
దామరపువ్వు గద్దియ ముదంబుస నుండెడి లోక మాత మా
కామునితల్లి సంపద లఖండముగా నిడు మాకు నెప్పుడున్॥

లక్ష్మీదేవిని వర్ణించి “లక్ష్మీర్తివ్యైర్గజేందైర్మణగణఖచితై స్సాన్నిపితా హేమకుంభైః” అనే శాస్తోక్త విధానంగానే వర్ణించిన “కామునితల్లి” అనేపదం వేస్తేనేగాని ఆ తల్లి భావన ఏవివి పడలేదు.

ఇక

మేలిమి మంచుకొండ నుసమింగజాలిన యంచనెక్కి వా
వ్యాళి నటించివచ్చు చతురాస్యు నెదుర్కొని నవ్వుదేరఁగా
వాలిక సోగకన్నుల నివాళి యొనర్చి ముదంబుగూర్చు వి
ద్యాలయ, వాణి

రాయంచతేరి నెక్కి వాహ్యో నటించివచ్చిన చతురాస్యునకు వారిక సోగ కన్నులతో నివాళి యొవర్చినదట; చదువులకల్లి; వినయశీలంతో కూడిన గృహిణీ విద్యా మర్యాదలే విజ్ఞానసంపదగా నభ్యసించిన భారతీయ గృహిణీ, భారతీ రూపంలో సాక్షాత్కారమిస్తుంది; మనకీ పద్యంలో మొల్లనుగూర్చి ఆనోటా ఆనోటా నలిగి తెలుగునాట మెలగుతూఉన్న గాధలు గంపెడున్నవి. ఆగాధలలోని విజపరిస్థితి మనకు సంపూర్ణంగా తెలియక పోవచ్చు. కానీ ఆగాధలవలన ఆమె చితండువనే నమ్మకంకంటె, ఆమె బ్రహ్మచారిణి అనే నమ్మకమే నాకెక్కువ కల్గింది. ఏమైనా ఆమె మగనాలుకాదు గదా; మగనాలు కాకపోయినా ఈ కావ్యంలో, ఈ సందర్భంలో మహిళా స్వభావశీల గంభీరతను, చక్కగా పోషించింది. గృహిణీ సౌభాగ్యగరిమలోని గరువతనాన్ని ముచ్చటగా చూపింది.

అసలు తనకావ్య పాతకులైన ఆంధ్రమహాజనాన్ని సన్నిపిల్లలుగా ఉపలక్షించి శ్రీరామ చరితాన్ని కథచెప్పి నట్లుగా మహావేగంతో చెప్పుకుపోవడంకూడా దీనికి నిదర్శనమే.

సుందరకాండ వఱకూ ఒకేబిగిని సాగిన కథా కథన వేగ సంరక్షణలో ఆమె విడిచివేసిన ఘట్టాలు చాలా ఉన్నవి. దశరథ వత్సులను గూర్చి మొదట్లో పేర్కొననేలేదు. అయితే రామాయణ మూలంలో వాల్మీకికూడా పుత్రకామేష్టి సందర్భంలో కౌసల్యపేరునూ, పాయస విభాగమప్పుడు లిక్కిన రాణులనూ, పేర్కొన్నాడు; కాని ముందు చెప్పలేదు. శ్రావణకుమార చరిత్ర, మందరా వృత్తాంతము, అహల్యాచరిత్ర (శాపవిమోచనం) చెప్పింది. కాని చరిత్రచెప్పలేదు. కబంధవధ- సుగ్రీవ రావణ ద్వంద్వయుద్ధం, ఆదిత్యహృదయం, త్రిణట సీతను తీసికొనివచ్చి రణభూమి చూపుట మొదలైన అనేకఘట్టాలు ఘట్టాలే విడువబడినవి. విశ్వామిత్రయోగ సంరక్షణ సందర్భంలో మారీచ సుబాహువుల వధ సందర్భంకూడా చాలా మార్పుతో చెప్పింది. లంకలో హనుమదన్వేషణం చాల తగ్గించింది. అరణ్యానికి వెళ్ళేటప్పుడు శ్రీరామచంద్రుడు దరళకుని దగ్గఱకే వెళ్ళలేదు. సంగ్రహరామాయణ కర్తలు తక్కినవారుకూడా ఇట్లా కొన్ని ఘట్టాలు విడువక తప్పలేదు.

ఈ విధంగా ఆయా ఘట్టాలువిడువడంలోకూడా ఆయా కవుల చైతన్య సంస్కారాలు ద్యోతకం అవుతాయి.

రామాయణం పరమేశ్వరుని శ్రీరామచంద్రావతార గాద. దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణలే ముఖ్య ప్రయోజనంగాగల, అవతార రహస్యంలో, శ్రీరామావతార ప్రయోజనం ప్రధానంగా దుష్టశిక్షణకే ఉద్దేశించబడినదగుట చేతను, రామాయణం, లోక కంటక "పౌలస్త్యవధ కునాన్ని, ఉత్పేరిరకమైన" జానకీ మహాపతితాన్ని ఉపలక్షించేది కావడంవలననూ, ప్రధానకథకు భంగం రాకుండా కొన్నికొన్ని పుట్టాలను విడిచి వేయడం ఎవరికైనా అవసరమే. అట్లా విడువకపోతే మళ్ళీ యీ కావ్యాలన్నీ పురాణాలే అవుతాయి. సంగ్రహకావ్యాలు కానేకావు. ఈ సందర్భంలో దుష్ట శిక్షణకు ఆలంబమైనా కబంధవధను ఉజ్జగించి, కబలీ సంరక్షణాన్ని చేట్టడంలో మొల్లహృదయ పౌమనస్యంమనకు తెల్లమౌతుంది.

సంభాషణ చాతుర్యం

సంభాషణలను చాలా సమయోచితంగానూ, యుక్తి సహంగానూ, దొంకతిరుగుళ్ళు లేకుండానూ నడిపి "ప్రీకర్తృకం కాబట్టే యీ సంభాషణ చాతుర్య విశిష్టత ఈ కావ్యానికభిందా?" అనుకొనేటట్లు నిర్వహించింది.

"సుందరకాండలో సుమారు ఇరువై పద్యాలతో నడచిన సీతారావణ సంవాదాన్ని కొంచెంమచ్చు చూడండి.

అలకేశ్వరుండుపాయసము గానిచ్చిన

అంచితచీని చీనాంబరములు

దివిజాధినాథుండు దినదినంబును నిచ్చు

పారిజాతోల్లసత్ప్రసవములును

... ..

గలవు నాయింట నేప్రొద్దు గడమలేక

... ..

విడువుమడియాస రామభూవిభునిమీద

ఎవ్వని వీటికి నేడు వారాసులు

పెట్టని కోటలై పెచ్చుపెరుగు

... ..

నాకెత్కొంగ గలదె యెనాటనైనకే

“జగదీశుడు మానవుడట - నగరే! భుజశక్తి చేత నాకెదురన్నన్
 నగధరుడో, నగధన్యుడో
 నగభేదియొ కొంత కొంత నాతో బోరన్॥

అని తనవై భవాన్నీ, శ్రీరాముని అల్పత్వాన్నీ, మాటమాటికీ రెట్టింది
 చూపుతూ

నీకన్నుల సౌభాగ్యము
 నీకుచముల గలుగుమేలు నీముఖకాంతుల్
 నీకరముల లావణ్యము
 నాకస్త్రీలందులేవు నాకుంజూడన్॥

అని మెల్లగా సీతమ్మ సౌందర్య వర్ణన చేస్తూనే అందులోనూ తన
 శ్రేలోక్య విజయ వరిచయాలను చెప్పకుండా చొప్పించి ఆఖరుకు

ప్రేడ యలంకారముగా
 నాడుము, భయముడిగి మధురమైనమృదూక్తుల్
 బేడిసలనేలు కన్నుల
 జూడుము కనుజెప్ప లెత్తి నుదతీ! నన్నున్॥

తన నీధావిలాషాన్ని కుక్కగోడుగులా బైటపెర్చాడు.

“అని యిట్లు నోరికి వచ్చిన మచ్చునం బ్రేణచున్న యాసీచువి దుష్ట
 భాషణంబులకురోపి తృణంబు చేపట్టి జనక భూషాలవందన....” ఏవిధంగా జవాబు
 లిస్తుందో చూడండి:-

“పతిదైవముగా నెన్నడు
 మతిదలచుచు నుండునట్టి మగువల జెఱుపన్
 బ్రతినగలయట్టి సీత⁶
 బ్రతినచనము లాడుకంటెఁ బాపముగలదే॥

“పరదారాపేక్షకులగు

పురుషుల కాయువు నశించు...

అని పరదారుద్యవనాన్ని ముందు పరాంతంచేసింది. తరువాత శ్రీలోక విజయగర్వంతో తన్నుతాను పొగడుకొన్న ఘట్టాన్ని సబబైన సూక్తితో దూదిపింజలా ఎగురగొట్టి పారేసింది.

“తన సాహసంబుతానే

కొనియాడు సతండు హీనగుణుడని వినుచున్

నిను నీవ పొగడు కొంటివి

వినగూడదు నీదు నీతి విరహిత భావలో॥

ఇంక ముఖ్యమైనది శ్రీరామ శౌర్య ప్రతాప కథనం! ఆఘట్టాన్ని ఇంత గొప్పవాదనని తొమ్ములు విరుచుకొనే రావణుడు చేసిన మోసకారికనంతో ప్రారంభిస్తుంది.

“సంగర రంగమందు సతిశౌర్యమునన్ రఘురాముతోడనీ

- - - - - నీవుపో

రంగను నోపకీప్పుడు

దొంగిలి నన్ను దెచ్చితివి తుచ్చపు పల్కులు పల్కు బాడియే॥

“పాదరజమున నొకతాయి బడతిజ్ఞేసి

రాజమాత్రుండే మేదినీ రక్షకుండు

రామభూషాలు డాదినారాయణుండు॥

నీపరాక్రమం కేవలం భౌతికమూ, పాశవికమూ మాత్రమే. అందు లోమా నీవు నీవగుణరతుడవై సగము హీనసత్త్వదవైనావు. నావిభుడైన శ్రీరాముడు పావనత్వంచేత రాతిని నాతిని జేసినవాడూ, శౌర్యంచేత మేదిని రక్షించ వాడూ సుమా! అట్టి మహామహుడు నరరూపియైన కేవల రాజమాత్రు డనుకొంటున్నావేమో. ఆదినారాయణుడు అని యథార్థంచెప్పి యింకా ఈ క్రింది విధంగా హేచ్చరిక చేస్తుంది:-

“అట్టిరామున కీయబ్ధి యనగనెంత
 లంకయన నెంత, దనుజుల పొంక మెంత
 నీవనగనెంత, నీలావు చేవయెంత,
 చెప్పనేటికి నీవెచూచెదవుగాక.

“వీరాలాసము లాడనేల

క్రూరాస్త్రాబుల ముస్ముల్ దునిమి భుక్తుల్ పెట్టు భూతాళికిన్ ||

“నేచెల్లి శాంతింపుమా” అని ముక్కుకు ముక్కు ప్రతివచనం ఇచ్చి అవిక ప్రసంగంలేకుండా నీచునితో ఎంతవఱకూ మాట్లాడాలో అంతవఱకూ మాట్లాడి రావచునీ, రావణుని అఖండ దోర్లరాన్ని కోటకూరకాడలో పురుగులా తీసి అవతల పారేసింది.

ఇంత ఒప్పిదంగా మాట్లాడింది కాబట్టే రావణుడు “తన్ను జీవించి గొనక వీరాలాసంబలాడ, ఒడుపుదప్పిన కాలాహించందంబునమంది” వర్ణాడు.

ఈ సంభాషణలోని సీతా ప్రతివచనాల్లో శ్రీ సహజమైన పొదుపు, తూచినట్లు నమయించితంగా మాట్లాడి కార్యసాధన చేసుకొనే నేర్పు ప్రతి మాటలోనూ కనబడ్తుంది.

భౌచిత్యపోషణం

ఇట్లాగే భౌచిత్యాన్ని ఇంకా అనేక పుట్టలలో ఆమె పోషించింది.

శూర్యణుకు ముక్కు చెవులు కోసిన పుట్టలో శూర్యణు మీద ముందు తప్పుచూపించి “అంతేలే ఆరాక్షసి తులువతనానికి అటువంటి శాస్త్రే జరగాలిలే” అని మనం మనసారా సంతృప్తిగా సంకోషవడేలాగా శిక్ష విధింప జేస్తుంది: శూర్యణుయే “ఆమనుజేంద్రసూనుల, ముందుదండింప దలంచిన, నదియెఱిగి భరతానుజుండు దాని నాసికా కర్ణంబుల గోసివైచె”నట.

హనుమ సీతమ్మ కొఱకు లంక అంకా గాలించి, గాలించి ఆమె నెక్కడా పొదగానక జానకి కనబడకపోతే అంతవనిచేస్తూ, ఇంతవనిచేస్తూ అవి హంగామాచేసే సందర్భములో “త్రుంతు విచార జందెములు” అంటాడు. బ్రహ్మ

గారి జందెములు త్రుంచితే ఒరిగివడే దేముంది; ఇది చదువగానే బ్రహ్మాండపుంత నవ్వవస్తుంది. ఎంతపండితుడైనా ఎంతసమర్థుడైనా కోతి చేష్టలు పోలేదు - అని అనుకొని ఒకమాటు మొల్ల స్వభావ పరిశీలనా వైద్యగ్యాన్ని మెచ్చుకొంటాం మనము.

రావణుడంతవాడు సీత తనమాటవినినలేదనిదయ్యాలకుబలిపెట్టానంటాడు. "గతికండలుగా గోసుక పడతులు భక్షింపు డింతి పలలంబంతన్...." దర్శోద్ధతుడైన రావణుని మాటలేనా ఇది; లేక ప్రీలమవ్య ప్రీతో సంబందించిన పాపచింతనకల నమయం కనుక మొల్ల ఆ వృశంసునిచే అట్లా అనిపించిందా; చదువరులే ఊహించండి.

అశోక వనంలో జానకిని బెదిరించి రావణుడు వెళ్ళిపోయినతరువాత, దనుజు కాంతల పల్కులకు "నదరి సీత తనకు దిక్కులేమి; దలపోసి దుఃఖింపు" చుండగా పవన సుతుడు వెంటనే సందర్భానికి అతికినట్లుగా-

"ఉన్నాడు లెస్సరాఘవు
డున్నాడిదె, కపులగూడి యురుగతి రానై
యున్నాడు నిన్ను గొని పో
నున్నాడిది నిజము నమ్ముముర్వీతనయా."

"ఉన్నాడు శ్రీరామవంద్రుడు. నీకుదిక్కుగాఉన్నా"డని హనుమ ఎంతో సమయోచితంగా పల్కుతాడు. నడినముద్రంలో మునిగిపోయే నాపను చేతితో వైకెత్తి ఉద్ధరించినంత ఉపకారం జరుగుతుంది ఈ మాటలవలన.

హనుమ మళ్ళీ రామునియొద్దకు తిరిగివచ్చి జానకి వియోగదండవ్యా మానుడై క్షణమొక యుగముగా వేగస్తూఉన్న రాముని హృదయం చల్లబడేటట్లు "కంటన్ జానకి-బూర్జచంద్రవదనన్" చూచాను నేను సీతమ్మను-అని తన కథ చాన్ని ప్రారంభించడంలోనూ-

రావణుని పాతాళహోమం చెడగొట్టాలని అంగదుడు మందోదరిని లాక్కొనివచ్చి రావణుని కట్టెదుట నిలిపినప్పుడు మందోదరి, భర్తయైన రావణునితో

“రాముని దూతలు నన్నును

బాములు వెట్టంగజూడ బండువె నీకున్

నామానము గాపాడని

నీమానుష మేటికిపుడు నిర్జరవైరీ.

రావణునికి పౌరుషం వచ్చేటట్లు ఎట్లా తెచ్చగొట్టాలో అట్లా ఎత్తిపొడవడంలోనూ-

రామునంతటి మహానుభావునకు, దీరోదాత్తునకు సీతా విరహవ్యథలో “కూరలు నోటికిన్ రుచులు గూడుటదప్పె” నట. పత్ని విరహం పరమ దీర స్వాంతులకుగూడానూ అస్వాదీనతనూ, అతిదీనతనూ కల్పిస్తుందని రూపించడంలోనూ-

రావణ వధానంతరము “గుహ్య కాలికి కూడు నోటికిఁబోయె, సురల కంటికి నిద్రసోకెనంత” అని సహజరీతిగా చెప్పడంలోనూ- శ్రీ సహజమైన ప్రతి పద జాగరూకతా, చిక్కని మాటబొదుపూ, దుబారా ఇష్టపడని సార్థకపదప్రయోగ విజ్ఞతా, కావ్యం అంతటా తూచి తూచి వాడే పదాల హృదయంలోనుండి తొంగి చూచే ఆయాపాత్రల సజీవమూర్తులూ ఈ కావ్యం అంతటా చెంగలించి పతితల హృదయాలను దొంగలిస్తాయి. “కంటిన్ జానకిఁ బూర్ణచంద్రవదనన్” అనే ఘట్టంలో మూలంలోకూడా “దృష్టామయాసీతా” అనే ఉన్నది. దానికి యథాతథాను వాదమేకదా ఇది! ఇందులో ఈమె ప్రత్యేకత ఏమున్నది? అని కొంచెం సేపు మనం అనుకొన్నా, “కంటిన్ జానకిఁ బూర్ణచంద్ర వదనన్” అనే ఎత్తుగడలోని సొగసూ, పలుకుబడిలోని కలికితనమూ మూలంలో కనబడ్డంలేదని విజ్ఞులైనవారు నాలాగే భావించకతప్పదు.

వర్ణనలలోని వెయిక్రికత

వర్ణనలలోకూడా మణులతో, మాణిక్యాలతో ఉపమించి శ్రీలకు రంగులపై, మణి, మాణిక్యాలపై కల ముక్కువతో ప్రకృతి చిత్రాలు రూపొందిస్తుంది.

అయోధ్యాకాండలోని అంధకార, నిశావర్ణనలు చాలా హృదయం గమంగా ఉండడమే కాకుండా లోకికానుభవాన్ని, ప్రకృతి శోభను ఆకళింపు చేసు

నీ పుస్తకం నాకు తెచ్చినందుకు ధన్యవాదాలు.

చీకటిని "కారుమొగులు రీతి కాటుక చందాన" అని అందఱూ వర్ణించ గలరు. "నీటిచందాన నింద్ర నీలమహిమ" అంటుంది. చీకటిని నీటితో పోల్చడంలో ఆమె నవ్య భాషకత మనకు స్పష్టంగా కనబడుతుంది. కటిక చీకటి గ్రమ్మిన ఒకరేయి ఏయేటి ఒడునకైనా — ఏయేటి ఒడ్డునకో ఎందుకూ వినాకనీ తీరానికే వెళ్ళిఉండవచ్చు — వెళ్ళి ఆ చీకటిని పరిశీలిస్తే ప్రశాంత గంభీరమైన అనాతావరణంలో ఇదిసీయా, ఇదిచీకటి అని గుర్తింప నలవికాని దృశ్యం ఆమె మనస్సున కనుభవమై ఉండవచ్చు. 'ప్రకృతికిన్ భావ్యప్రణేతల్ కవుల్' కాబట్టి ఆమె తన అంతరంగాన్ని ఈ శబ్దారాల్లో వికసించజేసింది. దానికితోడు "ఇంద్ర నీలమహిమ" — దీన్ని గుఱించి ఇందాకే అనుకొన్నాము. ఇది ప్రేలకుండే ఆభరణాల మోజు అని — ఇంకా క్రింద పరిశీలించండి. "మాషరాళి పోల్కి" — మినుములు కోసి రాసిపోసినపుడు నల్లదలక్రమ్ముకొనే నల్లటి కాంతియొక్క క్రీనీడ తెరలు ఆమె నేత్రాంచలార్లో తారాచి ఉంటాయి.

కుంభకారవనిత కావడమూ, ఊపిడుద్యనఉండే సంకుల వాతావరణంలో కాకుండా, ఊరిచివర భాగల్లోఉండే సహజ ప్రశాంత ప్రకృతి కళ్ళముందు నిత్యమూ తాండవించే అవకాశం ఎప్పుడూ లభ్యమయ్యే స్వేచ్ఛా వాతావరణంలో పెరగడమూ, సుందర సుస్మిగ్ధ ప్రకృతి రామణీయంలోని అణువణువునూ ఆస్వాదించి అమృతమయంగా జీర్ణంచేసుకోగల పేళల కవయిత్రీ హృదయం కావడమూ, ఆమె అంతచక్కగా తనభావనాపథంలో మూగగా నిదురించే ప్రకృతి సౌందర్యానికి మాటలు తొడిగి మనముందు గజ్జెకట్టించింది.

ఇప్పుడొక్కమాటు పద్యమంతా హృద్గతంచెయ్యండి:-

కాటుమొగులురీతి కాటుక చందాన
 నీటిభాతి, నింద్రనీలమహిమ
 మాషరాళిపోల్కి, మఱి మఱి యపుడంధ
 కారమవనియెల్ల గలయబర్యె||

మధురావిజయంలో గంగాదేవి చంద్రుణ్ణి వర్ణిస్తూ 'అమృతాంధమలు తమతమ భాగాలు సరిగా తీసుకోవడం కోసం చంద్రుడనే అమృత కలశంలో

విశాదేవి ఉంచిన మిళ్ళిగరిచెలా ఉన్నది చంద్రునిలోని కళంకం- అంటుంది- ఈ వర్షనలోని సౌంద్యకంటె తల్లిహృదయానికి ఇంత సహజంగా, ముచ్చటగా తెక్కలు దొడిగి చంద్రుని వజ్రకూ ఎగురవేసిన గంగాదేవి ప్రీమూర్తి మన మనః ఫలకంమీద ముందు సింహాసనం వేసుకొంటుంది.

మఱియిక్కడ మొల్లకూడ ఇంత అలతి అలతి తెలుగు పదాలతో పాదానికి రెండుగా విరిగే చిన్న వాక్యాలతో. ఆ వాక్యాలతోబాటు రెండు రెండు మానాలతో చిక్కనిచిమ్ము చీకటిని కళ్ళెదుట రూపు కట్టించింది.

ఇట్లాగే

మేలిమి సంధ్యారాగము

వ్రాలిన చీకటియుఁగలిసి నరుణుని సంకన్

నీలము గెంపును సతికిన

పోలిక జూపట్టె నట నభోమణి తలగన్ ||

ఇక్కడకూడా సందుచూచుకొని గగనరంగంలో అతికిపోయిన నీలాల, కెంపుల బిగువు కాంతి నుండి చదువరుల చూపులు తప్పించుకు పోలేవు. నన్నె చోడ మహాకవి ఒకచోట వెన్నెలను వర్ణిస్తూ

తనసుతుడగు శశిమెయిఁ గఱఁ

గని, చెచ్చెరఁ గడిగిపుచ్చగానని, దుగ్ధాం

బునిధి, నభంబున కెగసెనొ

యనఁ జంద్రిక పర్యె, సాంద్రమై, విమలంబై ||

అన్నాడు.

ఈ భావాన్నే మొల్ల,

కొడుకుడయించె నంచలరి కోరి సుధాంబుధి మీన్నుముట్టి, య

వ్వుడు జగమెల్లగప్పెననఁ బూర్ణత నొందెను సాంద్ర చంద్రికలో

ఇట్లా మలుపు త్రిప్పింది. నన్నెచోడమహాకవి యిచ్చిన అనుభవం మొల్ల అంతరంగంలో బాగా మదితం అయి ఇట్లా క్రొంగ్రొత్త రూపం ధరించింది. కొడుకు వచ్చాడన్న సంతోషంతో పాల్కడలి పొంగడంలో ఉండే ఔచిత్యం, ఔన్నత్యం నన్నెచోడకవి వర్ణనలో పొడగానరాడుకదా! నిజంచెప్పాలంటే చంద్రుణ్ణిచూచి ఆనందంతో వరవళించిన కవయిత్రీ హృదయ భావోన్నత్యమే క్షీర సాగరమై పొంగులువారి తెలుగు సాహిత్య జగతిమీద పరవళ్ళు ప్రోక్తింది.

నారదులైరి సన్మునులు, నాకమహీజములయ్యె భూజముల్
 శారదలైరి భామినులు, శంకగళైలములయ్యె గోత్రముల్
 పారదమయ్యె నీరధులు, పన్నగ నాయకులయ్యె నాగముల్
 వారిదవర్గమెల్ల సితవర్ణములయ్యెను బండువెన్నెలన్॥

స్పృష్టిలోని ఏ పదార్థాన్నైనా రస చావళ్యంతో నింపివేసే స్వభావంకల వెన్నెలయొక్క పరమోదార భావాన్ని కవయిత్రీ ఈ సద్యంలో ఉదారకల్పనా రమణీయంగా పర్యవసించి జేసింది. ఇందులోకూడా సిత 'వర్ణ' ప్రసక్తి రాకమాన లేదు. వర్ణనలో ఈ వర్ణ ప్రసక్తి కవయిత్రీ భావవైయక్తికా ముద్రకు చెఱగని చిహ్నం!

పరమేశ్వరుడిచ్చిన హక్కుతో వెన్నెలలో స్వేచ్ఛగా గాహరిస్తూ వెన్నెల తీగలను ముక్కున గఱచుకొని వ్రీయుల వోళ్ళకు అందించి ఆనందించాలనే తపా తహతో మెఱుపు తీగల పంచకళ్యాణులవలె దొడుతీసే జక్కవకవలూ,

“పాకళాసని దివికి నెగురవైచిన సేనంతిబంతినలె”

పూర్వభాగంలో పొడిచిన వేగురుజుక్కా, మొదలైన వివిధ ప్రకృతి చిత్రాలు విశిష్టభావవ్యక్తిత్వంకల మొల్ల విడలించిన కుంచెలరంగుల్లో వింతనేషాల ముస్తాబు నవరించుకొని ఆకాశరంగంలో మనకు దర్శనం ఇస్తాయి. ఈ మెయొక్క ఈ వింతదృష్టి, ప్రకృతి వర్ణనలోనేకాదు ఇంకా ఇతరసందర్భాలలోకూడా మునుపటి కనబడుతుంది.

“వడిగా ధరశృంగంబున
నడుగులువడినూది త్రోక్కి యద్భుతశక్తిన్

... ..

మిడివింటన్ బసిడియుండ మీటినరీతి.” గా

పావని జలరాశిదాటడానికి పైకెగిరావట. ప్రకృతి పరిశీలనలోనూ, ప్రతి సంఘటనను రసోపచితంగా వర్ణించడంలోనూ కవయిత్రీకిగల అసామాన్య వ్యక్తిత్వాన్ని ఎత్తిచూపగల ఈ ఉపమలు; చదువగానే మనకు ప్రతిపదసావేళ నిర్భరమైన అవ్యక్తానందాన్ని కల్పించడానికి తోడ్పడతాయి.

అలంకారాలు కావ్యేంద్రికకు నిజంగా అలంకారాలేఅన్నారు లాక్షణికులు. ‘ఎవరికె నా సౌములు తగు మాత్రంగా ఉంచేనే అందం; అవి అధికమైతే సుర సుందరియైనా కన్నులకు “భారమాత్ర గోచరాయతే”. మొల్ల తన కావ్యేంద్రికను అలంకరించడంలో సముచిత జాగ్రత్తనే అనుసరించింది. పైన పేర్కొన్న ఉపమాదులను పరిశీలించియే ఉన్నాముకదా! ఇంక అయోధ్యావర్జన సందర్భంలోని

“కవిగురు బుధమిత్రాదులు
వివిధార్చనలనమరపురి వెలయుదురెలమిన్
కవిగురు బుధ మిత్రాదులు
వివిధార్చనల నమరఁబురి వెలయుదురెలమిన్.

“ప్రకటానురాగ సంపన్న తాదురుకాని
రమణీయరుక్మ కాన్మృకులుగారు.”

రాజులు కాంతియందు, రతిరాజులు-రూపమునందు, వాహినీ
రాజులు దానమందు, మృగరాజులు-విక్రమకేళియందు, గో
రాజులు భోగమందు, దినరాజులు-సంతత తేజమందు, రా
రాజులు మానమందు, నగరమ్మున రాజకుమారు లందఱున్.”

ఈ యీ వద్యాలలోని శ్లేష, విరోధాభాస, యమకాది వివిధ శబ్దార్థాలంకారాలను పరిశీలిస్తే సముచితాలంకారాలతో తన కావ్యేంద్రికకు శోభలు దీర్చడంలో మొల్ల పనితీరు మనకు బాగా తెలిసిరాగలదు.

స్వభావోక్తిచాతుర్యం

అన్నింటికంటె స్వభావోక్తిలో మొల్ల చూపిన నైపుణ్యం, అనిశితమైన చూపు షడనూ మనం మెచ్చుకోదగినవిగా ఉంటాయి. సామాన్యంగా రాత్రులందు జరిగే వివిధ కార్యకలాపాలలో శ్రద్ధా, దీక్ష, లౌకికదక్షతా గల కవయిత్రియైన మొల్ల చూపు వాదించుచున్నాడు.

సుతిములేకయుస్సురను పోటీ, మగడుడికించుకొంతా, సరసమెఱుంగు చంద్రముఖీ, సావకిదంటా, బేరకత్తే, షరపుషాబిలాషము బాయని బామినీ, పోరు కట్టునన్ బరగిన బామినులూ, తప్పించుకోలేక తమతమ నిసరస్వరూపాలతో కవయిత్రి తీసిన రాత్రి సినిమాలోకి ఎక్కకుండా తప్పించుకోలేక పోయాలు.

అసూర్యంపక్కయై, రాజాంతఃపురాలలో మెత్తని పూలరాళిలో అడుగు లిడడమే భారంగా బాధపడే సుకుమారీ, సవశిరీష కుసుమకోమలాంగీ అయిన సీతమ్మ కరిసకంటకశిలాపరివృతమైన అరబ్బలలో నడుచునేరనికొమ్మ అడుగులు పొక్కులై శర్కర నలములశ్రమము జెందినవట- ఈభావం సామాన్యంగానే ఉన్నది. కాని "పీచిన చేతులవేళ్ళు నెత్తురుగ్రమ్మి పొటమర్లు కెంపులపోల్కి నమరె"నట. ఇది మఱి దయనీయమైన ఉదాత్త కల్పన! సీతమ్మ! పాపం! అదే పనిగా నడుస్తూఉండేటప్పుడు నడక ఊతానికి ఊగేచేతుల వ్రేళ్ళలోనుండి నెత్తురు బైటకు చిమ్మి పొటమరించి కెంపులవలె ఆమె శరీరానికి అందబుచ్చినదట. ఇందులో రెండు విశేషాలు మొల్ల సూచించింది- మొదటిది రాజకుమార్తె అయిన సీతమ్మయొక్క అత్యంత సౌకుమార్య సంపదా, రెండవది అట్లా పైకిచిమ్మిన నెత్తురు పొటమర్లుకూడా ఆమెకు- చక్కనమ్మ చిక్కినా బాగుంటుందన్నట్లు- సాగనునే చేకూర్చాయనదం. ఉత్తలోత్తర రమణీయంగాఉన్న ఈపద్యంలో ఇంకా వైచరణాల్ని పరికించండి-

ధవుని నడుగడుగునకు కై దండగొనుచు
 నెగడు దప్పని నిట్టూర్పు లెగసి చిగురు
 బెదవులెండంగ నీడకు నుదిల గొనుచు
 మనసులో జేనయూతగా...

దూరాన్ని త్వరలో గమించడానికి యత్నం చేసినదట సీతమ్మ!

పాపం: తనంతతాను తనబలంపై నడిచేస్తేతికూడా సన్నగిలి భర్తయైవ రానుచంద్రునికైదండ ఆసరా చేసుకొని మనస్సులోచేవ— బహుళః దర్మదీక్ష బలమేమో— ఊతయై తనను అప్రయత్నంగా ముందుకు నెట్టిస్తూ ఉంటే వేసే ప్రతి అడుగునకూ దప్పికతో ఎండినపెదవులను నాలుకతో తడవుకుంటూ నీడఎక్కడ దొఱకుతుందా అని పరిసరాలు పరికిస్తూ, నడవలేక నడవలేక ఈడిగిలబడే పిచ్చి జానకమ్మపాట్లు కరుణావిలంగా మన మనస్సును, తలంపులను చుట్టేసి ఎంతవారికి ఎంతచుమ్మర్లు వచ్చాయి: అనే భావానికి ప్రతిఫలంగా కళ్ళనీళ్ళు రప్పిస్తాయి:

వాలివదను, హనుమంతుని సాగరలంఘనోద్యోతవ్వునూ వర్ణించిన

సాలము పొంతనిల్చి గఘురత్తము డమ్మరివోసి శబ్దవి
 న్మూలము గాగవిల్ దివిచి, ముష్టియు, దృష్టియుగూర్చి గోత్ర భృ
 త్కూలము సజ్రపాతహతి గూలువిధంబునఁ గూల నేసె స
 వ్యాలి, స్రతాసశాలి, మృడవందనశీలి సురాలి మెచ్చగన్ ||

మొగము బిగించి పాపములు మొత్తముగాసట నూదిత్రోక్కి, నీ
 టుగ మొగమెత్తి భీకర తోరనంబుననార్చి బాహుల
 త్యగణితలీల నూచి వలయంబుగ వాలముదిప్పి ప్రేగునన్
 నగము నగముగ్రుంగ, గపినాథుడు నింగికిదాటె టిప్పునన్ ||

ఎంత చిత్ర విచిత్ర భంగిమములనైనను ఉన్నది ఉన్నట్లు చిత్రించు నేర్పు ఈమెకు అసభ్యస శిక్ష.

పదములూనఁ ద్రొక్కి నదనంబు దిగజూచి
 చేతులూని నడుము చిక్కబట్టి
 క్రుంగి, నిక్కిఎగసి, కుప్పించి, నడిదాటి

అనిల సుతుడు గగనవీధి కె: రెవట. భందము చిన్నదైనను పెద్దదై వను వర్ణవస్తువును విశదంగా చూపించగలడు. జలనిధి మధ్యంలో, లంకలో, రాక్షసరాజైన రావణుని అశోకవనంలో, శింకుపాతరువునీరలో, పతివియోగకళదుఃఖ డుఃఖితయైన సీతమ్మను హనుమంతుని వ్యాజమున మనకు చూపించిన తెలుగు అద్వితీయును:--

పతిబాసినట్టి యాపదకంటె బలుమారు
 వివిధ మాయలచేత వేఁగి వేఁగి
 వీరదానవకోటి వికృత వేషంబులు
 గనుగొని చిత్తంబు క్రాఁగి క్రాఁగి
 కర్ణకఠోరంబుగా నాడుమాటల
 దొరఁగెడి కన్నీట దోఁగి దోఁగి
 తనదిక్కు లేమిక్కై తల్లడిల్లుచు నాత్మ
 లోపల మిక్కిలి లోఁగి లోఁగి
 రాము దలఁచు కొంచు, రామునిఁ జేర్కొంచు
 రామరామ యనుచు

విధిలేక శోకమూర్తిగా జీవించియున్న మైథిలిని హనుమతోబాటు
 కరుణావిలంగా మనమూచుస్తాము- అల్పాక్షరాలలో అనల్పార్థ భావసంపదలను,
 స్వభావోచిత్యాన్ని దారగా కురిపించడంలో ఈమె ప్రసిద్ధహస్త.

ఇట్లాగే

నిడుదపెన్నెటివేణి జడలుగా నవరించి

... ..

అహితలంకా మహోద్వీప గహనసీమ

దపము సేయుచున్నాను ... బ్రత్యక్షమగునాకు ...

మని నాకునకు చిన్నవింపుమని మారుతించే రామునకు ప్రతినందేశమంపిన
 సీతా ప్రతివచనంలోనూ కంటికికడివెడునీళ్ళతో గానవచ్చే సీతమ్మను మనకుగోచరం
 చేసిన భావానుభావసంకద అద్వితీయమైనది. మనసు మెత్తన. తలపు అంతకంటె
 మెత్తనా అయిన మొల్ల హృదయ మొల్లము నందుండి సుదిమెత్తనైన పలుకురాక
 వేరొకటి ఎట్లావస్తుంది?

మెత్తని ఈ పలుకుల మొత్తంలోనుండి కొట్టవచ్చినట్లు కనబడే సీతా
 సాద్వి ఉత్తమకీలసంపద ఎంతబరువుగా ఎంతపరువంగా ఆకృతిని మలచుకొన్నదో
 ఆలోచించ గలిగితే ఈమహాకవిత్రయొక్క మహనీయ కవితా శిల్పం మనకు
 దృగ్గోచర మౌఖ్యం.

సీతమ్మ శీలపంపద

ఇవన్నీ ఒకయెత్తు.

మొల్ల హృదయంలో మూసకట్టుకొని పలుకులలో యాపు దిద్దుకొన్న సీతమ్మ పాత్ర మొకయెత్తు.

ఇననంశోత్తముడైన రాఘవుడు.....

ధనువు దునిమిన సమయంలో ధరణీశ సూనులు శిరమువంచి సిగ్గుపడు చుండగా "మేనువెంచి"న సీత ప్రప్రథమంగా మనకు దర్శనమిస్తుంది.

తరువాత చెప్పుకోదగిన ఘట్టం: రావణునికి ప్రతివచన మిచ్చినపుడు ఆమె నహజంగా లజ్జాశీల కాబట్టే కామియైన ధూర్త రావణుడుకూడా "వ్రీడ యలంకారముగా నాడుము" అంటాడు. కాని రావణునితో ఆమె మూడోకన్ను తెరిచి మఱీ మిట్టాడుతుంది. హనుమతో మాట్లాడి నపుడామె అప్పటి దయనీయ పరిస్థితికి మఱింత మెఱుగు పెట్టుంది మొల్ల! పాపం బంగారు తేడి గొడవలో లక్ష్మణుని తొందరపడి తూలనాడానే దానిఫలితమేనేమో ఈ చెఱలనుకొన్నదేమో అప్పటినుండి ఆగాయం మానకుండా రేగుతూనే ఉన్నది. క్షమాపణ చెప్పడానికి కూడా సమయం సంప్రాప్తం కాలేదు. ఎప్పుడు సమయం వస్తుందా అని ఎదురు చూస్తూ ఉన్న సీతమ్మకు హనుమ కనబడడం ప్రాణం లేదవచ్చినట్లయి

అమాటలు మదినుంచక
నామానముగావు మనుచు
.

సామిత్రికి జెప్పవయ్య సాహసికర్యా||

అని వశ్యాత్తాప పడుంది.

హనుమంతుడు ఇప్పుడే నిన్ను తీసికొని వెళ్తాను. రావమ్మా అంటే అది తగదని హితవు పలుకుతుంది. హనుమంతుని తోకకు నిప్పంటించినట్లు విని "అగ్నిమంత్రము. బ్రహ్మమంత్రమును ఉచ్చరించి" హనుమకు తల్లదనము కలిస్తుంది.

రాజవధానంతరం శ్రీరాముడు " కులసతిని జెఱగొని పోయిన.....
కాత్రవు..... గెలిచితి- వగజంపితి- నెలతా: నీయిచ్చజనుము నేనిన్నొల్లన్"
అని నోనాడితే

కర్ణములకు వాడిగలిగినట్టి నారసములు సోకినట్లయి-

నరనర! నాదు చిత్తము మనంబును నీవయెఱింగి యుండీయున్
బరుషములాడ నేమిఁకికి, నాయెడ శాపములేదు కాదు పో
సురలు నుతింప మేటి సొద జొచ్చెద మెచ్చు...

డని దీరంగా నల్గురుంది సీతమ్మ: అష్టకష్టాలువడి. అన్ని అవ
మానాలూ సహించింది ఆభర్తృసాన్నిధ్యం కొఱకేకదా! విగ్రహవంతుడైన ధర్మ
మైన శ్రీరాముడంతటివాడు "నెలతా: నీయిచ్చజను"మంటే ఇక ఆమాటవిన్న ప్రీతి
గుండె ఎన్ని ఖండకుండెలుగా విచ్చిపోతుంది: జీవస్మరణ సమస్యగా ఏర్పడిన
ఆ విషమ సమయంలో కూడా మొల్ల సీత సహజ దైర్యాన్ని విడువలేదు. నాయక
భావములేదు- కాదు పో సొద జెచ్చెద నని విక్రీకంగా ఆడు సింగంలా గర్జించింది-
ఆ మహాయిల్లాలు: ఎంత సూటిగా, ఎంతవిక్కచ్చగా, ఎంతనిర్దుష్టంగా ఒరవిడిచివ
భాకులా చఱుమని సవాలు చేసిందో: చూడండి- కుళ్ళూ కూహికంలేని నిజమైన
ప్రీహృదయం పొట పొచ్చెము లెఱుంగని పొలతి మాట వాడీ ఇలాగే ఉంటాయి.
టకటొంకులూ, టాలాటాలీలూ, మెఱమెచ్చులూ, నంగి నంగిమాటలూ. నీళ్ళు
నమలదాలూ అకుటిల స్వభావానికి అల్లంతదూరంలోనే ఉంటాయి- "విగ్రహవాన్
ధర్మ:" అనిపించుకొన్న రాముని ధర్మ కవచాన్ని తన నిర్భయ శీలంతో పగుల
గొట్టి పారేసింది మొల్లసీత: ఈ కావ్యంలో మేనుపెంచి మనకు ధర్మనమిచ్చిన
సీతమ్మ తుదివఱకూ అట్లాగే దీరంగా మేను వంచకుండానే నిలువబడింది.
సూక్ష్మంలో మోక్షగానైనా, ఉన్నంతలో సీతమ్మ శీలానికి విజయ కిరీటం
పెట్టింది మొల్ల: బాలు: మొల్ల వ్యక్తిత్వ పౌఠాగ్యానికి, బొన్నత్యానికి ఈశిల్పం
ఒక జయగీతిక:

సుడికారములు-జాతీయములు

ఆయాపాత్రలు ఆయా సందర్భాలలో ప్రసంగవశంగా వాడిన కలుకు
బదిసొంపూ, సుడికారపు సంపదా చాలాసహజంగానూ సజాతీయంగానూ ఉంటుంది

“దయ్యాలకు బలిపెట్టెద”
 “గడికండలు కోసి తినుడు”

మొదలైన జాతీయాల వాడుకను గూర్చి ప్రస్తావించుకున్నాము. తెలుగు భాషకు సహజమైన పొమ్ములైన ఈ నుడి కారాలను బంగారంలో మణులను అది కిన్నట్లు చాలా చక్కగా సంభాషణలో పొదిగి యియ్యడంలో మొల్ల అందచేసిన చెయ్యి:

పరిశీలించండి:- లక్ష్మణుడు రణరంగంలో మూర్ఖాగతుడైనపుడు హనుమ ద్రోణాచలంనుండి ‘సంజీవకరణి’ని తీసుకొని రావడానికివెళ్ళి ఆమూలిక ఏదో తనకు తెలియక ఆపర్యతాన్నే మొత్తంగా పెకలించి తీసుకువస్తాడు. ఆపర్యతం లోని ఓషధులు ప్రాచీ దిక్కునందు శతకోటివారిజాన్మదీప్తి గనుపట్టగా శ్రీరాముడాదీప్తిని జూచి సూర్యోదయ మగుచున్నదనే భ్రమతో

“మాకులంబునకెల్లను మహీనిందలప
 దానె కర్తయ్యెయుండియు ధర్మమగునె?
 యుదయమందంగ మనుమడిట్లున్న యెడను
 కొనరిచుట్టాలు బగవారిఁ గూడవలెనె?”

ఇక్కడ కొనరిచుట్టాలు బగవారిఁగూడవలెనె? అనే సామెత ప్రయోగింపబడిన సంఘటనా సహజత, మిక్కిలి ప్రశంసా పాత్రమైనది.

ఇట్లే కదన ఖేణిలో రావణునిపై కినిసి యాడే రాముని భూర వచనాలలో ఇరికి తొంగిచూచే ఈ అపహాస్యపు చెత్తిపొడుపు గమనించండి:-

ఆలములోన నానరుల నాలము సేసిచయట్లుగాదు నా
 పాలిశరంబు నీనుదుటివ్రాలు హరింపగ బాలుబడ్డ దీ
 వేళ! వృధాపహాస్యములు వేయి విధంబుల మానవేమి! తాఁ
 గాలుడు కన్నుగీలునిదె కాలము డగ్గతె నీకు రావణా!

అంతయుద్ధ భీభక్తంలోనూ ‘కాలుడు కన్నుగీటి’ మనమనప్పులలోని భయోద్రేకాలను ఒక క్షణకాలం మఱవించ జేస్తాడు

ఇట్లాగే

‘ఎల్లవేళలనే జెవినిల్లుగట్టి విన్నపముసేయ’
 ‘నేడెల్లి శాంతింపుమా’
 ‘కూరలు నోటికిన్ రుచులు గూడుటదప్పె’
 ‘పూటగా భారపడంగ జాలుదు...’
 ‘వెన్నెతో బెట్టిన విద్య’
 ‘ఒకతలకు దెచ్చెనొనవి’
 ‘కంటిలో నెఱసు చందమున’
 ‘కనుగోఁబాలైతి.’

శ్రుతి హృద్యములైన ఇట్టి ప్రయోగాలెన్నో మొల్ల కావ్యాదిని చేసిన శపథ నిర్వహణకు బానటనిల్చి ఉన్నవని చెప్పడానికి చాలినన్ని కలవు.

ఇవికాక “కూరాటి తేరులు, కావేటి గుఱ్ఱాలు” మొదలైన అక్షరూప ప్రయోగాలెన్నో :

ఈ పద ప్రయోగ వైచిత్ర్యం కంటే మన మనస్సు నాకట్టే ఈ క్రింది పద్యాలలోని ఉక్తి చాతుర్యం, ఆ పద్యాలలోనుండి పఠితలను పలకరించే సజీవ భావమూర్తుల విలాసాలూ మనకబ్బురం కల్గిస్తాయి. గుహాడు సరయానదిలో రాముని ఓడపై ఆవలి యొడ్డునకు దాటించే సందర్భంలో-

సుడిగొనిరాముపాదములు సోకినఝాళినహించి రాయియే
 ర్పడ నొకకాంతయయ్యెనట ! పన్నుగ నీతని పాదరేణు వి
 య్యెడ వడినోడసోక నిదియేమగువో యని సంశయాత్ముడై...

‘గుహాడు భయమ్ము పెంపునన్’ ‘రాము పదకంజ యుగమ్మున’ గడిగాడట : ఏమి ఈ పద్యంలోని గడుసుతనం: నడక పొగసు : పద్యంలోని యొయారపు భావపు సొంపు :

ఏ సందర్భమేకాని అనల్ప శిల్ప రమణీయంగా పద్యాన్ని మఠివి భావానికి ప్రాణంపోసి ఆ సన్నివేశాన్ని మన యెదుట నిలబెట్టి ఆదించగలనేర్పు మొల్లకు బాగా తెలుసు :

అయితే అధ్యాత్మ రామాయణాన్ని చూచే ఈమె యిది వ్రాపిందంటారు;
అందులోని గుహాదు-

క్షాళియామి తనపాదపంకజం నాథ! దారు దృపదోఃకిమంతరం
మానుషీకరణ చూర్ణమస్తి తే పాదయోరితి కథాప్రధీయసీ.

ఈ విధంగా అన్నాడు. 'నీ పాదాలలో మనుష్యులను చేసే చూర్ణం ఉన్నదని ఒక కింవదంతి ఉన్నది; అందుకని నీ కాళ్ళు కడుగుతానన్నాడు; మన మొల్ల పద్యంలో ఉన్న సౌభగు దీనిలో వెదకిచూద్దామన్నా కన్నెదడు.

ఈ భావాన్నే తులసీదాసూ, అయ్యలరాజు రామభద్రుడూ చూచి తీసుకొన్నాడు. ఎవరేకాని ఈ భావానికి మొల్ల చూపినంత సొగసైన తొడుగు తొడగ లేకపోయారు; మొల్ల రచనలో ఒక్కొక్క పదంలోనే కాక పద్యం పద్యం అంతా నృత్యంచేసి వశితలను ఇంకో ఆలోచనకు పోసేయిని మువ్వల రచనయో, వశితల మనస్సులపై ఒక్కమారు గుమ్మరించిన పారిజాత ప్రసూనాల గువాళింపో అందాలు ఆరబోస్తూ లాస్యం చేస్తుంది. అట్టి పద్యాలలో ఈ పద్యం ఆంధ్ర వాఙ్మయంలో అంత ప్రసిద్ధికిక్కొంది. ఇంకా అనేక సన్నివేశాలలో మహా సులువుగా, అలవోకగా బింబించిన ఈ అందాల పోహళింపు మనం చూడగలం.

పరశురాముడు రాము నెదుర్కొని

రాముడు గీముడంచును ధరాజనులెల్ల నుతింప నిట్టవై
భీముని చాసమున్ విరిచి ప్రేలేడ! నందులకేమిగాని! యీ
శ్రీమహిళేశు కారుకము జేకొని యెక్కిడుదేని నేడు నీ
తోమరి పోరునల్పి సడద్రోతు రణస్థలి నీశిరీరమున్॥

అని కయ్యానికి కాలుదువ్వతాడు; ఎంత నహజంగా భావాలు పరుగులు పెట్టాయో చూచాడుగదా;

అంతేగాదు

శివుని చివుకువిల్లు శీఘ్రంబె యానాడు
నీటచినాడ ననుచు విట్టవీగ
వలదు... ..

శివునిది చివుకు విల్లటః చివికి పోయిన మామూలు తెలుగు వదానికి సందర్భ శుద్ధిగా ఎంత జీవం పోసిందో మొల్ల; నేర్పరియైన చిత్రకారుడు కుంచె విడిచింపులోనే నవరసాలూ, శతసహస్రరాగాలూ సాక్షాత్కరింప జేసినంత సులువుగా నన్నిచేతాన్ని మొల్ల రక్తి కట్టించి గజ్జకట్టిస్తుంది:

ఈవిధంగా,

పావనమూర్తి రామనరపాలకు పంపున

మొదలైన పనేక ఋద్యాలు చారా చేగలతో పరవశ్యుడొక్కే సెలయేళ్ళ వలె మొల్లరామాయణం అంతటా పరుగులు పెట్టాయి.

పూర్వప్రయోగాలు

మొల్ల తనపూర్వుల ననుసరించిన ప్రయోగాలూ ఉన్నాయి. తనతరువాతి తరానికి అందించిన అనిదంపూర్వ ప్రయోగాలూ ఉన్నాయి.

మగటిమి గల్గిన పురుషులె

మగతనము విడిచి నడుసగ మగునలు సగరా !

తగదనక నేడు మఱుగున

విగత వ్రీడుండ నగుచు వ్రేల్వందగునే ?

(యు. కాం. తృ. ఆ. 8)

అనే పద్యం చానమ్యను జ్ఞానకంఠెస్తే ఆరణ్యకాండములో 'ద' ప్రాసతో నడిపిన

ఒడలెల్లను బంగారము

పొడలెల్లను రత్నసమితి బోలిన మెఱుపుల్

నడలెల్ల మెఱసి మెలగెడు

కడలెల్ల విలాసరేఖ కళలందొప్పెన్ ||

అనే పద్యమూ

చెప్పుమని రామచంద్రుడు

చెప్పించిన పలుకుమీదఁ జెప్పెదనే నె

ల్లప్పుడు నిహపరసాధన

మిస్వణ్య చరిత్ర తప్పులెంచకుడు కవుల్॥

అనే పద్యమూ

“వాలి ప్రతాపశీలి మృడనందసశీలి సురాలి మెచ్చగన్”

అనే ప్రయోగమూ ముఖ్యంగా పోతన్నగారి శిష్యత్వాన్ని చెప్పక చెప్పాయి. నన్నెచోడుని జ్ఞప్తికి దెచ్చిన ఒక పద్యాన్ని ముందే గమనించి ఉన్నారు.

మొల్ల మార్గదర్శికాత్వం

“కూకటి ముడికినై కురులు కూడనినాడె”

సుం. కాం. 64

అనే ప్రయోగం-

“కూకటి వేణితో కురులు కూడకమున్నె” అనే ప్రయోగంలో-

పింగళి సూరనార్యునకు దారిచూపింది.

‘చంపనచ్చినట్టి శత్రువునైనను’

అనే ప్రయోగాన్ని-

‘చంపదగిన యట్టి శత్రువునైనను’

అనే విధంగా వేమన తీసుకొన్నాడేమో!

‘... తలవట్టి యీడ్వకనుగోఁబాలైతి నీ ముంగటక్’

య. కాం. తృ. ఆ. 18

అనే ప్రయోగానికి మనసుపడి తెనాలివారు

చూడగా రాజీవ యుగంబు వాచె..... కన్నోకున్ని

అని ప్రయోగించారేమో!

ముందు వెనుకలు పారజూచుకొంటే ఇట్టివెంతవారికైనా తప్పవనిపిస్తుంది.

“తెప్పిర్లి,” “అంతపనయ్యనేని”, “కోసుక” మొదలైన ప్రయోగాలు ఈ మె రచనలో కనబడ్తున్నాయి. కాని యిందులో “కోసుక, పట్టుక” వంటి ప్రయోగాలు పిన వీరభిద్రుడుకూడా వాడియాన్నాడు. మొల్లకు ముందు తిమ్మక్క ఈ ‘క’ ప్రయోగాన్ని వాడింది. తరువాత చేమకూర వాడిన “ఉడుకపోవు శంఖము నహోగళశేఖ” అనే ప్రయోగం మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైనదేకదా! అయితే ఈ ‘క’ ప్రయోగాన్ని ఆ యా రచయిత్రీ రచయితలు అందమైన ప్రయోగమని భావించి వాడారేమో మఱి తెలియదు. ఈ అన్ని ప్రయోగాల్లోనూ చేమకూరవారి ప్రయోగం చాలా మనోజ్ఞంగా ఉండి తక్కినవారి ప్రయోగాలు ఏదోకకుక్కిరిస్తోనం అనేటట్లు ఉండిపోయాయి. అయినా మొల్ల కావ్యంలోని ఈ ప్రయోగాలు అంతగా రచనా రామణీయకత్వానికి అద్దం తగలేదని చెప్పవచ్చు.

ఒకచోట—

శుంభుడు

సంభ్రమము

అనే ప్రాస కనబతూ ఉన్నది—

సంయుతాసంయుత ప్రాసగా దీనిని అప్పకవి అంగీకరించియే ఉన్నాడు—

క్షత్రియ సంశ్యలై ధరణి ...

...

... మాం

ధాతృరఘుక్షితీశులు...

(ఆ.ప. 2-178)

అనే పద్యంలో నన్నయభట్టారకుడూ—

నాతోమార్కొన లేరు ...

...

ఈ శ్రైలోక్యమునందు ...

అని నాచనసోముడూ వాడినట్లు అప్పకవియే చూపియున్నాడు—

మొల్లకవిత్తా శిల్పం

పద్యశిల్పంలో మొల్ల ప్రత్యేకించి కందం విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకున్నాడు; అనిపిస్తుంది. మొల్లరామాయణం ఇంచుమించుగా 900 పద్యాలు. అందులో ఆమె సుమారు 250 కందాలు వ్రాసింది. అన్ని చందాలూ ఒకయెత్తు. కందాల అందాలు ఒకయెత్తు; అన్ని కందాలూ పంచకళ్యాణీ గుణాలలాగా మాంచి దిట్టమైననడకతో ఖదను త్రొక్కినవే.

అసలు ఇంకొక రహస్య మేమిటంటే అన్నికందాలూ వరుసగా చేరిస్తే మొల్లకంద రామాయణం అవుతుందేమో ననిపిస్తుంది; కొన్ని కందాలు వరుసగా వదవండి—

ఇమ్ముల నప్పురనప్రము

కొమ్మలపై నుండి పురము కొమ్మలు వేడ్కన్

దమ్ములచుట్టము పదజల

జమ్ములు పూజించురొగి నజప్రము బ్రీతినన్॥

ప్రేటుగొని రామచంద్రుడు

సూటిగ నొకదిట్టకోల సురలు నుతింపన్

ఘోటకసమవక్షస్థల

దాటక నత్యుగ్రలీల ధరపై గూల్చెన్॥

విల్లాయిదికొండాచుని

తల్లడపడి సంశయంబు తలకొన మదిలో

బల్లిదులగుస్పృహనందను

లల్లరు చాదవుల నుండిరెంతయు భీతినన్॥

కరితురగ స్యందనములు

పరివారము దెగినపిదపఁ బటురోషమునన్

గరకరబడుచును నెదిరిన

ఖరకర వంశుజుఁడు ద్రుంచె ఖరుని శిరంబున్॥

కుర్యూడక నామందర
 గయ్యమునకు కాలుదువ్వగడగెను దీనిన్
 దయ్యాలకు బలివెట్టెద
 (నయ్యలుగా నరికి యెల్లవారలు జూడన్॥

చుక్కలు తలపూవులుగా
 నక్కజముగ నేనువెంచి యంబరవీధిన్
 వెక్కనమై చూస్తటిన
 నక్కోమలి ముదమునొందె నాత్మస్థితికిన్॥

ఖండించెద నీచేతులు
 తుండించెద నడుము రెండు తునకలు గాగన్
 చెండించి నీదుకండలు
 వండించెద జమురుతోన వాచవి గాగన్॥

భూనాయకు డతివేగమ
 దానవ సేనలకు నెదురు ధార్మ్యవి పోరన్
 వానర సేనల బంపెను
 భానుజ ముఖ్యాధిపతుల పౌరుష మడరన్॥

తల్లులు మువ్వురకును రఘు
 వల్లభుడే తెంచునట్టి వార్తను తెలుపన్
 బల్లిదుడగు తనతమ్ముని
 నల్లన సాకేతపురికి ననిపెన్ వేడ్కన్॥

దానంబులిచ్చి భద్ర
 స్నానంబులుసేసి భూషణంబులు పూతల్
 చీనాంబరములు బరిమళ
 నూనంబులు దాల్చిరధిక శోభన లీలన్॥

ఈరామ చరిత మెప్పును
 వారక విన్నట్టివారు వ్రాసినవారున్
 గోరిపఠించినవారును
 శ్రీరాముని కరుణ, మేలు సెందుదు రెలమిన్॥

ఈకందాలు ఇలా చదువుతూ మనం ఒకవిధంగా రామాయణం చదివిన వాళ్ళమే కాగలము; ఇందు త్రిప్రాసంతో కూడిన “ఐందించెద నీచేతులు” పద్యం వంటి పద్యాలుకూడా ఉన్నవి.

అసలు ఒక్కొక్కచోట కొన్నిపుట్టాలు ఖిలమైనాయేమో ననిపిస్తుంది. అన్ని కాండల ఆరంభాలలోనూ, అంత్యాలలోనూ, ప్రస్తావించబడిన వాల్మీకి సుదేశించిన నారదకథనం దాలకాండ ప్రారంభంలో లేకపోవడం. ఇంకాకొన్నిచోట్ల చేసిన “తెప్పిల్ల” మొదలైన వెలితి ప్రయోగాలూ అక్కడక్కడ ఎవరైనా పూరణ కార్యానికి తలపడ్డారేమో; అనే ఊహకు ఎడమస్తాయి. లేకపోతే చక్కని కవితా శిల్పం తెలిసి, కొంచెం జాగ్రత్తీసుకుంటే సరిపోయే ఇట్లుంటే చిన్నవిషయాలను మొల్ల అంత అజాగ్రత్తగా వదిలేస్తుండా?

ఇక “చెప్పుమని రామచంద్రుడు చెప్పించిన పలుకుమీద ఇహపరసాధన మైన ఈ పుణ్య చరిత్రను” చెప్పితిని చెప్పిన మొల్లయే తాను ఎన్నుకొన్న కవిత్య తత్వాన్నిగూర్చి చెప్తూ-

వలిపెవునన్న పయ్యెదను వాసిగగందపుఁ బూతతో దుతన్
 గొలదిఁగఁగానవచ్చు వలిగుబ్బచనుంగన నీవి నొప్పగా...

అను పద్యమును వ్రాసియుండునా? అనే సంశయం సాహిత్యవేత్తలకు కల్గవం సహజం.

సాహిత్యం ఉత్తమోత్తమమైన కళ. కళకు ‘పరమాత్మను గ్రహించునది’ అనే నిర్వచనం ఉన్నది. సౌందర్యాగాధనతో ‘రసోవైసః’ అని మనం భావించే ఆ రస సామ్రాట్టును సాక్షాత్కరింప జేసుకోవడమే ఉత్తమకళాధర్మం. సాహిత్య కళను పరమేశ్వరాధనగా భావించినందువలననే పూర్వులు కేవలము ధర్మార్థ ప్రతిపాదకమైన కావ్యసరంపరను సృష్టించారు. ప్రాచీన కవులలో కవిగ్యమునెడ చాలా పవిత్ర భావములు కన్పట్టుచున్నవి. పూజ్యుడు వన్నసామ్యుడు-

“భారత భారతీ శుభగణస్తి చయంబులజేసి ఘోరసంసారవికారసంత మసవిజృంభమును” వాయ బ్రయత్నించెను. తిక్కన సోమయాజి తన కావ్యమును “దేవదేవునకు స్రీతిగనిచ్చి భక్తకోటికి వరణీయు” డయ్యెను. ప్రబంధ పరమేశ్వరుడు “విష్ణు ధర్మ ప్రశంసా పాత్రమైన ప్రబంధమునుజెప్పి యభిలేప్పిత పుణ్యపలోదయొన్నతుల డొందెను. పోతనగారు సరేసరి. “మందారమకరంద మాధుర్యమునదేలు మధుకము” మరనములకు పోదని నిష్కర్షగా చెప్పివైచెను.

కవిత్యక్తకను ఇహాలర సాధకముగా నింత పవిత్ర భావముతో ఉత్తరాండ్ర కవులు ఆరాదింపలేకపోయిరి. ‘వాణి నారాణి’ యని పినవీరవ వెక్కిరిగా చూట్లక్షగా మల్లన రుక్మాంగద పరిశ్రలో-

సౌరభ్యంబును బంధ చాళిరి తగన్, శయ్యాచమత్కార శృం
 గారంబుల్ , ..
 , ..

వార స్త్రీయునుబోలె నొప్పనలదా నర్ణింప గావ్యంబిలన్.

అని వారప్రీగా మాత్రమే కవితామతల్లిని భావింప గల్గెను.

వేరొకఱు “గంధగజ”మనిరి- ఇంకొకరు ‘పంచకళ్యాణి’ యనిరి. ఈ రీతులలో వారి వారి హృదయ సంస్కారములు మాత్రమే టిబిడినవి. కవితామతల్లి గౌరవోన్నతుల కేలోపమును ఎప్పుడును వాటిల్లలేదు. అయితే ఈ భావనముల వలన ఆయా కాలపు అభిరుచులుకూడ వ్యక్తమై రానురాను కవిత్యమునెడ వారికి వారికిగల నీచాభిరతి స్పష్టపడినది.

మఱి భక్తురాలైన మొల్ల ఈరీతిగా వ్రాసిన దనిన ఆకాలమునాటి ప్రజాభి ప్రాయమే ఆమెపై ప్రభావము చూపినవనవలెను. అయినను ఆమె, పైన చూపిన కొందఱవలె కవితానతిని అంత హీనముగా భావింప లేకపోయినదనే అంశాన్ని గమనించవలసి ఉన్నది.

వేద వేద్యే పశే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే
 వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్ సాక్షాద్దామాయణాత్మనా||

అని ఆదికవి, పూజ్యుడు వాల్మీకి మహర్షి భావించినట్లే మొల్లకూడా “అదిరఘురాము చరితము”ను పుణ్యస్థితి దేదమనే భక్తి విశ్వాసములతోనే రచించి తాను ధన్యుడై, ఆంధ్రమహాజనులను ధన్యాత్ముల నొనర్చినది. ఇహపరసాధనమైన ఈ పవిత్రగాధ “అదిరఘుగవిన్న గ్రోత్తయై” నెగడు నిత్యనూతనసామగ్రి నముల్లాసితం. కాబట్టే ఆధునికులలో ఒకరు మొల్లనూ, మొల్ల వ్రాసిన రామాయణాన్నీ సంస్తుతి చేస్తూ-

పాడిన పాటనే తిరిగిపాడియు శాశ్వత జీవమూది కి
 గ్గాడులగుండె గాడినడిగాచెడ నాడిన మొల్లకిచ్చెదన్

 ... సుమాంజలి యుల్లము పల్లవింపగన్॥

అని అయిదు పదిచేసి మొల్లకు సుమాంజలి, నర్పించారు-

కవురపుతావులో, కలకండల పలుకులోయనగా దేశభాషయందు తెన్నయై పనమీరిన కమ్మని తెలుగులో రఘురామచరిత్రామృతాన్ని ఆంధ్రులకు జ్ఞాపన చూతగా వ్రావనిచ్చిన మొల్లరామాయణం ఎన్నటికీ జగన్మాన్యముగా సేవంపదగినదే.

మొల్ల మహాత్మి అందించిన ఈ ధర్మామృతాన్ని ఆంధ్రులేమాత్రము అందుకోగల్గిన ఈ మాప్రయత్నం సార్థకమైనదే యనే ఆశతో ఆంధ్ర మహాజనుల హృదయ సన్నిధిని భక్త్యనురాగ హృదయంతో దోయిస్తున్నాం.

— ఊటుకూరి లక్ష్మీకాన్తమ్మ.

శ్రీ రామాయణము

పీఠిక

శ్రీమహిమాభిరాముఁడు వ
 సిష్టమహామునిపూజితుండు సు
 త్రామవదూకకాభరణ
 రక్షకుఁ డాశ్రితప్రోషకుండు దూ
 ర్వామలసన్నిభాంగుఁడు మ
 హాగుణశాలి దయాపరుండు శ్రీ
 రాముఁడు ప్రోచు భక్తతతి
 రంజిలునట్లుగ నెల్లకాలమున్.

- 1. శ్రీనగమందిరం డమర సేవితుఁ డర్థకశాంకమోఁ వ
 న్మోనిమనఃపయోజదిననాయకుఁ డబ్జభవామరేశ్వర
 త్కానలసత్ససన్నుఁ డతిధమ్మఁడు శేషవిభూషణుండు వి
 ద్యానిధి మల్లికార్జునుఁడు తా నిడు మూకు కుభంబు లొప్పగన్. 2
- 2. తెల్లని పుండరీకముల తేజము మెచ్చని కన్నుతోయికో
 నల్లనిక క్రవీలరుచి వవ్వెడు చక్కవి దేహకాంతికో
 నల్లనల్లెఁగ్రోవి కరమందలి సంజ్జల నింపు పింపఁగా
 గొల్లకంన్ విరాళితగఁ గొల్పెడు కృష్ణుఁడు ప్రోచుఁగావుతన్. 3
- 3. ఓంచి వమస్తలోకములు మిన్నక త్కాఁ దన నేర్పుమీఱ వి
 ర్మించి ప్రగల్భతన్ మెఱపి మేలును గీడును బ్రాణికోట్లు సే
 వింప చుటించి శాస్త్రములు పేదముఱం గొవియోడుచుండు నా
 శౌంచవగర్భుఁడిచ్చు నదికంబుగ నాయువు నీక్వికార్థమున్. 4

- పీ. చంద్రఖండ కలాపుఁ జాతువామనరూపుఁ
 గలితచంచలకర్ణుఁ గమలవర్ణు
 మోదకోఽజ్జ్వలబాహు మూషకోత్తమవాహు
 భద్రదేభవదీను సదృక్త నదను
 నన్మునిస్తుతిపాత్రు శైలరాధోహిత్రు
 ననుదినామోదు విద్యాప్రసాదుఁ
 బరకుపరాభ్యాసుఁ బాశాంకుశోల్లాసు
 సురుతరభ్యాతు నాగోపవీతు
- తే. లోకవందితగుణవంతు నేకదంతు
 నతులహేరంబు సత్కరుణావలంబు
 విమలరవికోటితేజ శ్రీవిఘ్నరాజఁ
 బ్రథితవాక్పౌఢికై యెప్పు బ్రస్తుతింతు. 5
- చ. కరిముఖుఁడుంగుమారుఁడువికారపుఁజేఁతలముదుసూపుదు
 న్గుపులువాణుచున్నరిగ గుట్టలుదాటుచుఁజన్ముదోయితో
 శిరములు రాయుచుం గబరిఁజేర్చినచంద్రునిఁ బటి తీయఁగాఁ
 గరములఁ జాఁప నవ్వెడు జగమ్ములతల్లి కుభంబు లీవుతన్. 6
- ఉ. సామజయ్యుగ్మ మింపలరఁ జల్లనివీరు పసిందికుండలకా
 వేమణు వంచినంచి కడువేడుకతో నభిషిక్తఁ జేయఁగాఁ
 దామరపువ్వుగద్దియ ముదంబుననుండెడిలోకమాత మా
 కామువిత్తలి సంపద¹ నఖండముగా నిడు మాకు నెప్పుడున్. 7
- ఉ. మేలిమిమంచుకొండ నుపమింపగజాలినయంచ నెక్కె వా
 హ్యోః నటించి వచ్చుచతురాస్య నెదుర్కొని నవ్యుదేరగా
 వాలికసోగకన్నుల నివాః యొనర్చి ముదంబు గూర్చువి
 ద్యాలయవాణి శబ్దముల నర్థములన్ సతతంబు మాకిడున్. 8
- పీ. సురనన్ముతజ్ఞాను సువివేకి వాత్మికి
 నఖిలవేదాగమాభ్యాను వ్యాసు

1. సంపద లఖండముగా

మోరాంధకారప్రభావవి భారతి

సత్కాంతిహిమకరక్లాము మాఘు
వివిధకళాన్విత విఖ్యాతి భవభూతిః
బ్రకటకార్యదురీణు భట్టబాణు
మానిసిలోకసమ్మదముద్రు శివభద్రుః
గవితారసోల్లాసుః గాళిదాసు

తే. స్తుతగుణోద్దాము నాచనసోము భీము
నవ్యమంజులవాగ్ధుయ్య నన్న పాఠ్యు
రసికు డై నట్టిశ్రీనాథు రంగనాథుః
దిక్కకవిరాజును నుతించి దీని మించి.

క. తొల్లిటి యిప్పటి సత్కవి
వల్లభులను రసికవినుతవాగ్విభవకళా
మలులః గవితారచనల
బల్లిదు లైనట్టి ఘనుల భక్తిగః దలతున్.

క. గురులింగజంగమార్చన
పరుడును శివభక్తి రతుడు బాంధవహేతుఃకున్
గురుః దాతుకూరికేసయ
వరపుత్రిని మొల్ల యనగ వఱులినదాసన్.

సీ. దేశీయవదములు దెనుగులు సాంస్కృతుల్
సంధులు ప్రాజ్ఞులకబ్ధివితతి
కయ్యలు రీతులుః జాటుప్రబంధంబు
లామానమాసంబు లర్థములును
భావార్థములుః గావ్యపరిపాకములు రస
భావవమత్కృతుల్ పలుకునరవి
బహువర్ణములును విభక్తులు దాతులు
లంకృతిచ్చందోచితములుః

- తే. గావ్యసంపద క్రియలు నిఘంటువులును
 గ్రమము లేవియు నెఱుగ విభ్యాతగోప
 వరపుశ్రీకంఠమల్లెవరముచేత
 నెఱిఁ గవిత్వంబుఁ జెప్పఁగా నేర్పికొంటి. 12
- క. చెప్పు మని రామచంద్రుడు
 సెప్పించిన పలుకుమీదఁ జెప్పెద నే నె
 ల్లప్పుడు నిహపరసాధన
 మిప్పుణ్యచరిత్ర తప్పు లెంచకుఁడు కవుల్. 13
- వ. అని మఱియును, 14
- చ. వలివపునన్నపయ్యెదను వాసిగ గందపుఁబూఁతఠోడుతన్
 గొలదిగఁ గానవచ్చువలిగుబ్బుచనుంగవతీవి నొప్పఁగాఁ
 దెఱుఁ గని చెప్పుచోటఁగఱు తేటలమాటలఁ గ్రొత్త రీతులం
 బొలుపు వహింపకున్న మఱి పొందగునే పటహాదికల్పముల్. 15
- క. మును సంస్కృతములఁ దేటగఁ
 దెనిఁగించెడిచోట నేమి దెలియక యుండక
 దనవిద్య మెఱయఁ గ్రమ్ము
 మన మగుసంస్కృతముఁ జెప్పఁగా రుచి యగునే. 16
- ఆ. తేనె సోఁక నోరు తీయన యగురీతి
 తోడ నర్థమెల్లఁ దోఁచకుండ
 గూఢ కల్పములను గూర్చినకావ్యమ్ము
 మూఁగ చెవిటివారిముచ్చటగును. 17
- క. కండువమాటలు సామెత
 లందముగాఁ గూర్చి చెప్ప వది తెఱుఁగువకుం
 బొందె రుచియై వీనుల
 విందె మఱి కాఘపించు విబుధులమదికిన్. 18
- వ. అని మఱియును 19

- క. ఆది రఘురాముచరితము
నాదరముగ విన్నఁ గొత్తయై లక్షణనం
పాదమై పుణ్యస్థితి
వేదమై లోచకున్న వెళ్ళినె చెప్పన్. 20
- ఉ. రాజితక్తి యైనరఘురాముచరిత్రము మున్ గవీశ్వరుల్
తేజ మెలర్పఁ జెప్పి రని తెల్పియఁ గ్రమ్మఱఁ జెప్పనే అనన్
ఘోషనకల్పకం బగుచు భక్తిముక్తికి మూల మైనయా
రాజును దైవ మైనరఘురాము నుతించినఁ దప్పఁ బునే. 21
- క. వారాంగన శ్రీరాముని
వే రిడి రాచిలుకఁ బిలిచి పెంపు వహించెన్
నేరుపు గలచందంబున
నారాముని వినుతి వేయి హర్షము రాదే. 22
- క. నేరిచి పొగడినవారిని
నేరక కొనియాడువారి నిజకృప మనుకుం
గారణ మగుటకు భక్తియె
గారణ మగుఁ గాని చదువు కారణ మగునే. 23
- ఉ. నల్లలితప్రతాపగుణసాగరుఁ దై విలసిల్లి ధాత్రివై
బల్లిదుఁ దైన రామవరపాలకునిన్ స్తుతిసేయుజిహ్వకున్
జిల్లరరాజులోకమును జేకొని మెచ్చఁగ నిచ్చు పుట్టినే
అల్లము బెల్లముం దినుచు నప్పటికప్పటి కౌర వేయునే. 24
- వ. అవి వికర్మించి ముదంబున నిష్టదేవతా ప్రార్థనంబును బురొత్తన కవీంద్ర
స్తుతియును జేసి నా చేయంబూనిన మొల్లరామాయణమునకుఁ గథావిధానం
బెట్టులనిన.

శ్రీ

రామాయణము

బాలకాండము

సీ. సరయానదీతీరసతతసన్మంగళ
స్వాభవోన్నతమహవైభవమ్ము
కనకగోపురహర్మ్య పునకవాటోజ్వల
త్పాకారగోపురశ్రీకరమ్ము
గజవాజిరథభటగణికాతపత్రచా
మరకేతుతోరణమందితమ్ము
ధరణీవదూటికాభరణవిభ్రమరేణి
దరిసించుమాణిక్యదర్పణమ్ము

తే: భానుకులదీపరాజన్యవట్టభద్ర
భాసినవరత్పణచితసింహవనమ్ము
నాగ నుతి కెక్కు మహిమ ననారతమ్ము
ధర్మనిలయమ్ము మహి నయోధ్యాపురమ్ము.

సీ. కుదనాగయాభవమగ్నిదేశము గాని
కుటిలవర్తన శేషకులము గాదు
ఆహవోర్విజయహరినివాసము గాని
కీకసముత్కరాంకితము గాదు
మందరస్యందనమందిరం బగుఁ గాని
సంతతమంజుళాశ్రయము గాదు
మోహనగణికాసమూహగేయము గాని
యాదికానికరసంయతము గాదు

తే. నరన శత్రుణ్యజననివాసమ్ము గాని
కఠిననిర్దయదైత్యసంఘమ్ము గాదు
కాదు కాదని కొనియాడఁ గలిగినట్టి
పురవరాగ్రమ్ము సాకేతపురవరమ్ము. 2

సీ. భూరివిద్యాప్రాధి శారదాపీఠమై
గణుతింప సత్యలోకమ్మువోలె
మహనీయగుణనర్వమంగళావారమై
పొగదొందుకై లాసనగమువోలె
లలితసంపద్మాలిలక్ష్మీనివాస మై
యరవైనవై కుంఠపురమువోలె
విరచితపరిశ్రాంతహరిచందనాధ్యమై
యారూడి నమరాలయమ్మువోలె

తే. రాజరాజనివాస మై తేజరిల్లి
నరవరోత్తరదిగ్భాగనగరివోలె
సకలజనములు గొని సూడ జగములందుఁ
టొలుపుమీరును సాకేతపురవరమ్ము. 3

క. జమ్ముల నప్పరి వవ్రము
కొమ్ములపై నుండి పురముకొమ్ములు వేడ్కన్
దమ్ములచుట్టము పదజల
జమ్ములు పూజింతు రొగి నజన్రముఁ బీఠిన్. 4

క. పరువున మురువై యుండును
సురపురమునఁ గల్పితరులు చూపఱ కింపై
పరువున మురువై యుండును
దురగంబు లయోధ్యఁ గలప్రతోశికలందున్. 5

క. దానగుణమ్మున సురపురి
నేనాడును నమరరత్న మెన్నిక కెక్కున్
దానగుణంబున మిక్కిలి
యేనుగు లాపురములోన నెన్నిక కెక్కున్.

- క. కవిగురుబుధమిత్రాదులు
వివిధార్చనలను¹ సురపురి వెలయును రెలమిన్
గవిగురుబుధమిత్రాదులు
వివిధార్చనలం బురమున వెలయుదు రెపుదున్. 7
- క. భోగానురాగసంపద
భోగులు వర్తింతు రందు భూనుతలీలన్
భోగానురాగసంపద
భోగులు వర్తింతు రిందు భూనుతలీలన్. 8
- పీ. ప్రకటానురాగసంపన్ను లౌదురు గాని
రమణీయరుక్కౌకారకులు గారు
శుభభవవిశ్రోజ్యలసూత్రధారులు గాని
అక్కరిహాస్యనాటకులు గారు
ఉభయసంధ్యాదివిద్యుక్తకర్ములు గాని
చర్చింపఁగా నిశాచరులు గారు
తిలకించి చూడ నద్విజ్ఞా లౌదురేకాని
తలఁపంగఁ బక్షిణాతముల్లు కారు
బాదబులు గాని యగ్నిరూపములు గారు
పందితులు గాని విజ్ఞానిపగిడిఁ గారు
దీవరులు గాని జాతినిందితులు గారు
పరమపావను లాపురిధరణీసురులు. 9
- ఉ. రాజులు కౌంతియందు రతిరాజులు రూపమునందు వాహినీ
రాజులు దానమందు మృగరాజులు వృక్రమకేళియందు గో
రాజులు భోగమంఘ దినకాజులు సంతత శ్రేణిమందు రా
రాజులు మానమందు నగరమున తాజకుమారు లిందఱున్. 10

1. వివిధార్చనల నమరపురి

2. వివిధార్చనల నమరఁబురి. ఈ సాకాంతరములచే శ్లేషపోషింపఁ బడినవి.
నంపావకురాలు.

పీ. తగ దాన విశ్వాతి ధరఁగుబేరులు గాని
 సతతాంగకుష్ఠపీడితులు గారు
 నిర్మలసత్యోక్తి ధర్మమాతులు గాని
 చర్చింప నన్యతభాషకులు గారు
 ప్రకటవిభూతిసౌభాగ్యుద్రులు గాని
 వసుధపై రోషమానసులు గారు
 కమనీయగాంభీర్య పుననముద్రులు గాని
 యతులితభంగనంగతులు గారు

తే. వర్తకులు గాని పక్షి లేవరుఁ గారు
 టోగులే గాని పాము లెప్పుడును గారు
 సరసులే కాని కొలఁకులజాడఁ గారు
 వన్నె కెక్కిన యప్పురివైక్య లెల్ల.

11

క. పంటల భాగ్యము 1 గలరై
 పంటలపైఁ బంట లమర బ్రతుకుదు రెప్పుడున్
 బంటలు బాడియుఁ గలయా
 పంటలు మొదలై నకాఁపుఁబ్రజ లానగతిన్.

12

పీ. కలికిచూపులచేతఁ గరఁగింప నేర్తురు
 బ్రహ్మచారుల నైవ త్రాంతి గోలిపి
 మృదువచోరచనల వదలింప నేర్తురు
 సునమునీందుల నైవఁ గచ్చకమ్ములు
 వలపులు పైఁజల్లి వలపింప నేర్తురు
 స్నానములను నైవఁ జలమువట్టి
 సురతబంధమ్ములఁ జొక్కింప నేర్తురు
 వ్రోతములు గైకొన్నయేకుల నైవ

తే. అచల మెక్కింప నేరుకు రోషధముల
 మతులు గొలువంగ నేర్తురు మంత్రములను

ధనము లంకింప నేర్తురు తక్కువేసి
వాసి కెక్కినయప్పరివారనకులు.

13

సీ. కారద గాయత్రి శాండిల్య గాలవ
కపిల¹కౌళిక కులవ్యాతి గలిగి
మదన విష్వక్సేన మాధవ నారద
కుక వైజయంతి కార్డునులు గలిగి
చంద్రార్క గుహ గిరిసంభవ జయ వృష
కుంభ బాణాదులఁ గొమరు మిగిలి
సుమన బరావత సురభి కళ్యామృత
పారిజాతముల సొంపారఁ గలిగి

తే. బ్రహ్మవిలయమ్ము వైకుంఠపట్టణమ్ము
నాగకంకణశైలమ్ము నాకపురము
లలితగతిఁ బోలి యేవేళఁదులను దూఁగి
మనత నొప్పారు వప్పురివనము లెల్ల.

14

చ. కనకవిలాసకుంభములు గద్దికుచంబులలిలఁ జిత్రకే
తనములు పైఁటకొంగులవిధంబునఁగ్రాల గవాక్షముల్రహిన్
గనుఁగవయట్లపోల్పెనఁగఁగా భువిభోగులు మెచ్చ భోగిని
జనములరితఁ జెల్వమరు పౌధవికాయము పాయ కప్పరిన్.

15

తే. మకరకచ్చవళంబవద్యములు గలిగి
ధనదునగరమ్ముపైఁ గాలుద్రవ్యుచుండు
వరనమాధుర్యగాంధీర్యసరణిఁ జేర్చి
గుణుకు మీఱిన యప్పరికొలఁకు లెల్ల.

16

గీ. అమృతధారావ్రవాహమ్మునందు నెప్పుడు
నొక్కఁడేనువు దివిమన్న సుచిత మగునె
అమృత ధారావ్రవాహమ్మునందు నెప్పుడుఁ
బెక్కు ఁడేనువు లప్పురిఁ జేరు నొందు.

17

1. కౌళికల వివ్యాతి గలిగి

2. దివివన్న

క. ఈకరణీ సకలవిభవ

శ్రీకర మయి తాఁ బ్రసిద్ధిఁ జెలఁగుచు మహిమన్
నాకపురిణోడ నొఱయుచు
సాకేతపురమ్ము వెలయు జగము నుతింపన్.

18

వ. అట్టిమహాపట్టణంబున కదీశ్వరుం దెట్టివాఁ డనఁగ.

19

సీ. తనకీర్తికర్పూరతతిచేత వానించెఁ

బటుతరబ్రహ్మాండతాండ మెల్లఁ
దనశార్యదీప్తిచే నినబింబ మనయంబుఁ
బగల్గెల్ల మాఁగుడువడఁగఁ జేసెఁ
దనదాసవిఖ్యాతి ననుదినంబును నర్చి
దారిద్ర్యములు వెక్కఁ బాఱఁ దఱిమెఁ
దననీతిమహిమచే జనలోక మంతయుఁ
దగిలి సంతతమును బొగడఁ దనరెఁ

తే. భళిరః కొనియాడఁ బాత్రమైవరఁగినట్టి
వైరిన్మహాజాలమేఘసమీరణుండు
దినకలాన్వయపాఠోధివనజవైరి
నిశితకౌక్షీయకకరుండు దళరథుండు.

20

సీ. పాలింపఁ దవిసీతివరుల మన్ననఁ జేసి

పాలించు నజ్జనప్రతతి నెప్పుడు
మనుపఁ దెన్నఁడు జోరులను గారవము చేసి
మనుచు నాశ్రితకోటి ఘనము గాఁగ
వెఱు వెఱుంగఁడు వైరివీరులఁ బొడఁగన్న
వెఱుచు బొంకేయెడ దొరలునొ యవి
తలఁకఁదర్శివ్రాతములు మీఱి శైకొన్నఁ
దలఁకు దర్మమొందుఁ దప్పనొ యవి

తే. నరవిఁబోషింప దరిగణపట్టు మెప్పుడు
వెలయుఁ బోషించు విత్కమ్ము విప్రవరుల

భావకాన్వయతేజోవిభాసితండు
మానదుర్ముందు దళరథశ్శైవధుంధు.

21

పీ. కనగోరఁడౌకనాఁడుఁ గన్నులఁ బరవధూ
లావణ్యసౌభాగ్యలక్షణములు
వివగోరఁ డౌకనాఁడు పీఠుల కింపుగాఁ
గొలుచువారలమీఁదికొందెములను
చిత్తంబు వెడలించి జిహ్వగ్రమునఁగోరి
వలుకఁడు కాఠిన్య భాషణములు
తలఁపఁ దీంచుక యైన ధనకాంక్ష నేనాఁడు
బంధుమిత్రాశ్రితప్రతఠిఁ జెఱువ

తే. సతతగాంభీర్యదైర్యభూషణపరుండు
వార్తకెక్కినరాజన్యవర్తనుండు
సకలభూపాలజనసభాసన్నుతుండు
ధర్మశాస్త్రర్యనిరతుండు దళరథుంధు.

22

పీ. విరహాతికయమున వృద్ధిబొందఁగ లేక
విషధరుండును ధోఠ విషముఁబావె
తాపంబు క్రొవ్వెంచి తరియింప నోపక
వలుమాఱుఁ గడగండ్లఁ బడియెఁ గరులు
కందర్పకరవృష్టి నంద నోపక మృషి
వనవాసమునఁ గ్రుప్పి వనరు సూపె
దీపించి వల పాఁప నోపక కూర్మంబు
కుక్షిలోపఠఁ దలఁ గ్రుక్కికొనియె

తే. కుంభినీకాంత తమ మీఁదికూర్చి విడిచి
ప్రకటరాజన్యమనై కారణముఁబుట
చారుమాణిక్యదీపితదరణుఁడైన
దళరథాదీకుఠుజపీఠిఁ దగిలిస్తంభ

23

క. ఆరాజారాజ్యమందలి

వారెల్లను నిరక్షధర్మవర్తను లగుచున్
ఘోరిశ్రీవిభవంబుల
ఛారిద్ర్యం తెఱుగ రెట్టితఱి నేనాడున్.

24

వ. ఇట్టి మహాదైర్య సంపన్నుండును మహైశ్వర్యదుర్యండును వగు
దశరథమహారాజు సకల సామంతరాజు తోకపూజ్యమానుండగుచుఁ బ్రాజ్యంబగు
రాజ్యంబు నేలుచు నొక్కనాడు,

25

సీ. సంతానలబ్ధికై చింతించి చింతించి
శిష్టవర్తనుఁ దౌ వసిష్ఠుఁ జూచి
తనకోర్కి వినుపింప విని మునిసింహుండు
పలికె ఋశ్యశృంగు నెలఱు దేర
ఘనుఁ డాతఁ దొగిఁ బుత్రకామేష్ఠి యనుపేర
యాగమ్ముఁ గావింప నందువలన
వినుతికెక్కఁగఁ జాలుతనయులు గలుగుట
సిద్ధమ్ము నామాట బుద్ధిలోన

తే. నిలుపుమని చెప్ప నారాజు నెమ్మిఠోడ
నకుటిలాత్మకు నా విభాండకుని తనయు
నెలమి రావించి పుత్రకామేష్ఠి యనెడి
జన్మ మొనరించు చున్నట్టి సమయమునను.

28

ఉ. రావణు చేతిభాదల నిరంతరమున్ బడి వేఱి మూఁత లై
దేవతలెల్ల గీవ్వతికిఁ దెల్లముగా నెఱిఁగింప వారి రా
జీవతనూజుఁ డున్నెడకు శీఘ్రము తోదొక్కనిఖోయి చెప్ప నా
దేవుఁడు విష్ణు సన్నిధికి దిగనఁ జేకొనిపోయి యచ్చటన్.

27

వ. అప్పురాజపురుషోత్తముం గాంచి నమస్కరించి యండ్రాది
దేవతలం జూపి బ్రహ్మ యిట్లని విన్నవించె.

28

శ్రి. రావణుఁ డుగ్రుఁడై తనసదాక్రమకక్తి వి వీరి వంశదల
వావిరి గొల్లలాడి త్రిదివంబును జాడ్యుగఁ జేయు నేఁడు దే

వావలి దీనభావమున వక్కడ నుండగ నోడి ఖీతిచే
దేవరఁగాన వచ్చె నీక దేవరచిత్తము వీరి భాగ్యమున్. 29

వ. అని విన్నవించిన వివి వనరుహలోచనుండు దయాయత్నచిత్తుండై
యనిమిషనాయకునిఁగూర్చి యిట్లానతిచ్చె. 30

తే. వనజగర్భునిఁగూర్చి రావణుఁడు మున్ను
తపముజేసిన వర మిచ్చుతఱినిఁ దనకు
నేరిచేఁజావు లేకుండఁ గోరువాఁడు
నరుల నానరులను జెప్ప మఱచినాఁడు. 31

వ. అక్కారణంబునం జేసి. 32

తే. వనరు గలిగెను మనకు రావణునిఁ జంప
వినుఁడు మీరెల్ల నామాట వేడ్క మీఱ
దశరథుం డనురాజు సంతాన కాంక్ష
నొసర జన్నంబు గావించుచున్న వాఁడు. 33

క. దరణిపతి యగుదశరథ
నరనాయకునింటఁ బుట్టి నరరూపమునం
జెరిగెద నేనిక మీరును
సురకంటకుమీఁద లావు సూపుటకొఱకై. 34

క. కొందఱు కపివంశంబునఁ
గొందఱు భణ్ణకకులమున గురుబలయుతు లై
యందఱు వన్ని తెఱంగుల
బృందారకులారః పుట్టి పెరుగుఁడు తువిపై. 35

వ. అని కృపాధురీణుండైన వారాయణుఁడొన తిచ్చిన వివి వన
జాననాది దేవతానికరం బవ్వనజోదరునిసాదారవిండమ్ములకు వందనమ్ము లావ
తించి విజయవాసమ్ములకుం జనిరయ్యవనరమ్మున. 36

మ. ఇలసాకేతన్వపాలశేఖరుఁడు చా హేలావిలాసంబుతో
 ఫలకాంక్షన్ 1 గ్రతువుంబొనర్చినయెడన్ బంగారుపాత్రమ్ములో
 పల దుగ్ధాన్నము చాలనించుకొని తాఁబ్రత్యక్షమైనిల్చి ని
 ర్మల తేజంబునఁబావకుండనియెఁ బ్రేమన్మంజు నాక్యంబులన్. 37

క. భూపాలః నీదిభార్యల
 కీపాయస మారగింప నిమ్మీ తనయుల్
 శ్రీపతి పుత్రనమానులు
 రూపసు బుదయింతు రమితరూపస్ఫూర్తిన్. 38

వ. అనిచెప్పి యప్పాయీరపాత్రంబు చేతి కిచ్చిన. 39

ఆ. పాయసమ్ము రెండు భాగముల్ గావించి
 యగ్రసతుల కీయ నందులోన
 సగము సగము దీసి ముగుద సుమిత్రకు
 నొసఁగి రంత నామె మెనవెఁ బ్రీతి. 40

వ. అంతం గొన్ని దినంబులకుఁ గొనల్యా కై కేయీ సుమిత్రలు గర్భ
 వతులై యొప్పురుచుండ. 41

సీ. ధవళాక్ష లనుమాట తథ్యంబు గావించఁ
 దెఱ పెక్కి కన్నులు తేటలయ్యె
 నీలకుంతల లని నెగదీన యామాట
 నిలువంగ నెఱులపై నలుపు సూపె
 గురుకువ లనుమాట సరవి భాషింపఁగఁ
 దోరమై కుచముల నీరువచ్చెఁ
 మంజుభాషిణు లనుమాట దప్పక యుండ
 మెలఁతలపలుకులు మృదువులయ్యెఁ

1. సవనంబు నేవిన యెడన్,

శ్రీ కం. వీరేశలింగము వంతులవారి ప్రతిలోని పాఠములు.
 * మందయాన లవంగ మానైవయమ్మాట
 నిక్కంబుగా ఘండ్యమెక్కె నడల.

తే. గామిను లటంట నిక్కమై కౌంతలందు
 మీతి మేలైన దుచులవైఁ గోరికయ్యె
 నవతిపోరనఁ దమలోన సారె సారె
 యోకిలింతలు బెట్టుచిట్టములుఁ బుట్టె.

42

వ. మఱియును.

43

పీ. తనుమధ్య లనుమాటఁ దప్పింపఁ గాఁబోలుఁ
 బోలు తేక నడుములు పొదలఁజొచ్చెఁ
 గుచములు బంగారుకుండలో యనుమాట
 కల్లగా నగ్రముల్ నల్లనయ్యెఁ *
 జంద్రాస్య లనుమాట సరవి మాస్పఁగఁ బోలుఁ
 గళలవిలాసమ్ము పలుబ నయ్యె
 సుందరు లనుమాట సందియమ్ముగఁబోలు
 గర్వభారమ్ములఁ గాంతిదప్పె

తే. ననుచుఁ గనుఁగొన్న వారెల్ల నాడుచుండఁ
 గట్టుచీరెల వ్రేకంటు పుట్టుచుండఁ
 నానకులఁ జూచి యందఱు నలరుచుండఁ
 గాంతలకు నష్ట గర్వముల్ గానుపించె.

44

వ. ఇట్లు దుర్వకంబులైన గర్వంబులు దాల్చిన కౌసల్యాది కౌంతాశ్రయ
 మ్మును జైత్రమాసమ్మున కుక్లవక్షమ్మున నవమీ భానువాసరమ్మునఁ బునర్వసు
 నక్షత్రంబునఁ గర్కటకలగ్నంబున శ్రీరామభరత లక్ష్మణకశ్రుమ్ములం గాంచినం
 దదనంతరంబున దళరతుండు యథోచితకర్తవ్యంబులు జరపి యప్పది దినంబులు
 వరిష్టంబులేక ప్రతిదినవర్తమాన మగుచున్న కుమార చతుష్టయంబునకుఁ గాలోచితం
 బులగుచోలోనవయనాది కృత్యంబులు గావించి వెండియు విద్యాప్రవీణు లగువట్టు
 ల్లోనర్చి గణాశ్వరథారోహణంబులు నేర్చి ధనుర్వేదపారగులం గావించి పెంచు
 చున్న సమయమ్మున.

45

* ముకుర కవీలలు ముగించినవ్రేమాట. గల్లగాఁ జెప్పుట వెల్లనయ్యె.

పీ. ఒకనాడు కుభగోష్ఠి నుర్విశ్వరుడు మంత్రి
 హితవురోహితులును నెలమిజేరి
 బంధువర్గము రాయబారులుఁ జారులుఁ
 బరిచారకులు నెల్ల సరవిఁ జేరి
 గాయకులును భృత్యగణమును మిత్తులు
 సతులును సుతులును జక్క నలరి
 సరసులుఁ జతురులుఁ బరిహాసకులుఁ గళా
 వంతులుఁ గడు నొక్కవంకఁ జేరి

తే. కొలువఁ గొలుపున్నయెడ వచ్చి కుళికపుత్రుఁ
 డర్థి దీవించి తా వచ్చినట్టి కార్య
 మధిపునకుఁ జెప్ప మదిలోన నాత్రవడుచు
 వినయ మొప్పార నిట్లని విన్నవించె. 46

క. రాముడు దనుజులతో సం
 గ్రామము వేయంగఁ గలఁడె కందుగదా! నే
 నే మిమ్ముఁ గొలిచి వచ్చెద
 నోమునిరాజేంద్ర! యరుగు ముచిత ప్రాధీన్. 47

మ. అనిసం గోళికుఁ దాత్మ నవ్వి వినుమయ్యా! రాజు! నీచేతఁగా
 దనరా దైనను రాక్షసుల్ విపులగర్వాబోపబాహుబలుల్
 ఘనుడీరాముడు దక్క వారిఁ గెలువంగరాదు విన్నంచు నీ
 వమమానింపక పంపుమింకఁ గ్రతురజ్జర్థంబు భూనాయకా. 48

వ. అని ప్రియోక్తులు పలుకుచున్న విశ్వామిత్రునకు మిత్రకుల
 పవిత్రుం దైన దళరథుండు మాతాడ నోడి యిప్పుడు. 49

క. మునినాథువెంటి సుత్రా
 ముని వలజడి వెట్టుచున్న మూర్ధంపై కా
 ముని హిమిత్రుని వెన న
 మ్మునితో నానందవార్ధి మమకరణుఁ బనిచెన్. 50

- మత్త. వారిఁదోడ్కొని కౌశికుండట వచ్చువయ్యెడ మొరకాం
 కారమద్యమునందు నొక్కతె దైత్యకామిని భీకరా
 కార మొప్పుఁగ నట్టహాసవికాస మేర్పడ రాఁగ నా
 క్రూరరాక్షసిఁ జూచి యమ్మునికుంజరుం దోగి రామునిన్. 51
- క. తాటక వచ్చినదదిగో
 నాటగ నాఁడుదని మేల మాడక నీ వీ
 పాటి పడ నేయు మని తన
 చాటున భయపడెడి రామచంద్రున కనియెన్. 52
- వ. ఇట్లు చెప్పిన యా మునిచంద్రుని పల్కు లాలించి రామచంద్రుండు
 తన యంతరంగమ్మున విట్లని వితర్కించె. 53
- క. ఈమూఁడుదానిఁ జంపఁగ
 నాయమ్మున కేమిగొప్ప నగరే వీరుల్
 చీ యని రోయించు నమ్ముని
 నాయకుభయ మెఱిఁగి తనకునమ్మున నలుకన్. 54
- క. ప్రేటు గొని రామచంద్రుఁడు
 సూటిగ నొకదిట్టకోల మరలు సుతింపన్
 హైటక నమవక్షస్థులఁ
 దాటక నత్యుగ్రలీల దరపైఁ గూల్చెన్. 55
- వ. ఇట్లు దాటకం గీటణించినయంత నమ్మునీంద్రుండు మేటి సంఠోష
 మ్మున రామునిం గొనియాడుచు నశ్రమంబున నిజాశ్రమంబున కేతెంచి రాము
 సోమిక్రూల సాయంబున జన్మంబు సేయుచున్న సమయంబున. 56
- క. అకాశస్థిఁ నైతికొని
 రాకాసుఖి గురిసి రమితర క్తముఁ బలలం
 నాకౌశికు యజ్ఞముపై
 భీకరముగ మునిగణంబు భీతిం బొందన్. 57
- ఉ. అంబరసీథి నిర్విత్రిదకాంతకులెంతయు నేచి రక్తమాం
 సంబులు గాధినందమని జన్మముపైఁ గురియంగ నంతభో

నంబర రత్నవంశకలశాంబుదివంద్రుడు రామచంద్రుఁ డు
గ్రంథుగఁ ద్రుంచెఁ జందబలగర్వులఁడమ్ముఁడుఁఁదామవొక్కఁడై. 58

వ. ఇట్లు రామచంద్రుండు సాంద్రవ్రతాపంబు మించ విండ్రాతులఁ
ద్రుంచిన నమ్మునిచంద్రుఁడు నిర్విఘ్నంబుగా జన్మంబొసర్చి రామసౌమిక్రలం
బూజించె నట్టి సమయమ్మున. 59

క. ధరణీసుత యగుపీతకుఁ
బరిణయ మొనరింప జనకపార్థివుఁడీల భూ
వరసుతుల రం డవి న్వయం
వర మొగిఁ జాటించె నెల్లవారలు వివగన్. 60

వ. ఇట్లు స్వయంవరమహోత్సవమోషంబున సంతోషమ్ము నొంది
విశ్వామిత్రుండు రామసౌమిత్రుల మిథిలానగరంబునకుఁ దోడ్కొని చనుచుండు
మార్గంబున. 61

క. ముదితాపసి వెనువెంటను
వదలక చనుదెంచునట్టివడి రామునిశ్రీ
వదరజము సోకి చిత్రం
టొదవఁగఁ గనువఱ్ఱె నెడుట నొకయుపం మఱన్. 62

క. వదనై యొప్పిద మై కడుఁ
గదలుచు బంగారుఘాదె కరఁగినరీతిన్
మెదలుచు తావజ్యస్థితి
సుదతిగఁ జూపట్టి నిలిచె మరుచిరలీన్. 63

ఉ. అమునివల్లభుండు గొనియాడుచుఁ బాడుచు వేదకొద శ్రీ
రామమిఁ జూచి యిట్లనియె రాముఁ భవత్పదధూళిసోకి యీ
తామివి రాయి మున్ను కలసావన చూడఁగఁ జిత్రమయ్యె నీ
నామ మెఱుంగు వారలకు నమ్ముఁగవచ్చును. భక్తిశ్రీమస్తుభిత్. 64

వ. అవి యక్కాంతారత్నంబు. సూర్యవ్యక్తములైన అంతయు సైంధవయు
వంతనమ్మున నమ్మునుకేంద్రనందనుల కెఱిగింపుచు మిఁకానగరంబునకుఁ జరియె
వచ్చుట. 65

పి. ద్రవిడ కల్పలాండ్ర యవన మహారాష్ట్ర
 రాజకుమారులు తేజ మలరః
 బాండ్య మూర్ఖర లాట బర్బర మళయాళ
 భూవనందనులు విస్ఫూర్తి మీఱ
 గౌళ కేరళ పింధు కాళ కోసల సాక్ష్య
 ధరణీకపుత్రులు విరి వెలుంగ
 మగధ మత్స్యకళింగ మాళవ నేపాళ
 నృపతనూభవులు నెన్నికకు నెక్క

తే. మఱియు మత్కుల కోంకణ మద్ర పౌండ్ర
 వత్స గాంధార శౌరాష్ట్ర వంగ చోళ
 రాజ్యముల నొప్పుచప్పన్న రాజసుతులు
 వచ్చి రక్కామినివ్యయంవరమునకును. 66

ఉ. కొందఱు పల్లకీల మఱికొందఱు తేరుల నందలంబులం
 గొందఱు కొందఱుకృష్ణములః గొందఱు మత్తగజేంద్ర సంఘము
 న్నొందఱు స్వర్ణదోలికలః గోరిక నెక్కి నృపాలనందనుల్
 నందడిః గాఁగ వచ్చిరి * బుజంబు బుజంబును ద్రోపులాడఁగన్. 67
 వ. అట్టి నమయంబున. 68

చ. గురుభుజకక్తి గలువదికోట్ల జనంబులః బంప వారు నా
 హరునికరాసనంబుః గొనియాడుచుః బాడుచుః గొంచు వచ్చి సు
 స్థిరముగ వేదిమధ్యమునః జేర్చిన దానికి ధూప దీపముల్
 విరులును గంధ మక్షతలు వేడుక విచ్చిరి చూడ నొప్పఁగన్. 69
 వ. అట్టి నమయంబున జనకభూపాలుండు రాజకుమారులం గనుంగొని
 యట్లనియె. 70

ఉ. కొంకక సావదానమఱిః గూర్చి వినుండిదె మత్కుమారకై
 యుంకువ వేసెనాడ వివిదోజ్యల మైవదవంబుః గావ నీ
 శంకరుదావ మెక్కిడిన సత్త్వమనుండగువాని కిత్తు నీ
 పంకజనేత్ర పిత వరపాలకులారా. విజంబు వెప్పిరిన్. 71

అ. అనుచుఁ బలుకుచున్న యపకీశతిలకుని
 వాక్యములకు నుత్పి వసుమతీక
 సుతులు దాముతామె మతిలోనఁ జెలఁగుచు
 దగ్గఱంగఁబోయి ధనువుఁజూచి. 72

క. విల్లా యిది కొండా యని
 తల్లడపడి సంశయంబు తలకొన మదిలో
 బల్లిదు లగునృపనందను
 లెల్లరు దౌడపుల నుండి రెంతయు భీతిన్. 73

క. కొందఱు దగ్గఱ నోడిసి
 కొందరు సాహసము చేసి కోదండముతో
 నందఁడ వెనఁగి పాటిరి
 నందుల గొండులను దూఱి సత్త్వము తేమిన్. 74

సీ. గాలిఁదూలిన రీతిగా నెత్తఁజాలక
 తముఁ దామె సిగ్గునఁ దలను వంచి
 కౌఁగిలించిన లోను గాక వెగ్గల మైన
 భీతిచే మిక్కిలి బీరువోయి
 కరముల నందంద పోరలింది చూచిన
 గదలక యున్నఁ జీకాకునొంది
 బాషాణ మున్నట్టి నగిది మార్దవ మేమి
 గానరాకుండివఁ గళవళించి

తే. రాజసూనులు కొందఱు తేజ ముడిగి
 జగతి రాజుల మోవపుచ్చుంగఁ దలఁచి
 జనకుఁ డీమాయఁ గావించెఁతాలు ననుచుఁ
 దలఁగిఁ బోయిరి దస్యుగా తనువు విడిచి. 75

సీ. ఇది వర్షకాకార మీచిల్లు కనుచిచ్చి
 తేజ చూడఁగ రాదు దేవతలకు

నటుగాక మను శేషకటకునిధను వంట
 హరుడె కావలె గాక హరియుఁ గాక
 తక్కినవారికిఁ దరమె యీకోదండ
 మైత్రంగఁ దగుచేవ యెట్లు గలుగు
 దీని దగ్గఱ నేల దీని కోడఁగ నేల
 పరులచే నవ్వులు వడఁగ నేల

కీ. గుఱుకు సేసియుఁ దమలావుకొలఁదిఁ దామె
 తెలియవలెఁ గాక యూరక తివురనేల
 యొరుల సొమ్ములు తమ కేల దొరకు ననుచు
 దలఁగి పోయిరి రాజనందనులు గనుఱు. 76

వ. అంత విశ్వామిత్ర మునీంద్రుండు రామచంద్రునిముఖావలోకనంబుఁజేసిన.

బ. కదలకుమీ ధరాతలము కాశ్యపిఁ బట్టు ఫణేంద్ర భూవిషా
 న్నదులను బట్టుకూర్మము రసాతలభోగిధులీకులీకులన్
 వదలక పట్టు పుష్టి ధరణీఫణికవృషపోత్రివర్ణమున్
 బొడువుచుఁ బట్టుఁడి కరులు భూవరుఁడికుని చావమెక్కిడున్. 78

క. ఉర్వీనందనికై రా
 మోర్వీవతి యెత్తు నిప్పు డుగ్రునిచాపం
 ణుర్వీంబట్టుడు దిగ్గం
 క్షుర్వీధరకిటివణేంద్రు లూఁతఁగఁ గడిమిన్. 79

వ. అనుచు లక్ష్మణుండు దెలుపుచున్న నమయంబునః 80

మ. ఇవవంకోదృవుఁడైన రాఘవుఁడు భూమికాత్మ¹జాలవేద్యకో
 దను వీక్షింప మునీశ్వరుం దలరఁ గోదండంబు చేనంది చి
 వ్వన మోపెట్టి గుణంబు పట్టి నటువాహక క్తికోఁ దీసివన్
 డునిఁగెన్ జానము భూరిమోషమున వార్ధుల్ మోయుచండంబునన్. 81

1. "జ్ఞానాతముల్"

2. 22-23

ఆ. ధనువు దునిమినంత ధరణీకసూనులు

శిరములెల్ల వంచి సిగ్గు పడిరి

సీత మేను వెంచె శ్రీరామచంద్రునిఁ

బొగడె నపుడు జనకభూవిభుండు.

82

వ. ఇట్లు శ్రీరామచంద్రుని నత్వనందకు మెచ్చి సంకోషించి జనక మహారాజు వివాహంబు సేయువాడై రమ్మని దళరథేశ్వరుని పేరిట కుభలేఖలు వ్రాయించి పంచిన దళరథమహారాజును నా కుభలేఖలం జదివించి సంకోషంబున నానంద బాష్పంబులు గ్రమ్ముడేర మంత్రి ప్రవరుండగు సుమంత్రునిం విలిపించి సుమంత్రా! యిప్పుడు మన మందఱమును బయలుదేటి మిథిలాపట్టణంబునకుం బోయి యట జనకమహారాజునింబ మన రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులకు వివాహ మహోత్సవము జరుపవలయుఁ గావున వసిష్ఠాదిద్విజనరులనుఁ గొనల్యాదికాంతా జనమ్మును నరుంధతి మొదలుగాఁగల భూసురభార్యలను మఱియు నకలబంధు జనంబును రావించి బంగరుఱరదంబుల నిడికొని దోడ్కొనిరమ్మని యంపిన నతండును మహావ్రసాదంబని తత్క్షణమ యంతఃపురంబునకుం బోయి కౌసల్య కైక సుమిత్ర మొదలగు రాజకాంతలను వసిష్ఠాదిద్విజనరులను నరుంధతి మొదలుగాఁ గలముత్తైదువలను మిగిలిన నకల బంధుజనమ్మును రావించి యుక్త ప్రకారమ్ముగాఁ గనకరథమ్ముల పైనికొని దళరథమహారాజుకడకుం గొవివచ్చిన యంత దళరథుండు పుత్రద్వయసహితమ్ముగ రథమాలోహించి నమస్త పేనానమ న్వితుండగుచు వాద్యహోషంబులు దళదిశలునిండ నడచుచున్న నమయమ్మున నంతకుముందు జనక భూవల్లభుండు దళరథమహారాజు నెదుర్కొని తోడితెచ్చి యడుగులు గడిగి యర్హ్యపాద్యాదివిధుల విద్యుత్తంబుగాఁ బూజించి మానితంబుగాఁ గ్కానుక లొసంగి నకలనంపత్వంపూర్ణ మయివ వివేకముం గల్పించి యందుఁ బెండ్లివారిని విడియించె నంత నక్కడఁగనకవికారమైన పీతమ్ముడై గూర్చున్న వమయమ్మున దేవా! కుభముహూర్తం బానన్నమగుచున్నది రమ్మని వసిష్ఠుండి ననుదేర నాతఁడు నని రామలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులకు మంగళస్నానమ్ముల జేయించి నిర్మలాంబరాభరణంబు లొసంగి వేర్వేఱ నొక్కముహూర్తమ్మునఁ దనకూఁతు సీతను శ్రీరామచంద్రులకుఁ దన తమ్ముఁడు కుశభ్యజానికూఁతు మూలదవ్యూర్వికాశ్రుతకీర్తులను భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నులకును నిచ్చి వివాహ

ముంజేసి తన ప్రయతనయల కొక్కొక్కతెకు నూజేసి భద్రగణములను వేయేసి తురంగంబులును బదివేలు దాసీజనమును లక్ష దేనువులును సరణంబులిచ్చి దశరథాదిరాజలోకమునకు బహుమానముగా నవరత్నఖచితభూషణములును జినిచీనాంబరములును నొసంగి సుగంధద్రవ్యముల నర్పించి పూజించి యంపె నంత దశరథమహారాజు మరలి యయోధ్యావట్టణంబునకు వచ్చుచుండగా మధ్యే మార్గంబున.

83

ఆ. పరశురాముఁడధుపడి వచ్చి మీనామ
మెవ్వరనిన మొలకనవ్వుతోడ
నేను దశరథుండ నితఁడు నాపుత్తుఁడు
రాముఁ డండ్రు పేరు భీమబలుఁడు.

84

వ. అని వినిపించినఁ గ్రోధావేశవశంపదుం దై యప్పు డప్పరశురాముండు రాముం గనుంగొని యిట్లనియె.

85

క. రాముఁడు నేనై యుండఁగ
నామీఁద నొకండు గలిగెనా మఱి యోఁగా
కేమాయె రణ మొనర్పఁగ
రామా రార మ్మటంచు రహీఁ బిలిచెఁ దగన్.

86

వ. పిలిచివతోడనే రామచంద్రుం డతని కిట్లనియె.

87

ఆ. బ్రాహ్మణుండ వందుఁ బరమవచిత్రుండ
వదియుఁగాక భార్గవాస్వయుండ
వై ననిన్నుఁ దొడరి యాహవస్థలమున
జగద మాద నాకుఁ దగునె చెప్పమ.

88

వ. అనిన విని పరశురాముం డిట్లనియె.

89

కృష్ణముఁ దాల్చినం దగునె వన్నుతికెక్కిన బ్రాహ్మణుండనన్
కృష్ణముగాడు నా కెదిరి నందరభూమిని నిర్మివంతనే
కృష్ణముఖంబులన్ స్మృతలఁగఁకుఁగఁ జేయుదుగావ నిప్పుడున్
కృష్ణము కృష్ణముంగలవు సాహస వృత్తి చి రవజ్ఞుఁడోకఁగన్.

90

- వ. అనిన రామచంద్రుండిట్లనియె..... 28: 61 91
- మ. విను మావంటి నృపాలురైన గలనన్ వీరత్వముం జూపఁగా
ననయోగక మహానుభావుఁడవు నిన్నాలంబులో మీఱఁగా
నెనయన్ ధర్మువె మాకుఁజూడమఱిసేమన్న నీమాటకుం
గనలన్ మంచికాదు మాకెపుడు దోర్గర్వంబు మీపట్టునన్. 92
- వ. అనిన విని యెంతయు సంకోషించి భార్గవరాముం దారమురామునితో
నిట్లనియె. 93
- ఆ. శివుని చివుకువిల్లు శీఘ్రంబె యానాఁడు
విఱచినాఁడ ననుచు విఱ్ఱపీఠ
వలదు నేఁడు నాకు వశమైన యీచాప
మెక్కుపెట్టి తివియు మింతెచాలు. 94
- ఉ. రాముఁడు గీముఁ డంచును ధరాజనురెల్ల నుతింప దిట్టవై
భీముని చాపమున్ విఱచి వ్రేలెడ వండుల కేమిగాని యీ
శ్రీమహాశేకుకారుకముఁ జేకొని * యెక్కిడుదేని నేఁడునీ
తో మఱి పోరు నల్పి వడఁద్రోతు రణస్థలి నీకరీరమున్. 95
- చ. అని తన చేతివిల్లు నృపులందఱుఁ జూడగనంది యాయ నా
ధనువునుఁగూడి తేజముఁ బ్రతాపము రామునిఁజెందె నంతనే
జనవరుఁ డాకరాసనముఁ జక్కఁగ నెక్కిడి వాఁడి బాణ మం
దుననిది యేది లక్ష్మ్యమనఁ ద్రోవలుస్తూపినఁ ద్రుంచెగ్రక్కునన్. 96
- వ. ఇట్లు మహావ్రతాపంబున¹ నావిలు ద్రుంచి యనర్గక వ్రతాపమ్మువ
భార్గవ రాముదోర్గర్వంబు నిర్గర్వంబు గావించి జయమ్ముఁ గైకొన్న కుమారునిం
గొఱిలించుకొని దళరథుండు కుమార చతుష్టయమ్ముతో నయోధ్యానగరంబుఁ
బ్రవేశించి సుతోష్ఠి రాజ్యంబు నేలుచున్న నమయంబున. 97
- ళ. పారావారగభీరికిన్ ద్యుతిలసత్పద్మారికిన్ విత్యవి
స్పృరోదారవిహారికిన్ సుజనరజ్జదక్షదక్షారికిన్

* యెక్కిడనేని

1. సాచారి ద్రుంది, దానిఁ ద్రుంది

సారాచారవిచారికిన్ మదరిపుష్కృపాలనంహరికిన్
వీరాసాటి నృపాలకుల్ దళరథోర్వినాథజంభారికిన్.

98

వ. అని కొనియాడఁ దగిన నృపాలశేఖరుఁడు దర్మమార్గంబు నొక్కింత
యేనిఁ దప్పకుండ రాజ్యంబు సేయుచుండె ననుట విని నారదుని వాత్మికి మహా
మునీశ్వరుండట మీఁది కథా విధానం బెట్టిదని యడుగుటయు. 99

క. జలజాతః భక్త వత్సలః
జలజాననవిసుతపాద జలజాతః సుధా
జలరాశిభవ్యమందిర
జలజాకరచారుహంసః జానకినాథాః

100

గద్యము. ఇది శ్రీ గౌరీశ్వర వరప్రసాదలబ్ధ గురుజంగమార్చన
వినోద¹ సూరిజనవిసుత కవితా చమత్కారాతుకూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్ల
నామధేయ విరచితంబైన శ్రీ రామాయణ మహాకావ్యంబునందు బాలకాండము
సర్వము నేకాశ్వాసము.

శ్రీ

రామాయణము

అయోధ్యాకాండము

క. కందర్పరూపః ఖండిత
కందర్పవిరోధిచాపః కరుణాద్వీపాః
వందితశుభనామాః ముని
సందోహస్తుత్యభూమః జాషకిరామాః 1

ప. శ్రీనారదమునీశ్వరుండు వాల్మీకిముహూముని కెఱింగించిన తెఱంగు
పెనిపించెద నాకర్ణింపుము. 2

పీ. తనసుమంత్రాదిప్రధానులతోఁ గూడి
సుఖగోష్ఠి నుండఁగ నశిలజనులఁ
జక్కఁగా రావించి సమ్మదంబున వంక
గురువుతో దళరథధరణీనాథుఁ
డనియె నీభూభార మంతయు నొక్కట
నేలితిఁ జాలదె యేకహేళి
నటుగాక పగతుర నవలీలగెల్పితి
నిల్పితి ధర్మమ్ము నివృత్తోద

తే. వింత చాలదె యాకకు నెంత కెంత
రామచంద్రుని ధరణీకి రాజా గాఁగ
మీరు సూదంగఁ బట్టంబు భూరిమహిమఁ
గట్టవలయును మంచిలగ్నమునఁ జెలఁగి. 3

తే. అమచు గురునకుఁ దెల్పి తా నతవిసమ్మ
తమున సౌభాగ్యమంగళద్రవ్యసమితిఁ

- గూర్చుఁ దనుచును మంతులకును నెఱుంగఁ
జెప్పి కృంగార మీపురిఁ జేయుఁ దనియె. 4
- వ. అట్టిసమయంబున. 5
- తే. పగలు ప్రాగ్భాగమున నుండి గగనవీధిఁ
జరమదిక్కున కేఁగఁగా శ్రమముదోఁచి
చెమట పట్టిన స్నానంబుఁ జేయ నరుగు
కరణి నపరాధిలో దివాకరుఁడు గ్రుంకె. 6
- క. మేలిమి సంధ్యారాగము
వ్రాలినచీఁకటియుఁ గలిసి వరుణునివంకన్
నీలముఁ గెంపును నతికిన
పోలికఁ జూపెత్తె నట నభోమణి తలఁగన్. 7
- క. వారక కల్పద్రుమమునఁ
గోరకములు పుట్టినట్లు గురుతరకౌంతిన్
దారకములు తల నూపెన్
జోరానీకమ్ము మిగుల స్రుక్కుచు నుండన్. 8
- ఆ. కారు మొగులురీతిఁ గాటుకవండాన
నీటిభాతి నింద్రనీలమహిమ
మాషరాశిపోల్కి మఱిమఱి యపు డంద
కారమవని యెల్లఁ గలయుఁ బర్యె. 9
- వ. అట్టి సమయంబున. 10
- చ. తలవరులన్ నిశాదిపుల దర్పకునేర్పునఁ గన్నుఁ బ్రామి య
త్తలఁ దమపిన్నపాపల సుదారత నేర్పడ నిద్రపుచ్చి ని
ర్మలకరకంకణావళులు రట్టుగ దా మటు మ్రోఁగనీక వి
చ్చలవిడిగాఁ జరించి రొగి జారలతాంగులు మధ్యరాత్రులన్. 11
- చ. సురతము లేక యుస్సురసుజోటి మగండుడికించు కౌంతయున్
వరస మెఱుంగుచంద్రముఠి సావడిదంబయు జేరకత్తెయున్

- బరపురుషాభిలాషమును బాయనిభామిని పోరుకట్టునన్
 బరగినభామలాది యుపభర్తలఁ గూడి చరించి రత్తతీన్. 12
- ఉ. భానునహస్రనస్కిరణపంక్తుల నుదృవ మైనయాబృహ
 ద్భానుని వెట్లఁబెల్లడకఁ బడ్డసుధాంబుది మీఁదిమీఁగడల్
 పూని సమీరుచేఁ దెరల పూర్వదిశం గనుపట్ట దానిపై
 ఘేన మనంగ నొప్పె శశిబింబము తూరుపుఁగొండపైఁ దగన్. 13
- చ. కుముదములుంజకోరములుఁ గోమలసన్యముఁ జంద్రకాంతముల్
 రమణఁజెలంగ వెన్నెల తిరంబుగఁజేసె జగంబులుబృగఁ
 గమలములున్ వియోగులధికంబుగఁ జోరులుఁ జక్రవాకముల్
 రమణఁగలంగ వెన్నెలతిరంబుగఁగాచె జగంబు లుబృగఁన్. 14
- ఉ. నారదులైరి సన్మునులు నాకమహీజము లయ్యె భూజముల్
 శారదలైరి భామినులు శంకరశైలము లయ్యె గోత్రముల్
 సారద మయ్యె నీరధులు జన్నగనాయకు లయ్యె నాగముల్
 వారిదవర్గ మెల్ల సితవర్ణము లయ్యెను బండువెన్నెలన్. 15
- చ. కొడు కుదయించె నంచలరి కోరిసుధాంబుది మిన్ను ముట్టి య
 ప్పుడుజగమెల్లఁగప్పె ననఁబూర్ణత నొందెను సాంద్రవంద్రికల్
 పుడమికిఁ బాలవెల్లి గతిఁ బొల్పెనలారఁగఁ జంద్రుఁడొప్పె న
 య్యుడుపతి మేనిమచ్చయును నొప్పెఁబయోనిధి పద్మనాభుడై. 16
- వ. అట్టినమయంబున. 17
- ఉ. కోరి వకోరదంపతులు గుంపులుగుంపులు గూడి రంతులన్
 బేరిన చంద్రికారసముఁ బేర్కొనిమార్కొని పొట్టనిండగాఁ
 బారణపేసి పెన్నయలఁబ్రాకుదుఁ జంచుపుటంబు లెత్తుచున్
 బేరెము వారుచుండె మదిఁబ్రేమ జనింప వదూటికోటికిన్. 18
- ఉ. వెన్నెలతీఁగలన్ గొనలు వేడుకముక్కలఁ ద్రుంచి తెచ్చి దా
 ర్కొన్నప్రియాంగనాతతికిఁ గూరిమి నోరికి నిచ్చి కేళికిన్
 నన్నపుఁగంతనాళముల నన్నలు వేసి సుఖించె నింపుగన్
 దివ్వనిచంద్రకాంతమణిత్వెన్నెలమీఁదఁ జకోరదంపతుల్. 19

- తే. పాకశాసని నేవంతిబంతి దివికి
నెగుర వైచినకైవడి నేమి చెప్పఁ
బొందువర్ణంబుకోఁ బూర్వభాగమందు
పొంపు మీఱంగ వేగురుఁజొక్క వొడిచె. 20
- వ. అట్టినమయంబున. 21
- క. రవి యుదయించెను జనుఁడీ
దివియలు నక్షత్రసమితి తిమిరము శశియున్
బవ లేమిటి కనురీతిని
గువలయమున గూళ్లఁ గోళ్లు గూయ మొదలిడెన్. 22
- చ. వదలక పద్మ రాగమణి వట్టివ గ్రాలఁగఁ బట్టి నేర్పు పెం
పొదవఁగఁడూర్పుకొండపయికొప్పుగఁదెచ్చిజగద్గురుండు దాఁ
దిద్రిదశవరేణ్యకఁబైదురఁ డేఁకువ నిల్వినదర్పణంబు నా
నుదయము నొందె భానుఁడు సముజ్జ్వలకోకనదప్రదీప్తులన్. 23
- వ. ఆరాత్రి రాజశేఖరుని చిత్తంబు వచ్చునట్టుగా మెలంగి యాతఁడు
దన్ను మెచ్చు పెఱింగి కైక యిట్లనియె. 24
- ఆ. వసుమతీకః నాకు వర మిచ్చి తప్పట
తగవు గాదు మీకుఁ దలఁపులోన
మఱచినా రదేమొ మన్నించి తొల్లింటి
యీవు లీయవలయు నీక్షణంబ. 25
- క. జననాథః నాకుమారుని
వినుఁడీ పట్టంబు గట్టి వేవేగను రా
ముని మునిఁగా ననువుఁడు మఱి
వనమునఁ బదునాలుగేండ్లు వర్తింపంగన్. 26
- వ. అని ప్రార్థించిన విని పార్థివేంద్రుడు డిల్లవడి తల్లడిల్లుచు నుల్లంబు
గలంగి ముసుంగిడి యచ్చేడియ వలికిన పలుకులకు మాతాదనోడి మిన్నక యున్న
వయంబున సుమంత్రుండేతెంచి స్వామీః తామచంద్రునిఁ బట్టంబు గట్టి సుము

పూర్తం బాసన్నంబయ్యెఁ గావున మిమ్ము నచ్చటికి విచ్చేయ నవధరింపుడని వసిష్ఠభగవానుండు విన్నవించుమని సంపెనని చెప్పిన విని కైక యిట్లనియె. 27

మ. అనిలోమున్ను నృపాలు చిత్తమున కే నాహ్లాదముంగూర్చి నా తనయుం బట్టముగట్టి రాఘవుని బద్ధులైండు కాంతారమం దునువర్తిల్లెఁగఁబఁగొన్న వరమున్ ద్రోయంగరాదెంతయు న్వనసీమన్ మునివృత్తినుండుమనుడి వైకంబ యారామునిన్. 28

క. అని పలుకు కైకపలుకులు
విని వేగమ మరల వచ్చి విన్నదనంబున్
దనుక వసివుని తోడన్
వినుపించె సుమంత్రుఁ డట్టివిధ మేర్పడగన్. 29

వ. అనిన విని వసిష్ఠాది ప్రముఖులును సుమంత్రాది ప్రధాన జనంబు లును సైన్యంబులును బరివారంబులును విన్ననైయున్న నానన్న యెఱింగి రామ చంద్రుండు రాజచిహ్నంబులు త్యజించి జటావిఘాతి వల్కలంబులు దాల్చి దను ర్ధరుండై యున్నంత లక్ష్మణుండు భూపత్రికయును దోడం జనుదేరఁ దల్లలకు నమస్కరించి వసిష్ఠానుమతంబున నాశీర్వచనంబులుగైకొని యాస్థానంబు వెలువడి యరణ్యంబున కరుగునప్పుడు పురజను లందఱును బురపురం బొక్కుచు దళరథ మహారాజును దూషించుచుఁ గైకను నిందించుచు మూఁకలై శోకించుచుండ నది యంతయు విని దళరథుండు పురోహితామాత్య బంధు వర్గంబులతో శ్రీరామ చంద్రుఁ డేగిన త్రోవం జన్నంత నారాముండు దూరంబునం జనియె దళరథుండును మరలి వచ్చి పుత్ర శోకంబున నాకపురంబునకుం జనియెఁ దదనంతరంబ. 30

ఆ. చనుచు రాఘవుండు స్వర్ణదియొడ్డున
గుహానిఁ గాంచి యతనిఁ గున్తురించి
శడయ కోడఁ బెట్టి దాఁటింపు మనవుడు
నట్ల చేయఁదలంచి యాత్మలోన. 31

బ. సుడిగొని రాము పాదములు పోకినదూకివహించి రాయి యే ర్వుడ నొకకాంత యయ్యెనఁట పన్నుగ నీకవిపాదరేణు వి య్యెడ వడి నోడసోఁక నిది యేమగునోయని సంకమాత్ముడై కడిగె గుహాండు రామపదకంజయుగంబు భయమ్ము పెంపునన్.

వ. ఇట్లు శ్రీరామచంద్రుని శ్రీపాదంబుల నీటగడిగి యోడపైనేక్కించి
యమ్మువ్వర నవ్వలికి దాటించిన నాక్షణంబ. 83

ఉ. రాజకులావతంసుఁ డగురాముఁడు తమ్ముఁడుఁ దాను నాభర
ద్వాజమహామునీంద్రు వదనారిజముల్ గనిమొక్క నాతఁడం
భోజనీతాన్వయాబ్ధిపరిపూర్ణ సుధాకరుఁడైన రామునిం
బూజి లొనర్చి కందఫలమూలములం బరితృప్తుఁ జేసినన్. 84

వ. సంతసించుచు నానాత్రి యచ్చట నివసించి ఘఱుసటి దీవమర్కొడ
యమ్మున. 85

ఆ. ముదముతోడఁదమ్ము మునిభరద్వాజుండు
భక్తినినుప రామభద్రుఁడపుడు
చనియె భ్రాతృదార సహితుఁడై సన్ముని
కూటమునకుఁ జిత్రకూటమునకు. 86

మ. ఘనుఁడా రాముఁడు చిత్రకూటమున వేడకంజేరి యున్నంతలో
నన దంతావళవాజిరత్నరథనానాయోధసంఘంబుతో
డనమాత్యద్విజ బంధువర్గములతోడం గూడి వాద్యంబులం
జనుదెంచెన్ భరతుండు రాముకడకున్ సదృక్తి యేపారఁగన్. 87

నీ. చనుదెంచి రాముని చరణంబులకు మ్రొక్కి
కైకేయి చేసినకపటమునకు
నగరంబు విడిచి యీవగిది హైరారణ్య
మున కిట్లు రానేల మునులవగిది
వది గాక మనతంద్రి యత్యంత మైనట్టి
పుత్త్రోకోకంబునఁ జొక్కిపొక్కి
త్రిదశాలయమ్మున దేవేంద్రుఁగనఁబోయె
నని చెప్ప విని రాముఁ డంతలోన

తే. భరతలక్ష్మణకత్రుస్సు భరణీసుతలఁ
గూడి దుఃఖించి దుఃఖించి కొంతవడికి
నావవర్గంబుచే మానె వంతమీఁద
భరతుఁ డిట్లనె శ్రీరామభద్రుతోడ. 88

తే. రాజు తేకున్నచో మఱి రాష్ట్రమందుఁ
 గార్య మెట్లొను మీ రెఱుంగనిది గలదె
 నేఁటిసమయానఁ బట్టంబు నిలుపుకొనఁగఁ
 దిరిగి విచ్చేయుఁ డనుడు నాభరతుతోడ.

39

వ. శ్రీరామచంద్రుం డిట్లనియె.

40

చ. జనకుడు సేసినట్టిమితిఁ జక్కఁగఁ దీర్చికడంక నేను వ
 చ్చినగుఱిదాఁక భూతలము జేకొని రాజ్యముఁ జేయుమాట గా
 దనకు మటన్న నొల్ల నన నాతనికిం దనపాదుకాయుగం
 జొనరఁగ నిచ్చిపొమ్మనుచు నుర్వికి రాజుగఁబంచె సొంపుగన్.

41

వ. ఇట్లు భరతుని భరతాగ్రజుం డనునయించి మరలించి నాకలోక
 కవాటంబగు చిత్రకూటంబు కదలి సౌమిత్రిభూషుక్రులం గూడి పోవునెడ నటవీ
 మవ్యంబున విరాధుండను దైత్యాధముం డపరాధంబుచేసి దిగ్గన డగ్గఱి జగతీతనూ
 భవనైత్తుకొని గగన మార్గంబున కెగిరిపోవునెడ వాఁడిబాణంబున వానికంతంబును
 ద్రుంచి గాఢదాష్ట్రంబున మరల నొయ్యన జనకనందనండించి భయంబు వాపి
 ప్రియంబునూపి యొయ్య నొయ్యన నయ్యెడనున్న యుత్రిమహాముని యాశ్రమంబు
 నకుం జని ఘనంబున నాఘనుండు సేయు పూజలం గైకొని రామచంద్రుం డభృటి
 ముసీంద్రులకు దైత్యులవలనిభయంబు తేకుండ నభయంబిచ్చి మన్ననం గొన్ని
 దినంబు లాయామునుల యాశ్రమంబుల నిలుచుచు వారలనుప శరశాదిమృగోత్కర్ష
 శరణ్యంబగు నరణ్యంబుఁ జొచ్చిపోయెనని చెప్పిన విని నారదుని వాఱ్ఱికి
 ముసీంద్రుండటు మీఁది కథావిధానం బెట్టిదని యడుగుటయు.

42

క. జలజాక్షః భక్తవత్సలః
 జలజాసనవినుతపాదజలజాతః సుధా
 జలరాశిభవ్యమందీరః
 జలజాకరచాచుహంసః జానకీనాథః

43

గద్యము. ఇది శ్రీగోరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధి గురుజంగ మార్చన వినోద *
 సూరిజనవినుత కవితా చమత్కారాతుకూరి కేసనపెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ
 విరచితంబైన శ్రీరామయణ మహాకావ్యంబునం డయోధ్యాకాండము సర్వము
 నేకాశ్వాసము.

* నిత్యకైవాచార సంపన్నతను విశేషణము అధికముగా కన్నట్లు చున్నది.

శ్రీ

రామా యణము

అ రణ్య కాం డ ము

- క. మువిదత్త ధనుర్వేదాః
మునినాథప్రియనతీసుపూజితపాదాః
జనకార్చిత గుణదామాః
ననకాది స్తవ్యనామః జానకీరామాః 1
- వ. శ్రీ నారదమునీశ్వరుండు వాల్మీకి కేఠింగించిన తెఱంగు విని
పించెద. 2
- చ. ఇతనికే బాదచారితన మేటికి వచ్చెనో పట్టభద్రుడీ
నతి నవరూపరేఖలను జక్కని దయ్యును నిట్టిదుర్దశల్
ప్రతివసియించుటెట్లో రతిరాజనమానుల వీరినేల యీ
గతిఁబడఁద్రోచె బ్రహ్మయని కొంతురు చెంచెత లమ్మహాత్ములన్. 3
- సీ. నడువనేరనికొమ్మయడుగులు పొక్కులై
శర్కరస్థలముల శ్రమముఁజెందె
వీదిన చేతులవేళ్ళు నెత్తురు గ్రమ్మి
పొటమర్లు కెంపులపోల్కి నమరె
వడిగాలి సుడివడి వాడిన లేడిఁగ
భావంబునను మేనిచేవ తఱిగె
బూర్ణచంద్రుని కొంతి పున్నమవేకువఁ
గనువట్టుగతి మోము కళల విడిచె
- తే. ధవుని నడుగడుగునకుఁ గైదండఁ గొనుచు
నెగడుదప్పిని నిట్టార్పు లెగపి చిగురుఁ
బెదవు లెండఁగ నీడకు నుదిల గొనుచు
మనసులోఁ జేవ యాఁతగఁ జనెడువేళ. 4

వ. ఇట్లాసీతయు రాముండును సత్యముషింబోని సౌమిత్రియుఁ గతివయ
ప్రయాణంబులఁ బంచవటికిం జని సంతోష భరితాంతరంగులై . 4

క. అచ్చటఁ గొన్నిదినంబులు 6
ముచ్చటవడి యుండఁ దలఁచి మునిముఖ్యులచే
మచ్చికఁ దమ్ముఁడుఁ దానును
గ్రచ్చట నొకపర్ణశాలఁ గావించి తగన్.

ఆ. అందు రామచంద్రుఁ డనుజన్ముఁడును దాను 6
గొన్నివాసరంబు లున్నవేళ
వికృతవేషధారి వేవేగ నటఁజుప్ప
నాక యనెడి దైత్యునారి యోర్తు. 7

వ. రామునిఁగని ప్రేమాభిరామం బగుమనంబునఁ దన్నుఁగొవించి
రమ్మనిన రామచంద్రుండు సౌమిత్రిం జూప నతఁడు మున్ను మాయన్న నభిల
షించుటజేసి నాకు దోషంబుగాన నీవా రామునికడకు మరలఁ జనుమన్న నది యట్ల
చేసిన రామచంద్రుండు దిరుగ లక్ష్మణుం జూపినఁ గోపించి యారాక్షసి మను
జేంద్ర సూనుల దండింపందలంచిన నెఱింగి భరతానుజుండు దానినాసికా కర్ణంబులు
గోసివైచిన నది నెత్తుడు జొత్తిల్లఁ బసిపాపయుంబోలి యేడ్చుచు ఖరదూషణాది
సోదరులకుం జెప్పిన వారు గనలి రాక్షణంబున. 8

క. వదున్గాలువేల దైత్యులు
మదమున సోదరులు గొల్వ మండుచు కూరా
స్పద మగురథనికరముతోఁ
గదనంబున రాముకడకు ఖరుఁ డేతెంచెన్. 9

ఆ. ఖరుఁడు వచ్చినట్టి కలకలం బాలించి
రాఘవుండు తనదురమణియొద్దఁ
దొలఁగ కుండ ననుజుఁ దోడుగాఁ గాఁపుంచి
బెదర కంతఁ గలని తెదిరి నిలిచె. 10

కా. ఆవేళన్ ఖరుఁడుగ్రవృత్తిలయ కాలాభిలషెరాకృతుర్
దైవారన్ గజవాజి సంఘములతో దైత్యుతో భూరిరో

షావిర్భూత మనస్కుడై నడిచె గర్వారంభ సంరంభుడై
 దేవవ్రాతము భీతిఁబొంది కలఁగన్ దేజంబు సొంపారఁగన్. 11

వ. ఇట్లు ఖరుండు సనుదెంచి భయంకరంబుగా రణంబు సేయు
 సమయంబున. 12

ఉ. అప్పుడు రామచంద్రుఁడు భయంకర రౌద్ర రసంబు కన్నులన్
 నిప్పులు రాల్చుచున్ నెరయ నిర్జలులార్వ విచిత్ర శస్త్రముల్
 కుప్పలు గాఁగ నేయుచునుఁ గుంజరవాజి రథావళల్ ధరన్
 దప్పక కూల్చుచున్ రుధిరధారలఁ దేల్చె సురారిసంఘమున్. 13

వ. అట్టిసమయంబున. 14

క. కరిశురగస్యందనములుఁ
 బరిపారము దెగినపిదపఁ బటురోషమునన్
 గరకరపడుచును నెదిరిన
 ఖరకరవంశజుఁడు ద్రుంచె ఖరునిశిరంబున్. 15

వ. క్రుంచినం గని తీండ్రంబుగా. 16

క. మోషించి రామచంద్రుని
 దూషించుచు వచ్చినట్టి దూషణు మీదన్
 రోషించి సురలు కడు సం
 తోషింపఁగ వానికరముఁ ద్రుంచెఁగడంకన్. 17

ఆ. త్రిశిరుఁ దంతఁ గనలి దివ్యాస్త్రనంపద
 రాముమీదఁ జూపి రణ మొనర్చె
 మూఁడుశరము లతఁడు ముదలించి యట వాని
 మూఁడుతలలఁ ద్రుంచె మొగ్గరముల. 18

వ. ఇట్లు ఖరాది రాక్షసుల శిక్షించి జయంబు గొవి ధను వెక్కుడించి
 మరల వర్ణకాల కేతించి తమ్ముఁడును దాసును సమ్మదంబునం గలిసియున్న
 సమయంబున. 19

చ. చలమున నంత కూర్పణు సయ్యన లంకకు నేగి రావణుం
గొలుపునఁ గాంచిమ్రొక్కి తనకున్ నృపసూనులు సేసినట్టిచే
తలు వినుపించి వాయి తమతండ్రి యనుజ్ఞను వచ్చి కానలో
వలఁ దిరుగాడు చందములుఁ బన్నుగనేర్పడఁ జెప్పి పిమ్మటన్. 20

క. ఆరాముఖార్పవిభ్రమ
మేరాజతనూజలందు నెఱుఁగము ¹ వివి మున్
ధారుణిలోవలఁ గ మిను
లారమణికి సాటిఁ బోల రభినుతిఁ జేయన్. 21

సీ. కన్నులు గలువలో కాముబాణంబులో
తెలివిగా నింతికిఁ దెలియరాదు
పలుకులు కిన్నెరపలుకులో చిలుకల
పలుకులో నాతి కేర్పణుపరాదు
అమృతాంకుబింబమో యద్దమో నెమ్మోము
తెంపుతో ² జెలికి బావింపరాదు
కుచములు బంగారుకుండలో వక్రవా
కమ్ములో చెలి తెఱుగంగరాదు

తే. కురులు నీలంబులో తేటిగుంపు లొక్కొ
పిఱుదు పులిసంబొ మన్నుఱు పెండ్లియరుఁగొ
యనుచుఁ గొందఱు సంశయం బందుచుండ
వెలఁది యొప్పారు లావణ్యవిభ్రమముల. 22

క. కలదో లేదో యనుచును
బలుమఱు నెన్నడుము జూచి పలుకుదు రితరుల్
బలిమో కలిమో యనుచును
బలుమఱు జనునంబుఁ జూచి పలుకుదు రితరుల్. 23

1. విను. ఈ పాశాంతరమే పమంజనముగ నున్నది.

2. సతికి.

సీ. షట్పదంబులపైకి సంపెంగ పువ్వుల
 జలజాతములపైకిఁ జందమామఁ
 గిసలయంబులపైకి వెసఁ గలకంఠముల్
 సింధురమ్ములపైకి సింహములను
 దొండపండులపైకి దొడ్డరాచిలుకల
 నలరుఁదూఁడులపైకి హంసవితతిఁ
 ఐండువెన్నెలనిగ్గుపైకిఁ జకోరముల్
 పవనంబుమీఁదికిఁ బాపతేని

కే. మరుఁడు వై రంబు చేసినమాడ్కి నలక
 నాసికాకరాసన చరణస్వనములు
 వరపయోధరమధ్యోష్ఠవచనబాహు
 గమనహాసాక్షి లూ ర్పారు రమణి కమరె. 24

క. బంగారు నీరు నిలువునఁ
 బొంగారుచు నుండ నజూఁడు వోసినమాడ్కిన్
 శృంగార మెల్ల నిలువునఁ
 బొంగారుచు నుండుఁ గరఁగి పోసిన మాడ్కిన్. 25

వ. అట్టివయోరూపంబులను గనుపట్టునట్టి యక్కాంతా రత్నంబు నీకు సిద్ధించె నేని నీవు త్రిభువనంబులు విజయంబు చేసిన యంతకన్నను సంతసించు వన్న విని కామాకుగంబులం దగిలి కామాంధుండై కన్నులు గానక యన్నుకొని తన్నుఁదా మరచి యొద్దోలగంబు సాలించి పుష్పకంబనువిమాన రత్నంబుపై నధిష్ఠించి మారీచకదకుంజని ప్రార్థించి నీవు కనకమృగంబవై జన స్థానంబునకుంజని దశరథనందనుండగు శ్రీరాముండున్న పర్ణశాలకదం బొడకట్టిన శతండును విన్ను వెనుకొను నీవు నతని నతిదూరంబుగాఁ గొనిపోయి మాయంబైన నేను రాముని భార్యగొనివత్తు ననిన విని సమ్మతిలక మాటుత్తరం బిచ్చిన రావణుండుగ్రుండై మండిపడ న్నతం దానన్నయెఱింగి కనకమృగ రూపంబును దాల్చె నాక్షణంబున. 28

క. ఒక లెల్లను బంగారము
 పొడ లెల్లను రత్ననమితి బోలినమొఱవుల్

నద లెల్ల నెఱపి మెలఁగెడు

కడ లెల్ల విలాసరేఖ కళలందొప్పెన్.

27

వ. ఇట్లు కనకమ్మగారంబు గైకొని పర్ణశాలకడకుం టోయిమెలంగు
నప్పుడు.

28

క. కనియును వినియును నెఱుగము

కనకమ్మగం బనుచు వేడ్క గడఱుకొనంగన్

గనఁగ మృగం బద్యుత మిడి

కనకమ్మగం బేమిసేయఁ గలదో మీఁదన్.

29

వ. అని కనుఁగొన్న మునిజనంబులు మనంబులం దలంకునెడ నా
మ్మగంబును మృగనేత్రయగు ఛాత్రిపుత్రి గని దాని సఖిలషించిన నాసన్న
యెఱింగి సౌమిత్రిని భూమిజకుం దోడిడి శ్రీరామచంద్రుండు దాని వెనుకొని చను
చున్న యవనరమ్మున.

30

సీ. తనుఁబట్ట నొయ్యన వెనుకొని చనుదెంచు

నిలఱేనితలఁపు దాఁదెరిసి తెలిసి

చేరువ మెలఁగుచుఁ టూరి మేయుచు దాసి

మెల్లన యంతంత మెలఁగి మెలఁగి

తననీడఁ గనుఁగొని తానె డిగనదాఱి

భయమునఁ బరువెత్తిపఱచి పఱచి

యెడఁరై నఁటోవక యెలయించి కనుఁగొన్నఁ

దరువుల నొయ్యన నొరసి యొరసి

తే. చెవులు నిక్కించి చూచుచుఁ జెలఁగి చెలఁగి

పోవ రాముండు దవ్వుగాటోయి పోయి

యెలమి మాయామ్మగం బని యెఱిఁగి మదిసి

డినిఁ జంపుదుఁగా కని తెగువ చేసి.

31

క. ఏచినకినుకను బలు నా

రావము నందించి దాసి రాఱువుఁ దామా

రీచుని దైత్యాదముఁ గుల

నీచునిఁ గూలంగ నేనె నిర్జరు లలకన్.

32

వ. వాడునుం గూలునవ్వేళ ..హా! లక్ష్మణా!" యసురవంబుంజేసిన నాధ్యని విని జనకనందన మనంబున నులికి లక్ష్మణుంబిలిచి మీయన్న కేమి కీడు వాటిలెనో కాని నిన్నుఁ దలంచె నీవునుం బోయి మీ యన్నకుళలస్థితిం దెలిసికొని రమ్మనిన నతండు తలంకక నామెతో నిట్లనియె. 93

ఉ. ఏమిటి కింతభీతి మది నీవగ తోచుట యేమి నీకు నో భామిని రామునందు నొకభారము చెందదు చెందెనేనియున్ భూమివడంకదే నభము బోరన మోయదె వార్డు లింకవే తామరసాస్త్ర సోమ గ్రహతారక లెల్లను నేల దుల్లవే. 94

ఉ. అంత యెయ్యెనేని దనుజాంతకు నంతకు మన్మథాంతకున్ బంతము మీఱఁగాఁగలఁచివన్నగమర్త్యురేంద్రలోకముల్ బంతులు గట్టి యూడ్చి రిపుభంజను రామునిఁ గందకుండ న ర్పింతును నీకుఁ దెచ్చి మదిభీతిని బొందకు మమ్ము జానకీ. 95

వ. అని లక్ష్మణుండు పలికిన విని జనక రాజనందన కినిసి విసలాని మాటలం దూలనాడిన మనంబునం గంది కుండుచు శ్రీరామచంద్రుం దేగిన మార్గంబునన చనియె నంత నిక్కడ. 96

క. సన్న్యాసివేష మలరఁగ నన్యాయము తలఁచుకొనుచు నసురేంద్రుఁడు దాఁ గన్యారత్నముఁగని హె జన్యమునన దీవన లిడె కాంతము దోపన్. 97

క. దీవించుడు మునియే యని భావింపుచుఁ జేర వచ్చుభామిని నపు డా రావణుఁడు రథముమీఁదికి వేవేగమ తిగిచి గగనవీధినిఁ జనియెన్. 98

వ. ఆయ్యవసరంబున. 99

అ. అసుర గొంచుఁబోవ నవనీతనూభవ వెఱచి పలికె దిశలు వినఁగ నంత

సీత నాడుపేరు శ్రీరామభార్యను
నన్నుఁ గావరయ్య మిన్న కిప్పుడు.

40

వ. అని మఱియును.

41

అ. దేవగణములార! దిక్పాలవరులార!
వృక్షజాతులార! పక్షులార!
కుటిలదానవుండు గొంపోవుచున్నాఁడు
కరుణతోడ నన్నుఁ గావరయ్య.

42

అ. అనుచుఁ బలుకుచున్న నా సూర్య నాదంబు
విని జటాయు వనెడి విహగనాథుఁ
డరుగుదెంచి కలహ మత్యుగ్రముగఁజేయ
రావణుండుఁ బక్షిరాజుఁ దాకె.

43

వ. అసురవిభుండు వైచు నిశితాస్త్రముబంబులనొచ్చి పక్షియున్
గొనరక దైత్య నాయకుని గుండెను నొవ్వఁగఁ దన్న నంతలోఁ
గసరి విశాచరుండు కరణధముఁ ద్రిప్పుచు బక్షయుగ్మమున్
వసుధఁ బడంగఁ ద్రుంచి కడు వైశమ లంకకు నేఁగునత్తఱిన్.

44

క. వనవరు లొకగిరిచేరువ
వనమునఁ జరియింపఁజూచి వసుధాసుతయున్
దనచీరకొంగుతునుకను
దనసొమ్ములు మూటగట్టి ధరపై వైచెన్.

45

క. అంతట దైత్యుఁడు లంకకుఁ
బంతముతో నేఁగి శింశుపాతరు క్రిందన్
సంతనమున నిడి దానవ
కొంతల నవనిజకుఁ దోడు కావలి యుంచెన్.

46

ఉ. అత్తఱి రామవుండు తను నానలఁ బెట్టుచుఁగొంచుఁ బోవఁగాఁ
జిత్తము నొచ్చి యామృగము శీఘ్రమునం బడనేసి దానిమై
తిత్తిని దీసి వింటికానఁ దెచ్చెడివేళఁ బయోజమిత్రవం
శోత్తముఁడుల్కుఁ గవఁబది నొక్కెడలక్ష్మణుఁ డన్నదృష్టికిన్.

47

చ. పొడగని గుండె యుల్లుమన బుద్ధి గలంగుచు రామచంద్రుడ
య్యెడగడు నుగ్రుండై పలికె నీవిటు నాకడ కేల వచ్చి త
క్కడ నిను బర్హళాలకడఁ గావలి యుంచినచోట నొంటిమైఁ
బడకుక దీంచి రాఁదగునె వన్యమృగోత్కర మన్యసీమకున్. 48

ఆ. అనుచుఁ బలుకుచున్న యన్నకుఁ బ్రణమిల్లి
వినయవాక్యఫణితి విన్నవించె
జనకతనయపలుకు చందంబు మొదలెత్తి
లవముఁ దప్పకుండ లక్ష్యణుండు. 49

వ. చెప్పిన మాటలువిని విన్నదనంబున జిన్నఁజోవుచు దుర్ని
మిత్తంబులంగనుచుఁ దత్తరంబున నాశ్రమంబునకుఁ జని యక్కడ. 50

ఆ. పర్హళాలలోనఁ బరికించి పరికించి
సీత గానఁ బడమిఁ జిన్నవోయి
చిత్తమంతఁ గలఁగి శ్రీరామచంద్రుండు
వలువరింపఁ జొచ్చె బ్రమసి బ్రమసి. 51

సీ. నీద్యుగ్విలాసంబు నెఱి వభ్యసించెడు
గురుకుచఁ గానవే హరిణవిభుఁడః
నీమంజులాలాప నిచయంబుఁ గైకొన్న
సుకుమారిఁ గానవే పికకులేంద్రః
నీనిండునక్కాంతి నెమ్మోము గలయట్టి
రుచిరాంగిఁ గానవే రోహిణిః
నీవక్షవిస్ఫూర్తి నెనయుదమ్మిల్లంబు
గలయింతిఁ గానవే యశికులేః

తే. న్ననభరంబున నీపోల్కిఁ దనరినట్టి
యతివఁ గానవె చక్రవాకాదినాథః
నెఱయ వినుఁబోలునెన్నడ నేర్పినట్టి
రమణిఁ గానవె నీవు మరాళరాజః

సీ. ఘనసారభూజంబః కానవే నీవంటి

గంధంబు గలయట్టికరటియానఁ
 గదళికాతరురాజః కానవే నీయట్టి
 మెఱుఁగుఁ బెందొడల మా మీన నేత్ర
 విలసిల్లు చంపకవృక్షంబః కానవే
 లలి నీదుపుష్ప విలాసనానఁ
 గమనీయలతః నీవు కానవే నీయట్టి
 కరములు శోభిల్లుకంబుకంతిఁ

తే. గ్రముకధరణీరుహాదీశః కానవయ్య
 నీవలస్ఫూర్తి కంతంబు నీలవేణిఁ
 గళికళను మించునవకుండః కానవమ్మ
 నీదు కోరిక నిభదంత నీరజాస్య.

53

సీ. వనీజాస్యః నినుఁగూడి వర్తించునతిఘోర
 వనములు శృంగారవనము లగును
 పడఁతిః నీతోఁగూడి పవళించుకర్కశ
 శయ్యలు పూపులశయ్య లగును
 గలకంతిః నీచేతికందమూలాది భో
 జనములు మధుర భోజనము లగును
 హరిమధ్యః నినుఁ గూడి చరియించునటువంటి
 తపములు నత్పుణ్యతపము లగును

తే. గెరలి నీతోడఁ గూడి భోగించునట్టి
 భోగమంతయు దేవేంద్రభోగ మగును
 సుదతిః పొడకట్టఁగదె నాకుఁ జూడవలయుఁ
 గన్నులకుఁ గానఁబడ వేమి కమలనయనః

54

వ. అని మఱియును.

55

సీ. ఏమృగంబును గన్న నేజాక్షిఁ గానవే
 యని పెక్కుభంగుల నడిగి యడిగి

యేపక్షిఁ గనుఁగొన్న నెలనాఁగ నానవే
 యని పెక్కుభంగుల నడిగి యడిగి
 యేమ్రానుఁబొడగన్న వామాక్షిఁ గానవే
 యని పెక్కుభంగుల నడిగి యడిగి
 యేగట్టుఁ బొడగన్న నిభయానఁ గానవే
 యని పెక్కు భంగుల నడిగి యడిగి

ఆ. కలఁగు భీతి నొందుఁ దలఁకుఁ జిత్తములోన
 సొలయు మూర్ఖుఁడోవు వలయు నలఁగు
 సీతఁ గానఁబడమి శ్రీరామచంద్రుండు
 విరహతాపవహ్ని వేగి వేగి. 56

వ. ఇట్లు సీతావియోగంబునకుఁ బలవరించుచున్న యన్నం గని
 సౌమిత్రి యిట్లనియె. 57

క. దీనునికై వడి నూరక
 మానము నెడి వగవనేల మనుజేశ్వరః యీ
 కాననభూముల వెదకఁగఁ
 గాననిమీఁదటను వగవఁగా దగు మనకున్. 58

వ. అని ప్రతాపించి కోప మాఘకోఁజాలక కన్నులు జేగురింప నన్నతో
 నిట్లనియె. 59

ఉ. ప్రచ్చెద నాకలోకమునవారలగుండెలు నాగలోకమున్
 గ్రొచ్చి యహింద్రవర్గమును గూర్చెదఁ గవ్యపుగొండ కైవడిన్
 ద్రచ్చెద మర్త్యలోకము నుదారత నేగతి నైనఁ గ్రమ్ముటం
 దెచ్చెద సీత నీక్షణమ దేవరచిత్తము మెచ్చునట్లుగన్. 60

వ. అని యిట్లు పలికి మఱియును. 61

ఉ. చించెద దైత్యసంఘములఁ జిందఱవందఱఁ జేసి బ్రహ్మ బా
 దించెద లోకపాలకులఁ ద్రెక్కఁగ నేసెద భూతలమ్ము గ్ర
 క్కించెద శైలజాలముల గీబడఁగించెద భూమినందనన్
 గంచెదఁ దల్లడిల్లకుము కంజహితాన్వయ వార్ధి చంద్రమా. 62

క. భూతలమును నాకనమును
 బాతాళంబును నెమకియొ బాధించియొ నే
 సీతను దెచ్చినపిమ్మట
 నీతమ్ముడ ననుచు మెచ్చు నిఖిలోర్వీశా. 63

వ. అని పలుకుచున్న తమ్మునికౌర్య దైర్యాదిగుణంబులకు నంతో
 పించుచు జనస్థానంబు వెడలి జనకనందన నన్నేషించుచు దక్షిణాభిముఖులై
 వసుచు ముందట. 64

క. పక్షములుఁ గాఢుఁ దునిగిన
 పక్షింద్రునిఁజూచి రామభద్రుఁడు మదిలో
 రాక్షస మాయయొ యనుచును
 శిక్షింపఁ దలంచునంత శీఘ్రమె పలికెన్. 65

క. నీతంద్రికి నతిమిత్రుఁడ
 నోతంద్రిః నన్ను నేయ నుచితమె నీకున్
 నాతగుపేరు జటాయువు
 సీతాదీపః నన్ను నెఱుఁగు చిత్తములోనన్. 66

వ. అని చెప్పి వెండియు నాజటాయు విట్లనియె. 67

మ. వినుమో రాఘవః పంక్తికందరుఁడు దోర్వీర్యంబు నంద్రిల్లగా
 జనకజ్యేవతి నందనన్ గొనుచు స్వేచ్ఛావృత్తితో నేఁగుచో
 వనితా రత్నము దీనయై పలుకు తద్యాక్యంబు లేర్పాటుగా
 విని ధీరాడఁగఁ బ్రాప్తమయ్యె మఱి యీవేషంబు భూమీశ్వరా. 68

క. అని సీతతెఱుఁగుఁ దనపని
 జననాయకుడైన రామచంద్రునితోడన్
 వినిపించి యాజటాయువు
 తనువెరియఁగ నంత గాంధర్వము నొందెన్. 69

వ. ఇట్లు రామచంద్రునకు నకలి వృత్తాంతమును నెఱింగించి శరీరంబు
 విడిచిన యప్పక్షిరాజునకు భక్తి ఘోర్యకంబుగా నగ్ని సంస్కారాది విధులు దీర్చి

దక్షిణాభిముఖులై చనుచుఁ జిత్రరూపంబున నున్న కబంధుని వధియించి ముందట. 70

క. చనివని యెదుటను రాముఁడు
గనుఁగొనియె మహీజనోగ్రకలుషాద్రి మహా
శనిరూపం బనఁదగునా
ఘనముక్తి వధూవిలాసకబరిన్ శబరిన్. 71

తే. కొంచినను మ్రొక్కి యాభూమికొంతునకును
మించి సదృక్తి బూజ గావించినంత
శబరితోడను దమకార్యసరణీఁ దెలియ
వినయమునఁ జెప్ప నాకొంత విన్నవించె. 72

తే. ఇనకులాధీశః సుగ్రీవుఁడనెడువాఁడు
కపికులశ్రేష్ఠుఁడత్యంతఘనుఁడు తలఁప
నతనితోఁబొత్తు గావింపు మన్నిపనులుఁ
జక్కనొటకు నాత్మ విస్వంకయంబు. 73

వ. అని చెప్పి వీడ్కొలిపిన నమ్మనుజేంద్రనందను లటమీఁదఁబంపా
తటంబునకుం జని రని చెప్ప నారదుని వాల్మీకి మునీశ్వరుం డటమీఁదికథా
విధానం బెట్టిదని యడుగుటయు. 74

క. జలజాక్షః భక్త వత్సలః
జలజాసనవినుత పాదజలజాతః సుధా
జలరాశిభవ్యమందిరః
జలజాకరచారుహంసః జానకినాథా. 75

గద్యము. ఇది శ్రీగోరీశ్వర వరప్రసాదలబ్ధ గురుజంగమార్చన
వినోద * సూరిజనవినుత కవితాదమత్కా రాతుకూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్ల
నామధేయ విరచితంబైన శ్రీరామాయణ మహాకావ్యంబునం దారణ్యకాండము
వర్షము నేకాశ్వాసము.

శ్రీ

రామాయణము

కీష్కింధాకాండము

- క. పక్షింద్రవాహః గిరిజా
త్ర్యక్షమనోబ్జాతగేహః యదహృతమోహః
రాక్షసభీమాః మునిజన
సాక్షాత్కృతనై జధామః జానకిలామాః 1
- వ. శ్రీనారదమునీశ్వరుండు వాల్మీకిమహామునీశ్వరున కెఱింగించిన
తెఱుం గెఱింగించెద నాకర్ణింపుము. 2
- వీ. పంపాతటమ్మున బాణాననాయుధ
పాణులై యున్న భూపాలసుతులఁ
గనుఁగొని బీత్తి కమలాప్తసూనుండు
వాలిపంపున వీరు వచ్చి రనుచుఁ
గలఁగి తా ఋశ్యమాకంబున నుండంగ
వెఱచి మలయశైలవిసినసీమ
దిరిగి వారలరాక తెఱుఁగెల్లఁ దెలిసి రాఁ
బవనాత్మజుని వేగ పంప నతఁడు
- తే. వచ్చి రమురాముశ్రీపాదవారిజముల
కర్ణిఁ బ్రణమిల్లి మీ రెవ్వ రయ్య యిటకు
నేమికతమున వచ్చితి రేది నామ
మనుచు నడిగిన సౌమిత్రి యేతనికనియె. 3
- వీ. దశకథుం దను రాజాతనయుల మాతని
కంపునఁ దప మావరింపఁ గోరి

వచ్చి కౌసలభూమి వర్తించుచుండ నీ
 రాజుదేవిని దుష్ట రావణుండు
 కుటిలవృత్తిని నెత్తుకొని పోవ నాజాడ
 వదలక దిక్కులు వెదకివచ్చి
 శబరికి మారాకచందంబుఁ దెలియంగ
 జెప్పిన నర్కజుచేతఁ గాని

- తే. మీదుకార్యంబు నెగ్గదు మీర లరిగి
 వేగ సుగ్రీవుచెల్మి గావింపుఁడనిన
 వచ్చినారము గనుఁగొన వలసి యతని
 నతఁడు రాముండు లక్ష్మణుం డంద్రు వన్ను. 4
- తే. తలఁప నీరాజునకు నెందు ఛాత్రిలోన
 విను మసాధ్యంబు లైనట్టివనులు లేవు
 సూర్య వంశోత్తముఁడు మహాకూరుఁ డితఁడు
 నీకుఁ బేరేమి చెప్పుమా మాకు నన్ను. 5
- తే. వాయుదేవునిఁ బ్రార్థించి వేయిగతుల
 సంజనాదేవి గాంచిన యాత్మజుండ
 నర్కజునిమంత్రనై యుండు ననుదీవంబు
 వినుఁడు నాపేరు హనుమంతుఁడనుదు రిలను. 6
- వ. అని చెప్పి మఱియు నిట్లని విన్నవించె. 7
- చ. వినుఁడు మహాత్ములారః యరవిందహితాత్మజుఁ దోడితెచ్చి మి
 మ్మునుబొడఁగనుపింతునని మ్రొక్కుచు నేఁగి కసీంద్రుఁడేరి తాఁ
 జనిన తెఱంగు వారిఁగనుచందము నేర్పడఁజెప్పిగొబ్బునన్
 బనిగొనివచ్చి రామువదఁకజముల్ గనిపించె నంతటన్. 8

వ. సుగ్రీవుండు శ్రీరామచంద్రుని పగతీర్చుఁడా భారంబు వహించి
 తనకుఁ బగవఁడైన వాలినిఁ జంపింపం దలంచి వానితోఁ దనకుఁ గలిగిన పూర్వ
 వైరంబు తెఱంగు శ్రీరామునకుఁ దెలియ విన్నవించి వాలి మహాసత్త్వశాలి
 యతండు రాముని చేకందెగుట దెల్లంబుగా దుండుభి కశేబరంబును బదియోజనంబుల

దూర మెగురఁ జిమ్ముటయును సప్తతాళంబుల్కొక్క బాణంబునఁ దెగ వేయుటయునుఁ జూచి సుగ్రీవుండు భయకంపిత హృదయుండై రాఘవేశ్వరుల పాదారవిందంబులకు వందనం బాచరించి జనకనందన మున్ను జాఱవిడిచిన యాభ రణంబుల మూఱఁ దెప్పించి చూపినం జూచి మూర్ఛిల్లి గొఱ్ఱునం దెలిసి యర్క కులేశ్వరుండైన శ్రీరామచంద్రుండర్క సంభవుండైన సుగ్రీవునితో నిటనియె. 9

క. పగ నీ కెక్కడి దింకను

నగచర నగభేదిసుతుని నాయప్రమునన్

దెగ నేయుదు నమ్ము మనుచు

జగదీశుఁడు వలుక నతఁడు సంతోషించెన్.

10

వ. ఇట్లు ప్రమాణవచనంబుల నయ్యచలచరాగ్రజీస్వాంతంబును సంతోషింపఁ జేసిన నతండును శ్రీరామచంద్రుని కార్యంబునకు సహాయుడై యుండ నొడంబడి యమ్మహానాయకుని యనుమతంబున యుద్ధసన్నద్ధుండై కిష్కింధానగ రంబునకుంజని తద్వారంబున నిలిచి సింహనాదంబుఁజేసినం గనలి యాదేవేంద్ర తనూభవుండు ననుదెంచె సంత నయ్యిరుపురుంగదిసి భుజంబు లప్పశించుచు గర్వాలాపంబు లాడుచు నొందొరు మార్కొని. 11

కా. కైలంబుల్గువేగ ఋవ్యచుమహారుంకారహంకారముల్
చాలంజేయుచు భీకరోద్ధతులచే సాలంబులన్ వ్రేయుచున్
వాలాగ్రంబులమోదుచున్ వడివడిన్వక్త్రంబుల స్రీక్తముల్
కూలన్ వాలియుసూర్యసూతీయు వడిం గోపాత్యులై పోరఁగన్.

12

వ. అట్టిసమయంబున.

13

ఉ. *సాలముపొంత నిల్చి రఘుసత్తముఁడమ్మరివోసి కబ్దివి
న్మూలముగాఁగ పల్ దిచిచి ముష్టియు దృష్టియుఁగూర్చిగోత్రభృ

* ఓలము వంచియొయ్యన రమూద్వహూ డమ్మరివోసి కబ్దివి
న్మూలము దాఁక.....
ఈ పాఠము నేను చూచిన ఏ గ్రంథముల యందును లేదు. కాని కొఱ
శ్యామలకామశాస్త్రగారిచే వ్రాయబడిన ఆంధ్ర వాచస్పత్య విఘంబు ప్రథమ సంపుటమున
17వ పుటలో "ఓలము" అను పదమున కర్థమునిచ్చు సందర్భమున నియ్యఁబడినది.
— సంపాదకురాలు.

- త్కూలము వజ్రపాతహతిః(గూలువిధంబునఁ గూలనేపె న
 వ్వాలిఁ బ్రితాపశాలి మృదువందనశీలి సురాలి మెచ్చఁగన్. 14
- వ. తదనంతరంబున 15
- క. తారాపతి శిషింపుచుఁ
 దారాపతి ధవళకీర్తిఁడగు నర్కజానిన్
 దారాదేవికిఁ బురి కా
 తారార్కము గాఁగ రాజతనయుఁడు నిల్పెన్. 16
- క. నిగ్రహము మాని నృపతి శు
 భగ్రహలగ్నంబునందుఁ బట్టము గచ్చెన్
 నిగ్రహరాజోపగ్రహం
 సుగ్రీవుని హేమదామ సుగ్రీవుఁ డగన్. 17
- వ. ఇటు సుగ్రీవునిఁ గపిరాజ్య పట్టభద్రునిం జేసి వాలితనూసంభవుని
 నంగదతుహారుని యువరాజ పదంబున నిలిపె నంత వరాకాలము గడచునంత
 దనుక శ్రీరాముని మాల్యవంతంబుపై నుండ నియమించి వారు ననిరయ్య
 వసరమున. 18
- సీ. బ్రహ్మాండ మగలంగఁ బటపటధ్వనులతో
 నుఱుము లంతంతకు నుఱుముచందఁ
 గడు భయంకరముగా వడమ్రోగుఁ మ్రోతలఁ
 బిడుగు లాదాద గుబిల్లు మనఁగఁ
 గ్రముకంబు లంతేసికణములతోఁ గూడఁ
 గరుడు గట్టిన వడగండ్లు రాలఁ
 గొరవిదయ్యంబుల వెఱపించు తెఱఁగున
 విద్యుత్ప్రకాశమ్ము విస్తరిల్ల
- తే. మునుఁగు వేసినచందాన మొగులు గప్పి
 మీటి నలు పెక్కి చీకట్లు కాఱుకొనఁగ
 మించి కడవల నుదకంబు ముంచి తెచ్చి
 తుమ్మరించినగతి వాన గురిపె నపుడు. 19

క. ఏఱులు కల్పద తప్పగఁ

బాఱెను నన్యములు వందె పలవృక్షములున్

మీఱి ఫరించెను ధరఁ బా

లేఱులుగా సురభు లెల్ల నెప్పుడుఁ బితకెన్.

20

వ. అంత వరాకాలాంతంబు గాఁగ నమ్మహీకాంతుండు ప్రేయసీ
వియోగ పరితాపానలంబునఁ బొరలుచు నోర్వలేక విత్రాంత స్వాంతుండై
యండ.

21

సీ. పలుమాఱు నీహస్త పల్లవంబులచేత

నళివేణిః నాతాప మార్ప వేల

నళినాఱిః పరిరంభణక్రీడఁ దేల్పు నీ

మది నొప్పి నానొప్పి మాన్ప వేల

చెలియః యోషామృతసేవకై నీయల్క

వదీఁ దప్పి నాదప్పి గదప వేల

భామః దావానలపరితాప ముడువ నీ

తనువు నాతనువునఁ బెనఁచవేల

ఆ. యనుచు సీతఁ బిలుచు నందంద పరికించు

దిక్కు లాలకించు నిక్కి చూచు

దళరథాత్మజుండు తన్నుఁదా మఱుచుచు

బయలు కౌఁగిలింఁచుఁ బలువరించు.

22

వ. అవి మఱియును.

23

ఉ. కూరలునోటికిన్ రుచులుగూడుట దప్పెను దురిపదూఁడు లుం
గారము తోఁచె జిహ్వకును గమ్మని తేనెలు చేఁడులయ్యెఁ గం
గారయెఁ జిత్తమంతయును గంటికిఁ నిద్రరహింపదయ్యె శృం
గారమెలర్ప సీతఁ బొడగానమి రామన్వపాల మౌళికిన్.

24

ఉ. తాలిమి దూలిపోయి పరితాపమునం దిరుగాడు నొక్కచోఁ

గాలును నిల్యఁద్రొక్క వధికారముచాలక యెప్పుడుం గడుం

జాతి వహించుఁ జిత్తమున జంచలతం గను భూమిపుత్త్రి పై
 మేలిమిఁ జేసి రాముఁడట మిన్నక వేదురుగొన్నకైవసన్.

25

వ. ఇట్లు విరహతాపంబునఁ బొరలుచున్న సమయంబునఁ గార్తిక
 మాసంబు సనుదెంచిన శ్రీరామచంద్రుండు బలంబులం గూర్చుకొని రమ్మని
 సుగ్రీవుపాలికి సౌమిత్రి ననుప నారాముతమ్మనిఁ గూడి యినజాండు తారా నమే
 తుండై చనుదెంచి రాఘవేశ్వరులచరణారవింశమ్ములకు నమస్కరించి తన
 బలంబులఁ దోడు సూప దొడంగ నెట్లనినఁ బడులును నూజులును వేలును బది
 వేలును లక్షలును బదిలక్షలును గోట్లును శతకోట్లును నర్బుదంబులును న్యర్బు
 దంబులును ఖర్వంబులును మహాఖర్వంబులును బద్మంబులును మహా
 నద్మంబులును ఖోణులును మహాఖోణులును శంఖంబులును మహాశంఖంబులును
 కీతులును మహాకీతులును ఖోభంబులును మహాఖోభంబులును నిధులును మహా
 నిధులును సాగరంబులును మహాసాగరంబులును బరిమితంబులును మహాపరిమి
 తంబులును ననంతంబులును మహానంతంబులును గదచి లెక్కకు మిక్కిలి
 మొక్కువయై దెబ్బదిరెండు వెల్లువలుగల కపిబలంబుతోడ దోడు సూపినంజాచి
 గాఘవేశ్వరుండు సంకోషించి సవితృనందను గారవించి కౌగిలిండుకొని సీతా
 స్వీషణంబుఁ జేరుఁగలవానదోతముల నదికబలయుతుల నేర్పటిచి దిశలకుం బంపు
 పనవుడుఁ దూర్పునకు మైందుండును బళ్ళిమంజునకు సుషేణుండును సుత్తరంబు
 కు శతబలియు ననువాని నేర్పటిచి వారలకుఁ దోడుగా వానరవీరులను లక్ష
 లక్షసంఖ్యాకుల నేర్పటిచి యిచ్చి జానకీయున్న బొప్పను దెలిసి యొక్కనెలలో
 మ్మని యనిపి హనుమంతునిం బిలిచి నీవు దక్షిణమ్మునకుం బొమ్మని యనువు
 పుడు శ్రీరామ భూపాలుండు వాని విశ్వాసాది గుణమ్ములకు మెచ్చినవాడై
 గ్గణగాఁ బిలిచి నీవు శౌర్యవంతుండవు హతుండవును గావున నీచేత మ
 ద్ర్యయోజనం బీదేఱునని పలికి తనచేతి యంగుళీయకం బతనిచేతికిచ్చి యీముద్రిక
 పకరాజనందనకు సమర్పించి యాజానకీ శిరోరత్నంబు మాకొనవాలుగాఁ దెమ్మని
 ననుప నతంబియ్యకొని మ్రొక్కిన నాతనికిఁ దోడుగా నంగదజాంబవదాదులం
 బర్పి యనిపె ననుటయు విని నారదుని వాల్మీకి మహామునీశ్వరుం డటమీఁది కథా
 గానం బెట్టిదని యడుగుటయును.

26

క. జలజాక్ష! భక్త వత్సల!
 జలజాసనవిమతపాదజలజాత! సుధా
 జలరాశిభవ్యమందిర!
 జలజాకరచారుహంస! జానకినాథా!

27

గద్యము. ఇది శ్రీగౌరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధ గురుజంగమార్చనవివోద * సూరిజనవినుత కవితా చమత్కారాతుకూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ విరచితంబైన శ్రీరామాయణ మహాకావ్యంబునం గిష్కింధాకాండము సర్వము నేకాశ్వాసము.

శ్రీ

రామా యుగము

సుందరకాండము

క. సూర్యకులరత్నదీపాః
సూర్యవహస్రవ్రతాపః సుందరరూపాః
ఆర్యాదితనామాః
కౌర్యాదికసుగుణసీమః జానకిరామాః 1

వ. శ్రీనారదమహాముని వాల్మీకి తెఱింగించిన తెఱింగు విన్నవించెద
నవధరింపుము. 2

తే. * రాజునకు మ్రొక్కి యక్కపిరాజుకరుణఁ
దత్తణంబువ వెదలిరి దక్షిణంబు
వెదకువా రగువానర వీరవరులు
వంతములతోడ నెంతయు సంతసమున. 3

క. మును శామేగినదిక్కులు
పనివడి వెదకంగఁ జనినబలిముఖు లెల్లన్
జనకజుఁగానక వచ్చిరి
మనుజేతునికడకు చనినమార్గంబుననే. 4

వ. అట్టినమయంబున. 5

క. గిరులును నదులును వనములుఁ
బరికింపుచుఁ బట్టణములు బహువిధగతులం
దిరుగుచు వెదకుచుఁ గావక
కరువలికొడుకాది యైనకవివరు లెదుటన్. 6

* రామునకు.

- క. ఆలోఁ గాంచిరి సత్కృపి
 జాలముఁ గరికరభసింహశార్దూల మృగా
 భీలముఁ బుణ్యకదంబవి
 శాలము నగునమ్మహేంద్రశైలము లీలన్. 7
- వ. ఇట్లు మహేంద్ర పర్వతంబుం గనుంగొని దాయంజని యచ్చట. 8
- ఉ. ఆతటి వానరవ్రహరు లాధరణీసుతఁ గానలేక దుః
 ఖాతురులై వగం బడఁగ నయ్యోడఁ దద్గిరినుండి వచ్చి సం
 పాతి యనం బ్రసిద్ధుఁడగు పక్షికులేంద్రుఁడు రావణుండు దా
 సీతను గొంతుఁబోవుగతిఁజెప్పఱుఁ దెల్పెను లంకత్రోవయున్. 9
- క. ఆపక్షింద్రునిచేతను
 జాపలకుభనేత్ర రామచంద్రునిదేవిన్
 బాపాత్ముఁ డైన దైత్యుఁడు
 వే పట్టుక చనినత్రోవ విని కవులెల్లన్. 10
- వ. మహాసందంబు నొంది యమ్మహేంద్రపర్వతం బారోహించి పురో
 భాగంబున. 11
- క. ఆకపివీరులు గనుఁగొని
 రాకాళనదీప్రచుందితార్పణభంగా
 నీకమహాఘనరవభయ
 దాకారనటత్ప్రకాశ నాజలదీకున్. 12
- వ. అట్లుకనుంగొని. 13
- క. తమతమనత్స్వస్థితులును
 గమియించెడునబ్ధికొలఁదిఁ గనుఁగొని మదిలో
 బ్రమయుఁఁ బలికెను గపినం
 ఘము లెంతయు దెందమందుఁ గళవళపడుచున్. 14
- క. ఈవార్ధి దాఁట సత్త్వము
 మావలనం జాలదింక మారుతిః వినుమా

- పావని వగుటం జేసియు
నీవలనం దక్క నొరులు నేరరు దాటన్. 15
- వ. అని యిట్లు ప్రార్థించినతోడనే యుబ్బి వారివచనంబులకు సమ్మతించి
వాయుతనూజుం దీట్లనియె. 16
- ఉ. పావనమూర్తి రామనరపాలకుఁపున నబ్ధి దాఁబెదన్
దేవనిరోధి దొంగిలినదేవినిఁ జూచెదఁ గాన కుండినన్
లావున గడ్డతోఁ బెఱికి లంకయ తెచ్చెద నట్లు గానిచో
రావణుఁబట్టి తెచ్చెదను రాముని సన్నిధి కెన్ని రీతులన్. 17
- వ. అని వారిమనంబులు సంతసిలునట్లుగా బిరుదులు వక్కాణించి
తనకుఁ దండ్రియైన వాయుదేవునకునుఁ ద్రిమూర్త్యాత్మకుండైన లోకబాంధవునకును
నిండ్రునకును సంధ్రమ్మునకును నమస్కరించి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ దనమనుషద్యంబు
వందిడికొని మ్రొక్కి బంధుమిత్రులం గొఁగిలింతుకొని వారిచేత దీవనలంబొంది
గమనోన్ముఖుండై. 18
- చ. మొగము బిగించి పాదములు మొత్తముగా నటనూఁది త్రొక్కినీ
టుగ మొగమెత్తి భీకర కఠోరరవంబున నార్చి బాహు ల
త్యగణేతలీల సూచి వలయంబుగ వాలముఁ ద్రిప్పివ్రేగునన్
సగమునగమ్ము గ్రుంగఁ గవినాథుఁడు నింగికి దాఁపె టివ్వునన్. 19
- వ. ఇట్లు నింగి కెగిరిపోవుచుండు సమయంబునఁ బావనికి నర్థంబుగా
మానవరూపంబున మైనాక పర్వతంబును సురస యను నాగజననియు ఛాయా
గ్రాహిణియైన సింహికయునుం గనుపట్టిన * నెల్లర నతిక్రమించి సువేలాచలంబున
కరిగి యక్కడ నలయిక దీఱ నొక్కయిక్కువ నించుకపేపు విక్రమించియున్న
సమయంబున. 20
- ఉ. భేరికిసాటి యౌదనుట భీషణభాషలు భద్రనాగఘ్నిం
కారనినాదముల్ హయనికాయపు హేషలుకాహళధ్వనుల్
వీరమ్మదంగనాదములు విశ్వభయంకరరలీల లంకలో
బోరుకలంగఁగా శ్వసనపుట్టుఁడు చాలఁగ నాలకించుచున్. 21

ఉ. కోటికిఁగోటులై పరఁగుకుంజరవర్గము ఘోటకంబులు
 గోటికి నెక్కుదై పరఁగుగోత్ర సమానము లౌరథంబులు
 గోటికి హెచ్చులై పరఁగుఘోరనిశాచరకోటికోట్లతో
 సాటికినెక్కునప్పురము సాహసవంతుఁడు గాంచె ముందరన్. 22

వ. ఇట్లాలంకాపుటభేదనంబున్ వీక్షించి తనమనంబున. 23

శా. ఘోరాకారులు కామరూపులు మహాక్రూరాత్ము లత్యుగ్రులీ
 శూరుల్ వీరలఁగన్నుఁత్రామి పురిలో శోధించులావెట్టాకో
 యీరూపంబునఁ బోవఁగాఁగనిన వారెగ్గేమి గావించువో
 నారీరత్నము సీత నందుఁగనఁగా నా కెట్లు సిద్ధించునో. 24

వ. అని తలంచుచున్న యవసరమున. 25

ఉ. క్రుంకెఁబయోజబాంధవుఁడు గూండ్ల కుఁబజ్జలు సేరె నెల్లదన్
 టొంకము తీసెఁదామరలు పూచెను గల్వలు తారకావకుల్
 బింకముఁజూపెఁగాంతి నశిబృంధముకూర్కెఁడమంబుఁబర్వె నే
 వంకను జారచోరకులు నాలి చరించిరి కౌతుకంబునన్. 26

వ. ఇట్లు నిశానమయమునందుఁ దనమేటిగాత్రం బణుమాత్రంబుగా
 గుదియించి యగ్గిరి దిగ్గి చనుచు నల్లనల్లనఁ బురద్వారంబు నొద్దకుఁ జేరి వానర
 కులపుంగవుండు పురప్రవేశంబుసేసి. 27

ఉ. మేడలు రచ్చకొట్టములు మిదెలుమచ్చులు నాటకూటముల్
 మాడుపులంగకుల్ దనుజమందిరముల్ పురగోపురావకుల్
 వాడలు దేవగేహములు వప్రచయంబును వేళవాటికల్
 గోడలు నాదిగాఁగఁగపికుంజరుఁడప్పుడు చొచ్చిచూచుచున్. 28

క. మఱువులు నందులు గొందులు
 నిరవులుఁ జొరరానిచోట్లు నేకాంతంపుం
 దెరువులు నంతఃపురములు
 వెరవునఁ గపికుంజరుండు వెదకం జొచ్చెన్. 29

అ. గాలిలీల శీతకరకాంతివిఖ్యాతి
 ధూమరేఖరీతిఁదూఱి చొచ్చి

- యసురమందిరముల నక్కడ నిక్కడఁ
గలయఁదిరిగి వెదకఁగపివవుండు. 30
- వ. ఇటు తిరిగి తిరిగి వెదకుచుఁ దనమనంబున. 31
- క. మాయాబలుండు రాక్షస
నాయకుఁడెఱఁ బట్టి తెచ్చినాఁడతని మహా
కాయము నుగ్రాకృతిఁగని
తోయలి తనతనువు నెఱఱఁ దొఱఁగెనో యకటాః 32
- మ. అటుగా కీతఁడె యన్యదేశమున నాయబ్బాక్షిఁ బెట్టించెనో
ఘటయంత్రస్థితివార్ధి మధ్యమునఁ దాఁ గ్రౌర్యంబునన్దాచెనో
పటుహాహలకక్తి * నాకభువనప్రాగ్దేశమందుంచెనో
చటులోగ్రాకృతిరాముబాణములకున్ శంకించి యెందుంచెనో. 33
- వ. అని యీగతి వితర్కించి. 34
- ఉ. త్రుంతు విధాతజందెములు ధూర్జటి కైలము వ్రతు విష్టు సే
వింతుగ్రహంబులందిరుగ వేయుదుఁ బూర్ణపయోధులేకుఁగా
రింతు నుడువ్రజంబులఁబొరిన్ గణింతును భూతలంబు గ్ర
క్కింతునహింద్రలోకమును గీడ్పడఁ జేయుదుసాహసంబున్. 35
- ఉ. కొట్టుదు నింద్రుఁ బావకుని గుండెలు వ్రతుఁ గృతాంతుఁ జెందుదున్
బట్టుదు దైత్యునిన్ వరుణుమానముఁగొందును గాలిఁ దూలఁగాఁ
దట్టుదుఁ గిన్నరేశ్వరుని ప్రాణము కల్గుదు శూలిఁ దోలుదున్
జట్టలు ద్రుంతు రావణుని సారసలోచనఁ జూపకుండినన్. 36
- క. ఈమాడ్కిఁ జేయ దేవ
స్తోమమ్ములు చంద్రవదనఁ జూపెద రొందెన్
ఏమిటికిఁ గీడు తగ దని
రాముఁడు వల దనుచు మరలి రమ్మను నొందెన్. 37

వ. అని యనేక ప్రకారంబుల నాలోచించుచు నొక్క గోపురం బారో
హించె నా సమయంబున. 38

క. పావని కనుగొనె నప్పడు
పావన విఖ్యాతసుగుణభావోపేతన్
సేవితదనుజవ్రాచన్
భూవనితాజాత నిత్యపూతన్ సీతన్. 39

వ. ఆ రామం జూచి శ్రీరామచంద్రుని దేవనిగఱఁ దలంపుచు నగోపు
రంబునుండి డిగ్గి సూక్ష్మరూపంబుగైకొని శింఖపావృక్షంబారోహించియందు. 40

సీ. పతిఁ బాసినట్టి యాపదకంఠఁ బలుమాఱు
వివిధ మాయలచేత వేఁగి వేఁగి
వీరదానవకోటి వికృత వేషంబులు
కనుగొని చిత్తంబు క్రాఁగి క్రాఁగి
తనదిక్కు లేమికై తల్లడిల్లుచు నాత్మ
లోపల మిక్కిలి లోఁగి లోఁగి
కర్ణకలోరంబుగా నాడుమాటలఁ
ధోరఁగెడికన్నీటఁ దోఁగి తోఁగి

ఆ. రాముఁ దలఁచుకొంచు రామునిఁ బేర్కొంచు
రాముఁ రాముఁ యనుచు రమణి పలుకఁ
గపివరుండు సూచి కౌమునీరత్నంబు
సీత యనుచుఁ బొంగెఁ జిత్త మందు. 41

వ. అట్టి సమయంబున రావణాసురుండు సీతాపహృత హృదయుడై
పన్నీట మజ్జనం బాడి దివ్యాంబరంబులు గట్టుకొని కర్పూర సమ్మిళితంబైన
శ్రీగంధంబు నెఱవూత వూసి పారిజాత పుష్పంబులు ముడిచి మవ్వంపుఁ దావి
నివ్వటిలైడు జవ్వాది మెత్తి దశశిరంబులయందును రత్నమకుటంబులు ధరించి
మణిమండితంబు లగుకుండలములు వూని భానుప్రభా విలసితంబులగు పత
కంబులును ముక్తాహారంబులును భుజకీర్తులును బాహుపురులును నంగుళీయంబులును
నవరత్న స్థగితంబగు నొడ్డాణంబును నమరించి చంద్రహాస హస్తుండై కందర్ప

విలాస సుందరుండగుచుఁ గిన్నరకింపురుష గంధర్వా మరోరగసిద్ధ విద్యాధరాంగన
 లుభయపార్శ్వంబుల నాలవట్టంబులు పట్టి మౌక్తిక చత్రంబులును దాలవృంతంబు
 లును వింజామరంబులును ధరించిరాఁ గొండఱు కరదీపికా సహస్రంబులు గైకొని
 ముందఱఁ బిఱుంద నేతేర నశోకారామంబునకుఁ జనుదెంచె నప్పుడు గంధవాతూ
 లంబునందూలు పుష్పలతయునుంటోలె వడవడ వడంకుచుఁ దనసుందరాంగంబులు
 హస్తోరువస్త్రకేశంబుల మాటియుఁ గప్పియు నడంచియు నిపురుగప్పిన నిప్పు
 చందంబున ధూళిధూసరంబగు రత్నంబుకై వడి మేఘచ్ఛన్నంబగు చంద్ర
 బింబంబు డంబున నిత్తడిపొదిగిన కుందనంపుకలాక లాగున మాఱుపడియున్న
 జానకినిఁ గదిసి.

42

క. సీతను గనుఁగొని రావణుఁ

రాతతనయవాక్యవణితి నతికుతుకమునన్

జేతోభవనిశితాంబక

పాతంబులఁ జాల నొచ్చి వలుకఁగఁ జొచ్చెన్,

43

లయగ్రాహి. తోయజదళాక్షిః వలరాయఁడిటు లేచి పటు

సాయకము లేర్చి యిపు డేయఁగఁ దొడంగెన్

దోయదపథంబున నమేయరుచితోడ నుడు

రాయఁడును మంచి వడఁ గాయఁగఁ గడంగెన్

గోయిలలుఁ గీరములుఁ గూయఁగ నశ్రవణము

లేయెడలఁ జూచినను మ్రోయుచుఁ జెలంగెన్

నాయెడఁ గృపారసము సేయ కవివేకమున

నీయెడల నుండు టిది న్యాయమె లతాంగీః

44

వ. అని మఱియును.

45

వీ. అలకేశ్వరుం డుపాయనముగా విచ్చిన

యంచితచీచి చీనాంబరములు

దివిజాదినాథుండు దినదినంబును నిచ్చు

పారిజాతోల్లసత్ప్రసవములును

దక్షిణాదీకుండు తగఁ గాన్కలంపిన

సురభికర్పూరాదివరిమళములుఁ

బాతాళముననుండి ఫణిసార్వభౌముండు
పుత్రైంచినటువంటి భూషణములు

తే. గలవు నాయంట నేత్రొద్దుఁ గడమ లేక
దేహపరితృప్తిఁ గావించి మోహమలరఁ
గాముకేళిసుఖంబులఁ గలయు బొప్పు
విడుపు మడియాస రామభూవిభుని మీఁద.

46

సీ. ఎవ్వనివీటికి నేడు వారాసులు
పెట్టనికోట లై పెచ్చు పెరుఁగు
నెవ్వని సేవెంతు రింద్రాదిదేవత
లనుచరబలు లయి యనుదినంబు
నెవ్వని చెఱసాల నేత్రొద్దు నుండురు
గంధర్వ సుర యక్ష గరుడకాంత
లెవ్వనిభండార మిర వొంద విలసిల్లు
నవనిధానంబుల వివిధభంగి

తే. సకల లోకంబులును మహోత్సాహవృత్తి
నెవ్వనికీఁ జెల్లుఁ బుష్పక మ్రొక్కి తిరుగ
నాకె తక్కంగఁ గలదె యేనాఁటినైవ
మద్దుజాళక్తి ప్రతిపోల్ప నద్భుతంబు.

47

సీ. శ్వసనుండు లోగిలి సమ్మార్జనముఁ జేయ
నభినాథుఁడు కలయంపి సల్లఁ
బావకుండరుదెంచి పాకంబు లొనరింప
శమనుండు వెసఁ బరిచర్యఁ జేయఁ
బాకారి కల్పకప్రకరంబు లర్పింప
దనుజేశ్వరుండు కైదంద యిడఁగ
నరవాహనుండు దా నగరివెచ్చము వెట్ట
సీశానుఁడు విభూతి నెలమిసీయ

తే. గురుఁడు పంచాగ మెప్పుడు సరవిఁ జెప్ప
నమరకిన్నరగంధర్వయక్షభుజగ

- సిద్ధకింపురుషాంగనల్ చేరి కొలువ
వైభవంబునఁ జెలు వొందువాడఁ దరుణిః 48
- ఉ. ఎత్తితి శంకరాచల మహీనబలంబున బంతిలాగునన్
మొత్తితి సర్వదిక్పతుల మూఁగినగర్వము విచ్చి పాఱఁగా
నొత్తితి శత్రుభూవతుల నుగ్రణరంబున భూమిఁ ద్రెక్కఁగా
మొత్తితి ఖోగికంఠము లమోఘజవంబున మేటికీర్తులన్. 49
- తే. జడలు దరియించి తపసులచందమునను
దమ్ముఁడును దాను ఘోరదుర్గమ్ములందుఁ
గూరగాయలు గూడుగాఁ గుడుచునట్టి
రాముఁడేరీతి లంకకు రాఁగలండు. 50
- ఆ. ఇంకఁ జేయ నేర రీఁదంగ నోపరు
కట్టలేరు చుట్టి పట్ట లేరు
జలధి దాఱ లాపు చాలదు నరులకు
వచ్చు బెట్టు చెవుమ వారిజాక్షి. 51
- క. దానవు లెప్పుడు చూచిన
మానవులను గెలువఁ గలరు మది నూహింపన్
మానవభక్షకులై మను
దానవులను గెలువ నరులతరమే జగతిన్. 52
- క. జగతీసుఁడు మానవుఁ డఱు
నగరే భుజక క్తచేత నాతెడు రన్నన్
నగధరుఁడో నగధస్వఁడో
నగభేదియొ కొంత కొంత నాతోఁ టోరన్. 53
- వ. ఆసంగతి యట్లుండ నిమ్ము. 54
- క. నీకన్నుల సౌభాగ్యము
నీకుచములఁ గలుగుమేలు నీముఖకాంతుల్
నీకరములలావణ్యము
నాకస్మీలందు లేవు నాకుం జూడన్. 55

మ. సురకాంతల్ సరిరారు యక్షసతులున్ సూటింపగా రాదు కి
 న్నర భామల్ ప్రతిరారు సిద్ధవనితల్ న్యాయంబుగాఁబోలరా
 గరుడ స్త్రీల సహన తెంతొచవుకల్ గంధర్వలోలాక్షులున్
 మఱియేరీ నినుఁజెప్పి చెప్పఁదరుణుల్ మత్తేభకుంభస్తనీ. 58

క. ప్రీడ యలంకారముగా
 నాడుము భయ ముడిగి మదురమైన మృదూక్తుల్
 బేడిసల నేలుకన్నులఁ
 జూడుము కనుఁజెప్ప తెత్తి సుదతీ నన్నున్. 57

వ. అని యిట్లు నోరికి వచ్చినపచ్చునఁ బ్రేలుచున్న యానీచుని దుష్ట
 భాషణంబులకు రోసి తృణంబు చేపట్టి జనకభూషాల నందన యిట్లనియె. 58

క. పతి దైవముగా నెఱ్ఱుచు
 మఱిఁ దలఁచుచు సుండునట్టిమగువలఁ జెఱుపన్
 బ్రతిస గలయట్టిసీతోఁ
 బ్రతివచనము లాడుకంటెఁ జాపము గలచే. 59

క. పరదారాపేక్షకు లగు
 పురుషుల కాయువు నశించుఁ బుణ్యము నెడు స
 త్పురుషుల దూషింపఁగఁ దుది
 నరకంబునఁ బడుదు రనెడిన్యాయము వినవే. 60

వ. అదియునుంగాక. 61

క. తనసాహసంబు తానే
 కొనియాడునతండు హీనగుణుఁ డని వినుచున్
 విను నీవ పొగడుకొంటివి
 వినఁగూడదు నీదునీతివిరహితభాషల్. 62

సంగరరంగమందు నతిశౌర్యమునన్ రఘురాముఁడొక మా
 తంగకరురంగనద్భుతకాంగబలంబులఁ గూడి నీవు పో
 రంగను నోప కిప్పుడు విరాధఖరాదులపాటుఁ జూచియున్
 దొంగిలి నన్నుఁదెచ్చితివి తుచ్చపుఁబల్కులువల్కుఁ బాడియే. 63

సీ. కూకటిముడికినై కురులు గూడనినాఁడె
 బెదరక తాటకఁ బీఁడ మణఁచె
 గాదేయుఁదొనరించుక్రతువును రక్షింపఁ
 బెక్కండ్రు దెతు్యల నుక్కణంచె
 నవనిపై విలసిల్లునఖిలరాజస్యలు
 వ్రేలఁ జూఁపఁగలేనివిల్లు విఱిచె
 ఘోరాటవులలోనఁ గ్రుమ్మరునప్పుడు
 ఖరదూషణాది రాక్షసులఁ జంపెఁ

తే. ఐదరజమున నొకతాయిఁ బదఁతిఁ జేసె
 లీల మాయామృగంబును గూలనేసె
 రాజమాత్రుండె మేదినిరక్షకుండు
 రామభూపాలుఁ డాదినారాయణుండు.

64

తే. అట్టిరామున కీయది యనఁగ నెంత
 లంక యన నెంత దనజులపొంక మెంత
 నీ వనఁగ నెంత నీలావు చేవ యెంత
 చెప్ప నేటికి నీవె చూచెదవు గాక.

65

శా. వీరాలాపము లాడ నేలవినుమీ విశ్వప్రకాశంబుగాఁ
 బారావారముఁ గట్టి రాఘవుఁడు కోపస్ఫూర్తి దీపింపఁగా
 ఘోరాజిన్ నిను దాసి లావుకలిమిన్ గోటిరయుక్తంబుగాఁ
 గ్రూరాస్త్రంబుల మస్తముల్ దునిమి భుక్తుల్ పెట్టు భూతాళికిన్.

66

శా. ఆరూఢప్రతిమానవిక్రమకళాహంకార తేజోనిధిన్
 శ్రీరామున్ సుగుణాభిరాముఁ డెగడన్ జేకొన్నవిన్నాజిలో
 దారన్ దొంగిలితంచు నిఘ్రగతిన్ దండించి ఖండింప ము
 న్నిరెఱైనను ద్రాటివచ్చు నలుకన్ నేఁదెల్లి శాంతింపుమా.

67

వ. అని తన్నుఁ జీరికిం గొనక వీరాలాపంబు లాడ నారావణుండొడువు
 దప్పినకాలాహిదందంబున నుగ్రుండై మండివడి యిట్లనియె.

68

క. ఆటది గా యని కూరిమి
 పాటించినకొలది నన్నుఁ బలుకఁగఁ జొచ్చెన్
 మాటాడకుండ నాలుక
 తూఁటులుఁగా జేయకున్న దోసముగాదే.

69

క. కుయ్యాడక నామందఱఁ
 గయ్యమునకుఁగాలు దువ్వఁ గడఁగెను దీనిన్
 దయ్యాలకు బలి వెట్టెద
 వ్రయ్యలుగా నఱికి యెల్లవారును జూడన్.

70

క. కాకున్న దీని బలిమిని
 బైకొని నాకాంక్ష దీఱ భావజకేళిన్
 జేకొనక విడిచిపెట్టినఁ
 గైకొనునే నవ్వఁగాక గర్వము పేర్చిన్.

71

కా. భీమాతో పభుజ వ్రతాపమహీమన్ భీమాచలం బెత్తి సు
 త్రామాద్యష్టదిగీశ సైన్యముల సంగ్రామంబులో నోర్చి యు
 ద్దామప్రౌఢిఁ జెలంగుచుండెడు కళాదాముండ నాముండఱన్
 రామున్ గీమునిఁ జెప్ప గిప్ప నగరా రాకేందుబింబాననా.

72

సీ. అఖిలలోకముల నాయాజ్ఞ నిల్పితి నేక
 హేలను బుష్పకం బెక్కితిరిగి
 వేల్పుమూఁకలచేత వెట్టి నేయించితి
 దితివంశవల్లభుల్ నుతులు సేయ
 గణములతోఁగూడ గైలాస మెత్తితి
 బటు వైనపూవులబంతి పగిది
 వవజగర్భునిచేత వరములు గైకొంటి
 దండిగా నభ్యుగ్రతపమునల్పి

తే. చెఱలు పట్టితి గందర్వసిద్ధసాద్య
 భుజగసురయక్షకిన్నర ముఖ్యసతుల
 నిట్టిసామర్థ్య మెవరి కేనఁడు గలదు
 మహివి నాకొక్కనికె కాక మంజువాణి.

73

తే. నాకు నెదిరింప నొకపేదనరుని నొడ్డి
 వెఱవ కీరీతి దుర్వాష లఱచు దీని
 జిహ్వ మొదలంటఱ బట్టి యీశితకుతార
 ధారఁ దునుమాడి దారుణీఁ బొఱవైతు. 74

వ. అని చంద్రహాసంబు జంకించి లేవ నుంకించుతఱిఁ గొందఱు ప్రియ
 సుందరు లద్దంబు సొచ్చి. 75

చ. సురవరుఁడో ధనంజయఁడో సూర్యతనూజుఁడో యాతుధానుఁడో
 శరధివిభుఁడో గాఁడో పురశానసుమిత్రుఁడో భోగభూషుఁడో
 గురుభుజశక్తిఁగైకొనుచుఁ గోపము సూఁకగ నీకు నెంతయి
 త్తరుణీపయింబ్రతాపమున దారుణ కృత్యము పేయఁగూడునే. 76

క. ఏటికి మీ రిటు కినియఁగ
 గాఱపుజంకెనయె చాఱుఁ గరవాఱున కి
 యాఁటది యర్హమె మము నీ
 మాటికి మన్నించి కొవుమా యిఁకఁ జాలున్. 77

వ. అని శాంతవచనంబులఁ బ్రియంబు నెప్పిన నప్పంకరుహాక్షిల
 విన్నపంబులు మన్నించి యారాక్షస చక్రవర్తి వైదేహీకిఁ గావలియున్న యేక
 జటాద్విజటాత్రి జటాదుర్ముఖీ వాయుముఖీ శూర్పణఖ లాదిగాఁ గలదైత్యకామినుల
 వంకఁ గనుఁగొని 78

క. గడు విచ్చితి నిరుమానము
 లౌడఁబఱుపుఁడు నేర్పినట్టు లౌడఁబడ కున్నన్
 గడికండలుగాఁ గోసుక
 పడఁతులు భక్షింపుఁ డింతివలలం బంతన్. 79

వ. అని రోషారుణిత నేత్రుండై యతిభీషణాకారంబుఁదాల్చి పలికిన. 80

క. తనపతి నిందించుటకును
 దన ప్రియములు చెప్ప వినక తక్కివ మీఁదన్
 దనుఁ జంపుఁ దన్న మాటకు
 వినకుల వల్లభునిదేవి యేద్యెన్ బెఱచన్. 81

సీ. జానకి శోకింప సాద్యకిన్నరయక్ష
 గరుడోరగామర కాంత లెల్ల
 వెంటనే శోకింప విని గంధవహుపుత్తుఁ
 దాత్మలోఁ జింతించి యాగ్రహమున
 నీదుష్టదైత్యుపై నిప్పుడే లంఘించి
 చెంఱాడ నాచేతఁ జిక్కెనేని
 కార్యంబు లెన్నగుఁ గాక సత్త్వము తూలి
 బలువిడి వీనిచేఁ బడితినేని

తే. సీతఁగానంగ లేక కృశించి రామ
 భద్రుఁడదఁగిన సీతయుఁ గ్రాణ మెదలు
 లక్ష్మణుండును జూడ నాలస్య ముడిగి
 తెగును వలైనఁ గార్యంబు తెఱఁగుఁ దప్ప.

82

ప. అని పవనాత్మజుండు దివిజారిపయిం దెగ వేళ గాదు భూ
 తనయకు నాదురాక వసుధావరుమేలు నెఱుంగఁజెప్పి మీఁ
 దను మఱి చూత మంచునుచితస్థితి సూరకయుండె నప్పుడా
 దనుజవిభుండు వోయె విజధామముఁ జేర సతీసమేతుడై .

83

ప. అప్పుడు యామిసీచర కామినులు రావణానుమతంబున ననేకవిధంబు
 లగు మధురాలాపంబుల మిథిలాదీశుకుమారిం గుఱించి బోదించి కార్యంబు
 సాధింపనోపక యలసి యుంటంజేసి యొక్కొంతసేపు నిద్రించుచుండ మేల్కొని
 త్రిజటయను నిశాచరి యిట్లనియె.

84

మ. కలగంటిన్ వినుఁడింతులారః మనలంకాద్వీప మీయబ్ధి లో
 పల వ్రాలన్ మన రావణేశ్వరుని శుంభద్రత్నకోటీరముల్
 కలనన్ గూల రఘూద్వహుండెలమితో గంధద్విపం బెక్కి యు
 జ్జ్వలకాంతిన్ విలసిల్లుసీతఁ గొనిపోవన్ మిన్నకేవిప్పుడే.

85

క. శుద్ధాత్ముడై నరాముఁడు
 శుద్ధాంతపుదేవిఁ గాన శుభసూచకముల్
 శుద్ధ మయి తోఁచుచున్నవి
 సిద్ధం బీమాట వేదసిద్ధాంతముగాన్.

88

క. కావున నిక్కోమలియెడఁ
 గావలి యున్నట్టిపీరు కఠినోక్తులు గా
 నేవియు నాడకుఁ దీఱక నీ
 దేవియ రక్షింప మనకు దిక్కగు మీఁదన్. 87

వ. అని చెప్పి మఱియును. 88

క. అమ్మా వెఱవకు మదిలో
 నిమ్ముగ మఱి వేడ్క నుండు మిఱక నీమగఁడున్
 నెమ్మిగ నినుఁ గొనిపోవును
 మమ్మందఱ మనువు మమ్మ మఱవక కరుణన్. 89

ఆ. అనుచు దనుజకొంత లంతంత నెడఁబాసి
 నిదుర వోయి రంత నదరి సీత
 తనకు దిక్కు లేమిఱ దలపోసి దుఃఖింపఁ
 బవనసుతుఁడు మనుజ భాషఁ బలికె. 90

క. ఉన్నాఁడు లెప్ప రాఘవుఁ
 డున్నాఁ దీదె కవులఁ గూడి యురుగతి రానై
 యున్నాఁడు నిన్నుఁ గొని పో
 నున్నాఁ దిది నిజము నమ్ము ముర్వీతనయా : 91

సీ. ఆమాట లాలించి భూమిజ తనలోన
 వెఱఁగంది శింకుపావృక్ష మరసి
 చూడంగ నప్పుడు సూక్ష్మ రూపంబున
 నొడికమో శాలలనడుమ నున్న
 కపికుమారునిరూప మపురూపముగఁ జేసి
 స్వాంతంబులోన హర్షంబు నొంది
 దనుజమాయలచేతఁ దఱచు వేఁగుటఁ జేసి
 మాతాడ నేరక యార కున్న

తే. భావ మూహించి తన్ను నాదేవి యాత్మ
 గమ్యుకుండుట దెలిసి యాకొమ్మమీఁది

నుండి క్రిందికి లంఘించి నిండుభక్తి
 మ్రొక్కి నిలుచుండి కరములు మోడ్చి పలికె. 92

ఉ. తమ్మునిఁగూడి పుణ్యగుణదాముఁడు రాముఁడువచ్చి మాల్య వం
 తమ్మున సైన్యసంఘము ముదంబునఁ గొల్వఁగనుండి భూమిపై
 మిమ్ములఱుచిరండనుచు మేటికసీంద్రులఁబుచ్చి యందు మొ
 త్తమ్ముగ మమ్ముఁ గొందఱను దక్షిణ భాగముచూడఁ బంపుచున్. 93

క. అంగనఁ బొడఁగన నీ వి
 య్యంగను గడుఁ జాలువాడ వంచును నాచే
 నుంగర మంపెను శ్రీరఘు
 పుంగవుఁ కిదె కొమ్ముటంచు భూమిజ కిచ్చెన్. 94

ఉ. ఇచ్చినఁ జూచి రామధరణీశ్వరుముద్రికఁ గా నెఱింగి తా
 నిచ్చను మెచ్చి యాకువలయేక్షణ యాత్మగతంబునందు నీ
 వచ్చినదాని భావమును వల్లభుచందము నేర్పడంగ నే
 జెచ్చెర నంతయుం దెలియఁ జెప్పుము నమ్మిక పుట్టునట్లుగన్. 95

వ. అని విచారించి యిట్లనియె. 96

క. విను విశ్వసంపఁ జాలను
 వినుపింపుము నీతెఱంగు విభునివిధము నా
 కనవుడుఁ బావని తెలియఁగ
 వినయంబున విన్ననించె విస్ఫుటఫణితిన్. 97

ఉ. రాముని దాఁగురించి నిను రావణఁ దెత్తుక వచ్చువేళ నీ
 హేమవిభూషణావళుల నేర్పడ ఋశ్యమహాద్రివైచివన్
 మేమవి తీసి దాఁచితిమి మీవతి యచ్చటి కేఁగుదేరఁగాఁ
 దామరసాస్తనందనుఁడు తానవి సూపినఁజూచి మెచ్చుచున్. 98

సీ. అర్కనంభవునకు నభయంబు దయచేసి
 దుండుభికాయమ్ము దూలఁ దన్ని
 యేడుతాడుల సర్వమేకమ్ముగాఁ ద్రుంచి
 వారి నద్యుతక క్రిఁగూల నేసి

సుగ్రీవునకుఁ దార మదతిగా నిప్పించి
 యంగదు యువరా జనంగ నిలిపి
 వారలతోడను వానరసైన్యంబు
 లెన్నేనిఁ గొలువంగ నేఁగుదెంచి

తే. మాల్యవంతంబునం దుండి మనుజవిభుఁడు
 నిన్ను వెదకంగ నందఱు నన్నిదిశలఁ
 బనుచునప్పుడు దక్షిణభాగ మరయ
 నంగదునితోడఁ గొందఱు మరుగుదేర.

99

తే. వారిపంపున నవలీల వార్చి దాటి
 వచ్చి నకలంబుఁ జూచి యీవంకఁ గంటి
 రావణుఁడు వచ్చి నిన్ను నుగ్రంబు గాఁగఁ
 బలుకునప్పుడు నున్నాఁడఁ బాదపమున.

100

వ. ఇవ్విదంబునఁ బలుకుచుండినను నమ్మక యతనిం గనుంగొని రాముఁ
 దేరీతివాఁడో యతని చందం బెఱింగింపు మనపు డావాయునందనుండు రఘునంద
 మనకు వందనం బాచరించి భూమిందన కిట్లని చెప్పుచున్నాఁడు.

101

సీ. నీలమేఘచ్ఛాయఁ బోలు దేహమువాఁడు
 ధవళాబ్జపత్ర నేత్రములవాఁడు
 కంబుసన్నిభ మైనకంఠంబు గలవాఁడు
 బాగై నయట్టి గుల్మములవాఁడు
 తిన్ననై కనుపట్టు దీర్ఘబాహులవాఁడు
 ఘనమైన దుందుభిస్వనమువాఁడు
 పద్మరేణులు గల్గి పదయుగంబులవాఁడు
 చక్కనిసీనవక్షంబువాఁడు

తే. కపట మెఱుఁగని సత్య వాక్యములవాఁడు
 రమణిః రాముండు కుభలక్షణములవాఁడు
 ఇన్నిగుణముల రూపింప నెనఁగువాఁడు
 వరుస సౌమిత్రి బంగారువన్నె వాఁడు.

102

తే. ఉరుతరాటవిలోన మహోగ్రతపము
 వాయుదేవుని గుఱియించి వరుసఁ జేసి
 యంజనాదేవి గనియె నన్నర్థికోడ
 నర్కజునిమంత్రి హనుమంతుడండ్రు నన్ను. 109

వ. అనియిట్లు తాత్పర్యంబునఁ బట్టునట్లుగా విన్నవించి దేవీ: నీదేవుం
 డయిన శ్రీరాముండు నాచేతి కిచ్చి యంపిన నూత్న రత్నాంగుళీయకంబు నీకు సమ
 ర్పించితి నింక నాకు రిక్త హస్తంబులతోఁజనుట దూతల కుచితమైన కార్యంబు
 గాదు గావున నిన్ను దర్శించినందులకు శ్రీరామునకును నమ్మిక పుట్టునట్లులుగా
 నీశిరోరత్నంబు దయచేయవలయు ననుటయు నా కుశేకయనయన యిట్లనియె. 104

క. నానాఘజేమ మంతయు
 ధీనిధి: నీచేత వింటిఁ దెలియఁగ నై నన్
 నీనిజరూపము చూడక
 నే నారత్నంబు నమ్మి నీ కీయఁ జుమీ. 105

వ. అనుటయు నాహనుమంతుండు. 106

క. చుక్కలు తలపూవులుగా
 నక్కజముగ మేనువెంచి యంబరవీధిన్
 వెక్కనమై చూపట్టిన
 నక్కోమలి ముదము నొందె నాత్మస్థితికిన్. 107

వ. ఇట్లు తనమహోన్నత రూపంబు చూపి యెప్పటియట్ల మరల సూక్ష్మ
 రూపంబు గైకొని నమస్కరించిన నాహనుమంతునకు నదేవి తన శిరోరత్నంబు
 ననుగ్రహించి యిట్లనియె. 108

క. రవికుల వార్ధిచంద్రుడగు రామునిసేమము చాల వింటి నా
 వివిధము లైనపాట్లు పృథివీపతికిం దగఁ జెప్పఁ గల్గె నేఁ
 డవిరళభంగి నీవలన నచ్చుగ నే నుపకార మేమియుం
 దవిలి యొనర్ప లేను వసుధాస్థలి వర్ధిలు బ్రహ్మకల్పముల్. 109

వ. ఇట్లు దీవించి మఱియును. 110

- క. ఏయెడఁ జూచిన ధరణీ
నాయకు శ్రీపాదయుగము నాచిత్తములో
బాయ దని విన్నవింపుము
వాయుతనూజుండ పుణ్యవంతుడ తెలియన్. 111
- తే. ఇప్పుడు రావణుఁ డేతెంచి కపటబుద్ధి
గర్వమునఁజేసి నన్నెన్ని కాఱులాడె
నన్నియును నీవు చెవులార విన్న తెఱఁగు
పతికి దయ పుట్టఁగా విన్నవంబు సేయు. 112
- సీ. నిడుదపున్నెటివేణి జడలుగా నవరించి
మలినజీర్ణాంబరం బొలియఁ గట్టి
భూమీరజంబు విభూతి పూతఁగఁబూసి
తనదివ్యమూర్తిఁ జిత్తమున నిల్చి
నిరళనస్థితితోడ నిలిచి భూశయ్యను
బవళించి నిదుర యేర్పడఁగ విడిచి
తారకబ్రహ్మమంత్రంబుఁ బఠింపుచుఁ
గతినరాక్షస దుర్మృగములలోన
- తే. నహితలంకామహాద్వీపగహన సీమఁ
దనము సేయుచు నున్నాను తన్నుఁ గూర్చి
నాకుఁ బ్రత్యక్ష మగు మని నాఘనకుసు
విన్నవింపుము సత్త్వసంపన్న! నీవు. 113
- వ. అని చెప్పి మఱియును. 114
- చ. జనకునిభంగి రామస్వపచంద్రుని నన్నును దల్లిమాఱుగాఁ
గని కొలువంగ నేర్చుగుణగణ్యుని లక్ష్మణు నీతిపారగున్
వినఁ గన రానివల్గు లపినేకము చేతను బల్కినట్టి యా
వినుతమహాఫలం బనుభవించితి నంచునుఁ జాటి చెప్పమా. 115
- క. ఆమాటలు మది మంచక
నామానముఁ గావు మనుచు నయవివయగుణో

ద్దాముఁడు రాముని తమ్ముఁడు
 ఘోషిత్రికిఁ జెప్పవయ్య సాహసివర్యాః 116

వ. అని యిట్లు యనక రాజతనయ పలికినవలుకు లాలకించి హను
 మంతుం డాజననితో నిట్లనియె. 117

క. ఇనుఁ డుదయింపకమున్నే
 వననిధిఁ లంఘించి మనుజవల్లభుకడకున్
 నినుఁ గొనిపోయెద వీఁపున
 జననీః కూర్పుండు మనిన సంతోషమునన్. 118

క. నీవంతవాడ వగుదువు
 నీవెంటనె వత్తునేని నెగడవు కీర్తుల్
 రావణునికన్న మిక్కిలి
 భూవరుడే దొంగ యండ్రు బుధసుతచరితా. 119

వ. అదియునుంగాక రామచంద్రునిం దప్ప నితరుల నంటు దానం గాను
 గావున నీతో రాఁ దగదు మఱియును. 120

క. దొంగిలితెచ్చిన దైత్యుని
 సంగడు లగువాని వారిసాహస మొప్పన్
 సంగరముఖమునఁ జంపక
 దొంగిలి కొనిపోవఁ దగునె దొరలకు నెందున్. 121

వ. మఱియు రామచంద్రుండు త్రిజగదేక వీరుండును గోదండ దీక్ష
 గురుండును రాక్షసకులాంతకుండును నగుటంజేసి రాణి వానద్రోహియగు రావణుని
 సంగరరంగంబునఁ బ్రాఖ్యాతంబుగాఁ జంపి కొనిపోవుట ధర్మంబు; నీవు రామ
 చంద్రునకుఁబరమ శృత్యుండవును బుత్త సముండవును నగుటంజేసి నీవెంట నరుగు
 దెంచుట తప్ప గాకబోయినను బగ తీర్పక వచ్చు టూచితంబుగాదు కావున రామవే
 శ్వరుల కిన్నియుం దెలియ విన్నపంబు సేసి తడయక తోడ్కొని రమ్మనిన నద్దేవికి
 నమస్కరించి హనుమంతుం డిట్లనియె. 122

ఉ. నీవిభుఁడబ్ది దాటి ధరణీతలనాథులు నన్నుతింప సు
 గ్రీవసుపేణముఖ్యులబృందముతో నరుదెంచి నీచునిన్

రావణు నాజిలోఁ దునిమి రాజన మొప్పుఁగ నిన్నుఁగొంచునే
నావళితోడ నీపురికి నారయ నేగు నిజంబు నమ్ముమా. 123

వ. అని విన్నవించి వ్రముండై యద్దేవితేక దీవనలు బొంది మరలి
చనుచున్నవాడై తనరాక రావణున కెఱుంగఁ జేయవలయునని తలంచి. 124

సీ. మేదిని సమముగా మేడలు గావించి
కేళిగృహంబుల నేలఁ గలిపి
కమలాకరంబులు కలఁచి గారలు వెట్టి
వృక్షజాతంబుల విఱుగఁ దన్ని
పుష్పగుచ్ఛంబులు పుణికి పాఱఁగ వైచి
తేనెలు రాల్చి పూఁదేనె లుడిపి
పొదరిండ్ల పొడవులు చదియఁగా నుగ్గాడి
చప్పరంబుల నేల చదును జేసి

తే. వనముఁ గాచెడి రాక్షసవర్గములను
వీరవరులను నెనిమిదివేలఁ జంప
సీతఁ గాచెడి రాక్షస ప్రీలు బెదరి
పాణిబోయిరి రావణుపాలి కంఠ. 125

వ. ఇట్లు రావణుం జేరి వారు. 126

క. దేవా! నేఁ దొకమర్కటఁ
దేవిధమున వచ్చినాదొ యెఱుఁగము సీతా
దేవిఁ గని మాటలాడియుఁ
బోవన వనమెలఁ బెఱికి ప్రోవిడి కడఁకన్. 127

తే. వనమున నొకటి రాక్షసవర్గములను
దండి నొకనిని మిడి వోవ కుండఁ బట్టి
మేటికుఱికి నందఱతో గోటించి
వారి యున్నాఁడు సూక్ష్మాసవంతుఁ డగుచు. 128

వ. అని విన్నవించినంతనే క్రోధరక్తాంత లోచనుండగుచు నవ్వింకతి
లోచనుండు విచారించి వాడు రామునిపంపున వచ్చినదూత కాబోలు వానిం జంపుం
డని పదివేల రాక్షసులం బంపిన. 129

క. ఉగ్రాకారుం డగుచు ద
శక్రీవుం డనుప దనుజసంఘంబులు దా
మాగ్రహమునఁ జనుచు బలో
దగ్రక్రోధాత్ములగుచుఁ దాకిరి జడిమిన్. 130

ఉ. తాకిన యంత వాయుజుఁడు తానదలించి కతోరరేఖతో
వీక నెదిర్చి పేర్చి రణవీధి నిశాచరపైన్య మెల్ల నొ
క్కుఁకున* వెంటనంటి సమదోగ్రబలంబునఁ బాటఁబాటఁగాఁ
దోకనుజుట్టిమోఁదె బలుదుర్దములం దునుమాడె నందఱన్. 131

క. అందునఁ జావక మిగిలిన
కొందఱు పఱతెంచి యసురకొల్వున మొట్టో
యందఱ మ్రింగెను దానవు
లందఱకును వీఁడు దారుణాంతకుఁ డగుచున్. 132

వ. అని విన్నవించిన రాక్షసేశ్వరుం డగు రావణుండు మండిపడి
పింగళాక్షుని దీర్ఘజిహ్వని సశ్యవక్షుని శార్దూలముఖుని వక్రనాసునిఁ బనిచిన వారును
దమతమ బలంబులం గూడికొని రథారూఢులై వచ్చి యార్జునుండాకి శస్త్రాస్త్రంబు
లదరించిన నవియెల్ల లెక్కగొనక యక్కరువలికొడుకు దర్పంబునంజేర్చి వాల
మల్లార్చి యెదిర్చిన బలంబునుబలువిడిగాఁ దోలి పింగళాక్షుని ద్రుంచి దీర్ఘజిహ్వని
దీర్ఘనిద్ర పుచ్చి వక్రనాసునిఁ బరాక్రమంబునం జూర్ణంబుపేసి యశ్యవక్షుని
భస్మంబుఁజేసి శార్దూలముఖుని మర్దించి నిర్వక్రపరాక్రమంబున గర్వించి మరలి
మకరతోరణంబు నారోపించి యార్జునున్న సమయంబున. 133

క. చావక మిగిలిన దైత్యులు
రావణుకడ కేగి వేగ రాహుత్తులపా
ట్లవాయుజుసాహసమును
వేవిధములఁ జెప్ప నతఁడు విస్మయపడుచున్.

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం
గ్రంథాలయం
ప్రకాశన సంఖ్య..... 4291
1984

- మ. కుటిలభూక్కుటిదుర్నిరీక్షణములం గ్రోధానలజ్వాలలు
 త్కటమై పర్వతగ మంత్రి సూనుల మహాగర్వాంధులన్ గ్రూరుల
 న్పట్టు బాహుబలు రావ్యురం బనిచె కుంభద్విక్రమాబోపమ
 ర్కటపారీంద్రముమీద నుద్దండి సంగ్రామంబు గావింపగన్. 135
- వ. ఇట్లు పనిచిన నాయార్యురును. 136
- సీ. శతకోటివిక్రమప్రతిమానుఁ డైనట్టి
 శతజిహ్వఁ దత్యంతసాహసుండు
 రోషానలాభీల శేషాహి యైనట్టి
 రుధిరాక్షుఁ దత్యుగ్రరూపయుతుఁడు
 పరపైన్యకాననపాపకుం డైనట్టి
 రక్తరోముఁడు మహారణబలుండు
 కఠినశాత్రవలోకగణసింహుఁ డైనట్టి
 శూరదంష్ట్రుఁడు లయకాలయముఁడు
- తే. వ్యాఘ్రకబళుండు పృథుతరవైరిజయుఁడు
 స్తనితహస్తుండు సాహసోదారబలుఁడు
 వీర లాచ్యురు నత్యుగ్రవేషములను
 రూఢి వెడలిరి ఘనరథారూఢు లగుచు. 137
- క. తమతమవీరుదులు నెఱపుచుఁ
 దమకంబున వెడలి రధికతండము గొలువన్
 ఘమఘమ భేరీరవనం
 భ్రమములతో మంత్రిసుతులు పాపనిమీఁదన్. 138
- వ. ఇట్లు కడిసి సింహనాదంబు లంబరంబునం జెలంగ గజ తురంగ
 శతాంగనుభవనికరంబుం గూడి శస్త్రాస్త్రంబులం బొదివిన. 139
- తే. వాలమల్లాధీ బ్రహ్మాండగోళ మెల్ల
 నగల నార్చుచు భుజయుగం బప్పింపి
 రణము చేయంగ మకరశోరణము డిగ్గి
 మంతు తెక్కినయాహనూమంతుఁ డంత. 140

సీ. ఒక్కొక్కరథముతో నొక్కొక్కరథమును
 విటతాటనంబుగా విఱుగఁగొట్టి
 యొక్కొక్కగజముతో నొక్కొక్కగజమును
 జాఁపచుటగఁ బట్టి చావఁ గొట్టి
 యొక్కొక్కహయముతో నొక్కొక్కహయమును
 గడిమితో నలినలి గాఁగఁ గొట్టి
 యొక్కొక్కభటునితో నొక్కొక్కసుభటుని
 వడి త్రిప్పి చెక్కలు వాఱఁ గొట్టి

తే. బాహుబలగర్వమునఁ బేర్చి ప్రథనసీమ
 మంత్రినూనుల నార్వర మఱియఁగొట్టి
 మకరతోరణమున విక్రమమ్ము మెఱయ
 ఫీకరాకారుడై యుండెఁ బెచ్చుపెరిఁగి. 141

క. ఆ రణవీధిని నిలువక
 పాటినహతిశేషు లెల్లఁ బల్వడి రాజ
 ద్వారమున బొబ్బలిడి రా
 ఘోరాజిని మంత్రుసుతులు కూలి రటంచున్. 142

వ. వారిపాటు విని రావణాసురుం డదరిపడి యాజ్ఞాహతిం బ్రజ్వరిల్లు
 హఠాశనుం టోలి మండిపడి ప్రహస్త తనూజుండగు జంబుమాలిం గని నీ వావాన
 రాధముని వధించి శీఘ్రమ్మురమ్ముని యనిపిన. 143

ఉ. అప్పుడు జంబుమాలి భయదాకృతి వీరరసాప్తిఁ గన్నులన్
 నిప్పులు రాలఁ జేరలుక నిండఁగ నూర్పులు పర్వఁ జిత్రమై
 యొప్పుగ రొప్పుచున్ రణమహోత్సుకుఁడై గజవాజిబృందముల్
 విప్పుగ వెంటఁ రాఁగఁ గపివీరు నెదుర్కొని విక్రమంబునన్. 144

క. అదలించి వాయునందనుఁ
 బ్రదరంబుల సేయ నంతఁ బవనఱుఁ డలుకన్
 గొదగొవి బలముల నన్నిటిఁ
 జదియంగా మోఁడె నొక్కసాలము చేతన్. 145

- ఆ. రథము నుగ్గు నేసి రథసారథినిఁ జంపి
రథకురంగములఁ బృథులకక్తిఁ
బట్టి వాలమునను బడఁగొట్టి చలపివ
జంబుమాలి కినిసి సాహసమున. 146
- క. అడిదంబును గదయునుఁ గొని
పుడమికి లంఘించి వాయుపుత్రుని నిటలం
బెడపక వ్రేసిన ధరణిం
బడి మూర్ఖ మునింగి తెలిసి బలయుతుఁ డగుచున్. 147
- క. ఆలంబున నాతనికర
వాలంబును ద్రుంచి వైచి వరభుజకత్తిన
నేలం గూల్చెను ఏక్రమ
శాలిన్ వడి జంబుమాలి సాహసశీలిన్. 148
- ఆ. అట్లు జంబుమాలి యత్యంతబల శాలి
గర్వమెల్లఁ దూల కలన వ్రాలి
పొలిసె ననుట దైత్యవృంగవుఁ డాలించి
యాత్య సంవలింప నాగ్రహించి. 149
- క. సాహసము వెలయ నమరో
శ్చాహంబున దుష్టకపినిఁ జంపు మటంచున్
బాహుబలాధ్యుని నరివిక
రాహవసంహారు వీరు నక్షకుమారున్. 150
- వ. అంపిన నతండు. 151
- సీ. చిత్రమాణిక్యరంజిత పేత్ర విభవంబు
భానుకోటివ్రణాభాసితంబు
భీకరద్వజదండవీరుడాలవాలంబు
శస్త్రాస్త్రపరికరవంఝుతంబు
బంధురాధిక జవబహుహయోపేతంబు
కుటిలదిక్పాలద్యుగ్గోచరంబు

ఘననభోమార్గవిఖ్యాతై కగమనంబు
వరతపోల్లాతివై భవంబు

- తే. లై నరథ మెక్కి మదవారణౌఘసుభట
వీరహంకారడుంకారవార ములియఁ
గదలె హనుమంతుపైకి నాగ్రహ మెనంగ
మదము దైవార నక్షత్రుమారుఁ డలుక. 152
- క. అటుచని పావనిఁ గని ది
క్రటములు నెదరంగ నార్పి దందడి భూభృ
త్తటముపయఁ గురియువరో
త్కటధారలరీతి నంపధారలు గురిసెన్. 153
- ఉ. వాయుజుడప్పు డంపగమి వాలముఖంబునఁ ద్రుంచెఁద్రుంచినన్
వాయుజుమీఁద గ్రమ్మఱ నవార్యబలంబున నేసె నేసినన్
వాయుజుడుగ్రుఁదై తునిమె వానికరావళి నెల్లఱిమ్మటన్
వాయుజు నాట నేసెఁగడు వాడికరంబుల నఱిఁడుద్ధతిన్. 154
- వ. ఇట్లేసిన. 155
- ఉ. తాలమహీజరాజిని రథంబును గూలఁగ మోఁదె మోఁదినన్
నేల బదాతియై నిలిచి నేర్చున వాఁడు కరాఁ మారుతిన
ఫాలము నొంచె నొంచినను పావని మూర్ఖిలి తేఱి దానవున్
దూలఁగ ముష్టిచేఁ బొడిచె దోర్బలకక్తి రజాంగణంబునన్. 156
- సీ. పొడిచిన మూర్ఖిల్లి వడి దేఱి దైత్యుండు
గదఁగొని వైచె వక్షంబు పగుల
వైచిన మారుతి వడి వానిగదఁ బుచ్చు
కొని వాని దేహంబు గుదియనేసె
నేసినఁ దనవీక నోవరింపక వాఁడు
గగనంబు కెగసె నాక్షణమునందె
వాయుతనూజుండు వదలక తనవెంట
నెగసిన గదఁగొని యేసె నతని

తే. నతఁడు గదఁ ద్రుంప ఖడ్గాన నతులకక్తి
వాఁడు మాఱుతితోడలు నొవ్వంగ నడఁచె
నంత సోఱుచు నాహనూమంతుఁ డెగిరి
పట్టుకొని వాని భూమిపైఁ గొట్టిచంపె. 157

తే. అంత హతశేషు లగువార లరుగుడెంచి
సంభ్రమంబున దానవచక్రవర్తిఁ
గాంచి కొలువెల్ల సందడి గాఁగ నపుడు
బహువిధంబుల హనుమంతుఁ బ్రస్తుతించి. 153

సీ. అక్షుండు తెగె నశ్మవక్షుండు తెగటాఱె
రక్తరోముఁడు నీలె రణములోన
స్తనితహస్తుఁడు మ్రగె శార్దూలముఖుఁ డీలెఁ
గింకరవర్గంబు గీటడంగె
శార్దూలకబళుండు సచ్చె దుర్జయుఁడేఁగె
శతమాయుఁడొరిగెను సమనె వక్ర
నాసుండు మఱి రక్తనాసుండుఁ గడతేఱె
శూలదంష్ట్రుఁడు నేలఁ గూలిపోయె

తే. మడిసె యూపాక్షుఁడట జంబుమాలి తునిఁగెఁ
బింగళాక్షునిపే రంత బిలము సొచ్చె
వనముకావలిరాక్షనవర్గ మడఁగె
దీర్ఘజిహ్వాండు నేటితోఁ దీటిపోయె. 159

వ. అని వేఱువేఱు విన్నవించిన ననురేంద్రుఁడు విని తనమనంబున. 160

మత్త. వీని వానరుఁడంచు నిక్కము విశ్వసింపఁగఁ జెల్ల దీ
దానవావళి మ్రింగఁ బుట్టిన దయ్యమో యటు గాక వై
శ్వానరుం డిటువంటిరూపున వచ్చి నిల్చెనొ కాక యీ
మేను గైకొని విష్ణుఁ డీడకు మేటియై చనుదెంచెనో. 161

మత్త. కాక యేవర మైన నాకటకంతుఁడిచ్చిన నుబ్బి యా
నాకవల్లభుఁ డెల్లకాలము నాకు నోడినభీతిమై

సుందరకాండము

- క. జనతనయుని వరమంత్రిని
జనపతి యైనట్టి రామచంద్రునిదూతన్
ఘనుఁ దగువాయొకుమారుడ
హనుమంతుం డంద్రు నన్ను నాయ్యలు దిశలన్. 202
- క. రామునిపంపున వచ్చితి
రాముని సేమంబు నిందు రంజిలైడి యా
రామునిసతి తెఱిగించితి
రామునికడ కేఁగుచుండి రాజనవృత్తిన్. 203
- క. నారాక మీకుఁ తెలియఁగ
వీరంబున వనము గలయఁ బెఱికితి శక్తిన్
ఘోరాజి నాకు నెదిరిన
వారలఁ జంపితిని యమునిపట్నము చూడన్. 204
- క. నినుఁజూచి తిరిగిపోయెడు
మనమున మఱి కల్లఁబడితి మనుజాళనఁ నీ
యను వెల్లఁ గంటి నింకను
వినుమా నాబుద్ధిఁ దెలియ వివరముతోడన్. 205
- చ. ఘనుఁడవు నీతిమంతుఁడవు కౌఠ్యమెఱుంగుదు సాహసంబున
న్నిను నెదిరించి పోరుటకు నిర్జరవల్లకుఁ దోప లేడు నీ
వనిన జగత్రయం బకుకు నద్భుతరూపము నెప్పరాదు నీ
యనువమభోగనంపదిల కాఱిది తెచ్చితి విప్రు రావణా. 206
- క. కడలేని బలము ధర నె
క్కడ లేని మహాధనంబు కరితురగంబుల్
కడ గానరావినంపడ
చెడ కుండఁగ నీకు బుద్ధిచెప్పెద వినుమా. 207
- సీ. కుదియించి సింహంబుకోఱలు పెఱుకంగ
శేషాహిదోడలు చీల్చివేయఁ
వీడించి దంభోళిఁ బిడికిటఁ బట్టంగఁ
కఠినకాకోలంబు కడిగొనంగఁ

జెలఁగి బ్రహ్మాండమ్ము చిప్ప లూడఁగఁ దన్న
హంకారమున బడబాగ్ని నుఱుక
నంబోనిచానంబు లఱచేత నడవంగ
గిరివర్గములఁ దల క్రిందుచేయఁ

తే. గలమహాబాహుసత్త్వవిఖ్యాతివిపుల
చండభుజదండసాహసోద్దండవిజయ
కాలరుద్రావతార సంగ్రామభీమ
మూర్తిమంతులు కప్పలు సత్కిర్తియుతులు. 208

వ. అదియునుంగాక దశరథరాజనందనుండును గౌసల్యాగర్భ సంభవుం
డును దాటకాప్రాణాపహారుండును విశ్వామిత్ర యాగ సంరక్షకుండును నహల్యాకాప
మోక్ష దీక్షిగురుండును హరకోదండఖండనుండును జామదగ్ని బాహుబల భంగుం
డును విరాధనిరోధుండును ఖరదూషణత్రిశిరశ్చేదనుండును మాయామృగ సంచారి
మారీచ సంహారకుండును గబిందాంతకుండును వాలిప్రాణనిబర్హణుండును సుగ్రీవ
రాజ్యసంస్థాపనపరమాచార్యుండును ధనుర్విద్యాప్రవీణుండును నమోఘ
బాణుండును రాక్షసకులాంతకుండును గాకుత్స్థాస్వయాంబోనిదిచంద్రుండును
గరుణాసింధుండును నగు శ్రీరామచంద్రుండు కరుణాలంకారుండు గావున. 209

ఉ. వారక సీత నిచ్చి రఘువల్లభునిన్ శరణంబుఁ జొచ్చినన్
నేరము లెంచి చంపమికి నీయెడ కెప్పుడు నేను బూటగా
భారపడంగఁ జూఱుదు కుభస్థితి నమ్ముము నమ్మకూరకే
పోరఁగఁ జూచితేనిఁ బొరిపుచ్చకమానఁడు నిన్నురావణా. 210

ఉ. నావుడు మండి దైత్యకులనాయకుఁ డుగ్రవిరోకనంబులం
బావక విస్ఫులింగములు పైకొని పాఱఁగ వీరమొరదై
త్యావళిఁ జూచి మీరలు మహావిశిఖంబుల వీనిఁ జంపుడి
యావలరాముఁడుల్గుచు భయాకులుఁడై చెడిపోవునట్లుగన్. 211

వ. అనిన విభీషణుండిట్లనియె. 212

క. దూతపనిఁ బూని వచ్చిన
దూతలు తమనోరి కేమి తోచిన నటా

వ. ఇట్లనేక ప్రకారంబులఁ గాలాగ్ని తెఱంగున వెడలి మిడుంగులులు
చెదరి పడఁగ బ్రహ్మాండమండలంబుం బట్టుకొనునట్లు పెనుమంట బుప్పరం
బెగయ నేతెంచు బ్రహ్మాత్తముంగని హనుమంతుండు తన మనంబున. 189

ఆ. తనకుఁ జిన్ననాఁడు దయచేసినటువంటి
వనజభవునిచేతివరముఁ దలఁచి
బ్రహ్మమంత్ర ముప్పు పఠియింప నది చంప
కతనిఁ గట్టివెచ్చె నవని మీఁద. 190

వ. ఇట్లు కట్టువడిన కరువనిపట్టినిఁ చూచి రావణాసురునిపట్టి తనలో
నిట్టులనుకొనియె. 191

క. ఈబ్రహ్మాత్తము తాఁకుట
కేబలియుండు బ్రతుక నోపఁడితఁడు ఘనుండో
నీబాహుబలునిఁ గట్టుట
నాబలిమికిఁ దొడవ కాదె నాకులు మెచ్చన్. 192

క. పెక్కండ్ర దనుజవీరులఁ
జక్కాడినవీనిఁ బట్టి సాహసముగ మా
రక్కసుల ఠేనియొద్దకుఁ
జక్కఁగఁ గొనిపోవు టదియ చంపుట గాదే. 193

వ. అని తనసత్త్వసంపద రయంబునఁ బొంగుచు మేఘనాదఁ ద
య్యనిలజఁ గొంచు నేఁగె దివిజారి సభాసని కద్దుతంబుగా
ఘనరథదంతిమోటకనికాయభటావళి శత్రుదీప్తకే
తనవరశంఖకాహళ విభానరవంబులు మిన్ను ముట్టఁగన్. 194

వ. ఇట్లు గొనిపోయి రాక్షసేశ్వరుండయిన రావణాసురు సమ్ముఖమ్మునం
బెట్టినంతనే గాడుపువట్టింగని. 195

క. కుటిలఃఖ్రాకుటినటన
స్ఫుటధూమవిలాసవనపూత్యుతిజనితో
దృటరోషానలకీలో
తృటనేత్రుండగుచుఁ బలికెఁ గటము లదురఁగన్. 196

- ఉ. ఎవ్వడ వోరినీకుఁ బ్రభువెవ్వఁడు చెప్పుము నీవిటొంటిమై
నిచ్చనరాశి దాటి యిట కేగతి వచ్చితి నామ మేమి నీ
వెవ్వని ప్రాపునం బెఱికి తీవన మంతయు శంక లేక యిం
తెవ్వని ప్రాపునం దునిమి తీసురవైరులనెల్ల సుగ్రతన్. 187
- సీ. అమరవల్లభుఁడోగ మంతయుఁ గైకొని
పీఠిహోత్రునిసిరి నీట ముంచి
జమునికింకరులను సంహార మొనరించి
రాక్షసాదీశ్వరు శిక్ష నేసి
యంభోధినాథుని గాంభీర్య మణఁగించి
దోర్బలంబున గాలిఁ దూలఁ బెట్టి
వితనాథునిమహావిభవంబు గొల్లాడి
శూలహస్తుని నొక్కమూల కదిమి
- తే. అమరగంధర్వకిన్నరయక్ష భుజగ
గరుడగుహ్యకముని సిద్ధవరుల నెల్లఁ
బట్టి మును వెట్టి సేయించు నట్టినన్ను
పిన్నయంతన గుండెలు వ్రీల వెట్టు. 188
- చ. శరనిధిదాటివచ్చుటయ చాలక నాపురిఁజొచ్చి చొచ్చియున్
పెఱవక బంటవై పనమువ్రేళ్ళకుఁ ద్రుంచితి త్రుంచి క్రమ్ముఱన్
బిరుదపుపోలె రాక్షసులఁ బెక్కురఁ జంపితి చంపి నెమ్మదిన్
గరకరితోడి నాయెదుర గర్వముతోడుత విల్పి తద్దిరా. 189
- క. ఖండించెద నీచేతులు
తుండిచెంద నదుము రెండుతునకలు గాఁగన్
బెండించి నీదుకండలు
వండించెదఁ జమురుతోన* వాసవుఁ డలుకన్. 200
- ప. ఇట్లు పట్టరాని కోపంబున నాలోపంబుగాఁ బలుకుచున్న రావణాసురుం
డీరికిం గొనక హనుమంతుం డిట్లనియె. 201

తే. తేరు లన్నియుఁ గూరాటి తేరులుగను
 గుఱ్ఱముల నెల్లఁ గావేరి గుఱ్ఱములుగ
 నేనుఁగుల నెల్ల వెడరూపు తేనుఁగులుగ
 దళము లన్నియు మఱి హరిదళముగాఁగ. 174

వ. ఇట్లు సమయింపం జూచి బలంబు పైకుఱికి. 175

పీ. కరియాథములమీఁదఁ గదిసి మావంతుల
 తోడఁ గూడఁగఁ బట్టి తునియఁ గొట్టి
 గుఱ్ఱంపుఁబోఁజులకును దాటి రౌతులఁ
 గలయంగఁ బట్టి చెక్కలుగఁ గొట్టి
 రథములపైకి నుగ్రంబుగా లంఘించి
 రథికులతోఁ గూడ రసను గొట్టి
 బలములమీఁద నిబ్బరముగాఁ గుప్పించి
 వాలముఖంబునఁ దూలఁగొట్టి

తే. పటహనిస్సాణకాహాళపటిమ యరియఁ
 ద్రొక్కి శస్త్రాస్త్రనిచయముల్ తుమురు చేసి
 ఛత్రములఁ ద్రుంచి పడగలసత్త్వ మణఁచి
 పవనసూనుండు సాహసప్రౌఢి మెఱసె. 176

వ. అట్టి నయంబున. 177

చ. అనలముఠీతి మండి దివిజారితనూజుఁడు తేరు దోలి య
 య్యునిలతనూజు నేసె వివిధాయుధ పంక్తుల వాని నెల్లఁ దు
 త్తునియలు వేసె వాయుజుఁడు దోర్బలశక్తిని దైత్యుఁడేయఁ దో
 కను దునుమాదె వానివిశిఖంబులనన్నిటి వాయు సూనుఁడున్. 178

క. గిరులును వందలకొలఁదిగఁ
 దరువులు నేయంగఁ గినిసి దానవు డంతన్
 దురమున నడుమనె క్రుంచెను
 శరణాలముచేత నొక్కక్షణమున వానిన్.

- తే. గంధవహుపుత్రుడప్పు డాగ్రహముతోడ
రథముఁ గూలంగఁ దన్ని సారథినిఁ * జదిపి
గుఱ్ఱములఁ జంపి కేతువుఁ గూల నడవ
మేఘనాడుండు కినిసి నమీరసుతుని. 180
- వ. అహంకారంబునఁ బ్రతిఘటించి. 181
- క. వాయువ్యాప్తము నంతట
వాయుజుమీఁదికి నతండు వడి నేసిన నా
వాయువ్యాప్తముఁ దూలెను
వాయుజునిం జంప నోడి వారనికరుణన్. 182
- వ. అది వృథయగుటం గని మఱియును. 183
- క. రౌద్రం బడరఁగ నేసెను
రుద్రాత్తం బతనిమీఁద రూఢిగ నతఁ డా
రుద్రునియంశం బగుటను
రౌద్రాత్తము దేలిపోయె రభసం బొప్పన్. 184
- వ. అమృతాత్తంబుగూడఁ దప్పిపోవుట కాళ్ళర్యంబు నొంది యింద్ర
జిత్తు మఱియును. 185
- క. సురభిచరయక్షకిన్నర
గరుడోరగసిద్ధసాధ్యగంధర్వగణం
బరుదంది చూడఁగా ని
ర్వరముష్టిం దొడిగి యేసె బ్రహ్మాత్తంబున్. 186
- వ. అట్టి యవసరమున. 187
- క. నస్తాంభోధులుఁ గలఁగెను
నప్తద్వీపములు వణకె శైలము లదరెన్
నస్తానిలములుఁ దలఁకెను
నస్తాశ్వుఁడు వ్రూనుపడియె జగములు గదలెన్. 188

లోకభీకర మైన రాక్షసలోక మెల్ల నడంపఁగా
 నీకరాళపురూపు నిప్పుడ యీడ కంపఁగ వచ్చెనో. 162

మత్త. కాక తక్కినవార లెవ్వరు గర్వనంపద మీఱఁగా
 నాకు దీకొని డాకణ్డ రణంబు నేయఁగ నోపరే
 లోకమందిటు క్రోఁతులెక్కడ లోచు దానవవీరులన్
 జోక వీనికిఁ గల్గెనేనియుఁ జూఱ పుచ్చఁడె నర్యమున్. 163

వ. అని యిట్లనేక ప్రకారంబులఁ జింతించి యక్షకుమారుం దలంచి
 పలుదెఱుంగులఁ బలవించుచున్న తండ్రిం గాంచి మేఘనాదుం డిట్లనియె. 164

క. దేవతలతోడఁ గూడను
 దేవేంద్రుని గెలిచినట్టి దేవరకున్ మీ
 కీ వగపేటికి నేటికి
 దేవాః చిత్తంబులోన దీనునిభంగిన్. 165

క. వానరుని గొండఁ జేసుక
 పూనికఁజింతింప నేల భుజబలకత్తిన్
 వానిం జంపెద నొండెను
 దీనునిఁ గావించి పట్టి తెచ్చెద నొండెన్. 166

వ. నావుడు రాక్షసేశ్వరుం డతనిమాటలకు మనంబున నలరి నీవు
 విరించివరద త్త ప్రతాపహృతాశనుండవు చాపవిద్యాప్రవీణుండవు తపోబలసమర్థుం
 డవు దేవేంద్రగర్వవిమర్శనుండవు మత్సమానశౌర్యచాతుర్య ధుర్యుండవుఁ గావున నీ
 కసాధ్యం బగుకార్యం బెద్దియున్ తేదు నీ విపుడ పోయి వాని సాదించి రమ్మని
 పంచిన. 167

సీ. మాణిక్యతపనీయమయవిమానముతోడఁ
 గెంబట్టుచిరుదు చెక్కెంబుతోడ
 నరి చెప్పఁగా రానికస్త్రాస్త్రములతోడ
 బల మైనదివ్యవాపంబుతోడ
 నాహవకోవిదుండై నసారథితోడ
 పునసత్త్వజవతురంగములతోడఁ
 గమపట్టి దిక్కుల గగనయానముతోడ
 బాలసూర్యోదయప్రథలతోడఁ

తే. గరము విలసిల్లరథ మెక్కి గంధనాగ
తురగరథభటవందినందోహపటహా
శంఖకాహాళ దుండుభిన్ననము లొలయ
మేఘనాదుండు హనుమంతుమీద వెడలె.

168

లయగ్రాహి. పెక్కులగు గుఱ్ఱములుఁ జొక్కపురథంబులును
నెక్కువగునేనుఁగులు గ్రిక్కిటిసి రాఁగా
రక్కసులు నేరి యిరువ్రక్కలును గొల్వఁ గడు
నుక్కునను మీటి చల మెక్కుడుగ నంతన్
గ్రక్కదల భూతలము చుక్క లొగి రాల శిల
బుక్కసిలి నాదములు పిక్కటిలి ప్రోయన్
దెక్కెముల మించి జన మెక్కుడుగఁ జూపుదళ
మక్కజముగా నడువ దిక్కులు వడంకన్.

169

వ. ఇట్లు భయంకరాకారంబున వెడలి కంఠహంకృతులును భేరిభాం
కృతులును సంబరంబునఁజెలంగఁ జొంగి చనుదెంచుచున్న రాక్షససైన్యంబుం గనుం
గొని హనుమంతుండు తోరణస్తంభంబుపై నుండి బధిరీభూతదిగంతరంబుగా
భీకరగతి నార్చిన.

170

క. కలఁగినవి దేవగణములు
జలధులు ఘోరిలె గిరులు చలనం జొందెన్
జల జొవ్తపండ్రు లొదిగిరి
జలధరములు వలీయ లగుచుఁ జదలం బరెన్.

171

క. అప్పుడు దానవవీరులు
నిప్పులు వర్షించునట్టివిశాస్త్రములం
గప్పిరి కెందొగ వానలఁ
గప్పినకైలంబుఁజొలఁగపివరుమీదన్.

172

తే. అంపవర్షంబు తనమీద జొంపములుగ
లీలఁ గురియంగ నవి యెల్ల లెక్కఁగొనక
భువికి లంఘించి యప్పు డద్భుతముగాఁగ
వాల మల్లార్చి యొకమహాసాల మెత్తి.

173

- నేతల నాడుదు రాడిన
 దూతలఁ జంపంగఁ దగదు దొరలకు నెందున్. 213
- క. కాకుండిన మీచిత్తము
 కాకెల్లను దీఱ ముజ్జగంబులు బెదరన్
 డాక నదలించి తోఁకను
 వీఁకను ముట్టించి పోవ విడుచుట చాలున్. 214
- వ. అని విన్నవించిన. 215
- ఆ. నీతివాక్యనరణి నెఱయంగ విని రావ
 జ్ఞేశ్వరుండు కోప మెదలి పలికె
 వీనిఁదోఁక గాల్చి వెడలంగఁ ద్రోయుఁ డీ
 ప్రొద్దె యటకుఁ దిరిగి పోవుఁగాక. 216
- వ. అని యిట్లానతిచ్చిన విని రాత్రించరు లతనిని సభామధ్యంబునుండి
 బయటికి వెడలం గొనిపోయి యొక్కచోట. 217
- ఉ. వాలము నిండఁ గోకలు జవంబునఁ గట్టిగ జుట్టి వానిపైఁ
 దైలము చక్కఁజల్లి పిఱుఁదం జని పౌరులు సూడఁబావక
 జ్వాలఁ దగిల్చి బొబ్బలిడి వాదల వాదలఁ ద్రిప్పుచుండ వా
 తూలభవుండు దానికిని దూలక వహ్నిజవంబు సేయఁగన్. 218
- ఆ. అగ్నిదేవుఁడప్పు డాత్మతోఁ జింతించి
 హీతుఁడు నాకు లోకహీతుఁడు పవనుఁ
 డతని పుత్రుఁడైన హనుమంతునకు నేను
 చలువ కూర్తు ననుచుఁ జల్లనయ్యె. 219
- వ. అప్పుడచ్చటి వృత్తాంతం బంతయుఁ దనకుఁ గావలియున్న రాక్షస
 కాంతలవలనవిని చింతాభరాక్రాంతయై జనకరాజనందన కరంబు శోకించి కరంబులు
 ముకుళించి జగద్గీత కార్యదుర్యండును రాఘవప్రియానుచరుండును మత్స్యాణ బం
 దుండును జగత్ప్రాణనందనుండునునైన హనుమానునకు శీతలుండవు కమ్మువి
 యుగ్ని దేవునకు నమస్కరించి యగ్నిమంత్రంబును బ్రహ్మమంత్రంబును
 నుచ్చరించిన వద్దానివలన వానికి వైశ్వానరభగవానుండు నల్లనయ్యె బ్రహ్మత్రుబంధ
 నంబును నూడెనట్టి నమయంబున్. 220

స, కొలువుకూటములకుఁ గుప్పించి గజవాణి
 కాలలమీదికిఁ జొరకొంచి
 భండారగృహములపైకిని లంఘించి
 మెఱుఁగారు మేడలమీది కుఱికి
 చప్పరంబులమీది కుప్పరంబున దాటి
 యంతఃపురమునకు గంతువైచి
 చవికలమీదను సాహసంబున వ్రాలి
 గరిడీకూటంబుల సొరిది నెక్కి

తే. వాడవాడల వీథుల వన్నె మెఱసి
 హరుఁడు త్రిపురంబు వేల్చినయట్టి లీల
 నొక్కగృహమైన తెక్కకు దక్క నీక
 దానవేశ్వరపురము దగ్గంబు చేసె. 221

శా. అంభోరాణిని వాలవమ్మి నతిశౌర్యం బొప్పఁజిల్లార్చి య
 య్యంభోజానన సీతఁగాంచి తన వృత్తాంతంబు తెల్లంబుగా
 గంభీరధ్వని విన్నవించుచు నమస్కారంబు గావించి సం
 రంభం బొప్పఁగ వేడ్కఁతోఁ గదతె ధీరప్రౌఢి దీపింపఁగన్. 222

క. బోయెదు వాయుజుఁ నెక్కడఁ
 బోయెదు నాచేత ననుచుఁ బోనీక వడిన్
 దాయఁగ వచ్చినలంకిణి
 కాయము వగులంగఁ బొడిచెఁ గడువడిఁ గినుకన్. 223

వ. ఇట్లులంకిణింజంపి సువేలాచలంబెక్కి సింహనాదంబు సేయుచు. 224

క. వడిగా ధరశృంగంబున
 నడుగులు వడి నూఁది త్రొక్కి యద్భుతశక్తిన్
 జలరాశి దాఁటఁ బావని
 మిడివింటం బసిఁడి యుండ మీఱివరీతిన్. 225

వ. ఇట్లు కుప్పించి యుప్పరం బెగసి వాయువేగంబునం జనుచు

నయ్యట్టిమధ్యంబున నున్న సునాథం బనుకై లంబునఁ దన దేహంబు దాహంబుఁ దీర్చికొని నముద్రంబును దాటి యవ్వలికిం జనియె నప్పడు. 226

ఉ. వచ్చిన పావనింగని జవంబున నంగదుఁ దాదియౌ కవుల్
గ్రచ్చటభక్తితో నెదురుగాఁ జన నందఱుఁ గొఱిలించి వా
రచ్చటికార్యమంతయుఁ బ్రియంబునఁదన్నడుగంగఁబోయి వే
వచ్చినచంద మేర్పడఁగ వారికిఁ జెప్పెను దప్పకుండఁగన్. 227

క. రఘువరుఁ డిచ్చిన ముద్రిక
రఘువల్లభుడేవి కిచ్చి రభసంబున నా
రఘువరున కానవారుగ
రఘువల్లభుడేవితేరిరత్నముఁ గొంటిన్. 228

మ. అని చెప్పన్ విని యంగదారులు మహాహ్లాదంబునన్ బొంగి పా
వని బాహుబలసత్త్వముల్ వొగడుచున్ వర్ణింపుచున్ వే వునః
పునరాలింగన మాచరింపుచు వడి స్పృషించుచు స్మృక్కుచున్
ఘనతం బాడుచు నాడుచున్ బలువిడి నర్హంబున నాఁటుచున్. 229

శా. నేనే చాలుదు రావణాసురుతలల్ నేలం బడం గొట్టఁగా
నేనే చాలుదు వానిపట్టణము మున్నీటం బడం ద్రోయఁగా
నేనే చాలుదు దుష్టదానవతతిన్ నిర్మీతి దండింపఁగా
నేనే చాలుదునంచుఁబంతములు పూన్కింబల్కుచున్ద్రుక్కుచున్. 230

క. ఆరాత్రి కీకు లందఱు
మారుతితోఁ గూడి నిలిచి మఱునాఁడచటన్
ధీరత దుర్ధర కై లము
చేరంజని నిద్రచేసి చిత్తము లలరన్. 231

వ. అమ్మఱునాఁ డుదయంబున మధువనంబులోఁ బ్రవేశింప నుద్యో
గించి యందఱకన్ననుఁ బెద్దవాఁడగు జాంబవంతునిం బిలిచి నీవు శ్రీరామునకు
హితుండవు సుగ్రీవునకు మంత్రివి కావున మాకు నొకబుద్ధి యానతిమ్ము. ఈ
కపులు ఊద్వాధావశంబునం బొరలి మహాశ్రమంబును కొందియున్న వారు గావున
సుగ్రీవుని మధువనంబున నుండెడు ఫలంబులం బరిత్యజ్తులమై రాముని సన్నిధానం

జున కేగుట లెస్సయని యంగదహనూమంతులువల్క జౌబవంతుండును
 నత్యుత్సాహంబున నంగీకరించి కవులం బురస్కరించుకొని మధువనంబులో
 బ్రవేశించినంత. 232

సీ. ఒక్కఁ డాకొని కొమ్మ నూఁచినఁ బండ్లెల్లఁ
 జేకొని తేర భక్షించు నొకఁడు
 ఒక్కఁడాకొని రేపు చున్నట్టి తేనియల్
 తడయక కొల్లాడి త్రాగు నొకఁడు
 ఒక్కఁ డాకొని కోయుచున్నట్టి కాయలు
 మిన్నక యూటాడి మ్రింగు నొకఁడు
 ఒక్కఁ డాకొని గోళ్ళ నొలిచినట్టి చివుళ్ళఁ
 బుక్కిళ్ళకొలఁదిగా బొక్కు నొకఁడు

తే. తరువుపై నుండి తరువుపై దాటు నొకఁడు
 పండ్ల కెటువంటి మ్రాకైనఁ బ్రాకు నొకఁడు
 దిగువఁ గూర్చుండి తరువున కెగురు నొకఁడు
 పెద్దపొడవున నుండి కుప్పించు నొకఁడు. 233

ఉ. కాయలవ్రేటులాడుచును గంతులువైచుచుఁ బూవుదీవలం
 దూయలఱుఁగుచు న్దరువులూఁపుచుఁ బండ్లను బొట్టనిండఁగా
 మేయుచు వెక్కిరింపుచును మిన్నకదాటుచు దోకలెత్తుచుం
 గూయుచు నేల దూఁకుచును గుంపులుగూడి కపింద్రు లెంతయున్. 234

క. వనమంతఁగాసి చేయఁగ
 వనపాలకు లేఁగుదెంచి వడిఁ గోపముతో
 డను నదలించిన వారల
 హనుమంతుఁడు మొదలుగాఁగ నగచరు లెల్లన్. 235

క. మొదఁబట్టి వనములోవల
 వెడలఁగ నటు పాఱద్రొబ్బి వెడలుం డన్నన్
 దడయక దధిముఖఁ డనుతమ
 యొడయనికడ కేఁగి వార లుగ్రముగాఁగన్. 236

- వ. విన్నవించిన యంతనే. 297
- వ. దధిముఖుఁ దప్ప మండివడి తాఁ దనవారలఁ గూడి వచ్చి బి
 ల్విధముల నంచరించుకపి వీరులఁ గోపముతోడఁ జూచి యీ
 మధువనమెల్లఁ గొల్లగొన మర్కటవల్లభునాజ్ఞఁ ద్రోయి మ
 మ్మధములఁ జేయ నెంతఘనులంచును బాఱఁగ వారి సుద్ధతిన్, 298
- వ. ఇట్లు దండింపుచున్న దధిముఖుపై నంగదాది వనచరులు గడిపి
 యాగ్రహంబున. 299
- క. కొందఱఁ గఱచియుఁ బొడిచియుఁ
 గొందఱఁ దలపట్టి యాడ్చి కొట్టియు గోళ్ళన్
 గొందఱ ప్రచ్చియుఁ దన్నియు
 నందఱ నొప్పింప వార లాగ్రహవృత్తిన్. 240
- క. ప్రయ్యలు వాఱఁగ ప్రచ్చినఁ
 గ్రయ్యఁగ రక్తములు గ్రమ్మఁగా వడితోడన్
 గుయ్యో మొఱ్ఱో యని వా
 రయ్యోడ సుగ్రీవుకడకు నరిగిరి ఫీతిన్. 241
- వ. అరిగి రామలక్ష్మణులం గూడియున్న మిహిరసందనుం గనుంగొని
 నమస్కరించి మధువనంబునందు జరిగిన వృత్తాంతం బంతయు విన్నవించిన
 వారల నాదరించి సుగ్రీవుండిట్లనియె. 242
- క. దేవరపంపునఁ జని వా
 రే వెరవున నీతఁ గనిరొ యిటు గాకున్నన్
 నావనము పొడుసేయరు
 పావని మొదలైనవారు భయవిరహితులై. 243
- వ. అని రామభూషాలుండు విన సుగ్రీవుండు వారల నూరార్చి వారి
 దుండగంబులు వారికే యొందుంగాని వారలందోద్యోవి యతివేగమ రండని
 యనిపినం జని యంగద హనుమంతులంగని యవనీశ్వరుండీ క్షణంబునమిమ్ముండఱ
 నచ్చటకీ రండవి యావతిచ్చెం గావునఁ జెచ్చెరఁ బదుండని తోడ్కొనిపోవు
 నప్పుడు వారల కెదురుగా వానరవీరులఁ గొందఱ నవిపిన వారలంగూడి చనుదెంచి

శ్రీరామచంద్రుని పాదారవిందమ్ములకు సాష్టాంగదండ ప్రణామమ్ము లాచరించి
 సౌమిత్రికిని వందనమ్ము లొనరించి సుగ్రీవునకు నమస్కరించి తనచేత మేలు
 వార్త విన నుత్సహింపుచున్న రఘుకులేశ్వరులతలం వెఱింగి హనుమంతుం
 డిట్లనియె. 244

శా. కంటిన్ జానకిఁ బూర్ణ చంద్రవదనన్ గల్యాణి నాలంకరోఁ
 గంటిన్ మీపదపంకజంబులను నేఁ గౌతూహలం బొప్పఁగాఁ
 గంటిన్ మీకరుణావలోకనము విఖ్యాతంబుగాఁ గీర్తులం
 గంటిన్ మాకపివీర బృందములలో గాంభీర్యవారాన్నిదీ. 245

సీ. కట్టిన వస్త్రంబు కట్టుకొంగే తక్క
 జీరించి పోయిన చీరతోడ
 నుడుగనివగలచే నోరంత ప్రొద్దునుఁ
 జెక్కింబఁ జేర్చిన చేయితోడఁ
 బుడమిపైఁ బొరలాడునొడలు బూడిద బ్రుంగి
 నిరతంబు దొరఁగుకన్నీటితోడ
 నిడుదపెన్నెటివేణి నడలించి జడలతోఁ
 నిరతనిరాహారనియతితోడ

తే. గినుక జంకించుదైత్యకామినులనడుమఁ
 దపముఁ జేయుచు దనుజబాధలకు నోర్చి
 వనిత ప్రాణంబు దక్క సర్వముఁ ద్యజించి
 నిత్యమును మిమ్ము మదిలోన నిల్పియుండు. 246

క. జానకిఁ బొడగనియును మీ
 రానతి నాకిచ్చి పంపినట్టి విధంబున్
 నేనాయమ తెఱిగించియు
 జానకిరత్నంబుఁ గొంచుఁ జనుదేఁ గంటిన్. 247

వ. ఇవిధంబున సీతచిహ్నంబులు రామచంద్రునకుం జెప్పి దండ
 ప్రణామంబు లాచరించి తనకు సీతామహాదేవి దయచేసిన శిరోరత్నంబు శ్రీరామ
 చంద్రునకు నమర్పించినం జూచి యది యక్కునంజేర్చి యానంద బాష్పంబులు
 గ్రమ్ముదేర మూర్చిల్లి తెప్పిల్లి హా; నామలోచన హా; పద్మగంధి హా; సీత హా

సీతా: యనుచు శోకించి సుగ్రీవుంజూచి మనము లంకా ప్రయాణము జేయఁ బోవుదము గాన విక సేనలం గూర్చుమని యానతిచ్చిన వానరేశ్వరుండు మహా ప్రసాదంబని యంగదహనుమజ్ఞాంబవత్సుషేణ పనస నల నీల గజగపాక్ష గోము తాదు లగు సేనానాయకుల నఱువడికొట్ల నియోగించిన వాయసు నొక్కొక్కరు నూతేసికొట్లబలంబులతోడ రామచంద్రుని కిరువంకల నాడుచుఁ బాడుచు మాల్య వంతంబు వెడలిరని విని నారదుని వాల్మీకిమహామునీశ్వరుండఱ మీఁది వృత్తాంతం బెట్టిదని యడుగుటయును. 248

క. జలజాక్ష! భక్తవత్సల!
 జలజాననవినుతపాద జలజాత! సుధా
 జలరాశిభవ్యమందిర!
 జలజాకర చారుహంసఃజానకినాథా!

249

గద్యము. ఇది శ్రీగౌరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధ గురుజంగమార్చన వినోద * సూరిజనవినుత కవితావమత్కా రాఘవూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ విరచితం బైన శ్రీరామాయణమహాకావ్యంబునందు సుందరకాండము సర్వము నేకాశ్వాసము.

శ్రీ

రామాయణము

యుద్ధకాండము

ప్రథమాశ్వాసము

క. కామారివినుతనామా:

సామీరికృతప్రణామ: సంహృతరక్షే

గ్రామా: వర్ణామేషు

శ్యామా: సంగ్రామభీమ: జానకిరామా:

1

వ. శ్రీనారదమునీశ్వరుండు వాల్మీకిమునీశ్వరున తెలింగించిన తెఱంగు విని పించెద సావధానచిత్తంబుతో నాకర్ణించు మట్లు శ్రీరామచంద్రుండు వానరసైన్యముతో వెడలి నడుచుచుండ హనుమంతుం డంతకుముందు తాను లంక కరిగి మగిడి వచ్చి యచ్చటి వృత్తాంతమంతయు శ్రీరామచంద్రున తెలింగించియుఁ ద్రోవలో నుబుసుపోకకుఁగా మరల రావణుం డుండు చందంబును రాక్షసస్త్రీల సంవాదంబును నింద్రజిత్త తికాయాది కుమారవర్గంబు తెఱంగునుఁ గుంభకర్ణవిభీషణాది సోదరుల యునికియును లంకిణీపొంకం బణంచుటయు లంకలోపలకుఁ బోయిన చందంబును లంకాపురీదహనంబును సముద్రలంఘనంబును నది యిది యననేల తాఁజేసినవచ్చిన కార్యంబు నెల్లనెవరెవ్వరేడిది యడిగిన వారి కావృత్తాంతంబు నెఱింగించుచుండ మిగిలినకవులు వినుచుఁ దమజాతిచేష్టలు సూపుచుఁ జనుచున్న చందంబు సుగ్రీవుండు రామచంద్రునకుఁ జూపుచు నడచుచున్న సమయంబున.

2

ఉ. కొందఱు మంతనమ్ములనుగొంచును గొందఱు దోమ్ములాడుచుం

గొందఱు రామలక్ష్మణులకుం బ్రియమౌగతి నాటలాడుచుం

గొందఱు గంతులేయుచును గొందఱు పండ్లిగిలించి చూపుచి

బ్లందఱుఁ బోవుచుండిరి దయావిధిరాముఁడు సంతసిల్లఁగన్.

3

సీ. పాదఘట్టనలచేఁ బరఁగిన పెంధూళి
 యాకసమ్మున మేఘమట్లు పర్య
 వీకతోఁ దాఁకినవృక్షజాతం బెల్ల
 వ్రేల్మిడిఁ గొమ్మలు విఱిగి పడఁగ
 బలువడితోఁ బోవు పక్షిజాతమ్ములు
 భయముచే నందంద పాఱుచుండఁ
 జూపించి రావణాసురునిపై న్యం విట్లు
 మనవారిచేతను మ్రందఁ గలదు

తే. అనుచు శ్రీరామునకు నర్కతనయుడిట్లు
 సంతసము పుట్టఁజెప్పుచు సాగిసాగి
 క్రమముగా నందఱునుఁ గొంతకాలమునకుఁ
 దిన్నఁగాఁ జేరిరి నముద్రతీరమునకు.

4

వ. ఇట్లందఱును నముద్రతీరమున విడిసి యున్న నమయంబున
 హనుమంతుండు బుద్ధిమద్వరిష్టుండు గావున శ్రీరామచంద్రునకు నమస్కరించి
 రావణుండు రాజ్యంబునం బట్టభద్రుండై యున్న వాఁడు వానిం జంపి సీతామహాదేవిం
 దెప్పించువనికై వేగ మన మందఱుమును సిద్ధులమై యుండవలయు ననవుడు
 రామచంద్రుండు తమ్మునితో.

5

క. ఈవానరులను దోడ్కొని
 ప్రావీణ్యముతోడ వృక్షవర్షతతులన్
 వేవేగమె తెప్పింపుము
 పోవుద మటమీఁద వై రిపురముంజేరన్.

6

వ. అని యిట్లానతిచ్చి నముద్రతరణోపాయంబాలోచించుచుండె సంత. 7

సీ. అక్కడ రావణుం డఖిలమంత్రుల వేగ
 రావించి తగగ వారలకు ననియె
 మంత్రిన త్తములార! మర్కటుండొకఁ డేగు
 దెంచి మనందఱం గొంచెపఱిచి

రాక్షసవీరుల రణభూమిఁ జొలియించి
 వనమంత దెకలింది వార్ధిదాటి
 పోయెను బోరానిపోకలఁ బోవుచు
 వాడు శ్రీరామునివద్దకేఁగి

తే. ఏమి చెప్పునో యామీద నామనుష్యు
 లిద్దఱును వానరులఁగూడి యేపుమీఱ
 వచ్చి లంకాపురములోనివారిసెల్ల
 నేమి చేయునో యిపుడు నాకేమి దారి. 8

వ. అని యిట్లు రావణుండు నిండుపేరోలగంబునఁ గూర్చుండి
 దోలాయమానమానసుండై విచారించుచుండ నానమయంబున విభీషణుండు సాయం
 సంధ్యావిధిం దీర్చికొని తన మంత్రులుం దాసును గొల్వకూటంబున కేతెంచి పెద్ద
 గద్దియపైఁ గొలుపున్న యన్నకు సాష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించిన
 నతండును నంతోపించి యనుజానకు నర్హపీఠంబుఁ జూపిన నాసీనుండై యన్న
 కిట్లనియె. 9

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ!
 మనపురమ్మునఁ బ్రకృతము చనుతెఱంగు
 విన్నవించెద నున్నది యున్నయట్లు
 కొందె మనధానముగ నాలకించుమయ్య. 10

సీ. అన్నంబు నీరును నక్కఱ లేకుండ
 భటు లందఱును దుఃఖపడుదురయ్య
 కంబాలఁ గట్టిన గజబృంద మెల్లను
 జవనత్త్వములు దూలి జడిసెనయ్య
 హర్షంబుతోడుత హయశాతమంతయు
 మెద లెత్తుకొని వేడ్క మెలఁగెనయ్య
 ప్రజ్వలించుచు నున్నవ్రతిహోమకుండంబు
 బొగలు గ్రమ్ముచు నాఠిపోవునయ్య

తే. ఇట్టియసకకునముల గన్నెట్టుమయ్య
 సకలకాఠ్రంబు లెఱిఁగిన జాణవయ్య

యింపుగాఁ జెప్పుచుంటి నాలింపుమయ్య

వేగ రాముని సతి నిచ్చివేయుమయ్య.

11

క. సీతను దెచ్చుట మొదలుగ

సీతో నయవాక్యములను నేఁ జెప్పితి నీ

చేతమునఁ బెట్టవైతివి

ఖ్యాతిగ నిక నైన సీత నాతని కిమ్మా.

12

వ. అదియునుంగాక మొన్నరాతిరి సీతయొద్దఁ గావలియున్న రాక్షసకాంత
 లందఱును నిద్రించుచున్న సమయంబునఁ ద్రిజట దిగ్గనమేల్కాంచి నిదురించుచున్న
 శ్రీలను లేపి చెప్పిన దుస్వస్థంబు విన్నవించెద నాకర్ణింపుము. రామచంద్రుండు
 మనలంకపై దండు విడిసినట్లును నీవును గుంభకర్ణుండును దక్షిణాభిముఖులై
 గార్దభంబులపై నెక్కి పితృభూమి కరుగుచున్నట్లును నింద్రజివాదికమార వర్గంబును
 సైన్యంబును మూలబలంబును సర్వంబును సశించిపోవుచున్నట్లును సీతం జేకొని
 శ్రీరామచంద్రుం డయోధ్యకుఁ బోవుచున్నట్లును గలఁగన్నదఁట. త్రిజటకలనిక్కంబై
 తోచెడిని. రాముండు వానరసైన్యంబుతోఁగూడి సముద్రతీరంబునకు వచ్చియున్నాఁ
 డని చారులు విన్నవించిరి. ఆ రాముని దూతలు మఱల నిచ్చటకు రాకమునుపే
 శ్రీరామచంద్రునకు నబహుమానంబుగా సీతను సమర్పించుటయ లెస్స కార్యము.
 ఇంతచెప్పనేల మొన్న నొక్కదూత వానరవేషంబున వచ్చి తన పరాక్రమంబు
 నీకును బరివారమునకును నెఱింగించిపోయె నది గుఱుతుంచుకొమ్ము. అనియిట్లు
 సీతివెప్పు తమ్మువిపైఁ గోపించి దిగ్గన కొలువుకూటంబు విడిచి యంతఃపురంబు
 నకుఁబోయె నాసమయంబున నాసభిలోని వారందఱును దమతమ మందిరంబుల
 కరిగిరి.

13

క. మఱునాఁ దెప్పటియట్లనె

సురుచిరముగఁ గొలువు సేయఁ జోద్యంబుగ ని

ద్దుర బోవుకుంభకర్ణుఁడు

సరిగా మేలుకొని వచ్చె సరభసరీలన్.

14

వ. ఇట్లు వచ్చి గృహప్రవేశంబుఁ జేసి స్నానాదిక్రియలు నిర్వర్తించు
 కొని భుజియించి మంత్రులతో నన్నకౌలుపునకుఁ జనుచుండు కుంభకర్ణునితో మఱల
 విభీషణుండును మంత్రసహితుండై వచ్చెను. అనుజు లిద్దఱును వచ్చి సమస్క-

ఠించిన దీవించి సేమం బడిగి యుచితాననంబులం గూర్చుండ నియోగించినఁ గుంభకర్ణం దత్యంకమును నానన్నుండై కూర్చుండెను. కొంచెము దూరములోఁ గూర్చుండియున్న విభీషణుండు మరల వన్నతో నిట్లనియె. 15

సీ. దశరథరాముండు తనవత్పిఁ గోల్పోయి
 వానరావళిఁ గూడి వచ్చి యిప్పు
 దదె చూడు మంథోధియావలి యొడ్డునఁ
 గపిబలంబులతోడఁ గలసి యుండె
 రామునిసత్త్వంబు రమణిచే మున్వింటి
 మాతనితమ్ముండు నట్టిఁడంట
 సొరిది వారికిఁ బ్రాపు సుగ్రీవుఁ డున్నాఁడు
 వార్ధి నిన్ ముంచినవానితమ్ముఁ

తే. డాతఁడిట వచ్చి నిన్ను నుగ్గడి కాని
 సీతఁ దే నని పంతంబు చేసె నంట
 వలదు వైరమ్ము సీత సీవలయు వేగ
 నతని నని గెల్వఁగాఁ జాల రమరవరులు. 16

తే. రాముఁ గెలువంగ వచ్చునే రాజసమున
 సీత నర్పించి తత్పదాజ్ఞాతములకు
 నర్థిఁ బ్రణమిల్లి శరణన్న నతఁడె కాచు
 నత్యసంధుండు నత్కృపాసాండ్రుఁ దతఁడు. 17

అ. చంప వచ్చినట్టి శత్రువు నై నను
 శరణు జొచ్చినంత నదయుఁ డగుచు
 నభయ మిచ్చి కాచు టాతని బిరుదంట
 సీత నిచ్చి రాముఁ జేరి బ్రతుకు. 18

వ. అనిన విని యారావణుండు కటకటంబడి విభీషణునితో రోషభీష
 ణంబుగా నిట్లనియె. 19

తే. నీవు నాదాయతోఁ గూడి నీవబుద్ధిఁ
 బుద్ధి నెప్పెదు నాకుఁ దమ్ముఁడవె నీవు

కడగి నీమంత్రులును నీవుఁ గంటిలోని
నెరసు సరవిగ నున్నారు విశ్వయముగ.

20

తే. నాకుఁ దమ్ముఁడవయ్యు ననార్యముగను
నాడుశత్రులఁ బొగడుచు నాకు బుద్ధి
సెప్పవచ్చితి వౌరౌర సిగ్గులేక
యిచ్చవ ర్తింపుచుండు టిదేమి పనిర.
వ. అనిన విభీషణుం డన్నట్టిల్లనియె.

21

22

తే. నిన్నుఁ జంపఁగఁ దలపోసి నీదుమంత్రి
వరులు గాచుచు నున్నారు వలదు గోత్ర
కలహ మీచెడుబుద్ధి యేకరణి నబ్బె
సన్న? యింకొక్కకొనమాట యాలకింపు.

23

వ. రామచంద్రుం దాదినారాయణుండు సీత యాదిలక్ష్మీ వానరబలంబు
బృందారకసందోహంబు గావున నీ వా రామచంద్రున కెదిరి జయంబు గొనుట
కడిందికార్యంబు నేఁ జెప్పినబుద్ధి విని వేగనారాముని శత్రులు చొఱుము. సుఖంబుగ
మనుము. అని విన్నవించిన హీతవచనంబులు రోగికిఁ బఠ్యాహారంబు రుచింపని
పోలికను వీనుల కసహ్యాఁబు లైయుండ రావణుండు మందిపడి యిట్లనియె. 24

సీ. పటువిషం బొలికించుపాములతో నైన
జెలఁగి యింపుగఁ జెల్మి సేయవచ్చుఁ
గావి శత్రుల నెప్పు గైవారములు సేయు
వానినిఁ దనప్రాణబంధనైనఁ
జేరఁ దీసివయేనిఁ జేటు వాటిల్లును
గావున వీనిబల్గర్వ మణతు
విను కుంభకర్ణ! నీవును రాకమునుపు నీ
చెడుగు నాకును బుద్ధి చెప్పఁబూసే

ఆ. ననుచు హంకరించి యవ్వీభీషణుఁ బట్టి
వేగఁగత్తిఁబూని వ్రేయఁబోవ
నటప్రహస్త్రుఁ డప్పు డడ్డమ్ముగా వచ్చి
దేవ! నీకుఁ దగునె యీవిధంబు.

25

క. నీ కేల యింత కోపము

నీకు హితముఁ జెప్పచున్న నీతమ్ముని నీ

వేకత్తివ్రేసి చంపిన

లోకులు నిను మెత్తురయ్య లోకస్తుత్యా.

26

తే. గుణయుతుండైన మనవిభీషణుడు లేని

లంక యేటికి సైన్యంబు లింక నేల

వైభవం బేల యామీదఁ బ్రాణ మేల

శాంత మవధారు దేవ నీ స్వాంతమందు.

27

వ. అని ప్రహస్తుండు రావణుకోపంబును గొంత శాంతపఱచె నప్పుడన్న
కోపంబుఁకుఁ దమ్ముండు కుంభకర్ణుండు వడవడ వడఁకి యన్న తెదురాడ నోపక
తమ్మునిఁ గాదనలేక నద్దియమీదఁ గూర్చుండియున్న యన్నకు మ్రొక్కి నిదుర
గృహంబునకుం జనియె నట రావణుండు విభీషణుం జూచి యోరీ నీవు విశ్వాస
ఘాతుకుండవు స్వామిద్రోహీవి గావున నీవు నా కొక్క పేదనరునిఁ బెద్దజేసి చెప్పెద
వాతఁడె పౌరుషశాలియేని నీవాతనింజేరి సుఖంబున బ్రతుకు మనిననతండ్రిల్లనియె.

పీ. విను రాక్షసేశ్వర! విష్ణునన్నిభుండు రా

ముండు హా! పేదనరుండె నీకు

సతనినత్యస్థితి యతనిసరాక్రమం

బిభుడు నీ కెఱుంగంగ నెట్టు లగును

అవనీపబాణంబు లతిరయంబున వచ్చి

దండించునపుడైనఁ దలఁచు నన్నుఁ

బర్హతశిఖరముల్ వదినట్లు నీతల

లిలఁ గూలునపుడైనఁ దలఁచు నన్ను

తే. నీకు దమ్ముండ నొటనే నీవు బ్రతుకు

కొఱకుఁ జెప్పిన నీ కింతకోప మేల

వినుము నామాట నీత నర్పించి యతని

శరణు వేడుము వలదు నీసాహసమ్ము.

28

వ. అని చెప్పిన హితవచనంబులకు మఱింత కోపోద్దిపితమానసుండై
యాజ్ఞాహుతిం బ్రజ్వలిల్లినహుతాశమ గతిన్యండినడి పెళపెళనాన్వి గద్దియమీదం

గూర్చున్న విభీషణుని వక్షంబు కగులం దన్నిన నతండు తనకన్నులనుండి తొరగఁ జలకణంబులు హస్తంబులం దుదీచికొనుచు నాక్షణంబున మంక్ర లుందాసును దనతల్లియైన కైకసియొద్దకుం జని సాష్టాంగదండప్రణామంబాచరించి యన్నచేసిన దుర్ణయం బెఱంగించి శరణాగతవత్సలుండైన శ్రీరామచంద్రుని సన్నిధానంబునకుఁ జోవుచున్నాఁడ నని చెప్పి యాయమ్మయను మతంబు వదసి దీవనలు గైకొని చని సముద్రతీరంబున విచారగ్రస్తుండై యొన్న శ్రీరామచంద్రునింగని విభీషణుండు.

90

సీ. భానుకులోత్తంస! వందితామరలోక!

జానకీనాయక! శరణు! శరణు!

తాటకాస్రాణవిదారణ! రఘురామ!

సకలలోకాధార! శరణు! శరణు!

దిక్కు నీవని వచ్చితిని దీనమందార!

కరమవూరుష! రామ! శరణు! శరణు!

మాతృపిత్రాదులమాడ్కి సంరక్షించు

సర్వలోకస్తుత్య! శరణు శరణు

ఆ. రాను వెఱచినాఁడ రక్షించు రక్షించు

మిపుడు నాకు నభయ మిమ్ము ఇమ్ము

చూడు చూడు నిన్నుఁ జొచ్చితి శరణమ్ము

కావు కావు నన్నుఁ గరుణతోడ.

91

వ. అని యివ్వినప్పుడు రామచంద్రుని స్తుతిసేయుచుఁ జేరవచ్చు తఱివి సుగ్రీవుండు శ్రీరామచంద్రునిఁ గని విశ్వాసంబు సూపువాడై దేవా వీఁడు రావణుని తమ్ముండు విభీషణుం డనువాఁడు రాక్షసులు మాయలు సేయుదురు గాన వీని వదిలియింప నాజ్ఞయొసంగు మనిన రామచంద్రుం డందులకు సమ్మతింపక యితం దెవ్వండైన నేమి శరణన్న రావణుని తమ్మునినేకాదు రావణునైనను గాచెద శరణుని వచ్చిన వాని ప్రాణంబులు గాపాడుట రాజులకుఁ బరమధర్మంబు. తొల్లి శబి చక్రవర్తి రాజ్యంబు సేయుచుండ నొక్కొక గం బేతెంచి శరణు చొచ్చిన నభయం దిచ్చి తన దేహముం గోసి దానిం దఱుముకొని వచ్చిన దేగ కిచ్చెనఁట. కావున నాతని నాయొద్దకుఁ గొని రమ్మనవుడు సుగ్రీవుండు విభీషణునిఁ దోడ్కొని

తెచ్చి శ్రీరామచంద్రుని సాధారవిందములపైఁ బడవైచిన నతండు విభీషణునెత్తి యాలింగనంబుచేసి యభయప్రదానం బొసఁగి నేఁడు మొదలు నీవు మాకు హితుండవు బంధుండవు నయితివి గావున నిన్ను మాతమ్ములలో నొకవిఁగాఁ జూచు కొనియెద నని నమ్ముఁబలికి విభీషణాః యింక వైరిప్రభావంబు చెప్పుమనిన దశరథ నందనునకు వందనం బాచరించి కరంబులు శిరంబునధరించి యతం డిట్లనియె. 32

క. రావణుబలపత్స్వస్థి
 యావీరుని శౌర్యమహిమ యభినుతి సేయన్
 నావళముగా దతం దల
 దేవేంద్రుని వెట్టి గొనును దినము నరేంద్రా. 33

క. ఒక్కొక్కగవనివాడిట
 నొక్కొక్కయేనూరుకోటు లుండురు దైత్యుల్
 పెక్కురఁ గావలి యుంచును
 దక్కక మఱి యెల్లకడలఁ దానును దిరుగున్. 34

వ. తన కుమారవర్గంబు లక్షయుం బదివేలు వారల కొక్కొక్కరికి లక్షమంది బంట్ల నేర్పఱచి యుంచిన వారు లింకవీథులలోఁ గొందఱును వగరుచుట్టును గొందఱును మఱి కొన్నిచోట్ల మఱి కొందఱును గుంపుగూడి తిరుగుచుండురు. అయినను బ్రహ్మాదుల కైనను సాధింప వలనువడని లంకా పట్టణము మీచేత సాధింపఁబడఁగలదు. కావున మీరు వేవేగ నముద్రునిం బ్రార్థించి సముద్రబంధనంబు సేయవలయు ననిన సంత మహేంద్రపర్వతంబు డిగ్గి సముద్ర ప్రాంతంబున విడిసి జాంబవదంగదనుషేణనీలమైందాదినచరవీరులచేత నలు దిక్కులయందుం గలపర్వతంబులను వృక్షంబులను బాషాణంబులను దెప్పించి కడలి కట్టం గడంగిన. 35

కా. కూపారుండును సంతసిల్లి జలజాక్షం జూచి మిన్నుంది న
 ల్లాసం బుద్ధతిఁ బొంగఁ జూచి విరసోల్లాసంబునన్ రామవ
 జ్యోపాయండును గోపముం గదుర నీగర్వంబు నాచేత వ
 మ్రోపోనిప్పుడటంచు లక్ష్మణుఁడు విల్లందియ్యఁబెన్వీకకోన్. 36

మ. పరుషోద్యక్కుటిలాక్కుతిన్ బొమలుచూపట్టంగకోణ ప్రభో
 త్కరరేఖ ల్గనుఁ గొల్కాల న్నిగుడఁ గోదండంబు చేఁదాల్చి భూ

వరవంశాగ్రణి రాముఁ డద్యుతముగా వారాశిమీఁడన్ వడిన్
శరణాలంబులు పేర్చి ప్రేయుటయు నిచ్చన్ బ్రాణభీతిన్ వడిన్. 37

క. రామునియెదుట సముద్రుఁడు
తా మానవురూపుఁడాల్చి దైన్యము దోఁపన్
రామునకు మ్రొక్కి యపుడా
దీమంతున కనియె నిలిచి తేజం బెసఁగన్. 38

ఆ. ఇంక నేల తడయ నినకులాదీశ్వరః
కవులఁ బంపి వేగఁ గట్టు మయ్య
కట్టఁ గట్టి దాటు కమలాప్తకులచంద్రః
నీదు కీర్తిలతకు నెలపు గాఁగ. 39

వ. మిమ్మును దరిసించుటకు మిన్నంటఁ బొంగితి నింతియకాని కవటోపా
యంబునఁ బొంగిన వాఁడను గాననిన రామభద్రుండు కరుణాసముద్రుండు గావున
సముద్రు నెప్పటి యట్ల యుండ నియమించి వానరులం బనిచిన. 40

క. రాముని పంపునఁ బ్లవగ
స్తోమం బట్లరిగియరిగి దొడ్డగుకొండల్
క్షేమమునఁ దెచ్చి జలనిధి
రామాజ్ఞను వైచి రధికరభసం బొప్పన్. 41

వ. అట్లు వానరపీరులు పర్వతపాషాణవృక్షజాతంబులు లక్షోపలక్షలు
గాఁదెచ్చి వారాశిం బడవైచి తద్గుభగుభద్వానంబుల కుప్పొంగుచు బ్రహ్మాండభాం
డంబు బ్రద్దలగు నట్లుగా నార్చుచు నట్లహాసంబులు సేయుచు గంతులు పెట్టుచు
వెక్కిరింపుచుఁ బరువు లెత్తుచు మున్ను దెచ్చివైచిన పర్వతాదులనెల్లఁ దిమి
తిమింగిలములు మ్రింగ నాసమయంబున. 42

ఆ. తిరుగఁదెచ్చివైవఁ దేలి రాకుండుట
నాత్మలోన నంశయంబు నొంది
రాజసింహుఁడపుడు రత్నాకరునిఁ జూచి
యడుగుటయును వేగ నాతఁడనియె. 43

పీ. రావణుపంపున రాల్లెల్ల జేపలు
 మ్రింగుచుండె గదయ్య మేదిరీకః
 తిమితిమింగిలములు దిరుగుచు నాయుండు
 నుండి రావణుపంపు నొనరః జేయు
 నలుడు కట్టినఁ గాని నిలువ నేరడు కట్ట
 నలునిఁ బంపఁగదయ్య నళిననేత్రః
 యని సరితృతి నెప్పి యవ్వేళ సరిగిన
 వీరు లిచ్చట మహావీర్యమునను

తే. పర్వతంబులు తేరఁగా భానుకులుని
 పంపుచేతను వారిధిఁ బరఁగ వేగ
 నలుడు నాప్రొద్దె పది యోజనములు గత్తె
 నంతలో సూర్యుఁడస్తాద్రి కరుగుచుండె.

44

వ. అంత సూర్యాస్తమయం బగుటయు వానరేంద్రులు తమబలంబులం
 గూడి వేగునందాఁక సేతుబంధనంబునకుఁ గాపుండి రంత సూర్యోదయం బయిన
 వెంటనే మహాబలశాలియగు హనుమంతుండు సువేలాద్రి కరిగి యానగంబుపొంత
 నున్న హేమకూటంబును నాగపర్వతంబును సింహచలంబును నను
 మూఁడుగొండలు వలపాశంబునం బెకలించి నిమ్మపండ్ల మాడ్కిఁ బూల
 బంతులవంతున నెగుఱవైచుచు నేతెంచి నలువ కందిచ్చిన నా పర్వతంబులు
 మూఁడును దొంబది యోజనంబులు నిడుపుగల్గియుండ నివ్విధంబున శత యోజన
 ములు నిడుపును దశయోజనంబులు వెడల్పునుగా నీరదిని బందించి నలుండావార్త
 రామున తెఱింగించినతోడనే యతండు లంక లగ్గులు వట్ట నుద్యోగించి పనసు
 ను త్తరపుగవను జాంబవంతుఁ బడమటిగవను గవయు దక్షిణపుగవను హనుమంతు
 దూరుపుగవనుఁ బట్టనియమించిన వారలును లంకాపురంబు లగ్గులకుఁజొచ్చి రాక్ష
 సుల నుగ్గునూపఁబు గానించుచుండ హతశేషులు పరుగెత్తి యావంతయంతయు
 రావణున తెఱింగించిన నతండు చింతాక్రాంతుడై దేవాంతక వరాంతకాతికాయ
 త్రిశిరోమహోదరమహాపార్వాదుల రామలక్ష్మణులం జంపివారిశిరంబులు గొనిరండని
 వనుప వారరుగుదెంచి ఘోరాహవంబునం దమశిరంబులె రామలక్ష్మణుల బాణం
 బుల కర్పించిన వారిలోఁ జావక మిగిలినయతికాయం దరుగుదెంచి తండ్రి యగు
 రావణునికీట్లు లనియె.

45

కా. దేవాః భానుకులావతంసుఁడు మహాదీరుండు రాముండు బా
హువిర్భూతమహా ప్రతాపమున దైత్యవ్రాతమున్ భూరి వీ
రావేశంబునఁడ్రుంచెఁబో మనము నందాశ్చర్యమున్ భీతియున్
ద్రోవన్ వేఱవచింపనేల యిఁకఁ దద్దోర ప్రతాపోన్నరుల్. 46

వ. అని యతికాయుఁడు విన్నవించిన నుల్కిపడి కుంభకర్ణుని మేల్కొ-
లుపఁ బనిచిన నతండును లేచి యావులింపుచుఁ బండ్లుగీటుచు లయకాలమృత్యువుం
బోలె నేతెంచిన నట్టి యనుజుంజూచి దశముఖుం డీటులనియె. 47

క. అనిలో నీ వారాముని
ననుఁ మబలకాలి యైనయనిలతనూజున్
ఘనుఁ దగులక్ష్యుఁఁ గూలిచి
విను వారలతలలు గొంచు వేగమ రమ్మి. 48

వ. అని యనిపిన. 49

సీ. భేరీమృదంగాది భీమవాద్యధ్వన
ములకు సముద్రముల్ పొంగిపొరలఁ
గపులపాలికి లయకాలుఁడో యనుచును
పినువీది దివిజులు వెఱచిఁ తొలఁగ
నతికాయుఁడును మహాహంకారమున వేగ
వెను వెంట లోషప్రవృత్తిఁ జనఁగఁ
గుంభకర్ణుండు కాకుత్స్థు పైఁ బోయిన
దక్షిణోత్తరసముద్రములరీతిఁ

తే. గదిసి యిరువురుఁ బోరాడఁ గడగుటయును
గవులు వేవేగ వచ్చిరి విపులక క్తి
సాద్యగందర్వసతులెల్ల సరభసమునఁ
జూచుచుండంగఁ బోరిరి సురుచిరముగ. 50

వ. ఇట్లు పెద్దయుం బ్రొద్దు వీరావేశంబునఁ బోరుచుండఁ గుంభకర్ణుండు
విజృంభించి బలంబుల కుఱికిదిగ్గజకర్ణపుటస్పాటితంబుగా నార్జును వానరవీరుల
వసంఖ్యంబుగా మ్రింగుటకుంగడంగిన రఘువీరుం దలిగి బ్రహ్మాత్రంబు ప్రయో

తే. వైరమెల్లను నేటికోఁ దీతె ననుచు
మించి కెరలుచు విల్లెక్కు దించి పొదలి
శాంతతను బొంది రాక్షసచక్రవర్తి
కడకు నేఁగెను వడి ముద్దుఁగొడుకుఁగుట్ట. 57

క. మునినాయక విను మంతట
దనమనుమలపాటు దెలిసి తనలోఁ దానే
కనుఁగొనఁ జాలక పోయెనొ
యనఁగను నపరాధిలోన నర్కుఁడు గ్రుంకెన్. 58

క. అరవిందభవుని కరుణను
వర మందినవాయుఁబతుఁడు వసుమతిమీఁదన్
మఱి బ్రహ్మమంత్రజపముం
బిరుదై యున్నట్టి యలవిభీషణుఁ డొకఁడున్. 59

వ. తక్కఁ దక్కినవా రెల్లను మూర్ఖాగతులై చచ్చినయట్లు పడి
యున్న సమయంబున వాయుసుతుండు విభీషణుండును దమలో నెవ్వరు సచ్చిరో
నొచ్చినవా రెవ్వరో విచారించఁదగు నని మహోగ్రాంధకారంబునడుమ నింగలపుఁ
గొఱవులు పట్టుకొని రణరంగంబుఁ గలయ శోధింపుచువచ్చి శరతల్పంబున
నున్న జాంబవంతునిం గని విభీషణుం డిట్లనియె. 60

క. భల్లూకేశ్వర! వానరు
తెల్లను నృపవరులతోడ నిలమీఁదను మూ
ర్ఖిల్లియుఁ జచ్చియు మన్నా
రొల్లంబోవుచును దీని కుపమ యె టన్ననన్. 61

ఆ. అపుడు జాంబవంతుఁ డనురేక నీవంకఁ
గన్ను విచ్చి చూడఁ గనరాదు
వాయుసుతునిమేలువార్త నాకిప్పుడు
చెవులు సోఁకునటు చెప్పమయ్య. 62

వ. అనిన విని హనుమంతుండు. 63

వ. పదములఁ జేరి మ్రొక్కుచును వాణీయుగంబును మోద్ది నీ కృపన్
 బ్రదికినవాఁడ నన్న నతిశ్రీతినిఁ జేరఁగ దీసి నీవిటన్
 బ్రదికితిగాన నీకతనఁ బార్థివముఖ్యునిసేన లన్నియున్
 బ్రదుకునిజంబుగా నిపుడుపావనియంచుఁబ్రియంబు సేయుచున్. 84

వ. వినుము వాయునందనా: యాలవణసముద్రంబున్ దాటి హిమవం
 తంబును నిషధాచలంబును గడచి మేరుశైలంబును వెండికొండయును శ్వేతపర్వ
 తంబును నతిక్రమించి పుత్ర సాగరంబు లంపించి ద్రోణగిరి మధ్యంబునం దున్న
 యౌషధ శిఖరంబునం గల సంజీవిన్యాదిదివ్యౌషధంబులు గొనివచ్చి రాఘవప్రీతిగా
 సైన్యంబుల ప్రాణంబులు నిలిపి కీర్తి పదయుమని ప్రార్థించిన నియ్యకొని వాయు
 నందనుండు వాయుసేగ మనోవేగంబునం జని జాంబవంతుండు చెప్పినదివ్యౌషధా
 చలంబునె కొనివచ్చి సకలసైన్యంబుల ప్రాణంబులు గాచి నిమేష మాత్రంబున
 నక్కొండ తొల్లింటి యునికివట్టననె నెలకొల్పి వచ్చెనపుడు. 85

క. ఇనుఁ దుదయవర్వతంబునఁ
 గనుపట్టినఁ దెల్లవాఱఁ గపి సైన్యములున్
 జననాథుఁ గాంచి మ్రొక్కిరి
 జనపతియును వాయుసుతుని సంశ్లాఘించెన్. 86

వ. అంత నింద్రజిత్తు పరాక్రమంబునకు సంకోషించి నిజంబును గల్గ
 యును దెలియుటకు రావణుం డనుసఁ జారు లేతెంచి యుత్సాహంబుతో యుద్ధ
 సన్నద్ధులై కెరలుచున్న వానరబలంబులం గనుంగొని మరలి చనుదెంచి రాఘ
 చంద్రుని బలంబున్న తెఱం గెఱింగించిరి. అది విని కలంగియుఁ గలంగనిన
 భంగి నాశ్చర్యంబు నొంది రామలక్ష్మణులపైకిఁ గుంభనికుంభగవాక్ష ప్రజంఘ
 శోణితాక్షులం బంపిన వారును దమతమ బలంబులతోడఁ గరిశురగరభారూఢులై
 వెడలి సింహనాదంబులు సేయుచు నావానరసైన్యంబుపైఁ గవిసి శరవర్షంబులు
 గురియుచుఁ బరిఘలం జక్కసేయుచు నడిదంబుల వ్రేయుచు ముద్గరంబులం
 జెండుచు ముసలంబుల మోఁడుచుఁ గరులచే మట్టింపుచుఁ దురంగమములచేఁ
 ద్రొక్కింపుచు రఙంబులం దోలి వెంపరలాడుచు మహాహవంబు సేయునమయం
 బునఁ గపిబలంబు లదరి గిరివర్గంబులుఁ దరువర్గంబులును ననర్గళంబుగఁ గైకొని
 ప్రతిఘటించి పోరాడునప్పుడు. 87

క. తెంపున వాలికుమారుఁ డ

కంపనుఁ డను వాఁ డెదుర్పఁ గని కోవమునం
గంపింపఁ బట్టి వానిని
జంపెను వక్షంబు పొడిచి సాహసవృత్తిన్.

88

వ. అప్పుడు.

89

చ. కనుఁగొని శోణితాక్షుఁడు నకంపను ప్రాణముఁగొన్న వాలినం
దనునివయిం గడుం గినిసి తార్కొనితాకి రథంబుఁదోలినం
గనబును నంగదుండు తురగంబులతోన రథంబు నుగ్గుగా
దనుజుని మీఁదఁదానుటికి తన్నినవాఁడునుగూతె నేలపైన్.

70

ఆ. అతఁడు నేలఁ గూల నా ప్రజంఘుండును
ఘనుఁడు యాపనేత్రుఁ డెనసి వాలి
కొడుకుమీఁద రాఁగఁ గోపించి మైందుంఘ
ద్వివిదుఁ డంతలోనె తెంపు మిగిలి.

71

క. దనుజులఁ దోలఁ బ్రజంఘుఁడు
గనుఁగొని యవ్వాలిసుతునికటములు పొరువన్
గనలి నిశాచరుశిథమును
ఘనతర దృఢముప్పిఁ బొడిచి కడపెన్ ధరకున్.

72

సీ. ఘనుఁడు ప్రజంఘుండు కదనంబులోఁ బద్ద
నక్షయబలుఁడు యూపాక్షుఁ డంత
గదఁగొని వ్రేసిన ఘనతతోఁ గుప్పించి
భుజశక్తి నాతనిఁ బొడిచి పట్టి
కొనిపోవునప్పుడు కోపించి యన్నకై
శోణితాక్షుఁడు వచ్చి శూరుఁ డగుచు
విడిపించుకొనఁ జూడ వడిగ మైందుఁడు దాసి
కలన యూపాక్షుని గదిసి పోరి

తే. సాహసంబున నొఱులంగఁ జంపుటయును
శోణితాక్షుండు ద్వివిదునిఁ జూచి పొరువ

నతఁడు మూర్ఖిల్లి తెప్పిరి యసురఁ బట్టి
శిరము హాలంగ నడిదంబుచేత వ్రేసె.

73

తే. శోణితాక్షుండు పోరిలోఁ జూర్ణమయినఁ
గుంభుఁ డప్పుడు కోపించుకొనుచు వచ్చి
ద్వివిదు నెదుఱొమ్ము నాటఁగఁ దీవ్రశరము
లేసి వడిఁ జంపె నాజిలో నేమి చెప్ప.

74

క. తమ్మునిపాటు గనుంగొని
హుమ్మున మైందుండు కుంభు సురతర ముష్టిన్
ఱొమ్మున బొడిచిన నతఁ డొ
క్కమ్మున గూలంగ నేసె నమరులు దలఁకన్.

75

ఉ. అంగదుఁ డంతఁ గుంభుని శతాంగముపై నొకపర్వతంబు భూ
మిం గలయంగ వ్రేయుటయు మేదినికిన్ వడి దాటి వాలిపు
త్తుంగనిదై త్యుఁడాగ్రహముతో మునలంబున వ్రేయనొచ్చి తోఁ
కంగొని వజ్రపౌత్తుఁడు నగర్వమునన్ దగమోదెనార్పుచున్,

76

క. కాలాంతకరుద్రులతోఁ
బోలువఁ దగుకుంభుఁడపుడు భుజబలశక్తిన్
వాలికుమారుని ధరపైఁ
గూలఁగ వడి నేసె నైదుకోలలచేతన్.

77

వ. ఇట్లు వాలి కుమారుండు కుంభునిచేత బాణపీడితుండై పడుట యెఱింగి
రామచంద్రుఁడు వానిపై సుగ్రీవజాంబవద్ధనుమదాదులం బంపిన.

78

క. వారందఁ బదిపునాజ్ఞను
భూరుహములు గిరులుఁ గొనుచు భువనము లదరన్
బోరున నార్పుచుఁ గుంభునిఁ
దారసమై వ్రేసిరంత దర్శోద్ధతులై.

79

క. వారలు వ్రేసినతరుగిరు
లారయఁ దనుఁ దాఁకకుండ నవి తునియలుగాఁ
గ్రూరాస్త్రంబులఁ దునుముచు
నారసములఁ వారివారి నాటఁగ నేసెన్.

80

- క. వీసినఁ గుంభుని రవిజుం
 దాసమయమునందు నేసె నద రంటంగా
 నేసినఁ గ్రమ్ముట రవిజుని
 గాసిల వక్షంబు పొడువఁగా నిలఁ బడియెన్. 81
- తే. మూర్ఖతేజీ యారవిజుఁ డమోఘముష్టి
 పూని దైత్యునితోమ్ముపైఁ బొడువ నంత
 శరధిమథియించు మందరాచలముమాడ్కి-
 దీరత యడంగి దిద్దిరఁ దిరిగి పడియె. 82
- ఉ. కుంభుఁడు గూలిసంగని నికుంభుఁడు దాఁ బరిఘాయుధంబు సం
 రంభ మెలర్పఁ ద్రిప్పి దినరాజతనూజుఁనిపైకి రాఁగ బల్
 సంభ్రమమొప్ప వాయుజుఁడు శౌర్యము గన్నడ వడ్డమైన ది
 క్కుంభిగముల్ కలంగఁగను గొబ్బున వక్షమువైచె నార్చుచున్. 83
- క. వ్రేసిన పరిఘాయుధ మది
 వీసము నాటంగలేక విఠిగిన మిగులన్
 గాసిలి దైత్యుఁడు పవనజు
 నాసమయమునందు నేసె నడిదము చేతన్. 84
- తే. అంతహనుమంతుఁడుగ్రుఁడై యసురగళము
 నందు వాలంబు దగిలించి యాకసమునఁ
 ద్రిప్పి ధరణీతలంబునఁ ద్రెక్కఁ గొట్టి
 సింహనాదంబుఁ జేసె నచ్చెరువు గాఁగ. 85
- వ. అట్టిసమయంబున. 86
- క. హతశేషులు మటకర్ణుని
 సుతు లాహనభూమిఁ దెగినసుద్దులు లంకా
 పతి కెఱిగించిన దుఃఖో
 న్నతుఁడై యొక్కింతతడవునకు నిట్లనియెన్. 87
- తే. మనకుఁ గలయట్టిఱాంధవగణము సుతులు
 దొరలుఁ బరివారమును గంధకరులు హరులు

గుటిలకపి యూధములబారి గొఱియ లగుచుఁ
దెగిరి మునుముట్ట నేటితోఁ దీవ్రగతిని. 88

వ. అని చింతింపుచుఁ గొంతవడికి దైర్యంబుంగొని. 89

క. దైతేయవల్లభుఁడు గడు
ప్రీతిన్ మకరాక్షుఁ జూచి పృథుతరళక్తిన్
మీతండ్రి ఖరునిఁ జంపిన
యాతనిపై సూడు వీఁగు మరుగుమటన్నన్. 90

సీ. సింధురరథభటసైంధవంబులతోడఁ
దఱచై నపట్టుచిత్రములతోడఁ
బటహాభేరీముఖ్యబహువాద్యములతోడ
దట్టంపునానాయుధములతోడ
వందిమాగధసూతబృందస్తుతులతోడఁ
గెరలాడుబిరుదు తెక్కెములతోడ
బహుళకౌహళశంఖఘంకారములతోడ
రాజిలునవచామరములతోడ

తే. నడిచె దిగ్గంతి భూదారనాగకూర్మ
కులనగేంద్రయుతముగ భూతలము గదలఁ
బదరజుషాః సంఘన్నభానుఁడగుచు
దక్షుడై నట్టి మకరాక్షుఁ డాక్షణంబ. 91

వ. ఇట్లు భయంకరాకారంబుగాఁ గదలి వానరవీరులతోడం దలపడి
పోరాడునెడ వానరబలంబులు తలచెడి పాఱుటగని రాజపుంగవుండోహో వెఱవకుఁ
డని తనమఱువునకున్ మరలించి మకరాక్షుండేటి చూచి చండకౌండముల తండం
బులు ఖండించి హరుల శరంబులపాలుచేసి రథంబులను సారఘులతోడం గూడఁ
బృథ్విం గలిపి బలంబులఁ జలంబునం దఱిమి సింహనాదంబు చేసినం గినిసి మక
రాక్షుం దీట్లనియె. 92

క. మాతండ్రి ఖరునిఁ జంపిన
వీతో యుదంబు సేయ నేఁ దిదె కలిగెన్

నాతీవ్రనిశితసాయక

పాశంబులపా లొనర్చుఁ బగ దీఱ వినున్.

88

మ. అనిగర్వోక్తులుపల్కుచుం గెరలి తీవ్రాప్రంబులారాముపైఁ
దనబాహుబలశక్తి నేయఁ గని కోదండంబునం దప్పుచున్
వనజాప్తాన్వయుఁ డేసె వాని నటగీర్వాణుల్ ప్రశంసించఁగా
దనుజుం డేసెను రామభూవిభునిపైఁ దద్వాణజాలంబులన్.

94

క. ఆశరము టిడిపి మఱియొక

యాశుగమున వానిచాప మపుడు దునిమి యా

దాశరథి రథము పొడిగాఁ

గౌళలమున నేయ వాడు క్షౌస్థలి కుఱితెన్.

95

ఆ. ధరకు నుఱికి దుష్టదైత్యుఁడు గదఁ ద్రిప్పి

భానుకులుని నేయ దానినొక్క

విశిఖముననె తునిమి వేగంబె విభుఁ డగ్ని

శరముఁ దొడిగి వానిశిరముఁ ద్రుంచె.

96

క. ఆయెడ మకరాక్షిఁడు రిపు

సాయకములు దూఱ నాటి చచ్చుట విని దై

తేయుఁడు గుండెలు వగులఁగఁ

బాయనిదుఃఖంబుపాలుపడి చింతిలెన్.

97

వ. ఇట్లు చింతాక్రాంతుండై కొంతతడ వూరకుండి మేఘనాదునిఁ
గనుంగొనియె.

98

క. అక్కటః నీవును నేనును

దక్కఁగ మఱి తక్కినట్టిదశములు దెగఁగా

నొక్కకపి యైన గానీ

యక్కడ రిపులందు నొచ్చిరనఁగా వింటే.

99

వ. అదియునుంగాక.

100

పీ. నాగపాశంబున నాఁ దాణిలోఁ బద్ద

ప్రవగు లిరితిని బ్రదుకు చెట్లు

బ్రహ్మప్రమునఁ గూల్పఁబడి ధాత్రి యెడఁబాసి
 పోయినకవులెల్లఁ బుట్టు పెట్టు
 కుంభకర్ణుఁడు సావఁ గొట్టినవానరుల్
 చెచ్చెఱ జీవించి వచ్చు పెట్టు
 అతికాయుఁ డడగించినట్టి కీకబలంబు
 క్రమ్ముఱ దానెల్ల గలుగు పెట్టు

తే. రాముఁ దెన్నంగ నాదినారాయణుండె
 వనవరావళు లెల్ల దేవతల మున్నె
 కానలేనైతి నీరీతిఁ గదనమునను
 వారిగెలువంగ నెవ్వారివశము చెప్పుచు.

101

వ. అని దీనాలాపంబు లాడుచున్న తండ్రికి నమస్కరించి మేఘ
 నాడుండు మేఘగంభీర వాక్యంబుల దుఃఖోపశమనంబు చేసి నేఁటితోడఁ బగ
 సాధింతునని ప్రాగల్భ్యంబుగఁ బలికి యనిపించుకొని గణవాజిశతాంగాదు లగు
 చతురంగబలంబులు గూర్చుకొని ఛత్రచామరంబులు పిక్కటిల్ల నట్టహాసంబు
 పేయుచు లంకాపురంబు వెడలి * సంగ్రామరంగంబునకుం జని తనబలంబులఁ
 జిత్రాకారంబుగా నిలిపి తన్మధ్యంబున రథావతరణంబుచేసి రక్తాంబరగంధమాల్యం
 బులు ధరియించి లోహపాత్రంబునఁ గృష్ణసర్పరక్తంబు నించి తర్పణంబు
 చేయుచుఁ దద్విధియుక్తంబైన హోమంబులు పేయుచుండు నెడ నొకకృత్తి
 ప్రత్యక్షంబై నిలిచి మెచ్చితి వరం బిచ్చెద వేఁడు మనిన నతండు తా నాకసంబున
 నుండి భండనంబు పేయనెడఁ గవులకుం గానరాకుండ సంధకారంబు గావించిన
 నేను వారిని జయింతునని ప్రార్థించిన నియ్యకొనియె నంత మేఘనాడుండు నభం
 బున కెగసి మహాంధకార బాణంబు వ్రేసిన దానంజేసి పెంజీకటిం గప్పినఁ జీకాత్తె
 పాఱుచున్న వానరులంగని వాయునందనుండు శ్రీరామచంద్రునితో నిట్లనియె. 102

క. వాయువ్యాప్రము చేతను
 బాయును జ మ్మంధకారబాణవిశేషం
 బీయెడ నేయుఁడు శ్రీరఘు
 నాయకః యని విన్నవింప నవ్వుచు నంతన్.

103

* సంగ్రామంబునకుంజని.

- క. విల్లెక్కు వెట్టి మారుత
భల్లము నందించి తివిచి పార్థివుఁ డబకన్
బెల్లార్చి యేసె గగనం
బెల్లను వడిఁ దూల దైత్యుఁ డిలపైఁ గూలన్. 104
- ఆ. రాజతిలకుఁ డంబరమ్మున కెగయంగ
వాయుశరముఁ దొడిగి వ్రేయఁ దశవె
మాయకక్తి దొలఁగి పోయిన నంతతో
మేఘనాదుఁ డుర్విమీదఁ బడియె. 105
- చ. పడియును మేఘనాదుఁడు సుపస్వలు బెగ్గిల నుగ్రబాణముల్
తొడిగి వ్రవంగ సేనపఱుఁ దోరముగా నడరింప నంతటన్
బెడబెడనార్చి మాచుతివిభీషణు లుగ్రత దానవావళిన్
బొడిపొడి సేయలక్ష్మణుఁడు పూనికనాతనిఁదాఁకె నాచ్చుచున్. 106
- క. అంతట దానవసేనలు
పంతము చెడి తలలు వీడఁ బాఱం గని లా
నెంతయు వెఱవకుఁ డనుచును
గుంతము ద్రిప్పుచును దైత్యకుంజరుఁ డంతన్. 107
- శా. సౌమిత్రిం గని గర్వమొప్పఁ బలికెన్ శౌర్యంబునందిల్లఁగా
నామీదం బఱవంపవచ్చితివె నా నాగ్రసంఘంబులన్
నేమిమ్మందఱఁ గట్టుటల్ మఱచితే నేడైనఁ జింతింపుమీ
నీమాసత్త్వవిశేషమెల్ల మదిలో నిక్కంబుగా లక్ష్మణా. 108
- వ. అని బాణప్రయోగంబు సేసిన. 109
- క. వానిని బ్రతికరములు దాఁ
బూనిక నందించి క్రుంచి భుజబలకక్తిన్
దానవుని మూర్చుపుచ్చెను
భాసుకులుం డంత నొక్కబాణముచేతన్. 110
- ఆ. ఇంద్రజిత్తుఁడప్పు డిసకులోద్భవునిచే
మూర్చునొంది తెలిసి మూర్ఛుగతిని

భాసమాన మైనబాణశ్రయంబున
వతని నొప్పనేసి యుర్రెనంత.

111

పౌమిత్రి తా వనిచాపంబు వడిమికి
ఘనతరాస్త్రంబుచే దునుగ నేసి
పదిబాణములు వనిబాహుమధ్యంబునఁ
గాటంబుగా వడి నాట నేసి
తురగంబులను నాలుతూపులఁ దునుమాడి
సారథి నొక్కట సంహరించి
శరవృష్టిఁ గప్పిన సురపైరి కోపించి
కాద్రవేయాస్త్రసంఘంబు లేయ

గరుడశరమునఁ దునిమి లక్ష్మణుఁడు కినిసి
వడిఁ గుబేరాస్త్ర మతనిపై వైచె నసుర
దానిఁ దునుమాడి వేగ నైంద్రాస్త్ర మేసె
నరవరుఁడు దాని యామ్యబాణమునఁ ద్రుంచె.

112

వ. ఇట్లు త్రుంచిన.

113

వరుణాస్త్రంబును నేసెను
సురరాజవిరోధి రాజసూనుని మీదన్
గర మలిగి రాముసోదనుఁ
డరుదారఁగ దాని త్రుంచె నైంద్రాస్త్రమువన్.

114

వ. మఱియును.

115

కవలి దానవుఁ డతనిపై గండపుష్ప
సమితి నొప్పెడు గంధర్వశరముఁ దొడిగి
వ్రేయఁ గోపించి దశరథోర్వీపసుతుఁడు
ఋండశశిబాణమున దాని గండదంచె.

116

వ. ఇట్లు గంధర్వశరంబును ద్రుంచి యంతటం బోవక దేవేంద్రదత్తం
నభుజిగాస్త్రంబు వింట సంధించి వేదంబులు నిత్యంబగునేని రామచంద్రుఁడు

ధర్మాత్ముండేని యింద్రాదిబృందారక ద్రోహి యైన యింద్రజిత్తునిశిరంబు నీశరంబు
ద్రుంచుంగాక యనివానిపై లక్ష్యంబుచేసి ప్రత్యాభీధ పాదస్థుండై నిలిచి కర్ణాంతం
బుగాఁదిగిచియేసిన నదియును గాలానలాభీలజ్ఞానాశాలంబు బుప్పతిల్ల గగనంబునం
బుబతెంచి యక్కఱకురక్కసుని శిరంబుద్రుంచిన.

117

క. కనుఁగొని దేవత లందఱుఁ

దనుఁ బొగడఁగ మరలి రాముతమ్ముఁడు విజయం

బునఁ వచ్చి మ్రొక్క నాతని

మనుజేంద్రుఁడు కౌఁగిలించి మఱి యిట్లనియెన్.

118

క. నీచేత వీఁడు త్రుంగుట

భూచక్రంబెల్ల మేలు పొంచెను వినుమీ

నా చేత దశముఘండును

నీచుఁడు తెగుఁబెల్ల నిజము నిర్మలవరితా.

119

వ. ఇట్లు పొమిత్రి చేత నింద్రజిత్తు తెగెనని చెప్పిన నారదుని వాత్మికి
మహామునీంద్రుం డటమీఁది కథావిధానం బెట్టి దనియుఁగుటయు.

120

క. జలజాక్షః భక్తవత్సలః

జలజాననవినుతపాదజలజాతః సుధా

జలరాశిభవ్యమందిరః

జలజాకరచారుహంసః జానకీనాథా.

121

గద్యము. ఇది శ్రీగౌరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధ గురుబంగమార్చన వినోద*
సూరిజనవినుత కవితావచుత్కా రాతుకూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ
విరచితం బైన శ్రీరామాయణ మహాకావ్యంబు నందలి యద్ధకాండమునం
బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ
రా మా య ణ ము

యు ధ్ధ కా ం డ ము

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

1. అమలినగుభవారితా
కమలదళసమాననేత్రః కౌశికమిత్రాః
ద్యుమణీకులవార్షిసోమాః
సమదాసురజనవిరామః జానకిరామాః 1

వ. శ్రీనారదమహామునీశ్వరుండు వాల్మీకి కెఱింగించిన తెఱుంగెఱింగించెడ
నాకర్ణింపు మట్లు. 2

ఆ. చారులరుగుదెంచి సౌమిత్రిచే నిండ్ర
జిత్తుఁ దీలె ననుచుఁ జెప్పటయను
బంక్తి ముఖుఁడు సుతునిఁ బలుమాఱు దలఁచుచు
వగవఁ జొచ్చె నెల్లవారు వినఁగ. 3

వ. ఇట్లనేక ప్రకారంబులఁ గుమారుం బలవరింపుచు దుఃఖింపుచుఁ
గొంతతడవున కూఱిదిట్ల దైర్యంబు నూలుకొల్పి తనకుమారుం జంపినవానిని నేఁ
డవశ్యంబును సంగ్రామ రంగంబునఁ జంపుదు నని నియమంబు చేసి
తత్క్షణంబు. 4

పీ. శైలనన్నిభములౌ సామజంబులతోడ
ననిలవేగము గల్గు హరుల తోడఁ
గాంచనోజ్జ్వలములౌ ఘనరథంబులతోడఁ
బ్రతి లేనిఘనమూలబలముతోడఁ
గిమ్మీరవర్ణుకేతనంబులతోడఁ
దఱచైన పట్టుభ్రతములతోడ

తేరీమ్మదంగాదిప్పగువాద్యములతోడ
వరశంఖకాహాశధ్వనులతోడఁ

తే. బాదఘట్టనచలితోర్విభాగుఁ తగుచు
వనదు లెల్లను బిందలివండు గాఁగ
వడిచె లంకేకుఁడదికసన్నాహమునను
రామచంద్రునితోడను రణ మొనర్చు.

6

మ. కరిషింకారములున్ మహాజవతురంగవ్రాతహేషావళల్
వరకోదంధనినాదముల్ సుభటదుర్వారాట్టహాసంబులున్
గురుశంఖోజ్జ్వలనాదముల్ దశదిశాక్రోశంబుగా నొక్కఁజై
వరగన్నంక్తిముఖుండు దా నడిచెఁ గోపస్ఫూర్తినిక్కావచుఁడై.

6

వ. ఇట్లు చతురంగబలంబులు గొల్వ లోకవిద్రావణుం డగు రావణుండు
నమరం బొనర్చునరుదేరం గని రాఘవేశ్వరుం డతనికి దండనాయకులం బనిచిన
వారును దరుగిరిపాషాణపాణులై యెదురు నడిచి సింహనాదంబులు సేయ నుభ
యబలంబులుం దలపడి పోరాడు నమయంబున నమరవైరులు శస్త్రాస్త్రవర్షంబులు
గురియించి నొప్పించి నంత వానరవీరులు మరల దానవులపైఁ బాషాణపాదపంబు
లదరింప నరిబలంబులు విఱిగి పికాపికలై పఱచువత్తఱిఁ బంక్తికంధరుండుద
గ్రుండై కెరలుచుఁ గ్రూరనారాచంబులు చాపంబునం దొడిగి పనసపవనతనయనల
నీలద్వివిదళరథకుముదగజగవయగవాక్షగంధమాదనాంగదమైందాదుల నొక్క
క్కరిఁ బదేసిబాణంబుల గుడిగొన నేసిన విఱిగి యగచరపేనలు సురుగున
య్యవనరంబున.

7

క. చేరి విరూపాక్షుని దగు
తేరిపయిని నొక్కకొండ దీరతతోడన్
సూరజాఁ దప్పుడు మిక్కిలి
శూరత్వం బదరనేసి చూర్ణము సేసెన్.

8

ఆ. రథము విఱిగినంత రణమధ్యమున నొక్క
వారణంబు నెక్కివచ్చు నెడను
వారికొడుకు దావి వటురోషమునఁ దోల
నుఱికి ప్రవగుఁ గోల నఱితే వాఁడు.

9

- క. అక్షయబలుఁ దగు రవిసుతుఁ
దాక్షణమున నుగ్రుఁ దగుచు నద రంట విరూ
పాక్షునివక్షముఁ బొడిచిన
రక్షోపీరుండు కూలి రణమునఁ బడియెన్. 10
- వ. ఇట్లు కూలిన. 11
- క. హుమ్మని యాతనికూరిమి
తమ్ముండును గనలి వచ్చుతపనజు నత్యు
గ్రమ్ముగ మార్కొని జడిగా
నమ్ములవర్షంబుఁ గురియ నాలోఁ బెలువన్. 12
- చ. శరములు తాఁకకుండ నొకశైలమునం దగ నోసరించి యా
యరదము నుగ్గుగాఁ గపికులాగ్రణి వై చిన వాఁడు నేలకున్
వరభుజశక్తి దాటి కరవాలన నేసినఁ దప్పఁ గ్రుంకి వా
నరపతి కొట్టె నప్పు మహినాథుఁడు సంతనమంది చూడఁగన్. 13
- క. కదనమున నొచ్చిదానవుఁ
డదలింపుచు భానుసుతుని యౌదల వగులన్
గదచే నడిచిన వానినిఁ
గుడియంగాఁ బట్టి వైచెఁ గుంభినిమీఁదన్. 14
- క. అంత నుపాహ్వుఁడు మిక్కిలి
పంతము నెఱపుచును రథము పవనాత్మజుపై
నెంతయుఁ బఱపుచు బాణము
లంతంతనె నాట నేయునవసరమందున్. 15
- పీ. హనునుంతుఁ డాదైత్యువరదంబుపై దాటి
చెక్కలు వాఱంగఁ ద్రొక్కివేసి
నైంధవంబులఁ జంపి సారథితలఁగొట్టి
గొడుగులు పడగలు పుడమిఁ గలిపి
వడి వానిచే నున్న యడిదంబుఁ గైకొని
విరుసుగా నేసిన ధరను గూలి

గొబ్బునఁ దెప్పిరి కోపంబు దీపింప
ననిలజనురము మూఁడంబకముల

- తే. జాంబవంతుని నిరుమూఁడుసాయకముల
వడి గవాక్షుని నై దింట వాలిసుతుని
నేడు బాణంబులను దూలనేసె నంత
నవనిఁ బడి లేచి యంగదుం డాగ్రహమున. 16
- తే. వాని చేవిల్లు విఱచిన వాఁడు కినిసి
పరిఘఁ గొని యేయ మూర్ఖిల్లి ధరణి వ్రాలి
తెలిసి యంగదుఁ డాదైత్యుఁ డెగువ నురము
పిడు గడంచినగతి ముష్టిఁ బొడిచి చంపె. 17
- వ. ఇట్లు సుపార్శ్వాదిరక్షో నాయకు లాక్షణంబునం గూలిన. 18
- క. తనకఛ్చైదురను గూలిన
దనుజులఁ బెక్కండ్రఁ జూచి దశకంఠుఁడు డాఁ
గనలుచు సూతున కనియెను
జననాయకుమీద రథముఁ జన నిమ్మనుచున్. 19
- ఆ. అదివుఁ డానతిచ్చినట్టుగా సూతుండు
రామచంద్రుమీద రథము వఱపె
నపుడు శంఖకాహళాదిరవంబులు
వందిజనులనుతులు సందడింప. 20
- వ. ఇట్లు శతాంగతురంగ హేషారవంబులును బహుశకింకిణి ఘంటి
కానినదంబులును రణనేమిస్వంబులును దనుజభటాట్టహాసంబులును బోరుకలంగ
వంగరరంగంబున కరుగుదెంచు నక్తంచరేశ్వరుండు ధనుర్దరుండై ప్రతిఘటించు
సమయంబున. 21
- క. తవ తెదిరించినరామునిఁ
గని దనుజవిభుండు కినుక గదురఁగ నటఁ జ
య్యన నాగావ్రములను దన
ధనువునఁ గీలించి యేసెఁ దనభుజకక్తిన్. 22

క. అవి లెక్కఁ గొనక పొరిఁబొరి
నవనీనాయకుఁడు గినుక నసురాధిపుపై
దివిజారు యికి పాఱఁగఁ
బవినన్నిభ మైనతీవ్రబాణము లేనెన్.

సీ. లంకేశుఁ డవి యెల్ల లక్ష్యంబు సేయక
తిమిరాంబకములు సంధించి యేయ
నిబిడమై చీకటి నిండంగఁ బర్వినఁ
గపు లెల్ల నంధు లై కళవళింప
సుర్యీశ్వరుం డంప సుగ్రబాణంబుల
నంధకారం బంత నడఁగఁ జేసి
వాసవరాతిపై వహ్నిబాణము నేయ
నాతండు రౌద్రాస్త్ర మడర నేసె

తే. రెండు బాణంబులును గూడి గం దెసంగఁ
బెనఁగి యాకాశమున నుండి పృథ్విమీదఁ
బడియె నద్భుతగతి జగత్ప్రళయముగను
సురలుఁ గపులును దైతులుఁ జోద్యపడఁగ.

24

వ. అట్లు మహాద్భుతకరంబుగా సమరంబు జరుగుచున్నసమయంబున. 25

క. రామునిమేనను బాణ
స్తోమంబులు నాట నేసె సురరిపుఁ డలుకన్
రాముఁడు పుననారాచ
స్తోమంబులు నాట నేసె సురరిపుమీదన్.

26

చ. ధరణిపుమీదనుం గనలి దానవనాయకుఁ డేసె వంతభీ
కరకరభోష్ట్రకా కఫణిగండకమూకబలాకభేకసూ
కరకిరిఋశ్యకూర్మకుకగర్భభ భణ్ణకనీలకంఠకే
నరివృకగృధ్రకీటకపైంధవ సైరిభవక్ర బాణముల్.

27

వ. ఇట్లు నిరంతరంబుగా బ్రయోగించిన.

28

- చ. పరువడి మీదవచ్చువటుబాణవయంబులఁ జూచి రాఘవుం
 దరుడుగ వాని నన్నిటి వియత్తలవీధివి ద్రుంచి క్రమ్ముటన్
 సురరివుమీద నేసె బలసూదనముఖ్యులు సూచి మెచ్చని
 బృహముగ నగ్నిబాణము నభంబునఁ గీలలు పర్వచుండఁగన్. 28
- వ. అమృహోష్ఠంబువలన. 30
- క. దహన ముఖంబుల శరములు
 గ్రహముఖములు గలుగునట్టి ఘనతరకరముల్
 మిహీరముఖంబుల శరములు
 బహుళముగాఁ గల్గి దైత్యపతిపైఁ బయ్యెన్. 31
- ఆ. అంత దానవేంద్రుఁ డాబాణతతు లెల్ల
 దృణములట్లు నడుమఁ ద్రెంచి వైచి
 మయునిచేతఁ గొన్న మహనీయ మగునట్టి
 శంబరాఖ్య మైనశరము వైచె. 32
- క. ఆశరమున బహుళప్రము
 లాశుగతిం గలిగి గవియ నన్నిటి నొకటన్
 నాశము చేసెను రాముం
 డాశాపతు లలర మన్మథాప్రముచేతన్. 33
- ఆ. శంబరాఖ్యశరము జగదీశుబాణంబు
 వలనఁ జెడక రామువక్ష మదర
 నాపె నంతలోన నాకారిపై నేసె
 ఏశిణతతులు వేయి వేయినెడను. 34
- క. రావణుఁ డాబాణములకు
 వేసేగను ప్రతిఘటించి వేసినశరముల్
 చేప మెయిఁ దాకి వడి దా
 త్రీవలయంబునను బడి దరిత్రీ వడంకెన్. 35
- ఉ. తల్లడ మంది రామవసుధావతి కర్ణము పొచ్చి లక్ష్మణుం
 దుల్లమునొవ్వనాటుచుమహోన్నతకోపముతోడ దైత్యుచే

విల్లును నారీయం దునిమిచేసి వడిన్ శరసప్తకమ్ముచే
బల్లిదుండై నదై త్యకులపాలునివక్షముఁ దూర్చియూర్చినన్.

36

క. అంత విభీషణుఁడమరేం

ద్రాంతకు నరదంబుఁ గూల నట నేసిన న
త్యంతఃపంబున ధరణీకి

గంతుగొనెన్ వడిని బంక్తి కంధరుఁ డలుకన్.

37

వ. ఇట్లు తనరథంబుఁ గూలనేసిన విరఘుండై రావణుండు మయదత్తం
బైనశక్తినిఁ బూని తమ్ముని నేయఁ జూచు చున్నంత శరణాగతవజ్రపంజరుం
డగు రాఘవేశ్వరునితోబుట్టు వగుటంజేసి లక్ష్మణుండు కరుణావరుండై విభీషణుం
దనవెఱుక నిడికాని యెదిర్చినం గని నీవు నాపగర కడ్డంబ వైతివి గావున నీవ
యీశక్తిచేత హతుఁడవు గమ్మున యేసిన నదియును శతఘంటికారంజితంబును
శతకోటినినదంబును బావకజ్వాలాభీలకీలాన్వితంబునునై పఱతేరంగని సురేం
ద్రాది దేవగణంబులు భయం బంది రాముతమ్మునకు దీర్ఘాయు వగుం గావుత మని
దీవింప జగంబులు తల్లడిల్ల సముద్రంబులు ఘూర్ణిల్ల గులావలంబులువడంకఁ
జండ్రార్క బింబంబులు దలంక నేఁగుదెంచిసౌమిత్రియరంబునాటి ధాత్రీం బడియె
నట్టియవసరమ్మున.

38

సీ. పంక్తి కంధరుఁ డేయుబాణంబు లవి లెక్క
సేయక రఘుకులసింహుఁ డపుడు
తమ్మునిమెయి నాటి ధరణీ గాడినశక్తి
నొగి వానరులు తీయ నోపకున్న
నవలీల దాని నొయ్యనఁ దీసి ఖోవైచి
ఘనులైన కపులను గాపు వెట్టి
నేనె రాముడ నైతినేని మజ్జనకుండు
దశరథుం డగునేనిఁ దప్పకుండఁ

తే. గలన నెదిరించి నాతోడ గయ్యమునకు
నిలిచె నేనియు దమజేంద్రు నిజము గాఁగ
నమరు లెఱుగంగ జంపుదు నతనిచేతఁ
జత్తు నింతియకాని నే రిత్తమగుడ.

39

వ. అని మఱియును.

40

క. రాముఁడు రావణుఁ డనుచును

భూమిపయిని నిర్వరునికి పొసఁగడు సుందీ

నామాట వినుఁడు లెస్సగ

రాముఁడ నే నొందె భువిని రావణుఁ డొందెన్.

41

వ. ఉండుడు మని వీరాలాపంబు లాడుచు రామచంద్రుండుఁ డనుర్ధరుండై శరవర్షంబులు గురియించిన నసురేశ్వరుండును బ్రతిశరంబుల వాని నన్నింటినిం దూల నేసినఁ గనలి రామచంద్రుండు తొడిగిన యుమ్మును వెడలు తూఁపులును విల్లుగుతునుఁడుటయు నెఱుంగ రానిచందంబునఁ బింజపింజంగఱవి పాఱుచుండునట్లుగా హస్తంబు ముడుచుటయుఁ జూచుటయు దెలియరాకుండ రావణుకాలుసేతు లాడకుండ శృలాఘవంబు నెఱపుచు నేయుచున్న యప్పుడు విఠిగి శరీర భూషణంబు లురులఁ గిరీటంబులు దుల్లఁ దలలు వీడ మరలి మరలి చూచుచు మృగేంద్రుం గన్నగజేంద్రుని చందంబున భీతచేతస్కుండై దశ ముఖుండు లంకాపురంబుఁ జొచ్చెఁ దదనంతరంబున.

42

క. ఆవేళ లావు సూపుచు

రావణుచేశక్తి ధాకి రణరంగమునన్

జేవ నెడి పడినలక్ష్మణ

దేవున్ దగ్గఱఁగ రామదేవుఁడు వచ్చెన్.

43

వ. ఇట్లరుగుదెంచి.

44

తే. రక్తసిక్తాంగుండై ధాత్రి శక్తి నాటి

యున్నతమ్మునిఁ గనుఁగొని యుస్సు రనుచు

దుఃఖ మంతంత నాఁగక తొంగలింపఁ

దొడలపై నిడి బాష్పముల్ దొప్పదోఁగ.

45

సీ. హః భానుకులదీపః హః సత్యసల్లాపః

హః సుగుణకలాపః హః సురూపః

హః ధర్మసంచారః హః వైరిసంహారః

హః కీర్తవిస్తారః హః సుధీరః

- హా! విత్య సుజ్ఞాన! హా! పుణ్యనంధాన!
హా! పూజ్యసమ్మాన! హా! నిధాన!
హా! శౌర్యగుణవృద్ధ హా! యుద్ధసన్నద్ధ!
హా! చిత్తసంకుద్ధ! హా! ప్రసిద్ధ!
- తే. హా! మునీశ్వరసంరక్ష! యసురశక్ష!
హా! గుణస్తోత్రసత్పాత్ర! యబ్జనేత్ర!
హా! సదాచారసంపన్న! హా! ప్రసన్న!
యనుచు శోకాతురాక్రూడై యంతకంత. 46
- క. జనకునిపంపున నడవికిఁ
జనుదెంచియు నిడుమ కోర్చి సన్మునివృత్తిన్
ననుఁ గూడి నడవ నేర్పిన
యనుజన్మా! యెందుఁ టోయితయ్యా! తలఁపన్. 47
- క. వనమునఁ గలవలమూలము
లనుదినమును భక్తి యుక్తి వర్షింపుచు మ
జ్జనకునిభంగివి నన్నును
జనకజఁ టోషించి యెందుఁ జనితివి తండ్రీ! 48
- క. నీవంటిఠోవఁబుట్టువు
నీవంటిగుఱోత్తరుండు నిజ మూహింపన్
భూపలయమందుఁ గలఁదే
భావింపఁగ నీవెతక్కఁ బావనచరితా. 49
- క. నెఱయక నిద్రాహారము
లెఱుగక పదునాలుగేండ్లు హితమతితో మ
మ్ముఱిముఱి నరసిన నిన్నును
మఱువ నగునె నీతి గల్గమనుజుల కెందున్. 50
- క. నిన్నిచట విడిచి పురికిని
జన్నును వినుఁ గన్నతల్లి సనుదెంచి ననున్
నిన్నడుగఁ దడవ మదిలోఁ
జిన్నం టోపుచును నేమి చెప్పదుఁ దండ్రీ. 51

వ. అని మఱియును. 52

చ. వినుఁడు కపింద్రులారః పలవింపుచు మజ్జనకుండు నాకమున్
జనియె ధరాఁ నూభవ నిశాచరుచేఁ జెఱవోయె నేటిఠో
ననుజుఁడు దీఠె నింక వడియూసల నుండుట నాకు ధర్మమే
చనుఁడు నిజాశ్రమంబులకు సంశయ మొందక మీరు గొఱ్ఱునన్. 53

వ. అని పిఠీషణుం గనుంగొని. 54

ఉ. అక్కటః నీకు నింటఁ గలయట్టి సుఖాంధవకోటిఁ బాసి నీ
పెక్కడ కేఁగుదెంచితి వహీనముదంబున మమ్ము నమ్మి పెం
పెక్కఁగ రావణుండు తగ నేఱెడిలంకఁ గడంగ నీకు నేఁ
దక్కఁగ నిత్తునన్ ప్రతిస దప్పె విఠీషణః నీవు పోవుమా. 55

వ. అని యనేక ప్రకారంబులఁ బ్రలపించుచున్న రామభూపాలునకు
సుషేణుం డిట్లనియె. 56

ఉ. దేవరః నీకు నీగతి మదిం దలపోయఁగ నేల తీవ్ర మై
రావణు చేతికక్తి బవరంబున నాటుటఁజేసి లక్ష్యణుం
డివిధిఁ నుండెఁగాని ధరణీశ్వరః చూడు ముఖారవిందమున్
జావఁడు సావఁ డియ్యెడ నిజంబుగ నమ్ము మనంబులోపలన్. 57

ఉ. సన్నమ చందురుండెగడి పొల్పెసలారెడిమోముఁదమ్మియున్
గన్నులు కల్వణేకులను గాంతి జయించెడుఁ గాని రక్తిమన్
జెన్నుదొలంగియుండ వఱచేతులుఁ బాదములున్ దలంపఁగా
నున్నవి వర్ణముల్ గలిగి యొప్పుతొఱంగడు రామవేశ్యరా. 58

వ. అని విన్నవించుచు హమమంతుఁ గనుంగొని సుషేణుం డిట్లు
లనియె. 59

క. ఈయన ప్రాణము లెత్తఁగ
వాయుజః యలనఁజీవండు వడిఁ దేవలె నీ
వీయెడ నచటికిఁ దడయక
పోయి వెనన్ రమ్ము ప్రొద్దు పొడువక మునుపే. 60

- వ. అనిన భూకాంతుండు హనుమంతున కిట్లనియె.
- క. రమ్యా వాయుతనూభవః
యిమ్ముహీ సత్కీర్తిః బడయు మీతని ప్రాణం
బిమ్ముగ రక్షింపుము నా
తమ్ములలో నీవు నొక్కతమ్ముడ వరయన్. 82
- వ. అని దాయం జని కౌగిటం జేర్చి దీవించి యంపె నప్పుడు. 83
- ఆ. పదము లానఁ ద్రొక్కి వదనంబు దిగఁ జూచి
చేతు లూని వదుము చిక్కఁబట్టి
క్రంగి నిక్కి యెగసి కుప్పించి వడి దాటి
చనియె గగనవీధి ననిలసుతుఁడు. 84
- వ. అట్టి సమయంబున. 85
- సీ. దనుజేశుఁ డావార్త విని కాలనేమిగే
హము సొచ్చి నడిరేయి యతనితోడఁ
తనచేత హతుఁ డైనధరణీకుతమ్ముని
ప్రాణంబు లెత్తంగఁ బవనసుతుఁడు
ననుచున్న యట్టియాపని విప్పు మొనరింపఁ
గ్రక్కున నటఁ బోయి రమ్ముటన్నఁ
గాలనేమి యిదేటి కార్యంబు తగ దన్న
వివక కోపించిన వేగ నరిగి
- తే. ద్రోణశైలంబు చేరువత్రోవయందు
వనముఁ గావించి తగ మునీశ్వరునిరీతి
జపము సేయుచుఁ గన్నులు చక్కమాసి
నదుము నిక్కించి పద్మావనమున నుండె. 86
- వ. అప్పు డాకాశమార్గంబునఁ జనుచున్నయప్పవనసుతుండు వనంబుం
గాంచి త్రోవ దప్పె నని మనంబున సందియ మొంది యమ్మునీంధ్రు నడిగి
చనువాడై యతనికి నమస్కరించి యిట్లనియె. 87

క. మునినాథః నేను రాముని
 పనికై చనుచున్న వాడఁ బరమోషధముల్
 గొని రావలె మది టావిం
 చి నిజమ్ముగ నిపుడు త్రోవ సెప్పుము నాకున్. 68

వ. అని ప్రార్థించి దాహోపశమనంబున కుదకంబు వేడిన నక్కపట
 మునీంద్రుం డిట్లనియె. 69

ఆ. వవనతనయః రామభద్రుసివని మాకుఁ
 దీర్పవలయుఁ గాన నేర్పుతోడఁ
 బ్రాణరక్షకౌఱకు ద్రోణాద్రి కరుగంగ
 వలదు వినుము నాదువనమునందు. 70

తే. మనతరం బైన సంజీవి కరణి మొదలు
 గాఁగ దివ్యోషధంబులు గలవుగానఁ
 గొంచుఁ బోవచ్చుఁ గావునఁ గోరువండ్లు
 తనివి దీఱంగఁ దిని నీళ్ళు త్రాగుమిచట. 71

వ. అని తనహస్తంబున నున్నవిషయుక్తం బైనకమండలూదకంబు
 చూపినం గని హనుమంతుం డవి చాల వనిన నక్కపటమునీంద్రుండు క్రూరమకరా
 వృతం బైనకమలాకరం బొకం దెఱింగించి పొమ్మనినఁ బవనాత్మజాండునని. 72

క. విమలమకరందలుబ్ధ
 బ్రహ్మరనికరపక్షవవనపరికంపితన
 త్కమనీయకుముదకైరవ
 కమలంబులు గలుగుకొలనుఁ గనుఁగొని యచటన్. 73

పీ. మధుఁగులోపలఁ జొచ్చి కడుపార నుదకంబు
 గ్రోలంగ దిగ నందుఁ గ్రాలు మొసలి
 పాదముల్ కబళించి పట్టినఁ జరణముల్
 విదళింపఁ బట్టాని విడువకున్న
 గడుసూక్ష్మరూపుఁడై కడుపులోపలఁ జొచ్చి
 వేగంబు భేదించి వెడలె వంత

నది దేవకన్య యై యాకాశముననుండి
తనదువృత్తాంత మంతయును జెప్పి

తే. వీడు దైత్యుండు నమ్మకు వీనిఁ జంపి
పొమ్ము సంజీవికాండకుఁ బ్రొద్దు గలుగ
నీకతంబున శాపంబు నాకుఁ దీఱి
ననుచు దీవించి చనియొఁ దా నమరవునికి. 74

వ. అంత హనుమంతుండు తేజోవంతుండై యరుగుదెంచి కపటసంయ
మినింగనిన నతండ్రిటనియె. 75

చ. తడవితీ వేల యింతవడి దాపుననే వసియించినట్టి యీ
మడుపున కేఁగి రాకునికి మాకనుమానము దోచెనయ్య; యి
ప్పుడు గలదేనిఁ గొంత గురుపూజకు విత్తముకాన్క వెట్టి నీ
వడుగుము మందులెట్టివి ప్రియం బగునట్టివి నీకు నిచ్చెదన్. 76

చ. అనపుడుఁ గోపమెత్తి పవనాత్మజుఁ డప్పుడు నీకుఁ బూజ గొ
మ్మని యురుముష్టిచేఁ బొడువ నాఁడు దీకొని పక్షిరూపుఁడై
తనుఁగదియంగవచ్చుటయు దాని నపక్షముగాఁగ ద్రుంచినన్
గినిసి మృగేంద్రుఁడై పొడువఁ గేసరిపుక్తుఁడు దానిఁ గూల్చినన్. 77

తే. అంత సుగ్రీవుఁ డై వచ్చి యనిలతనయః
బ్రతికె సౌమిత్రి మందులపని తలంప
వలదు రమ్మని నన్ను భూవధుఁడు పనిచె
మగిడి పోదము పద మన్నపూట వినుచు. 78

వ. సుగ్రీవుం డని విచారించి కాకుండు బెఱిఁగి వాని నాహుమన్యంబునఁ
బొడిచిన నతం డారూపంబు విడిచి శతశృంగుం డై నొప్పించిన నలిగి జగత్ప్రాణ
నందనుండు వాలంబున నడిచి కరంబులు చేదించి శిరంబుఁ ద్రుంచివైచి సింహ
నాదంబు చేసి జయలక్ష్మిం గైకొని. 79

క. ద్రోణాద్రి కేఁగి మందులు
పోణిమి నీకున్నఁ గినిసి పొల్పిలరఁగ నా

క్షోణీధర మగలింపుచుఁ
బాణితలాగ్రమునఁ బెట్టి పట్టుకరాఁగన్.

80

సీ. కావల యున్నట్టి గంధర్వగణములు
పదునాలువేలు కోపంబుతోడ
నాహవం బొనరింప నందఱ నచ్చోట
వాలముఖంబున వసుధఁ గూల్చి
గగనమార్గంబునఁ గడుతీవ్రగతితోడఁ
బోవ నంది గ్రామపురమునందుఁ
దైలయుక్తం బైన తలలతోఁ బొరలాడ
గలిగిన రామలక్ష్మణుల తెఱఱగు

తే. భరతుఁ డారాత్రి కలఁ గని భయము దోఁచి
తొడరి దుస్స్వప్న దోషంబు దొలఁగి పోవ
విప్రవరులకు దానముల్ వేడ్కనిచ్చి
వెలుపలను నున్న భరతభూవిభునిఁ గాంచి.

81

తే. రాముఁడే యంచు నూహించి రాముఁ డేల
వచ్చు నిచటికి సౌమిత్రి వనచరులను
జనకనందనఁ దగ డించి జగ మెఱుంగఁ
బగరఁ జంపక రా నేమిపని తలంప.

82

వ. అని యిట్లు నందియంపడి కౌఁ డని నిశ్చయించి యంత హనుమం
తుండు దక్షిణపాథోనిధి దఱియం జనునప్పుడు దశాననుపంపున సేనలఁ గూడి
మూల్యవంతుం డెదిరించి శస్త్రాస్త్రంబులు గురియించి నొప్పించినం గని వాతూల
సంభవుండు వాల మల్లార్చి యార్చిపేర్చి దనుజబలంబులఁ జలంబునం దఱిమి
వాలముఖంబున గళంబులు పట్టి నానాముఖంబులం బాటవైచినన్ గని మూల్యవం
తుండు తీవ్రశరంబుల నొప్పించిన నడరి యద్దానవేంద్రునికంతంబున వాలంబుం
గీలించి గిరంగిరం ద్రిప్పి సముద్ర మధ్యంబునఁ బడవైచిన వాఁడును బాతాళంబు
నకుం జనియె నాక్షణంబు.

83

తే. మూల్యవంతునిఁ బోకార్చి మానుషమున
గగనమండల మందంద పగులనార్చి

వచ్చునప్పుడు శతకోటివారిజాప్త
దీప్తిఁ గనుపఱచెఁ ద్రాచీనదిక్కునందు.

84

వ. ఇట్లు వెలుంగుచున్న మహాశదాచలంబు దివ్యదీప్తులు గనుంగొని
రాఘవేశ్వరుం డది సూర్యోదయం బని మనంబునఁ దలంకి* కపిరాజున కిట్లనియె. 85

వ. అదె కనుఁగొంటిరే కలయ నర్కుఁడు పూర్వగిరీంద్ర శృంగమం
దుదయమునొందె నింక నిటనుంచినఁ దమ్ముని ప్రాణవాయువుల్
బ్రదుకుటదుర్లభంబకట! పల్కలు మ్రొక్కెడు బ్రౌదై మాకుఁ దా
నదయత శత్రుఁడయ్యెఁ గవులార వినుండిదె మీకుఁ జెప్పెదన్. 86

తే. మాకులంబున కెల్లను మహినిఁ దలఁపఁ
దానె కర్తయై యుండియు ధర్మ మగునె
యుదయ మందంగ మనుమఁ డిట్లున్న యెవను
గొసరి చుట్టాలుఁ బగవారి గూడవలెనె. 87

క. ఈలాగునఁ దాఁ జొడిచిన
మాలక్ష్మణు ప్రాణ మేల మగుడును భానుం
గూలఁగ నేసెద విల్లును
గోలలుఁ దెమ్మనుచు నందికొనునాలోనన్. 88

వ. రామచంద్రునకు జొంబనంతుం డిట్లనియె. 89

తీ. భానుఁడు కారు చూడు నరపాలక ! మందులకొండదీప్తు లీ
మానము దోఁచెఁగాని యనుమానములేదు వినుండు వేద్యుతో
వానర సేన నిం కెదురు వాయుతనూజుని గారవింపఁగా
మానవనాథ ! పంపు మనుమాత్రనే వచ్చెనతండు తీవ్రతన్. 90

క. అనిమిషులు సన్నుతింపఁగ
హనుమంతుఁడు ద్రోణకైల మతిశీఘ్రముగాఁ
గొని వచ్చి నిలిచి రఘురా
ముని శ్రీపాదముల కెలమి మ్రొక్కినయంతన్. 91

వ. రామచంద్రుం దతనీం గోలింతుకొని సుషేణుం జూచి నీ విందలి దివ్యోషధంబులవలన సౌమిత్రి ప్రాణంబులు తేర్చుమనిన నయ్యదివునాజ్ఞ శిరంబునఁ దాల్చి వనచరసహీతుం డై పర్యతం బెక్కి తొల్లి దేవత లమృతపానంబు చేసిన తావును నారాయణుండు మోహినీరూపంబున నమృతము పంచునప్పుడు సూర్య చంద్రులనడుమ విలీకిన రాహువు శ్చిరంబుఁద్రుంచిన తావును బలిచక్రవర్తి యాగంబు చేసిన తావును రాక్షసులు జన్మించిన తావును శంకరభగవానుండు పర్యతరాజు కూతును బెండ్లియాడిన తావును వానరులకుం జూపుచు నగ్గిరింద్రంబుపై నున్న యౌషధంబులు గొనివచ్చి ప్రయోగింప నాయౌషధముల సామర్థ్యంబువం జేసి లక్ష్మణునకుఁ బ్రాణంబులు మగుడ వచ్చె నంత సకలవానరులు నానందరసాబ్ధిందేలి రప్పుడు సౌమిత్రి రామునకు నమస్కరించి రామచంద్రుండు కౌగిటం జేర్చి హనుమంతుం దొనరించిన యుపకృతికి సంతోషించి యీ పర్యతంబును దొల్లింటి యునికినే యుంచి రమ్మనిన నతం డట్ల కాంచెనని నారదుండు నెప్పిన వాల్మీకి మునీశ్వరుం డటవీఁడి కథావిధానం బెట్టి దని యడుగుటయు. 92

క. జలజాక్ష! భక్తవత్సల!
 జలజాసనవినుతపాదజలజాత! సుధా
 జలరాశీభవ్యమందిర!
 జలజాకరచారుహంస! జానకీనాథా. 93

గద్యము. ఇది శ్రీగౌరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధి గురుజంగమార్చన వినోద* సూరిజనవినుత కవితాచమత్కా రాతుకూరి కేసననెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ విరచితం బైన శ్రీరామాయణ మహాకావ్యంబు నందలి యద్ధకాండమున ద్వితీయాశ్వాసము.

*నిత్యకైవాచార సంపన్న

శ్రీ
రామా యాణము

యుద్ధకాండము

తృతీయాశ్వాసము

క. విమలసుధాకరవదనా:

సుమనశ్చేతోజ్జనదన: సుస్థిరకదనా:

కమనీయరదన: శత్రువి

షమ: రఘుకులసార్వభౌమ: జానకిరామా:

1

వ. శ్రీనారదమునీంద్రుండు వాల్మీకి కెఱింగించినతెఱుం గెఱింగించెద
నాకర్ణింపుము. 2

క. కలకల పక్షులు గూయఁగఁ

బలపలనై తారకములు పడమఱఁ దోఁపన్

జలజములు విరియఁ దూర్పున

బలపలనై తెల్లవాఱు భానుఁడు పొడమెన్.

3

ప. అట మున్ను దశకంఠు దాదాప్యఁడై నట్టి

శుక్రాసుమతి దేహశుద్ధితోడ

రణజయార్థంబుగా రథములు గుఱ్ఱముల్

కవచంబు లస్త్రసంఘములు గలుగఁ

బాతాశగుహఁ జొచ్చి వీతిహోత్రునిఁగూర్చి

పాయక హోమంబు సేయుచుండ

నాహోమధూమంబు లాకసంబునఁ బర్యఁ

గని విభీషణుఁడు భూకాంతునకును

తే. విన్నవించెను మాయన్న నిన్న వరిగి

హోమ మొనరింపుచున్న వఁ డుడుగ కిపుడు

మొనసి యాహోమ మది తుద ముద్దెనేనిఁ
గలనబ్రహ్మాదు లాతని గెలువలేరు.

4

క. ఈపని విఘ్నము సేయఁగ
భూపాలకః కపుల నేర్చి పుచ్చుము లేదే
మీపని విఘ్న మగు ననుడు
భూపాలవరేణ్యుఁ డపుడు భూధరచరులన్.

5

చ. గవయగవాక్షవాలిసుతకంజహితృజనీలవాయుసం
భవనలగంధమాదనవిభాషితభల్లుకనాథముఖ్యులన్
దివిజవిరోధిపైఁ బనుపఁ దీవ్రత నేఁగి పురంబు సొచ్చి య
నవసతిసేనలం దఱిమి నాకము భేదిల నార్చి యత్తఱిన్.

6

క. గుహా సొచ్చి దనుజవల్లభః
విహితమె సాహసము విడిచి విను మునివృత్తిన్
దహనగతధూమరేఖల
నహరహమును నీకు వ్రేల్వ నర్హంబగునే.

7

క. మగఁటిమి గలిగినపురుషులె
మగతనమును విడిచి నడువ మగువలు నగరా
తగ దనక నేఁడు మఱుగున
విగతప్రీడుండ వగుచు వేల్వం దగునే.

8

మ. అని కేతెంచి నృపాల శేఖరుఁడు వాహ్యః ప్రదేశంబునన్
నిను రమ్యంచును బిల్బుచుండ నిచటన్ నీవుండి వ్యాజంబునన్
దనుజాధీశ్వరః వీరధర్మ మగునే తప్పించుకో నంచు న
వ్వనచారుల్ సిగవట్టి యీద్యుఁగను గ్రవ్యాదుండు నిశ్చింకుఁడై.

9

క. కదలక హృదయజ్ఞానము
వదలక మంత్రంబుచొప్పు వడి తప్పక లోఁ
జెదరక వ్రేల్చుచు సుగ్రత
జెదరక కూర్చుండె నట గభీర ప్రౌఢిన్.

10

వ. అట్లు శిలాస్తంభంబువగిదిది జలంపకున్న నకనిచేతి యాహుతులు
 ది పో వై చి స్రుక్రువంబులు వణుగఁ ద్రోక్కి యిష్టంబు హోమద్రవ్యంబులు
 క్రింత కగ్నిలోఁ ద్రోచి హోమాగ్నిం జిందఱవందఱు చేసి భుజంబు లెక్కి
 యలు వట్టుకొవి లాగి తలలు గదలించి వీసులఁ బెనుబొబ్బరిది కదలకున్నం
 నీ వాలితమాభవుండంత వంతఃపురంబునకుం బోయి యందున్న మందోదరినిఁ
 ట్టువట్టి యీడ్చుచు బరువునఁ గొవి వచ్చి దశవదనుముందఱు నిలువ నక్కాంత
 ణాక్రాంతయై తనకాంతున కిట్లనియె. 11

. రామపండుండె యాదినారాయణుండు
 గవులె దేవత లని నీకుఁ గనఁబడంగ
 నెల్ల వేళల నేఁ జెవి నిల్ల గట్టి
 విన్నవము సేయ నామాట వినకపోతి. 12

౧. మయదై త్యేంద్రునకుందనూజ నయి సేమంబొప్ప నీపత్నినై
 జయవెట్టంగను నింద్రజిజ్ఞననినై సర్వాంగనాపూజ్యునై
 భయ మెన్నుండు నెఱుంగనట్టినను నిబ్బింగిన్ వనాఱుండు ని
 ర్మయవృత్తిందలవట్టి యీద్యుఁగనుఁ గోఁబాలైతి నీముంగలన్. 13

. రామునిదూతలు నన్నును
 బాములు వెట్టంగఁజూడఁ బండువె నీకున్
 నామానము గాపాడవి
 నీమానుష మేటి కిప్పుడు నిర్జరవైఠి. 14

. ఈమునివృత్తికన్న దనుజేశ్వరః రామునికోడ నేఁడు నం
 గ్రామము సేసి గెల్చిన నఖండరమావిభవంబు గల్గు నా
 రామునిచేతఁ జచ్చిన స్థిరంబగు మోక్షము గల్గు దీనికై
 యేమిటి కింతదై న్యమిసి! యిచ్చఁదలంపుము రాక్షసేశ్వరా. 15

వ. అని యనేక విధంబులుగా దీనాలాపంబు లాడుచు వెక్కి వెక్కి
 పీడ్యం గవి లజ్జించి మహోగ్రాకారుండై లేచి దగ్ధశేషకాండంబులచే వానరవీచుల
 రంబులు శిరంబులు ముక్కులుఁ జెక్కులు నలుగఁ మొత్తినం బఱచి వారు రామ
 ంద్రుని నమ్ముటంబునకుం బోయి తాము పోయి వచ్చినవని విన్నవించి రచ్చ
 మయంబువ. 16

తే. నగవరులఁదోలి క్రమ్మర నగరి కరిగి
పంక్తికంతుండు ధైర్యంబు పాదుకొల్పి
విన్నఁదనమున వగవునఁ జిన్నవోయి
చెంత నున్నట్టితనకులకాంతఁజూచి. 17

క. నాకేలు వట్టి వెలసిన
నీ కేలా చిన్న వోవ నీరజనయనా;
నాకులు బెదరఁగ నల యి
జ్వెకుకులోద్భవుల గెలిచి వచ్చెద వింకన్. 18

తే. తెలియ మయుపుత్తి; నాడుప్రతిజ్ఞవినుము
వనవరులతోడ రామభూవరుని నేఁడు
చంపుటొందెను వానిచేఁ జచ్చుటొందెఁ
గాని యూరక మరలుట కౌనిమాట. 19

వ. అని వీరరసం బుప్పొంగఁ బ్రతిజ్ఞాలాపంబులఁ దనపట్టవుదేవి యగు
మందోదరి నోదార్చి కొలువుకూటంబున కేతెంచి యచ్చట. 20

క. శిరముల వీనుల గళములఁ
గరముల నురమున నడుమున గమనీయపదాం
బురుహముల భూషణావతు
లరుదారఁగఁ దాల్చి మోహనాకృతి మీఱన్. 21

తే. గంధమాల్యాంబురారులు బంధురముగ
మేనఁ గలయంగ ధరియించి దానవేంద్రుఁ
డంత రణభేరి వ్రేయించి పంత మలర
బిరుదు రాహుత్తవీరులఁ బిలువఁ బనిచె. 22

వ. అట్టి యవనరంబున. 23

ఆ. రోష మడర ఖడ్గరోముండు వృశ్చిక
రోముఁ డల్ల సర్పరోముఁ డగ్ని
వర్ణుఁడాది గాఁగ వచ్చిరి రాక్షస
పీరు లపుడు డనుజవిభునిఁ గొలువ. 24

క. ఇరువదిదేకుల శస్త్రో
 త్కరములు మెఱయంగఁ దాల్చి కౌతుక మదరన్
 దురగములు నూలు గట్టిన
 యరదముపైఁ గూరుకుండ నతివిభవమునన్. 25

సీ. భేరులు తమ్ముటల్ పెల్లనిస్సాణముల్
 బూరగొమ్ములు కంచువీరణములు
 మకిలక్రోవులు వీరమద్దెలల్ గిడుగిళ్ళు
 పేరై నతప్పెటల్ పిల్లఁగ్రోళ్ళు
 తారలు చిమ్ముటతారలు శంఖముల్
 కాహళాల్ పసిడిధక్కలును బిడులు
 గాలిగొమ్ములు దోళ్ళుకైవళ్ళు రుంజలు
 చత్రసంఘంబులు చామరములు

తే. టోరుకలఁగంగ దిక్కులు బూరటిల్ల
 దనుజవర్గంబు లిరువంకఁ దవిలి కొలువ
 వెడలె నన్నాహ మదరంగ వీరరవము
 కరువు గట్టినచందంబు గానఁబడఁగ. 26

క. కాలాగ్నికాలభైరవ
 కాలాంతక కాలగండకాలాపికళా
 ఫీలసముద్యద్ధినకర
 కాలాకృతితోడఁ బంక్తి కంఠుఁడు వెడలెన్. 27

వ. ఇట్లత్యుత్సాహంబుగా యుద్ధరంగంబునకు బయలుదేఱినసమయంబునా
 మార్జిక, జయజయ కైకసీగర్భసముద్ర సంపూర్ణ సుధాకరా! జయజయ
 మయతనూజామనోహరా! జయజయ రాక్షస కులసార్వభౌమా! జయజయ
 సాగరావరణంకాదీశ్వరా! జయజయ పాకళాసనభద్రశ్రీహరణచతురా! జయజయ
 కుటిలవైశ్వానరపుటభేదనిర్దూమధామా! జయజయ సమవర్తి సంపద్విచ్చేదకా!
 జయజయ దనుజవల్లభపాలకల్లోలా! జయజయ యభీశ్వరతోయశోషణబడబాసలా!
 జయజయ వవమానసంహారా! జయజయ యక్షనాయక దుర్వారగన్యాపహారకా!
 జయజయ యీశానైశ్వర్యహరణోద్యమా! జయజయ నవగ్రహసుగ్రహనిగ్రహా!

జయజయ దశగ్రీవాలంకారాః జయజయ కైలాస నగేంద్రోత్పాటనకండుక క్రీడా
 వినోదాః జయజయ భవానీశ్వర శ్రీపాదకమలశిరఃకంజాతపూజాసమర్థాః జయజయ
 పుష్పకారూఢ సకలదిగంతవిక్రాంతాః జయజయ బ్రహ్మవంశప్రదీపకాః జయజయ
 త్రిలోకవిజయాః రావణేశ్వరాః జయీభవ దిగ్విజయీభవ. 29

వ. అని వందిబృందంబు లుభయపార్శ్వంబుల జయజయ ధ్వనులతో
 బిరుదుగద్యవద్యంబులు వక్కాణింప నుక్తాతపత్రంబుల నడుమ మహిళామండ
 లార్చితచారుఠవనకంపిత కుంతలుండగుచు వీరరసంబు పుష్పకారంబు దాల్చిన
 లీల నేతేర ముజ్జగంబులు గడగడ వడంకెఁ గులాచలంబు లొడ్డగిల్లెఁ జండ్రార్క-
 మండలంబులు తడఁబడె నక్షత్రంబులు డుల్లెనట్టి సమయంబునఁ గరిబృంహితంబులు
 నశ్వహేషారవంబులును దనుజభటాట్టహాసంబులును సురత్రాసజనకంబులుగాఁ
 బటహనిస్సాణ భేరీశంఖకాహళ భాంకార రవంబులును బ్రతిధ్వనుల నీన నంత
 రావణుపై మేఘంబులు రక్తధారలు వర్షించె బిరుదధ్వజంబులు విఠిగిపడియెఁ
 దురంగంబుల వాలంబులనుండి నిప్పు లురలె దిక్కుల ధూమంబు నిబిడంబై పచ్చె
 నట రామునిచే రావణుండు తెగుట యవశ్యంజని సభంబును మ్రోసె నట్టి
 సమయంబున. 30

క. భూనాయకుఁ డతివేగమ
 దానవసేనలకు నెదురు దాక్కొని పోరన్
 వానరసేనలఁ బంపెను
 భానుజముఖ్యాధిపతులఁ బొరుష మకరన్. 31

మ. తరుకైలంబులతోడనార్చుచు భుజాదర్పంబు లుప్పొంగ వా
 నరవర్గంబు లెదిర్చి వచ్చునెడ నానకారు లాదక్షిణో
 త్తరవార్ధల్ ప్రకటించి డాయుగతి నుద్యత్ప్రేధీదాక్కొంచు సం
 గరముంజేయఁగఁజొచ్చిరంతసురలకాశంబునం జూడఁగన్. 32

సీ. కరుల నెక్కించి భీకరలీలఁ ద్రొక్కించి
 వాజులఁ దోలి తీవ్రముగ నేయ
 రథములఁ బఱపి శిరంబులఁ జక్కొడి
 చెలఁగి పదాతులఁ జేరి పొడువఁ

బంకంబు చేకూఱఁ బ్రవగోత్తములఁ గేరి
తరువులుఁ బాషాణతతులుఁ బఱపి
శైలంబు లడరించి సంహారములు సేయఁ
గలఁగక దైత్యులుఁ గవులు గలసి

తే. పోరునప్పుడు వానరవీరు లసుర
వరులమీఁదను బాషాణవర్ష మదిక
లీలఁ గురియింప దనుజు లావేళ విఱిగి
తలలు వీడంగఁ బఱచిరి తత్తరమున.

33

సీ. మెండై నరథములమీఁదికిఁ గుప్పించి
విక్రమ ప్రౌఢిమై విఱుగఁ ద్రొక్కి
కరులకొమ్ములు పట్టి బిరబిర వడిఁ ద్రిప్పి
జగతీనలంబున జదియఁ గొట్టి
తొదరి సైంధవకోటి తడకాళ్లు విదళించి
పట్టి వెన్ జెక్కలు వాఱఁగొట్టి
కొల్పలంబులపైకిఁ గదిసి శత్రుంబుల
తోడఁ గూడనె చుట్టి తునియఁ గొట్టి

తే. చక్రములు గూల్చి చామరసమితి విఱిచి
కెరలి యార్చుచు బిరుదుకెక్కెములు చించి
వాద్యసంఘంబు లవలీల వసుధఁగూల్చి
కవులు దోరి దానవగణము నెల్ల.

34

ఆ. అంతఁ బంక్తి వదనునరదంబు నెదురుగా
నడుచువాయువుత్తునకును ఖడ్గ
రోముఁ డనియె నతని రూపించి నాతోడ
రణము సేయ వేగ రమ్ముటంచు.

35

చ. పిలిచిన రోష మెత్తి కడు భీకరవృత్తిని ఖడ్గరోముతోఁ
దలవడ వానిరోముములు దాకి శరీరము నొచ్చి యంతరో
పల నొకవర్షతంబు గొని పావని దైత్యునిమీఁద సేయ ని
శ్చలతను ఖడ్గరోముఁడును జిక్కుగఁజేసినఁ దత్ క్షణంబునన్.

36

- చ. మఱియొక పర్వతంబు హనుమానుడు గైకొనివచ్చి క్రమ్యుఱన్
మెఱవడిఁ ద్రిప్పి తద్రథముమీఁదను వైచిన వజ్రధారచేఁ
బఱియలువాఱి ధాత్రిఁ బడుకర్వతమో యనఁ దేరితోడ ని
ర్పరముగ ఖడ్గరోముఁడు సపాటగఁగూలె దురంబులోవలన్. 97
- ఆ. రోజి కలన ఖడ్గరోముండు గూలుట
సర్పరోముఁ డెఱిఁగి సాహసమున
వాలిసుతుని దాఁక వాని రోమంబుల
విషము సోఁకి నొచ్చి వేగఁ దెలిసి. 98
- క. ఆలోన సర్పరోమునిఁ
దూలించుచు వానిముక్కుదూలము పగులన్
వాలితనూజుఁడు దన్నినఁ
జాలంగా నొగిలి తెలిసి సాహస మొప్పన్. 99
- ఉ. వాలితనూజునెన్నుదురు ప్రక్కలువాఱుగ సర్పరోముఁ డా
భీత నార్చి చేకొలఁదిఁ జేక్కొని కొట్టిన రక్తధారలన్
దేలుచు నంగడుం దతని దీకొని పుని శిరంబు చెక్కెల్లె
ప్రీతి పదంగ గొట్టఁ బృథివీస్థలిఁ గూలెను సర్పరోముఁడున్. 40
- క. ఆలోన సర్పరోముఁడు
గూలుట కనుఁగొనుచు మిగులఁ గోపంబునఁ దా
నాలో వృశ్చికరోముఁడు
నీలునిపై రథముఁ దోలె నిర్భయవృత్తిన్. 41
- ఉ. టోరన నీలుఁ దంత నొకభూజముఁ గైకొని వానితేరిపై
ఘోరత నేసి యాక్షణమ చూర్ణముగా నొనరింప నేలకున్
ధీరతదాఁడి ఖుచుహముఁ ద్రొంచఁగనుంఁగొని నీలుఁదొక్క మం
దార మహీజమున్ వయిచె దాఱుణి వృశ్చిక రోముఁ డీల్లఁగన్. 42
- సీ. వృశ్చికరోముఁ డావేళఁ ద్రుంగుటఁ జేసి
వడి రోషమున నగ్నివడ్డుఁ దడరి
త్రేతాగ్ను లొక్కఁడై తెరలి మండినలీలఁ
దనమేని మంటలు దరికొవంగ

రావణునెదురఁ బరాక్రమస్థితిఁ బేర్చి
రామచంద్రునిమీఁద రణముఁ దోలి
ప్రల్లదంబునఁ బెక్కుభాషలు నుడువుచు
సాయక నిచయంబు లేమునెడను

- తే. వానికౌర్యంబుఁ దెంపును వానిబలముఁ
జూచి భూపాలుఁ డప్పుడు చోద్యపడుచు
ధనువునందును వారుజాప్తంబు వొడిగి
యగ్నివర్ణనితలఁ ద్రుంచె నాక్షణంబ. 48
- తే. అగ్నివర్ణుండు తెగిపోవు టసురవసుఁడు
కన్నులారంగఁ గనుఁగొని కలుషవృత్తి
రామచంద్రుని డాయంగ రథముఁ బఱపి
వలికె నుత్కలగర్వ ప్రభావుఁ డగుచు. 44
- క. జాఱకుమా బీరము చెడి
పాఱకుమా రిపులు నవ్వ భయపడి వనసున్
దూఱకుమా పేర్కొంచును
జీరకుమా కపులఁ దోడు చేకొని పోరన్. 45
- మ. అని విల్లెక్కిడిఁదైత్యనాయకుఁడు రోషాయత్తచిత్తమ్మునన్
ఘనమౌర్వీనినదంబు బీకరముగాఁ గావించి పెల్లార్చియ
జ్జననాథాగ్రణిమీఁద నుగ్రశరముల్ సందించి బిట్టియఁగా
వినువీధిన్ సురసంఘముల్గొలువఁగా వీక్షించె దేవేంద్రుఁడున్. 46
- వ. ఇట్లు కనుంగొని. 47
- క. రథ మెక్కి రావణుండును
బృథిపీఠలి నుండి రామపృథ్వీపతియున్
బ్రతనము సేయుట తగ దని
వ్యథఁ బొందుచు నాత్మలోన వానవుఁ డుతన్. 48
- క. మాతలిచేతను గవచము
చాతుర్యము గలుగురథము చాపము శరమున్

- భూతలనాయకునకుఁ బురు
హూతుఁడు పుత్రైంచెఁగడు మహోన్నత మహిమన్. 49
- వ. ఇట్లు పుత్రైంచిన. 50
- చ. ధరణికి వచ్చి మాతలి ముదంబున రామునిఁ జూచి మీకుఁగా
సురవతి సంపినాఁ డదికళోభనకృత్యములై వెలుంగు నీ
శరములు విల్లు వజ్రకవచంబును దేవును వీనిచేత సం
గరమున దైత్యునిం దునిమి కైకొమ రాఘవ! శ్రీఃయంబులన్. 51
- వ. అని చెప్పిన మాతలిప్రియవచనంబులకు సంతసించి విభీషణాను
మతంబున రామభూషాణుండు వజ్రకవచంబు దొడిగి శరశరాసంబులు గైకొని
యింద్రస్యందంబునకు వలగొని వందనం బాచరించి బాలాదిత్యుండు పూర్వ
వర్వతం బెక్కుచందంబున రథం బెక్కునంత జయజయధ్వనులతో సుగ్రీవాంగద
హనుమదాదులైన వానరవీరులు మ్రొక్కి రప్పదంతరిక్షంబున దేవసంఘంబులు
సంగ్రామ రంగంబుఁ జూడ వేడ్కపడి వచ్చి విమానంబులతోఁ గ్రెక్కిటిసి చూచు
చుండి రాసమయంబున. 52
- క. గిరిగిరి నభము నభంబున
ధర ధరయును జలది జలది దార్కొనురీతిన్
సురరిపుఁడు నసురరిపుఁడును
దురమున నెదురించి రధికదోర్బలయు క్తిన్. 53
- వ. ఇట్లు మార్కొనుచు. 54
- శ. వీరాలాపము లాడుచుం గడిసి దోర్వీర్యంబుతోడన్ ధను
ర్ణ్యాలాపంబులు మిన్ను ముట్టనతితీవ్రం బైనకల్పంబులన్
వారాసుల్ కలఁగంగనార్చి నిజగర్వస్ఫూర్తి నుప్పొంగుచున్
గ్రూరాస్త్రంబులనేసి రొండొరులపైఁ గోదండపాండిత్యులై. 55
- క. దనుజేకుఁ దేయుశరమును
మనుజేకుఁడు తప్పఁ ద్రుంచు మార్కొని కడిమిన్
మనుజేకుఁ దేయుశరముల
దనుజేకుఁడుఁ దప్పఁ ద్రుంచుఁ దతభుజక క్తిన్. 56

- క. కంటున వేసినశరములు
వింటన్ దప్పించుకొనుచు వెన బాణములన్
గెంటింపుచు దమగాత్రము
లంటక యుండంగ నేటులాదిరి కడిమిన్. 57
- క. మొదల నొకబాణ మావలఁ
బదులును బదిపదులు వేయిఁ బదివేలును నేఁ
బదివేలు లక్ష కోటియుఁ
జెదరక విలుకాండ్రమీఁద శీఘ్రమ పర్వెన్. 58
- క. తొడిగినబాణము వింటను
దొడిగినయట్లుండు మిగుల దోడ్తోనవలన్
వెడలెడుశరములు లెక్కఁకుఁ
గడగుఱు తన రాక చిత్రగతులన్ బర్వెన్. 59
- వ. అట్టినమయంబున. 60
- చ. అభవమురాంతకాదులు మహాత్ములు వింటికి వారికన్నచున్
త్రిభువనమందు వీరెగఱుతింపఁగనెక్కుడతింబు మెచ్చుచున్
నభమున నుండి ప్రస్తుతి ఘనంబుగఁ జేతురు దేవకోటు ల
ట్లుభయఫలంబునందొ గడుచుండురు రామునిరావణాసురున్. 61
- చ. ధనువులమ్రోత మేఘునినదంబులుగా శరదీప్తి జాలముల్
ఘనవరచంచలావళులుగా మణిమోక్తి కదీప్తి ధాత్రిమీఁ
దను వడగండ్లుగా క్షతజఘరలు సంతతవర్ష ధారగా
ననయముఁ జెప్ప నొప్పె విపులాహవమప్పుడు వానకాలమై. 62
- తే. సంక్తి కంఠుండు మిగులఁ గోపంబు గదురఁ
దేవగంధర్వశరము సంధించి తివిచి
రామ భూపాలుమీఁద విక్రమము మెఱసి
వేసి వడి నార్పె దిగ్ధంతివిసర మడల. 63
- క. దానికిఁ బ్రతిశర మప్పుడు
మానవనాథుండుఁ దొడిగి మానుష మడరన్

- బూనిక నేసిన దానిం
బోసీయక త్రుంచి వైచె భువనము లలరన్. 64
- క. త్రుంచినఁ గనుఁగొని దనుజుఁడు
మించినకోపమున రాముమీదను వడి సం
ధించి స్ఫురద్విషభాణము
వంచింపక యేయ దానివలనన్ జాలన్. 65
- ఆ. నాగశరము లొదవి నానాముఖంబుల
వచ్చునపుడు మనుజువల్లభుండు
గరుడబాణ మేసి ఖండించె నన్నింటి
మింట సురలు సూచి మెచ్చి పొగడ. 66
- చ. అది వృశవోయినన్ దనుజుఁడాగ్రహమాని కరత్రిఖాలమ
య్యదనుసఁ ద్రిప్పివై వ విపులార్చులఁబేర్చుచువచ్చుదానిపై
వదలక ముందుగాఁ ద్రిదశవల్లభుఁ డిచ్చినశక్తి నేసినన్
ఛోదలుమఁ బాటిత్రుంచె మణిభూషణజాలమునాత్రిఖాలమున్. 67
- వ. అట్లు శూలంబును దూలి పోయిన. 68
- క. సూతుని రథమును వాజులఁ
గేతువుఁ దూలంగ నేసి కినుక మెయిం జే
సేతను నొప్పించిన నృపుఁ
దాతటి దైతేయవిభుని నద్భుత మడరన్. 69
- క. సూటి గొని యసురతలలకి
రీటము లవలీల దుల్లిరిప్పున నొసలున్
బీటలు వాఱ శతాంగము
ఘోటకములగుండె లవిసి కూలఁగ నేసెన్. 70
- ఉ. ఆయెడ దైత్యనాయకుఁ డహంకృతి రామునిమేన నాటఁగా
వేయుశరంబు లాయముల వేగమె గాఁడిన రక్త పూరముల్
కాయముదోప్పఁదోఁగవడిఁగ్రమ్మెడునప్పుడుగూడ నొప్పెఱ
ద్యాయతలోచనుండు చరమాద్రితటిం దగు భానుఁదోయనన్. 71

ఆ. అంత రామచంద్రుడత్యంతకుపితుడై
 బాణవృష్టి గురియఁ బంకిముఖుఁడు
 కాలు వ్రేలు చెయ్యి కదలింప నోపక
 మెదల లేక రథముమీద నొరిగె.

72

వ. రావణుండు సౌమ్మసిల్లిపోవు తెలింగి కాలకేతుఁడు తేరు దూరంబుగాఁ
 గొనిపోయినఁ గొంత ప్రొద్దునకు దనుజేంద్రుండు మూర్ఖు డేరి యోరీ పగవారలు
 నవ్వఁ దగ దనక రథం బిట్లు తేఁ దగునే యని కోపించినఁ గాలకేతుండు
 యుద్ధమధ్యంబున దేవరకు సంకటం బైన రథంబు వెడలఁ గొనిపోవుట యోటమిగా
 దని ధర్మవిదులు నెప్పుదురు గావున నే నిట్లు దెచ్చితి నని విన్నవించిన సూతుని
 వాక్యంబులకు మెచ్చి పనదనంబు లిచ్చి మనరథంబు రాముని పయిం బఱపు మనిన
 వట్ల కావించినన్ గనుంగొని.

73

క. ఆతనిరథమున కెదురుగ
 మాతలి: మనరథముఁ బఱపుమా యన నతఁడున్
 వే తీవ్రగతింబఱపిన
 భూతలపతి వలికె దనుజపుంగవుతోడన్.

74

ఉ. భూరిభుజప్రతాపమునఁ బొంగుచు నిర్ణరకోటి మాటికిన్
 బోర జయించి తంచుఁ బలుపోకలు పోదువు నీవు బీతిమైఁ
 దారక నిల్చి నామెడఁ బ్రతాపము సూపుము చూపవేని నా
 వారిజగర్భుఁ డద్దువడ వచ్చినఁ జంపుదు నిన్ను రావణా.

75

ఉ. ఆలములోన వానరుల నాలము సేసినయట్లు గాదు నా
 పాలిశరంబు నీనుడుటివ్రాలు హరింపఁగఁ బాలుపద్ధ దీ
 వేళ వృథాపహాస్యములు వేయివిధంబుల మానలేక తాఁ
 గాలుఁడు కన్నుగీచె నిదె కాలము డగ్గతె నీకు రావణా.

76

చ. హరిగిరివహ్నిగిహ్నిఁ బ్రళయాంతకుఁ గింతకుడై త్యుగీత్యువా
 ర్యరుగిరు గాడ్చుగీడ్చు ధనవల్లభు గిల్లభు రుద్రు గిద్రు సం
 గరమున నోర్చినట్టిదళకంధర : నీకు జయింప వచ్చునే
 సురవగధీరు సుగ్రరణశూరుఁ బయోధిగభీరు రాఘవున్.

77

క. మఠిఁ దలఁప సుఖరతిం బఠి

వ్రతలను మునివరులఁ బట్టి వ్రతములు గర్వో

న్నఠిఁ జెఱచినదీదురిత

స్థితి నిప్పుడు నీవు నాకుఁ జిక్కిఠి విచటన్.

78

వ. అని గర్వాలాపంబు లాడుచున్న యుర్వీకునకుఁ బూర్వ గీర్వాణా
దీశ్వరుం డగు రావణాసురుం డిట్లనియె.

79

క. అంతటి భూవిపరాక్రమ

వంతుడ వౌ పెఱుఁగుదేని వసుధేశ్వర! నా

పంత మెఱింగియు నెఱుఁగక

యింత ప్రగల్భముల నాడ నేటికి నీకున్.

80

క. నీలావును నాలావును

నాలాయము సురలు సూచి వర్ణింపఁగ నేఁ

దాలములోపలఁ జూపుద

మేలా గర్వోక్తు లిప్పు దినకులతిలకా :

81

మ. జననాథాగ్రణి ! నా ప్రతిజ్ఞ వినుమా శాంతాత్ముడై నీకునై

వనజాస్తం డిట వచ్చి కావు మనుచున్ వైశంబ నన్ గోరినన్

వినువీధిన్ సుర లెల్లఁ జూచి వెఱవన్ 1 వీరంబు సంధిల్లిఁగా

నిను నీతమ్మునిఁ గంపకుండ మరలన్ నేలంకకుం 2 బోఁజుమీ.

82

వ. అని కోపోద్దీపితమానసు లై వీరాలాపంబు లాడుచు నిద్దఱును సుద్ద
విడి గద్దింపుచు నోలమానగానక మీతీన కోపంబున శరీరంబులు మఱచి జయోల్లా
సంబు లుల్లసిల్ల నొనక్కఱ బొడముపెన్ జెమట మొత్తంబులును రక్తపూరంబులు
నున్ బెరసి కాలువలై పాఱుచుండ మెఱుంగుకఱకుటంపగములు నాటినం జాఱు
కెఱుంగక తమకంబులను నిష్ఠరణాణసంఘటనంబులను బృథులరథనేమిన్వనం
బులను ద్వీపహస్త్రురంగహేషారవంబులను భటుల సింహనాదంబులను
గగనంబు వగుల జగంబులు కలంగ నముద్రంబులు ఘూర్ణిల్ల ధాత్రి వడంక

1 వీరంబు.

2 బోఁజునే.

దిగ్గజంబులు మ్రొగ్గతిల్లఁ బడ వఱోభాగంబున దేవ గంధర్వ సిద్ధసాధ్యకిన్నర
కింపురుషాదులు సూచి వెఱంగుపడ నిది పగ లిది రాత్రి యని యెఱుంగక తమ
కంబున నే దహోరాత్రంబులు పోరాడి యలసి బాణవ్రయోగంబు లుజ్జగించి
యొకరి నొకరు సూచుచుండ నయ్యవసరంబున. 83

క. సరసీరుహమిత్రాన్వయుఁ
డరుదరుదని సురలు వొగడ నసురేశ్వరున
క్కరములు శిరములుఁ దెగిపడ
సురుముష్టిని దీసి వేగ సుగ్రావుములన్. 84

క. తెగి పడినతలలుఁ జేతులు
దెగనట్లే మొల్చుచుండఁ దీవ్రత యడరన్
జగతికుఁ డపుడు మదిలోఁ
దెగ కుండుట చిత్ర మనుచు దీకొని మఱియున్. 85

క. ఒకకోలఁ దలలుఁ జేతులుఁ
బ్రకటంబుగఁ ద్రుంచినంతబాహులుఁదలలున్
వికచాంబుజములరీతిని
సకలేకుఁడు వెఱగుపడఁగఁ జయ్యన మొలిచెన్. 86

క. తొడిగెడి శరములు ధరపైఁ
బడియెఱుమస్తకము లేరుపడ కుండఁగ న
ప్పుడు రామమహీతలవరుఁ
దెడతెగ కుండంగ నేసె నేమని చెప్పెన్. 87

వ. అట్టిసమయంబున. 88

ఆ. వింటఁ దొడుగుశరము వెరలెఱుశరమును
దిరుగ మొలుచుతలలుఁ దెగినతలలు
నెట్టివారి కై న నెఱుఁగంగ రాకుండ
రాముఁ డేయఁ దొడఁగె రణములోన. 89

ఆ. శరము దొడిగి తివియఁ జక్రంబువలె నుండు
శరము విడుచునపుడు చాప మగఱును

- జూడ నొప్పె నొర శోభితం బగు రాము
చేతివిల్లు నెప్పఁ జిత్ర మగును. 80
- ఉ. కాంచనపుంఖదివ్యవిశిఖంబుల బాహులు మస్తకంబులున్
ద్రెంచినఁ ద్రెంచినట్లై కడుఁ డేజ మెలర్పఁగ నుద్యవించు న
త్యాంచనరత్నభూషణవికాయముదీప్తులు ప్రజ్వరిల్లఁగాఁ
గాంచనగర్భదత్తవరగర్వ విశేషముచేత సారెకున్. 81
- చ. పొరిఁబొరిఁద్రుంచినన్ దిరిగిపుట్టెడుచందముఁగోల నొప్పై
వెరపుగఁ బూనుచందమును వేనెకుచందముఁ బాణుచందము
నగ్గము నుతింపఁగా నరుదుగాదె తలంపఁగ దేవతాశికిన్
శిరములచిత్రమున్ నృపతిచేతి విచిత్రము తూపుచిత్రమున్. 82
- ఉ. రావణుఁడేయు బాణములు రాముని బాణము లొక్కపెట్టునన్
రావణు మేన నాటియును రామునినాటియు రక్తపూరముల్
పూవులతోడిమోదుగను బూర్వగిరీంద్రము మీఁది భానునిన్
జేవురుకొండ కాలవలసిందురమున్ దళపించు నెంతయున్. 83
- క. ఒత్తిలి రాముఁడు దైత్యుని
కుత్తుక నొకకోలఁ ద్రుంచి కూల్చుట దొడ్డో
నెత్తురు గ్రమ్మకమున్నే
మొత్తములుగఁ దలలు మరల మొలచుట దొడ్డో. 84
- వ. అని దేవసంఘములు గొనియాడ శ్రీరామచంద్రుండు దైత్య నాయ
కునితలలుఁ జేతులుం ద్రుంచి త్రుంచి విసివినం గని విభీషణుండు నరేంద్రున
కిట్లనియె. 85
- క. పోలఁగ నాతనినాభీ
మూలంబున నున్న యమృతమును మొదలను వి
రూలముగా శ్రీరఘుభూ
పాలకః తెగఁజేయు మగ్ని బాణముచేతన్. 86
- క. అది తెగిపోయినపిమ్ముటఁ
బదితలలును రెట్టి గలుగుబాహులు మరలన్

- జెదరక తునుమఁగఁ దునుమఁగ
దుది ముట్టఁగ మొలుచు నూటతొమ్మిదిపూరుల్. 87
- వ. అంత నంతంబౌ నని విన్నవించిన విని రామభూషణుం డట్లు
గావించిన. 88
- క. ఒకతలయు రెండు చేతులు
నకలంకస్థితి గణనట్లతనిన్ నేఁ
దొకతలఁకు దెచ్చె నొ నని
ప్రకటించిరి సురలు రామభద్రుని నెలమిన్. 89
- తే. అంత నమృతంబు తేపోవ సుసురవిభుని
మేన బాహులు దలలును మిన్న కడఁగి
పోయి కనుపట్టె నప్పు డద్యుతము గాఁగ
రెండుచేతులు నొకతల గండు మిగుల. 100
- వ. అంత దైత్యేంద్రుండు తన మనంబున. 101
- క. ఎవ్వరు నెఱుఁగనిమర్మం
బివ్విభునకు నెఱుకనఱుప నిటు గావించెన్
మవ్యమున నీవిభీషణు
క్రొవ్వెల్ల నదంతు నంచుఁ గ్రూరతతోడన్. 102
- పీ. తొల్లి వరప్రాప్తి దొరికినయటువంటి
రక్తాభ మనుమహాశక్తి దివిచి
గంధపుష్పాక్షతకలిత మై కనుపట్టి
విపుల తేజంబున వెలయుచున్న
దానిఁ బ్రయోగింప దాఁజానలతీవ్ర
శిఖలు దిక్తటములఁ జెలఁగుచుండ
ఘనఘనారావమై ఘంటానినాదంబు
శ్రుతిపుటంబులకు నశ్రుతము గాఁగఁ
- తే. జండతరముగ నట విభీషణునిపైకిఁ
జిచ్చు బుమియుచు సుగ్రమై వచ్చుదానిఁ

గాంచి రాముండు నిశితమారణముచేతఁ
దృణముకై వడి నడిపికిఁ ద్రెంచివైచె.

103

వ. ఇట్లు తనక క్తివృథ యగుటఁ గని దానవేంద్రుండు మానవేంద్రునిపైఁ గరం బలిగి నిట్ూర్పు నిగిడింపుచు నసి ముసల ముద్గర పరకు వట్టిస ప్రాస గదా దండ కోదండ భిండివాలాది సాధనంబుల నవక్ర విక్రమంబున నాలంబు సేయు చుండఁగని విభీషణుం దులికి దేవ । వీఁడు రెండుకరంబులతోడనే మెండుగ యుద్ధంబు సేయం దొడంగె నింక శిరంబులుఁ గరంబులు మరల నుద్భవించెనేనిఁ గార్యంబు దప్పుటకు సందియంబు లేదు. కావున వీని నీరోసన బ్రహ్మాత్మంబున నడఁగింఁ దగు నని విన్నవించిన.

114

మ. అసముం డుజ్జ్వలచాపదండమున బ్రహ్మాత్మంబు సందించి యొ య్యుగఁగల్గొంతముగాఁ గడన్ దివిచి ప్రత్యాశీఠ పాదస్మఁడై దనుజాదీశ్వరు బాహుమధ్యము వడిం దాకంగ లక్ష్మ్యంబుగాఁ గొనిబిచ్చెసె నదల్పి తీవ్రతరమా కోపంబు దీపింపఁగన్.

105

క. ఆవేటు వడిగ నాటిన
రావణుఁ డతిపవరుడగుచు వ్రాలె ధరిత్రిన
దేవతతి పొగడి యప్పుడు
పూవులవర్షంబు గురిసె భూవరు మీఁదన్.

106

ఉ. సంగరభూమి రావణుఁడు సత్త్వముఁదూలి ధరిత్రిఁగూలివన్
గ్రుంగె భరంబునన్ ధరణి క్రుంగెఁ గులాచలవర్షమెల్ల వే
గ్రుంగె దిశాకరీంద్రములు గ్రుంగె మహోరగవంశనాథుఁడున్
గ్రుంగె డులీకులేశ్వరుఁడు క్రుంగె వరాహముగ్రుడ్లు తేలఁగన్.

107

క. జగములకు నెల్లబాధకుఁ
డగు రావణుఁ డాజిఁ గూల సంతటితోడన్
బగ దీతె ననుచు రాముఁడు
తగఁ దన విల్లెక్కు దించి తమ్ముని కిచ్చెన్.

108

పి. అఖిలలోకమ్ముల కానంద మొదవెను
 సురలకంటికి విద్రపోకె నంత
 మునులు చేసినతపంబులు * చాల ఫలియించెఁ
 దొడరి సాధ్యులకుఁ దుందుకుకు వాసె
 గుహ్యకావళికినిఁ గూడు నోటికిఁ జోయె
 సిద్ధలతలఁపులు సిద్ధి నొందె
 దర్శకరంబులతల్లకం బడఁగెను
 గిన్నరసంఘంబుకీడు తొలఁగె

తే. గరుడగంధర్వభేదరగణములకును
 క్షేమ మింపారె జనపరిణామ మయ్యె
 వేదక లింపొందె బాధలు విఱుగఁడయ్యె
 సంగరంబున దైత్యుండు నచ్చుకతన. 100

ఉ. అంత విభీషణుండు తనయన్న పదంబులమీద వ్రాలి య
 త్యంత విషాదదుఃఖబనితాశ్రుకణంబులు రాల నేడ్చె లో
 కాంతకుఁ దైన రావణుమహాద్భుత దుష్టపరాక్రమంబు భూ
 కాంతునిముంగలన్ దడవి గద్గదకంఠ కషాయనేత్రుఁడై. 110

వ. అట్టి నమయంబున మందోదరి మొదలైన యంతఃపుర సుందరీ
 సందోహంబు లేతెంచి తమప్రాణేశ్వరుండైన రాక్షసకుల సార్యభౌముంగని వక్షం
 బులు శిరంబులు మోఁడుకొనుచు బహువిధంబులఁ బ్రలపింపుచుఁ బరివేష్టించికొని
 యుండ భూకాంతుండు కాంతాలాపంబుల ననునయించి విభీషణుంగని నీవు
 దుఃఖం బుడిగి మీయన్నకు నగ్నిసంస్కారాది విధుల నాచరింపు మనిన నతం డట్ల
 కావించిన యనంతరంబ విభీషణుని లంకానగరంబునకుం బట్టంబు గట్టించిన
 నతండు సుగంధద్రవ్యంబులును నవరత్నఘృతంబులైన భూషణంబులును జీవి
 చీవాంబరంబులును గానుకగా విచ్చినం బరిగ్రహించి యవియెల్లను మాతలికిచ్చి
 ప్రయోక్తులం దవిపి యనిపిన నతండు స్వర్గంబునకుం జనియె నయ్యవరంబున. ||

- పీ. ఆలోన రాసువుండావిభీషణుఁ జూచి
 * సత్ప్రీతియుక్తి మై సరగఁ బిలిచి
 సంక్తి కంధరు నాజిఁ బరిమార్చితి నటంచు
 వసుమతీతనయకు వార్త నెప్పి
 నీదేవి మొద లగునీరజాక్షులచేత
 నతివకు శృంగార మమరఁ జేసి
 కొంచు రమ్మని చెప్ప నంచితగతి నేఁగి
 సరమాదిసతుల కాసరణఁ జెప్ప
- తే. సతులు నిర్మలజలముల జలక మార్చి
 నట్టుపుట్టంబు ముదమునఁ గట్టఁ బెట్టి
 చందన మలంది సురభి పుష్పములు ముడిచి
 మేలిమణిభూషణంబులు సాలఁ దొడిగి. 112
- క. ఇందిరితో సరి యగునా
 సుందరిఁ ద్రైలోక్యమాత సౌఖ గొందఁగఁ దా
 రందలమునఁ గొని వచ్చిరి
 కందర్పనిభుండు రాముకడకుం బ్రీతిన్. 113
- వ. ఇట్లు గొనివచ్చి రామభూషణుని సమ్ముఖంబున నుసించిన నద్దరాతనూ
 జాత వతికి వినయభక్తి తాత్పర్యంబులు వెలయుఁ బ్రణమిల్లిన నతండు వనితా
 రత్నం బగుసీతం గనుంగొని యిట్లనియె. 114
- క. కులసతిఁ జెఱ గొనిపోయిన
 యలకాత్రపు గెలువ నోఁడ దనుపలుకులకున్
 గెలిచితిఁ బగ చంపితి నెఁక
 నెలఁతాః నీయిచ్చఁ జనుము వే నిన్నొల్లన్. 115
- ఆ. అనుచుఁ బలుకుపలుకు లవనీతనూజాత
 కర్ణములకు వాడి గలుగునట్టి

* సద్యక్తి. ఈ పాఠము నమంజనముగా లేదు.

నారనములు సోకి నాటిన యస్త్రైవ

నరసింహాక్షి మూర్ఖుఁ జాలి నొంది.

116

చ. నరవర : నామచిత్తము మనంబున నీవ యెఱింగియుండియున్
బరుషము లాడ నేమిటికిఁ బాపము నాయెడ లేదు కాదుపో
సురలు నుతింప మేటిసొదఁ జొచ్చెద మెచ్చుఁ డటన్న రామభూ
వరునిమనం బొడంబడిన వారిజలోచన సీత యాతఱిన్.

117

క. హృదయేకుఁ డలర నప్పుడ

సొదఁ జొచ్చెను భూమిపుత్త్రి సురలు నుతింపన్

ముద మంది పద్మభవుఁ డా

యదనం బ్రత్యక్ష మయ్యె నొ నొ ననుచున్.

118

ఆ. అంతఁ బద్మగర్భుఁ డవనీకుఁ డగురామ

భద్రుఁ జూచి పలికెఁ బరమపురుష :

వనజనేత్ర సీతవలన దోషము లేదు

నమ్ము వసుమతీశ : నాదుమాట.

119

వ. అని పలికిన పితామహునిమాటల కుభయసేనలును సంతసిల్లినవి.

అనంతర మగ్నిభగవానుండు నయ్యంగనం గొనివచ్చి జరమ పతివ్రతాభరణం
బగునిద్దరాతనూజాతం గైకొమ్మని యప్పగించిన నయ్యెడ దళరథుండు ప్రసన్నుం
డైన శ్రీరామచంద్రుండు సతినమేతుం డై తమ్ముండును దాసును నమస్కరించినఁ
గుమారద్వయంబును గోడలిని నాలింగనంబుచేసి తద్దుఃఖంబులం బాపి చనియె
నప్పుడు సకలదేవతలు నిట్లనిరి.

120

క. మాకొఱకు జనన మొందితి

రాకౌసులరాజుఁ జంపి రక్షించితి వౌ

లోకంబు లెల్లఁ గృపతో

సాకేతపురాధినాథ : నజ్జననినుతా :

121

క. అని వినుతి సేసి కలనన్

జనిపోయినకపుల నెల్ల సత్కృప బ్రదుకుం

దని వరము లిచ్చి యరిగిరి

మను లాదేవతలు మరలి గగనంబునకున్.

122

వ. తదనంతరంబున.

123

తే. భానుపుత్రాది వానరబలముతోడ

మనవిధిషణముఖ్యరాక్షసులతోడ

మఱియు జానకితోడ లక్ష్మణునితోడఁ

బుష్పకం బెక్కి చనియె నాభూమివిభుఁడు.

124

వ. ఇట్లు పుష్పకారూఢుండై చనుచుంటి రామభూకాంతుండు కాంతా రత్నంబునకుఁ జేయొత్తి చూపుచు సంగ్రామస్థలంబిదె రావణకుంభకర్ణాదులైన రాక్షసబలంబును మర్దించిన తా విదె సుపేలాచలం బిదె సముద్రంబునన్ బంధించిన నేతుబంధనం బిదె విధిషణుఁడు మమ్ము శరణుచొచ్చిన ప్రదేశం బిదె సుగ్రీవుని కిష్కింధానగరం బిదె వాలిని నేలఁ గూలనేసిఁచో టిదె భానునందనుండు మమ్ముఁ బొడగన్నస్థలం బిదె ఋశ్యమూకాచలం బిదె వాయుతనూభవుండు మమ్ము బొడగన్న తా విదె సంపానరోవరంబునిదె కబంధుండను దానవుని వధించిన ప్రదేశం బిదె జటాయు వనువక్షీంద్రుండు నిన్ను గొనిపోవునప్పుడు రావణాసురుని తోడంబోరి మడిసినస్తానంబిదె జనస్తానం బిదె దశవదనుండు నిన్నుఁ జెఱఁ గొని పోయిన చోటిదె మాయామృగంబును బడనేసిన చోటిదె ఖరమాషణాదులు నాతోడఁ బోరి పొలసినతావిదె శూర్పణఖ యనువాని ముక్కు నెవులుం జెక్కినయిక్కి యిదె సుతీక్ష్ణం దను ముసీంద్రుండు వర్తించునాశ్రమం బిదె యగస్త్యాశ్రమం బిదె యత్ర మహాముసీంద్రుని పత్ని యనసూయాదేవి యంగరాగంబులు నీకిచ్చిన చక్కియిదె ఏరాఢుం దనురాక్షసుండు నిన్నుఁ బట్టకొని పోవుచుండ విడిపించిన చోటిదె చిత్ర కూలాచలం బిదె భరతుండు మనల నొడంబఱచి మరలఁ గొనిపోవ వచ్చినచోటిదె గంగానది యల్లదే కనుంగొను మునిచెప్పుచు భరద్వాజాశ్రమంబుఁ జేరం జని యచ్చటఁ బుష్పకంబుడిగ్గి యమ్ముసీంద్రునకు నమస్కరించిన నతండు రాముని దీవించిన మహానందంబు నొంది యనిలరంభవాః వేవేగ నీవేగి నందిగ్రామమ్మున నున్న భరతునకు మారాక యెఱింగించి రమ్మని యనిపిన.

125

క. అరుదెంచి చూచెఁ బావని

సురుచిరసౌభాగ్యభరతు శోభనవతితున్

విరచితపణ్యస్ఫురితున్

నిరుపమసత్కీర్తి నిత్యనిరతున్ భరతున్. 128

వ. కనుంగొని వందనంబు సేసి కరంబులు మోడ్చి వినయంబున. 127

ఆ. భరతునకును రామభద్రుఁ డేతెంచిన

వార్తఁ జెప్ప వినుచు వాయుసుతుని

గారవించి నిండు కౌఁగిట జేర్చుడు

వగ్రజన్ము సేమ మడిగి యడిగి. 128

క. తల్లులు మువ్వరకును రఘు

వల్లభుఁ డేతెంచినట్టి వార్తలు దెలువన్

బల్లిదుఁ డగుతనతమ్ముని

నల్లన సాకేతపురికి ననిపెన్ వేద్యున్. 129

వ. అట భరద్వాజాశ్రమంబున మజ్జనభోజనాదులాచరించి నాటి తాత్రి నిలిచి మఱునాఁ డమ్మునీండుని వీడ్చొని శ్రీరామచంద్రుండు పుష్పకాయాధుండై చనుదెంచుచున్న యప్పుడన్నకు భరతుండు సకలపేనా సమేతుండై తల్లులుం దమ్ముండును నెదురేఁగి రాఘవేశ్వరు పాదారవిందంబులకు వందనం బాచరించిన నతం డనుజన్ములఁ గొగిలించుకొని లక్ష్మణససీతుండై జనకరాజనందనం గూడి తల్లులు మువ్వరకుం బ్రణమిల్లి వార లతిస్నేహంబున నిండుకౌఁగిళ్ళ నొత్తుచు దీపింపఁ దమతోదాము పెద్దపిన్న యంతరువుల వందనంబులు సేసికొని మరలి వందిగ్రామంబున కేఁగి యచ్చటఁ బుష్పకంబు దిగి దాని కర్పన లిచ్చి కుజేరుని వీటికిఁ బొమ్మని యనిపి భరతుమందిరంబు ప్రవేశించె నట్టి కుభనమయంబున. 130

క. దానంబు లిచ్చి భద్ర

స్నానంబులు సేసి భూషణంబులు పూఁతల్

చీనాంబరములుఁ బరిమళ

సూనంబులుఁ దాల్చి రథికోభనలీలన్. 131

వ. ఇట్లు రామాది సోదరచతుష్టయంబును భూమినందనయును దవో వేషంబు లుజ్జగించి రాజవిహ్నంబులు గైకొని దానవ వానరలంబులం. గూడుకొని వృద్రసోపేతంబులై నభోజనంబులం బరితృప్తులై యారాత్రిగడపి మఱునాఁడు గజ

కురగన్యందనాది వాహనంబు లెక్కి చిత్రవామరాదులు మెఱయ కంఠభేరిఘంకారంబు లుల్లసిల్ల వందిమాగధుల బిరుదుకై వారంబులు నెలంగ నయోధ్యాపురంబుఁ బ్రవేశించి నగరులోనికిఁ జొత్తెంచి వసిష్ఠానుమతంబున కుభముహూర్తంబున భద్రసింహాసనంబునఁ బట్టభద్రుండై రామభద్రుండు భూసురులకు దానంబు లొసంగి యర్థార్థుల కిష్టార్థంబు లిచ్చి విభీషణ సుగ్రీవాంగద జాంబవద్ధనుమదాదులఁ బ్రియవచనంబులం దనిపి వారివారికిం దగినవగిదిని గట్నంబులిచ్చి వీడ్కొలిపిన వారు నిజస్థానంబులకుం జని రంత మహానందంబున.

182

ఆ. అశ్వమేధయాగ మన నొప్పుజన్మంబు
 నెలమిఁ జేసి దివిజు లెల్ల మెచ్చు
 లీలఁ బదునొకండు వేలేండ్లు ధరయేతెఁ
 బరమధర్మమహిమఁ బ్రజబు వొగడ.

183

సీ. నకలొషధక్రియాసంజీవకరణీచేఁ
 జెలఁగి దిక్కులను రక్షింపఁజాలు
 బంధురోన్నతకశ్రునంధానకరణీచేఁ
 గుటిలారులను రంభ గూర్చఁ జాలు
 సంతతోత్పాదనసౌవర్ణ కరణీచేఁ
 నర్థులదారిద్ర్యమడఁపఁజాలు
 ననుదిన సంధాన మనుశల్యకరణీచేఁ
 బురుషార్థనికరంబుఁ బ్రోవఁజాలు

తే. సిద్ధివిద్యానురాగప్రసిద్ధుఁడైన
 * రాజచంద్రుఁ డితం డని రాజు లెల్ల
 నన్నుతీంపఁగ విలసిల్లె జగతియందు
 భాగ్యవిస్తారి రామభూపాలశౌరి.

184

సీ. కుటిలత నదులందుఁ గుంతలంబులయందు
 బొంకు జూదములందు బూతులందు
 లేమి వైరులయందు లేమలనడుమందు
 భంగ మంబుధులందుఁ బరులయందుఁ

* రామచంద్రుండితంబని

గోపంబు బలులందుఁ గ్రూరవర్తులందు
 వడఁకు వీణలందు వ్యసనులందు
 బంధంబు రతులందుఁ బటుశిరోజములందు
 మోహంబు ధనమందు ముదితలందుఁ

తే. జింత కవులందుఁ దపసులచిత్తమందు
 వర్ణమిళితంబు చిత్తరువందు యవను
 లందుననె కాని యొందెడఁ జెందకుండ
 లీల ధర యేలె రామభూపాలవరుఁడు. 185

క. ఈరామచరిత మెప్పుడు
 వారక విన్నట్టివారు వ్రాసినవారున్
 గోరి పఠించినవారును
 శ్రీరామునికరుణ మేలు సెందుదు రెలమిన్. 186

క. జలజాతః భక్తవత్సలః
 జలజాసనవినుతపాదజలజాతః సుదా
 జలరాశిభవ్యమందిరః
 జలజాకరచారుహంసః జానకీనాథాః 186

మాలిని. కువలయదళనేత్రాః కోమలస్పిగ్ద గాత్రాః
 భవముఖనుతిపాత్రాః భక్తవృక్షేశ్చైత్రాః
 | రవిశశిరమధామాః రక్షితాజంఘ్రిణామాః
 కపిజనసుతనామాః కావుసూ మమ్ము రామాః 187

గద్యము. ఇది శ్రీగోరీశ్వరవరప్రసాదలబ్ధ గురుజంగమార్చన వినోద 2
 సూరిజనవినుత కవితాచమత్కా రాతుపూరి కేసనసెట్టి తనయ మొల్లనామధేయ
 విరచితంబైన శ్రీరామాయణ మహాకావ్యంబునందు యుద్ధకాండము సర్వంబును
 దృతీయాశ్వాసము.

1 రవిశతనమధామా.

బుగో విశ్వేశ్వర నంపన్న.
 ముల్లరామయణము
 సం సంపూర్ణము.